

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

NANNŪL.

பவணந்தி முனி செய்த

ந ன் னூ ல்

மு ல மு ம் பெ ராழி ப் பு ரா யு ம்.

இஃது

ஜி. யூ. போப்பையரால்

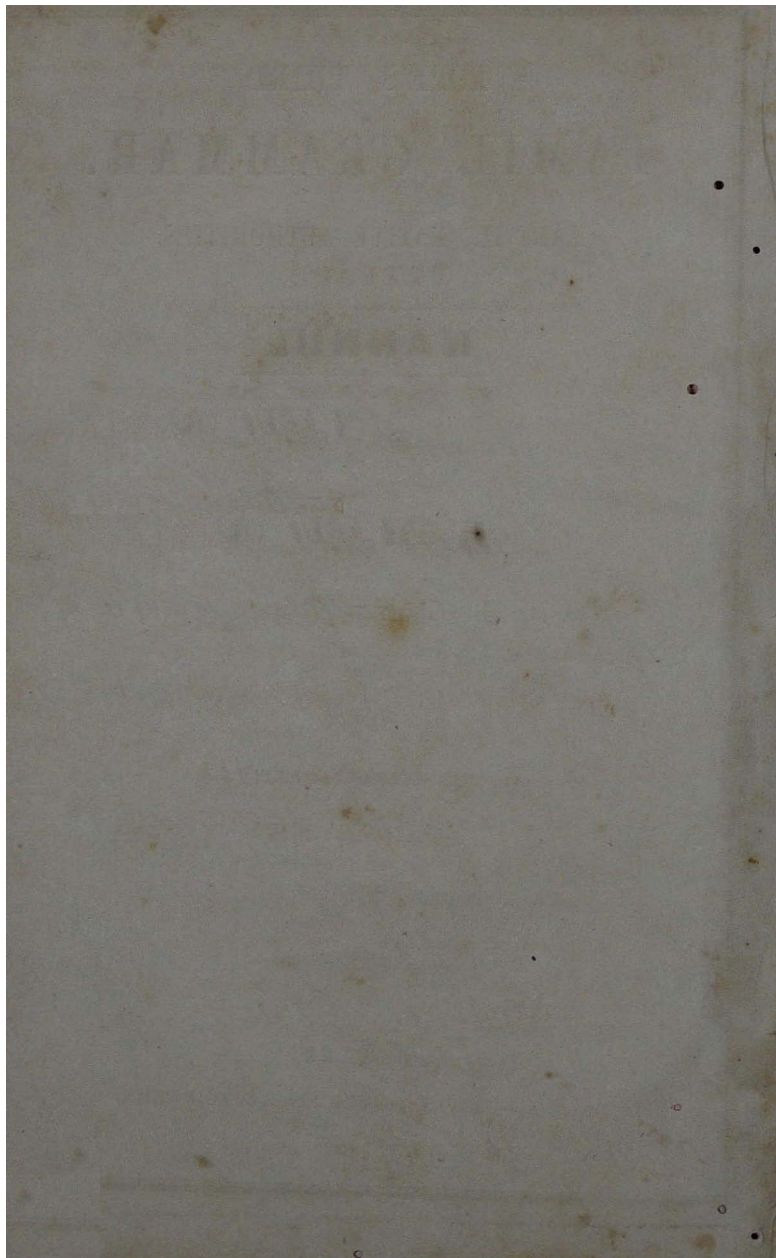
பார்வையிடப்பட்டுப்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Madras:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1857

PREFACE.

ந ன் னு ல்.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

1. மலர் தலை உலகின் மல்கிருள் அகல
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல்நா
றெப்ப்ள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
5. அற்புத மூர்த்திதன் அலர்தரு தன்மையின்
மனஇருள் இரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு' மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனு' நான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்
10. அரும்பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகல்அற நூறி இருநில' முழுவதும்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந்
திசைதொறு' நிறுவிய திறல்உறு தொல்சீர்க்

15. கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீயகங்கன்
அருங்கலை விநோதன் அமர்ஆ பரணன்
மொழிந்தனன் ஆக: முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
20. பொன்மதிற் சநகைச் சன்மதி முனிஅருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு' நாமத் திருந்தவத் தோனே.

INTRODUCTION ON GENERAL PREFACES.

நன் னூல்.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

1. NAMES OF A PREFACE.

க. முகவுரை, பதிகம், அணிந்துரை, நான்முகம்,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

[பாயிரத்திற்கு வருங் காரணக் குறிகளை உணர்த்திற்று.]

2. KINDS OF PREFACES.

உ. பாயிரம் பொதுசிறப் பென்னிரு பார்த்தே.

[மேல் பாயிரம் என்றது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் என இரு வகையின உடைத்து.]

3. A GENERAL PREFACE.

நு. நூலே நுவல்வோ' நுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றும் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும்; இவைபொதுப் பாயிரம்.

[தூலினது வரலாறும், ஆசிரியனது வரலாறும், அவ்வாசிரியன் தூலை மாணக்கனுக்குச் சொல்லுதலின் வரலாறும், மாணக்கனது வரலாறும், அவன் கேட்டலின் வரலாறும், என்னும் ஐந்தும் எல்லா தூற்கும் ஆம்; ஆதலின் இவ்வைவந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதுப்பா யிரமாம்.]

4. A CLASSICAL WORK.

௪. தூலின் இயல்பே துவலின் ஓர் இரு
பாயிரந் தோற்றி, மும்மையின் ஒன்றும்,
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி,
ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி, அம்மாட்சியோ
டெண்ணான் சூத்தியின் ஒத்துப் படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டிகை,
விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

[மேற் கூறிய ஐந்தனுள் தூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின் இருவ கைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல் முதலாக இங்ஙனம் விகற் பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்று வரும்.]

5. KINDS OF CLASSICAL WORKS.

௫. முதல் வழி சார்பென தூன் மூன்றாகும்.

[முதலால், வழிதூல், சார்புதூல் என மூன்று கூற்றதாம் தூல்.]

6. ORIGINAL CLASSICS.

௬. வினையி' நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலால் ஆகும்.

[வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன் ஆதிக்கண் ணே செய்தது யாது அது முதலால் ஆம்.]

7. THE SUPPLEMENTAL CLASSICS.

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி,
அழியாமரபி னது வழிநூல் ஆகும்.

[தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண் முடிவு முழுவதும் ஒத்து, வழிநூல் செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந் தான் வழிநூற் செய்தற்குக் காரணமாக வேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி, அவ்விகற்பங்கள் உணர்வுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின் அழியாது உலகத்து நின்ற நிலவு மரபினையுடையது வழிநூல் ஆம்.]

8. DERIVATIVE WORKS.

அ. இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.

[முதனால் வழிநூல் என்னும் இருகிறத்து நூல்கட்கும் பொருண் முடிபு ஒருபுடை ஒத்து, ஒழிந்தன எல்லாம் ஒவ்வாமையை யுடையது சார்புநூல் ஆம்.]

9. A SPECIAL RULE REGARDING THE TWO LAST.

வேண் பா.

கூ. முன்னோர் மொழிபொருளே அன்றி அவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்தும்எனு' மேற்கோளில் என்பதற்கும்
கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

[முன்னோர் மொழிந்த பொருளே அன்றி அவர் மொழியினையும் பெண்போலப் போற்றிக்கொள்வோம் என்பதற்கு இலச்சினையாகவும், முன்னோர் நூலையே கூறுது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்பு நூல்செய்தோம் ஆயினும் ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன் கூறுதல் வழிநூற்கும் சார்புநூற்கும் இலக்கணம், ஆதலின் இந்நூலகத்து ஆசிரிய

வசனம் இல்லை எனக்கூறுவர், ஆதலின் அக்குற்றம் ஒழிவதற்காகவும் பழஞ் சூத்திரத்தின் கோலாக்கூறு.]

10. THE BENEFITS TO BE DERIVED FROM ANY CLASSICAL WORK.

க0. அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத் தூற்றியனே.

[அறமும் பொருளும் இன்பமும் வீட்டைதலும் ஆகிய இந்நான்கும் தூல் தழுவப்படும் பயன் ஆம்.

11. THE SEVEN OBJECTS CONTEMPLATED BY AN AUTHOR.

கக. எழுவகை மதமே: உடன்படன், மறுத்தல்,
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே,
தாஅ னாட்டித் தனது நிறுப்பே,
இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணியே,
பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல், ஏனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

[மேல் எழு வகை மதம் என்று சொல்லப்பட்டன இங்ஙனம் “பிறர் மதத்தை உடன்படல்” முதலியவாக விதந்தனவாம்.]

12. THE TEN FAULTS.

க2. குன்றக் கூறன், மிகைபடக் கூறல்,
கூறியது கூறன், மாறுகொளக் கூறல்,
வழுஉச்சொற் புணர்த்தன், மயங்க வைத்தல்,
வெற்றெனத் தொடுத்தன், மற்றொன்று விரித்தல்,
சென்றுதேய்ந் திறுத்' னின்று பயனின்மை,
என்றிவை ஈனாங் குற்ற' நூற்கே.

[நூற்குப் பத்துக் குற்றங்கள் ஆவன, குன்றக் கூறன் முதலிய இவைகளாம்.]

13. THE TEN BEAUTIES OF STYLE.

கந. சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல்,
நவின்னோர்க் கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல்,
ஒசை உடைமை, ஆழம் உடைத்தாதல்,
முறையின் வைப்பே, உலக' மலையாமை,
விழுமியது பயத்தல், விளங்கு தாரணத்த'
தாருத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

[தூலிற் கு அழகு என்று சொல்லப்படும் பத்தாவன: “சுருங்கச்சொல்லல்,” முதலியவாம்.]

14. THE THIRTY-TWO METHODS.

கசு. துதவிப் புகுதல், ஒத்து முறை வைப்பே,
தொகுத்துச் சுட்டல், வகுத்துக் காட்டல்,
முடித்துக் காட்டல், முடிவிடங் கூறல்,
தான்எடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட் கூறல்,
சொற்பொருள் விரித்த' றொடர்சொற் புணர்த்தல்,
இரட்டுற மொழிதல், ஏதுவின் முடித்தல்,
ஒப்பின் முடித்தல், மாட்டெறிந் தொழுகல்,
இறந்தது விலக்கல், எதிரது போற்றல்,
முன்மொழிந்து கோடல், பின்னது நிறுத்தல்,
விகற்பத்தின் முடித்தல், முடிந்தது முடித்தல்,
உரைத்தும் என்றல், உரைத்தாம் என்றல்,
ஒருதலை துணிதல், எடுத்துக் காட்டல்,
எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
இன்ன தல்ல துதுஎன மொழிதல்,
எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,

பிறர்நூல் முடிந்தது தான்உடன் படுதல்,
தன்குறி வழக்க' மிகஎடுத்தாத்தல்,
சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
ஒன்றின்' முடித்தல், தன்னின்' முடித்தல்,
உய்த்துணர் வைப்பென உத்திஎண் ணான்கே.

[முப்பத்திரண்டு உத்தி ஆவன: “துதலிப்புருதல்” முதலியவாம்.]

15. CRITICAL ACUMEN.

கரு. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி,
ஏற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம்எனத்
தரும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உத்தி.

[ஓர் இலக்கணநூலால் உணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோடும், உலக வழக்கோடும், பொருந்த உணர்த்தி அப்பொருளை மற்றோர் இலக்கிய நூற்கண்ணும் ஏற்கும் இடம் அறிந்து இவ்விடத்திற்கு இஃதாம் எனக் கருதித் தக்கவை ஆகச் செலுத்துவது தந்திர உத்தி ஆம்.]

16. CHAPTER: ஒத்து.

ககா. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோர்இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப்
தோத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர்.

[ஒருசாதியாய் உள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல ஒருசாதியாய் உள்ளபொருள்களை ஒருவழிப்படக் கூறுவது ஒத்துறுப்பாம், எனச் சொல்லுவர் உயிர்க்கு உறுதிபயக்கும் மெய்ம்மொழிகளை உடையபுலவர்.]

17. SECTION: படலம்.

க௭. ஒருநெறி இன்றி, விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அதுபடலம் ஆகும்.

[ஒருவழிப்படாது விராய பொருளோடு பொருந்திப் பலபொருளை உணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழி அன்றித் தொடர்ந்துவரின் அது படல உறுப்பாம்.]

18. VERSE: சூத்திரம்.

கடி. சில்வகை எழுத்தில், பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கத்
திட்ப நுட்பம் சிறந்தன சூத்திரம்.

[சிறிய கண்ணாடியில் பெரிய சரீரமுதலியவற்றின் சாயை செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளங்கினாற்போலச் செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளங்கச் சில்வகை எழுத்துக்களான் இயன்ற யாப்பின்கண் பல்வகைப் பட்ட பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளக்கி அப்பல பொருள் திண்மையும் துண்மையும் சிறந்து வருவன சூத்திரங்களாம்.]

19. THE ORDER AND CONNEXION OF VERSES.

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கம் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை.

[மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள் ஆற்றொழுக்கு, சிங்கத்தின் பார்வை, தவளையின்பாய்ச்சல், பருந்தின் வீழ்ச்சி, என்னும் நான்கினையும்போலும்.]

20. DIFFERENT KINDS OF VERSES.

உ. பிண்டம், தொகை, வகை, குறியே, செய்கை,
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

[பிண்டம் எனவும், தொகை எனவும், வகை எனவும், குறி எனவும், செய்கை எனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறத்து அடையாய் வரும் புறனடை எனவும், கூறும் கூற்றினை உடையவாம் மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்.]

(உ-ம்) பிண்டம். கெ-சூத்திரம்.
தொகை... .. கெ-சூத்.
வகை... .. கெ-முதலியசூத்.
குறி... .. கெ-சூத்.
செய்கை. உக-சூத்.
புறனடை கடைசிகூத்திரம்.

21. THE FOURTEEN REQUISITES OF A COMMENTARY.

உக. பாடம், கருத்தே, சொல்வகை, சொற்பொருள்,
தொகுத்துரை, உதாரணம், வினா, விடை, விசேடம்,
விரிவதி காரம், துணிவு, பயனே
டாசிரிய வசனம்என் தீர்வு உரையே.

[இப்பதினான்கு வகையான் உரைக்கப்படும் நூற்குரை.]

22. BRIEF COMMENTARY: காண்டிகை.

உஉ. கருத்துப், பதப்பொருள், காட்டு' மூன்றினும்,
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்,
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

[மேற்கூறிய பதினென்கினுள் கருத்துரையும் பதப்பொருளும் உதாரணமும் ஆகிய மூன்றனையும் உரைத்தலானும், அம்மூன்றனோடு வினாவிடை என்னும் இரண்டனையும் கூட்டி உரைத்தலானும், சூத்திரத்துட்பொருளை விளக்குவன காண்டிகை உரைகள் ஆம்.]

23. DIFFUSE COMMENTARY.

உரு. சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாதி யாவையும் விளங்கத்
தன்உரை யானும், பிறர்நூ லானும்,
ஐயம் அகலஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

[காண்டிகை உரைபோல் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மாத்திரையில் நில்லாது அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் யாவையும் விளங்கத் தான் உரைக்கும் உரையானும் ஆசிரியவசனங்களானும் மேற்கூறிய காண்டிகை உறுப்பு ஐந்தனும் ஐயம்தீர்ச் சுருங்காது, மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தி உரை ஆம்.]

24. EXPLANATION OF THE FIGURATIVE EXPRESSION நூல் thread.

உவ ண் பா.

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவல் இழைஆகச்
செஞ்சொல் புலவனே சேய்இழையா—எஞ்சாத
கையேவாய் ஆகக் கதிரே மதிஆக
மைஇலா நூல்முடியும் ஆறு.

[இந்த நூல்முடியும் ஆறு இதுவாதவின் நூல் என்றது உவமை ஆகுபெயர் ஆம்.]

25. நூல் USED TO MEASURE TIMBER.

வேண்பா.

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமு'ருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
கனக்கோட்டம் தீர்க்கு'நூல் அஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டம் தீர்க்கு'நூல் மாண்பு.

[அந்நூல்போல் செப்பம் செய்தலானும் நூல் என்றது உவமை ஆகு
பெயர் ஆம்.]

26. THE QUALITIES OF A TEACHER.

உசு. குலன், அருள், தெய்வம், கொள்கை, மேன்மை,
கலைபயில் தெளிவு, கட்டுரை வன்மை,
நில,மலை, நிறைகோல், மலர்,நிகர் மாட்சியும்,
உலகியல் அறிவோ டீயர்குணம் இனையவும்
அமைபவ னூல்உரை ஆசிரி யன்னே.

[இவ்வியல்பினை உடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்ஆவார்.]

27. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE THE EARTH.

உஎ. தெரிவரும் பெருமையும், திண்மையும், பொறையும்,
பருவ முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,
மருவிய நன்னில் மாண்பாகும்மே.

[நிலத்தினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

28. HOW THE TEACHER MUST RESEMBLE A MOUNTAIN.

உஅ. அளக்கல் ஆகா அளவும், பொருளும்;
துளக்கல் ஆகா நிலையும் தோற்றமும்;
வறப்பினும் வளந்தருஉம் வண்மையு' மலைக்கே.

[மலையினது மாட்சிமைஇது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

29. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A BALANCE.

உக. ஐயம் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,
மெய்ந்நடு நிலையு' மிகுநிறை கோற்கே.

[நிறைகோவினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

30. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A FLOWER.

ஈ௦. மங்கலம் ஆகி, இன்றி அமையா
தியாவரு' மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதில் முகமலர் வுடையது பூவே.

[மலரினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

31. WHO ARE DISQUALIFIED FOR THE OFFICE OF TEACHER.

ஈக. மொழிகுணம் இன்மையும், இழிகுண இயல்பும்,
அழுக்கா ற்வா,வஞ்சம், அச்சம் ஆடலும்,
கழற்குட்' மடற்பனை, பருத்திக் குண்டிகை,
முடத்தெங் கொப்பன முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இலர்ஆ சிரியர்ஆ குதலே.

[இக்குற்றங்களை உடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.]

32. A JAR OF MARBLES.

௩௨. பெய்தமுறை அன்றிப் பிறழ உடன்தருஉம்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

[கழற்பெய்த குடத்தின் குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

33. THE TREE WHOSE FRUIT CANNOT BE OBTAINED TILL IT DROPS OF ITSELF.

௩௩. தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா இடத்தது மடற்பனை.

[மடற்பனையின் குற்றம் இது ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று.]

34. THE TINDER BOX WITH SMALL MOUTH:
HARD TO PUT IN AND HARD TO GET OUT.

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொருள் தான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

[பருத்தி பெய்த குண்டிகையின் குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

35. THE COCOANUT TREE THAT LEANS OVER AND DROPS ITS FRUIT
INTO A STRANGER'S GROUNDS.

௩௫. பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தெங்கே,

[முடத்தெங்கினது குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

36. THE METHOD OF TEACHING.

நா. நதல் இயல்பே இயம்பும் காலைக்:

காலமும், இடனும் வாஸிதி லேக்கிச்;
சிறந்துழி இருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி;
உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து;
விராயான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து,
கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்தவன் உளங்கொளக்,
கோட்டமில் மனத்தினூல் கொடுத்தல் என்ப.

[கற்பிக்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

37. WHO ARE TO BE TAUGHT.

நா. தன்மகன், ஆசான் மகனே, மன்மகன்,
பொருணனி கொடுப்போன், வழிபடு வோனே,
உரைகோ ளாள் குரைப்பது நூலே.

[இவ்வறுவர்க்கும் சொல்லப்படுவது நூல்.]

38. GOOD, MIDDLING AND BAD SCHOLARS.

நா. அன்னம், ஆவே, மண்ணெடு, கிளியே;
இல்லிக்குடம், ஆ டெருமை, நெய்யரி,
அன்னர் தலைஇடை கடைமா னைக்கர்.

[மேற்கூறிய அறுவருள் அன்னமும் பசுவும் போல்வார் தலைமாணக்
கர்; மண்ணும், கிளியும், போல்வார் இடைமாணக்கர்; இல்லிக்குடமும்;
ஆடும், எருமையும், நெய்யரியும், போல்வார் கடைமாணக்கர்.]

39. WHO MUST NOT BE TAUGHT.

நா. கனி, மடி, மானி, காமி, கள்வன்,
பிணியன், ஏழை, பிணக்கன், சினத்தன்,
நாயில்வோன், கந்தன், கொன்னுற் கஞ்சித்,

தடுமாறுளத்தன், தறுகணன், பாவி,
படிதன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலை.

[இக்குற்றங்களை உடையார்க்கு நூலைச் சொல்லார் ஆசிரியர்.]

40. THE WAY TO LEARN.

சு0. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்:

பொழுதொடு சென்று, வழிபடல் முனியான்,
குணத்தொடு பழகி, அவன்குறிப் பிற்சார்ந்
திருளன இருந்து, சொல்எனச் சொல்லிப்,
பருகுவன்அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,
சித்திரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்
செவிவாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்,
போளனப் போதல் என்மனார் புலவர்.

[கற்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

41. METHODS OF STUDY.

சுக. நூல்பயில் இயல்பே நுவலின்: வழக்கறிதல்,
பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல்,
ஆசாற் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்,
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்,
வினாதல், வினாயவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி இகக்கும்.

[இவ்வாறு நூலைப் பயின்றவரது அறியாமை மிகுதியும்போம்.]

42. READ A SECOND TIME.

சு2. ஒருகுறி கேட்போன் இருகால் கேட்பின்
பெருக நூலில் பிழைபர் டிலனே.

[ஒருகால் கேட்ட துணையானே அமையாது இருகால் கேட்பானாகில் அந்நூலின்கண் பிழைபாடு மிகுதியும் இலன்.]

43. MASTER IT BY A THIRD READING.

சுந. முக்கால் கேட்பின் முறைஅறிந் துணைக்கும்.

[முக்காற் கேட்டானாகில் ஆசிரியன் கற்பித்த முறைஅறிந்து உரைப் பன்.]

44. THUS TO LEARN THE OPINIONS OF OTHERS IS ONE FOURTH PART OF SCHOLARSHIP.

சசு. ஆசான் உரைத்த தமைவரக் கொளினும்,
காற்கு றல்லது பற்றலன் ஆகும்.

[ஆசிரியன் கற்பித்தனவற்றைத் தன் அறிவின்கண் அமையக்கற்றான் ஆகிலும் புலமைத்திறத்தில் காற்குறல்லது பற்றன்.]

45. ONE FOURTH MORE IS GAINED BY ASSOCIATION WITH THE LEARNED. THE OTHER HALF BY teaching WHAT HAS BEEN LEARNT.

சரு. அவ்வினை யாளரோடு பயில்வகை ஒருகால்,
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்,
மைஅறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

[தன்போலியரோடு பயிலும் வகையால் காற்குறும்; அக்கல்வியைத் தன் மாணுக்கர்க்கும் அவைக்களத்தோர்க்கும் உணரவிரித்துரைத்தலான் அரைக்கூறும்; ஆகக்குற்றம் அற்றபுலமை நிரம்பும்.]

46. THE RESPECT DUE TO A MASTER.

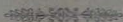
சகா. அழலி னீங்கான், அணுகான், அஞ்சி
நிழலி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே.

[இவ்வாறு ஒழுகுதல் வழிபாடாம்.]

ந ன் னூ ல்.

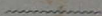
ந. சிறப்புப்பாயிரம்.

47. WHAT A PREFACE SHOULD CONTAIN.

சள. ஆக்கியோன் பெயரே, வழியே, எல்லை,
நூற்பெயர், யாப்பே, நுதலிய பொருளே,
கேட்போர், பயனோ டாய்,எண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

[தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையுஞ்
செய்புவதாருஞ் சிறப்புப்பாயிரம். (நொன்னூல்.)]

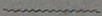

[இவ்வெட்டுப் பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்பாயிரத்
திலக்கணம் ஆம்.]

48. THREE ADDITIONAL MATTERS.

சஅ. காலம், களனே, காரணம், என்றிம்
மூவகை ஏற்றி, மொழிநரும் உளரே.

[அவ்வெட்டனோடு இம்மூன்றனையும் கூட்டிப் பதினொன்றாகக் கூறு
வாரும் உளர்.]

49. HOW A BOOK IS TO BE NAMED.

சக. முதனூல் கருத்தன், அளவு, மிகுதி,
பொருள்,செய் வித்தோன், தன்மைமுத னிமித்தினும்,
இடுகுறி யானுநாற் கெய்தும் பெயரே.

[முதனால் முதல் தன்மை ஈராகக் கூறிய ஏழும் பிறவும் ஆகிய காரணங்களானும் இடுகுறியானும் தூற்குப்பெயர்வரும்.]

50. FOUR WAYS IN WHICH A BOOK MAY BE COMPOSED.

௫௦. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்பெனத்தகு நூல்யாப் பிரீரண் டென்ப.

[நூல்யாப்பு இந்நான்கு கூற்றதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

51. WHO MUST WRITE THE PREFACE.

௫௧. தன்ஆ சிரியன், தன்னொடு கற்றோன்,
தன்மா ணுக்கன், தகும்உரை காரன்,என்.
றின்றோர் பாயிரம் இயம்புதல் கடனே.

[ஒருவன் கூறிய தூற்கு இந்நால்வருள் ஒருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறுதல் முறைமை ஆம்.]

52. AN AUTHOR MUST NOT PRAISE HIMSELF.

௫௨. தோன்று தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்
தான்தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

[தோன்றாத நுட்பங்களை எல்லாம் தோற்றிப் பலதுறைப்பட்டு விரிந்த நூலைச் செய்து முடித்தான். ஆயினும் தன்னைத்தான் புகழ்தல் தகுதி அன்றும். ஆதலின் நூல் செய்தானது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிறர் கூறவேண்டும்.]

53. WHEN A MAN MAY PRAISE HIMSELF.

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்,
தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்,

மன்னிய அவைஇடை வெல்லுறு பொழுதினும்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்,
தன்னைப் புகழ்தலும் தகும்புல வோர்க்கே.

[இவ்விடங்கள் ஆயில் தன்னைப்புகழ்தலும் தகுதியும் புலவோர்க்கு.]

54. NO CLASSIC WITHOUT A PREFACE.

௫௪. ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

[ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்ததாலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது தூல் அன்று.]

55. A PREFACE IS AN ORNAMENT.

வெண்பா.

௫௫. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போ—னாடிமுன்
ஐதுரையர் நின்ற அணிந்துரையை எந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

[அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்கும் சித்திரமுதலியமூன்றும் போலக்கருதி, அழகிதாகியபொருளை உணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங்களையும் உரைத்து எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூல்கட்கும் முன்னர்ப் பெய்து வைத்தார் பெரும்பாலும்; ஆதலில் பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றும்.]

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(I) எழுத்தியல்.

56. AN INVOCATION.

௫௬. பூமலி அசோகின் புனைநிழல் அமர்ந்த.
நான்முகற் றேழுதுநன் கியம்புவன் எழுத்தே.

57. DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY.

எழுத்திலக்கணம் இத்துவணத்தென்பது.

௫௭. எண்,பெயர், முறை,பிறப் புருவ் மாத்திரை,
முதல்,ஈ நிடைநிலை, போலி, என்று
பதம்,புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

[இப்பன்னிரு பகுதியினையும் உடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]

க. § எண்.

58. LETTERS.

எழுத்தின்னதென்பது.

௫௮. மொழிமுதற் காரணம் ஆம்அணுத் திரள் ஒலி
எழுத்தது முதல்சார் பென இரு வகைத்தே.

[வினா 11.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாய் வரும் ஒலி
யாவது எழுத்து; அது முதல்எழுத்தென்றும், சார்பெழுத்தென்றும், இரு
வகையினை உடைத்து.]

59. 30 PRIMARY LETTERS. VOWELS AND CONSONANTS.

முதலெழுத்தின்விரி.

ருக. உயிரும் உடம்பும் ஆ' முப்பது' முதலே.

[வினா 11.]

[உயிரும் உடம்பும் ஆகும் முப்பதெழுத்தும் முதல் எழுத்தாம்.]

60. 10 KINDS OF SECONDARY LETTERS.

சார்பெழுத்தின்விரி.

கூ0. உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிர்அள பொற்றள
பஃகிய இ, உ, ஐ, ஒள, மஃகான்,
தனிநிலை, பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்.

[இப்பத்தும் சார்பெழுத்தாம்.]

61. 369 SECONDARY LETTERS.

கூக. உயிர்மெய் இரட்டுநாற் றெட்டுயர் ஆய்தம்
எட்டுயிர் அளபெழு மூன்றெற்ற ற்ளபெடை
ஆறேழ்; அஃகும் இம்முப் பான்எழ்;
உகரம் ஆறா றைகான் மூன்றே;
ஒளகான் ஒன்றே; மஃகான் மூன்றே;
ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றெழுழி முந்தாற் றெழுபான் என்ப.

[உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு, குறுகாத ஆய்தம் எட்டு, உயிர்அளபெடை இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை நார்பத்திரண்டு, குற்றியல் இகர முப்பத்தேழு, குற்றியல் உகர முப்பத்தாறு, ஐகாரக்குறுக்க மூன்று, ஒளகாரக்குறுக்கம் ஒன்று, மகரக்குறுக்க மூன்று, ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டிடனே, சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி முந்தாற்றறுபத்தொன்பதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

உ. பெயர்.

62. NOUNS: ARBITRARY AND APPELLATIVE: COMMON AND PROPER.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது இலக்கணம்.]

கூஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[வினா 48.]

[இடுகுறிப் பெயரும், காரணப் பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருட்டுப் பொதுப்பெயர்ஆயும், ஒருபொருட்டுச் சிறப்புப்பெயர்ஆயும், வருவனஆம்.]

(உ-ம்.)	மரம்	இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.
	பனை	இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.
	அணி... ..	காரணப் பொதுப்பெயர்.
	முடி	காரணச் சிறப்புப்பெயர்.
	மறவன், }	காரணஇடுகுறிப்பெயர்.
	பங்கயம், }	
	மூவ்வி.	

63. VOWELS 12. CONSONANTS 18.

கூரு. அம்முதல் ஈர்ஆ றுவி; கம்முதல்

மெய்ம்மு வாறென விளம்பினர் புலவர்.

[வினா 11.]

[அகரமுதல் ஓளகாரம் ஈராகக் கிடந்த பன்னிரண்டனையும் ஆவி என்றும்; ககரமுதல் னகரம் ஈராகக் கிடந்த பதினெட்டனையும் மெய் என்றும் நூல்களால் சொன்னார் அறிவுடையோர்.]

64. SHORT VOWELS.

கூசு. அவற்றுள்,—அ,இ,உ,எ, ஒக்குறில் ஐந்தே.

[வினா 3.]

[ஆவி மெய்என்றவற்றுள், இவ்வைந்தும் குற்றெழுத்தாம்.]

65. LONG VOWELS.

கூரு. ஆ,ஈ,ஊ,ஏ, ஐ,ஒ,ஓ,ஔ, நெடில்.

[வினா 4.]

[இவ்வேழு நெட்டெழுத்தாம்.]

66. DEMONSTRATIVE LETTERS.

கக. அ,இ,உம்முதல் தனிவரில், சுட்டே.

[வினா 5.]

[இம்முன்றெழுத்தும் மொழிக்குப் புறத்தும், அகத்தும், முதற்கண் தனித்துச் சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தவரிற் சுட்டெழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) அக்கொற்றன், } அவன், }
இக்கொற்றன், } புறத்தும்; } இவன், } அகத்தும் வந்தன.
உக்கொற்றன், } உவன், }

இவன் என்பதன்கண் அகரம் ஆறும் என்பதன்கண் அகரம்போலப் பின் எழுத்துக்களோடு தொடர்த்து கின்ற ஒருபொருள் உணர்த்தாது வேறாகின்ற சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தலின் அகத்துவரும் இதனுய் “தனிவரின்” என்றார்.

67. INTERROGATIVE LETTERS.

கக. எய் யா முதலும்; ஆ,ஓ, ஈற்றும்;

ஏ,இரு வழியும் வினாஆகும்மே.

[வினா 6.]

[புறத்தும், அகத்தும், மொழிமுதற்கண் எகரமும், யாவும்; ஈற்றின்கண் ஆகாரமும், ஓகாரமும்; இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமும் தனித்து வினாப் பொருள் உணர்த்தவரின் வினா எழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) எக்கொற்றன், } முதற்கண்வந்தன.
யாவன், }
கொற்றன, கொற்றனே, ... ஈற்றின்கண்வந்தன.
ஏவன், கொற்றனே, ஈரிடத்தும்வந்தன.

68. STRONG OR HARD CONSONANTS. [TENUES OR SURD.]

கக. வல்லினம் க,ச,ட, த,ப,ற, எனஆறே.

[வினா 8.]

[இவ்வாறும் வல்லினம் ஆம்.]

69. WEAK CONSONANTS. [NASALS.]

கக. மெல்லினம் ங,ஞ,ண, ந,ம,ன, எனஆறே.

[வினா 9.]

[இவ்வாறும் மெல்லினம் ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

70. MIDDLE CONSONANTS. [LIQUIDS.]

௭0. இடையினம் ய,ர,ல, வ,ழ,ள, எனஆறே.

[வினா 10.]

[இவ்வாறும் இடையினம் ஆம்.]

71. PRIMARY LETTERS TAKEN IN PAIRS.

௭௧. ஐ,ஒள, இ,உச் செறிய, முதல்எழுத்
திவ்விரண் டோர்இனம் ஆய்வரல் முறையே.

[இனம்இல்லாத ஐகார ஒளகாரங்கள் ஈகார ஊகாரங்கட்கினம் ஆகிய
இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனம்ஆகப்பொருந்த முதல் எழுத்துகள்
இரண்டிரண்டு ஒரினமாய்வருதல் முறை; ஆதலால் அவை இன எழுத்
தென்றும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ; இ,ஈ; உ,ஊ; எ,ஏ; ஐ,ஐ; ஒ,ஓ; ஒ,ஔ;
க,க; ச,சு; ட,ண; த,த; ப,ப; ய,ர; ல,ல; ழ,ழ; ம,ம;
என இரண்டிரண்டோரினமாய்வந்தது காண்க.

72. THE GROUNDS OF THIS ARRANGEMENT IN PAIRS.

[இனம் என்றதற்குக் காரணம்.]

௭௨. தானமுயற்சி அளவு, பொருள்,வடி
வானஒன் ருதிஓர் புடைஒப் பினமே.

[தானம் முதலிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒருபுடை ஒத்தலால்
இனம் ஆம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ என்பன இரண்டிற்கும் தானம், கண்டம் [எடு];
முயற்சி, அஞ்சாதல் [எக];
குறிவினது விகாரமே கெடில் ஆதலால் பொருள் ஒன்ற;
வடிவு அ, ஆ.
இவை மாத்திரையில் மாத்திரம் ஒத்திரா.

ஈ. § முறை.

73. WHY THE ALPHABET IS ARRANGED AS IT IS.

௭௩. சிறப்பினும், இனத்தினும், செறிந்தீண் டம்முதல்
நடத்தல் தானே முறைஆகும்மே.

[சிறப்பினும், இனத்தினும் பொருந்தி இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதல் தானே எழுத்தினது முறையும்.]

(உ-ம்.) குறிவினதவிதாரம் கெடில், ஆதலால் குறில்முன் கீற்பத சிறப்பினால், வலியோர் மெலியோர்க்கு முன்நிறல்போல வல்லெழுத்த முன் கீற்பதசிறப்பினால், கெடிலும் மெல்லெழுத்தும் இனமாய், பின்நிற்பத, இனத்தினால்.

ச. டு பிறப்பு.

74. THE PRODUCTION OF LETTER-SOUNDS.

எசு. நிறைஉயிர் முயற்சியின் உள்வளி தூர்ப்ப,
எழும்அணுத் திரள்உரம், கண்டம், உச்சி,
மூக்குற் நிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்,
வெவ்வே நெழுத்தொலி யாய் வரல் பிறப்பே.

[ஒலிஎழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுங்காரணங்களின் ஒரு ஆற்றினும் குறைவின்றி நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உண்ணின்ற வளி எழுப்ப, எழுஞ்செவிப்புலன்ஆம் அணுத்திரள் உரம்முதலியநான்கிடத்தையும் பொருந்தி, இதழ்முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ்வேறெழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின் பிறப்பாம்.]

75. VOWELS AND LIQUIDS FROM THE THROAT; NASALS THE NOSE; TENUES THE CHEST.

[முதலெழுத்துகளுக்கு இடம்.]

எடு. அவ்வழி,—ஆவி இடைமை இட்மிட ரூகும்;
மேவு மென்மை மூக் குரம் பெறும் வன்மை.

[மேற்கூறிய நெறியாற் பிறக்குங்கால் ஆவி, இடையினம், என்னும் இருவகை எழுத்தினதிடம் மிடரும்; மெல்லினம்மூக்கை இடம்ஆகப் பொருந்தும்; வல்லினம் நெஞ்சை இடம்ஆகப் பெறும்.]

76. அ,ஆ BY THE MERE OPENING OF THE MOUTH.

எசு. அவற்றுள்,—முயற்சியுள் அ,ஆ அங்காப் புடைய.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

[மேல்இடம் வகுக்கப்பட்ட முதல் எழுத்துகளுள் அகர ஆகாரங்கள் நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தலை உடைய வாய்ப் பிறக்கும்.]

77. இ,ஈ,எ,ஏ,ஐ HOW PRONOUNCED.

[முயற்சி.]

எஎ. இ,ஈ,எ,ஏ, ஐ,அங்காப்போ

டண்பல் முதன விளிம்புற வருமே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே முன்னம்பல்லை அடினாவிளிம்பு பொருந்தப் பிறக்கும்.]

78. உ,ஊ,ஒ,ஓ,ஔ BY THE LIPS.

[முயற்சி.]

எஅ. உ,ஊ,ஒ,ஓ, ஔ,இதழ் குவிவே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி இதழ்குவிவாம்.]

79. க,ங; ச,ஞ; ட,ண HOW PRONOUNCED.

எக. க,ங,வும், ச,ஞ,வும், ட,ண,வு முதல் இடை

நுனிநா அண்ணம் உற முறை வருமே.

[சகச. சூத்திரங்காண்க.]

[கவ்வும், ஙவ்வும், முதல்நா முதல்அண்ணத்தையும்; சவ்வும், ஞவ்வும், இடைநா இடைஅண்ணத்தையும்; டவ்வும், ணவ்வும், நுனிநா நுனிஅண்ணத்தையும் பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும்.]

80. த,ந DENTALS.

அ0. அண்பல் அடி,நா முடிஉறத் த,ந,வரும்.

[அண்பல்அடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும்.]

81. ப,ம, LABIALS.

அக. மீகீழ் இதழ்உறப் பம்மப் பிறக்கும்.

[மேல்இதழுங் கீழ்இதழும் பொருந்தப் பவ்வும் மவ்வும் பிறக்கும்.]

82. ய HOW FORMED.

அடி. அடிநா அடிஅணம் உறயத் தோன்றும்.

[அடிநா அடிஅண்ணத்தைப் பொருந்த யகரம் பிறக்கும்.]

83. ர,ழ LINGUALS.

அரு. அண்ண துனிநா வருட ர,ழ,வரும்.

[அண்ணத்தை துனிநாத்தடவ ரவ்வும், ழவ்வும், பிறக்கும்.]

84. ல,ள HOW PRONOUNCED.

அசு. அண்பல் முதலும் அண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி, ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.

[இதுவும் நிரன்நிறைப்பொருள். (சகச) காண்க.]

[அண்பல்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் ஆகியும், அண்ணத்
தை நாவிளிம்புவீங்கி வருட ளகாரம்ஆகியும், இவ்விரண்டெழுத்தும்பி
றக்கும்.]

85. வ HOW PRONOUNCED.

அரு. மேற்பல் இதழ்உற மேவிடும் வவ்வே.

[மேல்வாய்பல்லைக் கீழ்வாய்உற பொருந்த வகரம் பிறக்கும்.]

86. நன HOW PRONOUNCED.

அகா. அண்ணா துனிநா நனிஉறில் நன,வரும்.

[அண்ணத்தை துனிநா மிகப்பொருந்தில் நவ்வம், நவ்வம், பிறக்கும்.]

87. THE PRONUNCIATION OF ூ AND OF SECONDARY LETTERS.

[சார்பு எழுத்திற்கு இடம்முயற்சி.]

அஎ. ஆய்தக் கிடம்தலை; அங்கா முயற்சி.

சார்பெழுத் தெனவும் தம்முதல் அனைய.

[ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடம்தலை; முயற்சி அங்காத்தலாம்; ஒழிந்தசார்பெழுத்துகளும் இடமுயற்சிகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பனவாய்ப்பிற் றக்கும்.]

88. THOUGH GENERAL RULES ARE GIVEN EACH LETTER HAS ITS OWN PRONUNCIATION.

[புறனடை.]

அஅ. எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், உழப்பின்

திரிபுந் தத்தமில் சிறிதுள ஆகும்.

[பலஎழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனும், எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் என்னும் எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியான் ஒன்றற் கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண் சிறிது சிறிது உள வாம்.]

89. VOWEL CONSONANTS.

[உயிர்மெய் சார்ந்துவருதல்.]

அகா. புள்ளிவிட் ட்வ்வொடு முன்உரு வாகியும்,

ஏனை உயிரோ ருபு திரிந்தும்,

உயிர்அள வாய்,அதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடும் ஒற்று முன் னாய்வரும் உயிர்மெய்.

[வினா 13.]

[மெய் புள்ளியை விட்டு அகரத்தோடுகூடியவழி விட்ட உருவே உருவாகியும், ஒழிந்த உயிர்களோடு கூடியவழி உருவேறுபட்டும் தன்மாத்தினா தோன்றாது உயிர்மாத்தினாயே மாத்தினாயாய் தன்வரிவடிவினதுவிகாரவடிவே வடிவாய், உயிர்வடிவை ஒழித்து, மெய் உயிர் என்னும் பெயர் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் என்னும் பெயருடனே, ஒற்றெவிமுன்னும் உயிர் ஒலிபின்னும் ஆகிவரும் உயிர்மெய்எழுத்து.]

90. AYTHAM.

கூ0. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்தவல் ஆறன் மிசைத்தே.
[வினா 12.]

[புள்ளிவடிவினதாய் ஆய்தம் குற்றெழுத்தின் முன்னதாய் உயிரோடு கூடிய வல் எழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.]

(உ-ம்.)	எஃகு, கஃசு, கஃடு, இருபஃது, அஃபு, கஃற [வல்லினவகையால் ஒருமொழிக் கணவந்தது.] அஃகடிய, அஃறிணை. [புணர்ச்சி விகாரத்தால் வந்தது.] விலகிக் கிட வீங்கெரு ஒட்டுமே, மாநர் இலகிக் கு முத்தின் இனம். [செய்யுள் விகாரத்தால்வந்தது.]	} ஆச முற்றாய்தம் எட்டி. [61.]
---------	--	--

91. PROLONGATION OF THE SOUND OF VOWELS.

[உயிர் அளபெடை.]

கூக. இசைகெடில் மொழிமுதல், இடை, கடை நிலைநெடில்
அளபெழும்; அவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.
[வினா 14.]

[செய்யுட்கண் இசைகுன்றில் மொழிமுதலினும், இடையினும், கடையினும்; நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அவ்விசை நிறைக்கத்தத்த மாத்தினாயின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவற்றிற்கினம் ஆகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவின் கண் அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. எஃகு, ஈஇசை, ஈஉகம், பேசகன், தைஇயல், தோஒரை, மெனஉகல்.

[முதனிலை அளபெடை.]

2. படஅசை, பஃஇசை, கழுஉமணி, பரோரம், கஃஇயல்,
பரோஒரம், மனெனஉகம்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

[இவை இடைநிலை அளபெடை.]

3. கபாஅ, குரீஇ, குமுஉ, மிலேஎ, கடைஇ, அரோஒ, அரொஒ.

[இவை கடைநிலை அளபெடை; ஆக இடவகையால் உயிரளபெடை இருபத்தொன்று.] [61]

4. குரீஇ, ஆகே, மககே.

[இவை இயற்கை அளபெடை; மற்றவை செய்கை அளபெடை.]

92. THE PROLONGATION OF THE SOUND OF CERTAIN CONSONANTS.

[ஒற்றளபெடை.]

கூஉ. ங,ஞ,ண, ந,ம,ன, வ,ய,ல,ள, ஆய்தம்,
அளபாம் குறில்இணை, குறிற்கீழ், இடைகடை;
மிகலே அவற்றின் குறியும், வேறே.

[வினா 14.]

[செய்யுட்கண் இசைகுன்றின் குறில் இணைக்கீழும், குறிற்கீழுமாய், மொழிஇடையினும் ஈற்றினும் நின்ற இப்பத்தொற்றும், ஆய்தமும், அவ்வோசை நிறைக்கத் தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவின் கண் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. அரங்கம், முறஞ்சு, முறண்ணெ, பருங்கு, அரும்பு,
முண்ணு, குரல்சு, திரச்சு, விரகிசு.

[குறிலிணைக்கீழ் மொழி இடையில்.]

2. மங்கலம், மஞ்சு, மண்ணு, பங்கு, எகிகு.

[குறிற்கீழ் மொழி இடை.]

3. பரண், மாம், கலன், குரல், திரச்சு.

[குறிலிணைக்கீழ் மொழியிற்றில்.]

4. மண், அம், பொன், கல், கொன்.

[குறிற்கீழ் மொழியிற்றில்.]

ஆய்தம் மொழியின் இதழியல் குறிலிணைக்கீழும் குறிற்கீழும்வா; அவ்விரண்டையும் விலக்கி

(4×11=44—2=42.) ஒற்றளபெடை காற்பத்திரண்டாம். [61.]

93. SHORTENED இ.

[குற்றியல் இகரம்.]

கூஈ. யகரம் வரக்குறள் உத்திரி இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமும் குறிய.

[யகரம் வருமொழிக்கு முதல் ஆகிவர நிலமொழிக்கு ஈராகிநின்ற குற்றியல் உகரம் திரிந்த இகரமும், மியா என்னும் அசைச்சொல்லின்கண் இகரமும் குற்றியல் இகரங்களும்.]

(உ-ம்.) காகு + யாத = காகியாத முதல்.
சேன்மியா, சென்மியா.

[குற்றியல் உகரம் முப்பத்தானாலும், அசைச்சொல் மியாவிலும் குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழாம்.] (61.)

94. SHORTENED உ.

கூசு. நெடிலோ டாய்தம் உயிர்,வலி,மெலி, இடை,
தொடர்மொழி இறுதி வன்மைஊர் உகரம்
அஃகும்; பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே.

[தனிநெடில் எழுடனே, ஆய்தம் ஒன்றும், மொழிஇடை ஈறுகளின் வரப்பெறாத ஓளகாரம் ஒழித்து ஒழிந்த உயிர்பதினென்றும், வல்லெழுத்தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், வல்லெழுத்துகளோடு தொடராதவகரம் ஒழித்து ஒழிந்தஇடை எழுத்தைந்தும், ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்தினுள் யாதானும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாய்த்தொடரப்பட்டு மொழிஇருதிக்கண் வல்எழுத்துகளுள் யாதானும் ஒன்று பற்றுக்கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின் அவ்வுகரம் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும்; அது தன்மாத்தினாயில் குறுகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் காரணம்; இவ்வோரெழுத்துத் தொடர் தன்மாத்தினாயின் அமையாது பிற எழுத்துகளுள் ஒன்றும் பலவுமேலே தொடரவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) காகு, காக, காகி, காத, காயு, காத. நெடிநெடூர். க.
காகு, காக, காகி, இருபகித, அகிபு, ககி. ஆபத்தொடர். க.
வாகு, பலாக, முருடு, எருது, தூபு, கயிறு. உயித்தொடர். க.
கக்கு, கக்க, கட்டு, கத்த, கப்பு, கற்ற. வந்தொடர். க.
கக்கு, பஞ்சு, வண்டு, பந்த, அம்பு, கன்ற. மென்நெடூர். க.
ஆய்கு, ஆய்க, ஆய்த, ஆய்பு. இடைத்தொடர். ச.

ஆக, குற்றியல் உகரம் முப்பத்தானாலும், முப்பத்தாறு என்பது பொதுப்படக்கூறினார். (கக.)

95. SHORTENED ஐ AND ஒள.

[ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள்.]

கூரு. தற்சுட் டளபொழி ஐம்மு வழியும்
நையும்; ஒளவு முதல் அற்றாகும்.

[ஐகாரம் தன்னைக் கருதித்தன்பெயர் கூறும் அளவில் குறுகாது; ஒழிந்த மொழிமுதல் இடைகடைஎன்னு மூன்றிடத்துமுன்னும் பின்னும் இரு மருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற் குறுகும். ஒளகார மும் தன்பெயர்கூறும் அளவிற் குறுகாது; ஒழிந்தமொழிமுதற்கண் பின் வரும் எழுத்தின்தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. ஐப்பசி, மைப்புறம். மொழிமுதலில்.
2. இறைவன், பொறைபன். மொழியிடையில்.
3. குவன், தினை. மொழிவீற்றில்.
4. மௌவல்.

96. SHORTENED ம்.

கூசு. ண,ன,முன்னும் வஃகான் மிசையுமக் குறுகும்.

[ணகார னதாரங்களின் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட, அதன்முன் வரி னும்; வகாரம் வந்து தொடர்ந்திட அதன்மேல் நிற்பினும் மகரம் தன் அனாமாத்திரையிற் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. மருணும் எல்லாம் மருண்ம். }
2. திசைஅறி மீகாமனும் போண்ம். } ௧௨0, ௧௪௧, குத்திரங்கன் காண்ட.
3. தரும் வனவன்.

97. SHORTENED ி.

[ஆய்தக்குறுக்கம்.]

கூஎ. ல,ள,ஈற் றியைபின்ஆம் ஆய்தம் அஃகும்.

[லகார ளகார ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் வரும் “குறில் வழி ல,ள,த்தவ் வணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறுஉம்,” என்ற ஆய்தம் இருமருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்அனாமாத்திரையில் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) எல் + தித = கஃந்த.
முள் + தித = முஃந்த.

[௨௨௮. குத்திரங்கன் காண்ட.]

௫. ி உருவம்.

98. எ AND ஒ AS WELL AS MUTE CONSONANTS SOMETIMES HAVE A DOT.

கூஅ. தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும்; ஆண்

டெய்தும் எகாரம்ஒ காரமெய் புள்ளி.

[எல்லா எழுத்தும் பலவேறுவகைப்பட வகாந்து வழங்கும். பழைய வடிவினை உடையவாம். அவ்வடிவினவாய் வழங்கும் இடத்துத் தனித் தும் உடம்பூர்ந்தும் வரும். எகாரமும், ஒகாரமும், தனிமெய்களும், இயல் பாய் புள்ளியைப் பிற்காலத்தொழித்து, வகாந்து எகார ஒகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோடும் ஐயப்படவழங்கும் வழக்கினை உடையஅன்றித்து ணியப்படும் தொல்லைவடிவினதுறுப்பாய் புள்ளியைப் பெறும்.]

(உ-ம்.) எ, ஏ; ஒ, ஓ; கெ, கே; கொ, கோ; க, க்.

கூ. ி மாத்தினை.

99. QUANTITY.

கூகூ. மூன்றுயிர் அளபிரண் டாநெடில்; ஒன்றே

குறிலோ டைஒளக் குறுக்கம், ஒற்றள

பாஒற் றி, உக் குறுக்கம், ஆய்தம்;

கால்குறள் மஃகான் ஆய்த் மாத்தினை.

[வினா 16.]

[உயிர்அளபெடைக்கு மாத்தினை மூன்றும்; நெடிலுக்கு மாத்தினை இர ண்டாம்; குறிலுக்கும், ஐகார்க்குறுக்கத்திற்கும், ஒளகார்க்குறுக்கத்திற் கும், ஒற்றளபெடைக்கும், தனித்தனி மாத்தினை ஒன்றும், ஒற்றிற்கும், குற் றியல் இகரத்திற்கும், குற்றியல் உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், தனித்தனி மாத்தினை அகாரமும்; மகார்க்குறுக்கத்திற்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், தனித்தனி மாத்தினை காலமும்.]

100. A MEASURE.

[மாத்தினைக்களவு.]

கூ00. இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்தினை.

[மாந்தருடைய இயல்பாகவே எழும் இமைப்பொழுதும், நொடிப்பொ முதும், ஒருமாத்தினை என்னும் வகையறைப்பொழுதாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

101. LETTERS LENGTHENED INDEFINITELY.

[புறனடை.]

க0க. ஆவியும் ஒற்றும் அளபிறந் திசைத்தலும்
மேவும், இசைவிளி பண்டமாற் றுதியின்.

[முதல்சார்பனைத்தும் ஆய ஆவியும் ஒற்றும் மேற்கூறிய அளவிறந்து
மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும் இசை விளி பண்டமாற்று முதலியவற்
றின்கண்.]

(உ-ம்.) காவல் உழவர் கடுக்களத்தப் போர்ஏறி
நாவலோ, ஒலுவென்றிசைக்கு நாஞ்ஞதை—மாவலவன்
கொல்யாணை மேல்இருந்த கூற்றிசைத்தாற் போலுமே
கல்யாணைக் கோக்கினி நாடு.

எ. டி மொழிக்கு முதலாம் எழுத்துக்கள்.

102. INITIAL LETTERS: GENERAL RULE.

க0உ. பன்னீர் உயிரும், க,ச,த,ந, ப,ம,வ,ய,
ஞ,ந,நர் ஐந்துயிர் மெய்யு' மொழிமுதல்.

[பன்னிரண்டு உயிரும் உயிர்ஊர்ந்த இப்பத்துமெய்யு மொழிக்கு முத
லாம்.]

103. WHEN வ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0ந. உ,ஊ, ஒ,ஒ, அல்வொடு வம்முதல்.

[இந்நான்கும் அல்லாத எட்டுயிரோடும் வகரம் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) வளி, வாளி, வீளி, வீனி, வெளி, வேளை, வைக்கோல், வெளவால்.

104. WHEN ய் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0ச. அ,ஆ, உ,ஊ, ஒ,ஒள, யம்முதல்.

[இவ்வாறுயிரோடும் யகரம் மொழிக்கு முதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) யவனர், யாணை, யுகம், யுகி, யோகம், யௌவனம்.

105. WHEN ஞ IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0௫. அ,ஆ எ,ஒவ்வோ டாகு' ளும்முதல்.

[இந்நான்கு உயிரோடும் ஞகரம் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞலம், ஞெழி, ஞொளகல்.

106. WHEN ங IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0௬. சுட்டியா, எகர வினாவழி அவ்வை

ஒட்டி ஙவ்வு முதல்ஆ கும்மே.

[முன்றுசட்டும், யாவினாவும் எகரவினாவும், ஆய இடைச்சொற்களின் பின் அகரத்தை ஒட்டி ஙவ்வும் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம், யங்ஙனம்.

அ. ங் மொழிக்கீறும் எழுத்துக்கள்.

107. FINAL LETTERS: [24.] GENERAL RULE.

க0௭. ஆவி, ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், மெய்,

சாயும் உகரநால் ஆறும் ஈறே.

[தனித்தும் ஒற்றோடும் வரும் ஆவிமுதல்ஆக இங்ஙனம் கூறிய இருபத் துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறாம்.]

(உ-ம்.) 1. ஆ, ஈ, ண், எ, ஐ, ஒ, ஓ. சுட்டும் அ, இ, உ, வீனாவும், எ, உவம் உருபடியாகிய ஒ.

2. வின, பலா, கரி, கடு, சே, தை, கோ, கெள.

3. உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெய், வீழ், வான், அகிலு.

108. WHEN SHORT LETTERS AND ஓ ARE FINAL: SPECIAL RULE.

க0௮. குற்றியிர் அளபின் ஈறாம்; எகரமெய்

யோடே லாதொந் நவ்வோ டாம்; ஓள

ககர வகரமோ டாகும் என்ப.

[குற்றியிர் அளபெடையின்கண் வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த் தனித்தீ றும்; எகரம் மெய்யோடு ஈறாகாது; ஒகரம் நகரம் ஒன்றுடன் ஈறாம், ஓளகா ரம் ககரவகரங்கள் இரண்டினும் ஈறாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆஅ, ஆஹே, நொ, நென, வென.

109. IN VOWEL CONSONANTS, THE CONSONANT IS FIRST.

க0க. நின்ற நெறி யேஉயிர் மெய்ம்முதல் ஈறே.

[உயிர்மெய்யினது முதல்யாது, அதன் ஈறியாது எனின், ஒற்றுமுன்னும் உயிர்பின்னுமாய் ஒலித்து நின்றநெறியே மெய்அதன்முதல்ஆம், உயிர் அதன் ஈறும்]

க. டி மொழிக்கிடையேழுத்துக்கள்.

110. LETTERS COMING TOGETHER IN WORDS.

கக0 க,ச,த,ப, ஒழித்தஈர் ஏழுன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ர,ழ,ஒழித்திரெட்
டாகும்; இவ்விருபான் மயக்கு மொழிஇடை
மேவும்; உயிர்மெய் மயக்கள் வின்றே

[மெய்பதினெட்டனுள் க,ச,த,ப, என்னும் நான்கையும் ஒழித்த பதினான்குமெய்யும் பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் வேற்றுரிமை மெய்ம்மயக்கம்ஆம். ரகார முகாரம் என்னும் இரண்டனையும் ஒழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யும் தம்மோடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலைமெய்ம்மயக்கம்ஆம். இவ்விரண்டுகுதிமயக்கமும் மொழிக்கிடையேவரும் இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்குதல் அன்றி உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன்உயிரும் மாறி, உயிருமெய்யுமயங்கு மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்று, வேண்டிய ஆறே மயங்கும்.]

(உ-ம்.) சக்கு, சச்சு, பந்த, செப்பு, சேந்தல், வாந்தல்.
அங்ஙனம், அங்கு; மஞ்சை, மஞ்சு; வட்டம், வட்டல்;
வண்ணம், வண்டு; வெச்சி, வேந்த; அம்மை, அம்பு;
வெய்யர், வெய்து; வெல்லம், வெல்க; நெய்வு, நெய்வாது;
கொள்ளல், கொள்க; கற்றல், கற்பு; அன்னை அன்பு.

111. ன் MAY PRECEDE க், AND வ் MAY PRECEDE. ய்.

ககக. னம்முன் கவ்வாம்; வம்முன் யவ்வே.

[ஈகரமுன்னர்க் ககரமும்; வகரமுன்னர் யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கக்கன்; நெய்வாது.

112. AFTER ஞ AND ன் MAY COME ச்,த் RESPECTIVELY; AND ய் AFTER BOTH.

ககஉ. ஞ,ந,முன் தம்இனம் யகரமோ டாகும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் தமக்கினமாகிய சகர தகரங்களும், யகர மும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கஞ்சன், ஊர்ஞயாது, கந்தன், பொருந்யாது.

113. க்,ச,ப் MAY COME AFTER ட் AND த்.

ககரு. ட,ற,முன் க,ச,ப, மெய்யுடன் மயங்கும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் க,ச,ப என்னுமுன்றுமெய்யும் இணங்கி மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, துட்பம்; கற்க, கற்சிறு,கற்ப.

114. AFTER ண் AND ன் MAY COME ட்,ற்க்,ச,ஞ்,ப்,ம்,ய் AND ள்.

ககசு. ண,ன,முன் இனம்க,ச, ஞ,ப,ம,ய, வவ்வரும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் தமக்கு இனமாகிய டறக்களும், க,ச, ஞ,ப,ம,ய,வ, என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வீண்டு, வெண்கலம், வெண்சேற, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண்பாது, மண்வலித.—
புன்றலை, புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பயிர், புன்மலர், பொன்பாது, பொன்வலித.

115. AFTER ம் MAY COME ப்,ய்,வ்.

ககரு. மம்முன் ப,ய,வ, மயங்கும் என்ப.

[மகரமெய் முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்கும் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

116. AFTER ய்,ர் AND ழ் THE 10 INITIAL CONSONANTS MAY COME. [102.]

ககசு. ய,ர,ழ, முன்னர் மொழிமுதல் மெய்வரும்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

[இம்மூன்று மெய்முன்னரும் மொழிக்குமுதற்கு விதந்து கொண்ட பத்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேய். } கடித, சிறித, தீத, பெரித, நீண்டத, மாண்டத, ஞான்றத, யாத, வலித.
வேர். }
வீழ். }
வேய்க்குழல், ஆரங்கோடு, பாழ்க்கினற.

117. AFTER ல் AND ள் ARE FOUND க்,ச,ப்,வ்,ய்.

கக௭. ல,ள,முன் க,ச,ப, வ,ய ஒன் றும்மே.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் க,ச,ப,வ,ய என்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேல். } கடித, சிறித, பெரித, வலித, யாத.
வாள். }

118. ALL EXCEPT ற் AND ழ் MAY BE FOUND DOUBLED.

ககஅ. ர,ழ அல்லன தம்முன் தாம்உட னிலையும்.

[ரகார ழகாரம் அல்லன ஆகிய வேற்று நிலை மெய்மயக்கத்துள் கூறிய பன்னிரண்டுமெய்யும், உடனிலைக்கே உரிய க,ச,த,ப நான்கும், தம்முன் தாம் உடனினு மயங்கும்.]

119. WHAT LETTERS FOLLOW ய்,ர்,ழ்.

ககக. ய,ர,ழ ஒற்றின்முன் க,ச, த,ப, ங,ஞ,ந,ம,

ஈர்ஒற் றும்;ர,ழத் தனிக்குறில் அணையா.

[ய,ர,ழ என்னுமூன்றெற்றும் இவற்றின்முன் மயங்கும் என விதித்த பத்தொற்றுள் இங்ஙனம் கூறிய எட்டொற்றும் தனிமெய்யும் உயிர் ஊர்ந்த மெய்யுமாய், மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனஆம். ரகார ழகார ஒற்றும் தனிக்குறிலும் மயங்குந் தன்மையஆயினும் மொழிக்கு றப்பாக வருவதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா.]

(உ-ம்.) வேய் }
வேர் } க்குறை, ச்சிறை, த்தலை, ப்புறம்.
வீழ் }
வேய்க்குழல், ஆரங்கோடு, பாழ்க்கினற.
காய்ந்தனம், கோந்தனம், வாழ்ந்தனம்.

120. ல்,ள் WHEN CHANGED IN POETRY INTO ன் AND ண் MAY BE FOLLOWED BY ம்.

உஉ௦. ல,ள மெய் திரிந்த ன,ண முன் மகார
நைந்தீர் ஒற்றும், செய்யுள் உள்ளே.

[லகார எகார ஒற்றுத் திரிந்த னகார ணகாரங்கள் முன்வரும் மகர ஒற்று முன்னர்க்குரிய ஆறே குறுகி, அவற்றுடன் ஈரொற்றுடனிலே ஆம், செய்யுள் அகத்து.]

(உ-ம்.) நிசை யறி யீகாரும் பேரன்ம். [பேரன்ம்.]
மயிலியன் மாதர் மருண்ம், [மருண்ம்.]
[கக. ககண்.]

121. WHEN LETTERS EXPRESS THEIR OWN NAMES THEY ARE NOT BOUND BY THESE RULES.

கஉக. தம்பெயர் மொழியில், முதலு' மயக்கமும்,
இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தம்பெயர்களை மொழிந்து, நிலைமொழி வருமொழி ஆகப் புணர்க்கும் இடத்தெல்லாம் மொழிமுதற்கும் இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் முதல் ஆம்; மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் மயங்கும் என்று சொல்லுவாற்புலவர்.]

(உ-ம்.) “அவற்றன் லனகைன் முன்னர் யங்வுத்தோற்றம்,”
[என்றதில், லகார மொழிக்கு முதலாகியும், அவற்றன் என்ற கூன் இறதியிலே கின்ற எகர ஒற்றோடு மயங்கியும் கின்றத.]

க௦ ி போலி.

122. FINAL ம் SOMETIMES BECOMES ன்.

கஉஉ. மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ றேழா நடப்பன உளவே.

[வினா 17.]

[பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்களினிடத்து இறுதி மகரம் னகரத் தோடொத்து நடப்பன உள ஆம்.]

(உ-ம்.) அகம்—அகன். (இத மொழிஇறநிப்பேல.)

123. அ AND ஐ INTERCHANGED.

கஉ௩. அ,ஐ முதல் இடை ஒக்கும் ச,ஞ,ய முன்.

[வினா. 17.]

[மொழி முதலினும், இடையினும், அகர ஐகரங்கள் வேற்றுமை இன்றி ஒத்து நடப்பன ஆம். சகர ஞகர யகரங்கட்கு முன்னர் வருமா யின்.]

(உ-ம்.)	பசல்... .. பைசல்.	அமச்ச... .. அமைச்ச.
	மஞ்ச மைஞ்ச.	இவஞ்சி இவையஞ்சி.
	மயல்... .. மையல்.	அரயர்... .. அரையர்.
	(மொழிமுதற்போலி.)	(மொழிஇடைப்போலி.)

124. ந் CHANGED INTO ஞ்.

கஉச. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி

ஞல்கான் உறழும், என்மரும் உளரே.

[வினா 17.]

[மொழியிடைக்கண் சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர ஒற்றின் பின்னும் இயல்பாய் வரும் நகரத்தோடு ஞகரம் உறழும், என்றுசொல்லு வாரும் உளர்.]

(உ-ம்.) செய்க்கிற் செவ்வூதிற்.
ஐத்தற ஐத்தற.
[இப்போலி அருவி வரும்.]

125. அ+இ=ஐ; அ+ய்=ஐ; அ+உ=ஒள; அ+வ=ஒள.

கஉ௫. அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை

எய்தின் ஐ,ஒத் திசைக்கும்; அவ்வோ

டுவ்யும் வவ்யும் ஒள ஓர் அன்ன.

[வினா 17.]

[அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் தம்முள்ஒத்து எய்தின் ஐ என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமும் தம் முள் ஒத்து ஒருதன்மையஆக எய்தின் ஒள என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்.]

(உ-ம்.) அஇ = ஐ.

கய் வேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன்
மெய் வேல் பறியா நகும்.

அவ்விய ரெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்
செவ்வியன் கேடு வினைக்கப்படும்.

126. THE PARTICLES ASSUMED BY LETTERS IN NAMING THEM.

கஉக. மெய்கள் அகரமு' நெட்டுயிர் காரமும்,
ஐ, ஒளக் காணும், இருமைக் குறில்இவ்
விரண்டொடு கரமும்ஆம் சாரியை பெறும்பிற.

[மெய்கள் அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும், அவற்றுள் ஐகார ஒளகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே காண்சாரியையும், உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் காரம், கான், என்னும் இவ்விரண்டினே கரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ககரம், ஆகரம், ஐகான், ஒளகான்.
அகரம், அகிகான், அகரம்.

127. LETTERS WHEN TAKEN TOGETHER IN WORDS ARE STILL SUBJECT TO THE ABOVE RULES.

கஉஎ. மொழியுய்த் தொடரினு' முன்அனைத் தெழுத்தே.

[இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும் அப்பதம் தம்மோடும் உருபோடும் புணரினும் அவற்றாற்பிறழாது, முன்னர்க்குறிய அப்பத்திலக்கணத்தையும் உடைய ஆம்.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(II.) பதவியல்.

[க.] த மி ழ் மொழி ஆ க் க ம்.

க. ி பதம்.

128. WORDS.

கஉஅ. எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருடரில்
பதம்ஆம்; அது பகாப் பதம் பகு பதம்என
இருபால் ஆகி, இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும் இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தும் பிறபொருளைத் தருமாயின், அதுபதம்ஆம்; அப்பதம் பகாப்பதம் எனவும், பகுபதம் எனவும் இரண்டு பகுதியஆகி நடக்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

129. WORDS OF ONE LETTER: (42.)

கஉக. உயிர்,மவில் ஆறும்; த,ப நவில் ஐந்தும்;
க,வ,ச,வி னாலும்; யவ்வில் ஒன்றும்;
ஆகுநெடி னெது, வாம்குறில் இரண்டோ
டோர்எழுத் தியல்பதம் ஆறேழ் சிறப்பின.

[உயிர்வருக்கத்தும், மவ்வருக்கத்தும், அவ்வாறும்; தவ்வருக்கத்தும், பவ்வருக்கத்தும், நவ்வருக்கத்தும், ஐவ்வைந்தும்; கவ்வருக்கத்தும், வவ்வருக்கத்தும், சவ்வருக்கத்தும், நந்நான்கும்; யவ்வருக்கத்தொன்றும்; ஆகும்]

நெட்டெழுத்தான் ஆகியமொழி நாற்பதும். நொவ்வும், துவ்வும், ஆகும் குற்றெழுத்தான் ஆகிய மொழி இரண்டினே ஓர் எழுத்தான் ஆகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பின ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) ஆ. ஈ. ஊ. ஏ. ஐ. இ.
(2.) மர. மீ. மு. மே. மை. மோ.
(3.) நர. நீ. நூ. நே. நை.
(4.) பர. பீ. பே. பை. போ.
(5.) கர. கீ. கே. கை. கோ.
(6.) கர. கீ. கே. கை. கோ.
(7.) வர. வீ. வே. வை.
(8.) சர. சீ. சே. சை.
(9.) யர. யீ. யே. யை.

**130. UNCOMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 7 LETTERS;
COMPOUNDED WORDS FROM 2 TO 9 LETTERS.**

கந௦. பகாப்பதம் ஏழும், பகுபதம் ஒன்பதும்,

எழுத்தீ ருகத் தொடரும் என்ப.

[வினா 123.]

[பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழுஎழுத்தீ ருகவும்; பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீ ருகவும், தொடரும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

- (உ-ம்.) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி. [பகாப்பதம்.]
கனி, கனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன்;
அங்கத்தன், உத்திரட்டாதன், உத்திரட்டாதிபன். [பகுபதம்.]

உ. ி பகாப்பதம்.

131. UNCOMPOUNDED WORDS.

கந௧. பகுப்பால் பயன் அந் றிடுகுறி ஆகி,

முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற

பெயர், வினை, இடை, உரி, நான்கும் பகாப்பதம்.

[பகுபதம் போல் இதனைப் பகுத்துப்பார்க்கின் அப்பகுப்பால் பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்பின் பயன் வினைவதின்றிக் காரணத்தால் வரும் அப்பதம்போலாது இடுகுறியாய்ப் பகுதிவிசுதிமுதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம் போலாது; படைப்புக்காலம் தொட்டு ஒன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல், என்னும் நான்கும் பகாப்பதம் ஆம்.]

(உ-ம்.)	நிலம், நீர்.	பெயர்ப்பகைப்பதம்.
	கட, வா.	வினைப்பகைப்பதம்.
	மன், மற்று.	இடைப்பகைப்பதம்.
	உறு, அழி, எனி.	உரிப்பகைப்பதம்.

ந. 5 பகுபதம்.

132. COMPOUNDED WORDS.

கநஉ. பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழிலின், வருபெயர், பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

[இங்ஙனம் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறும் காரணம் ஆக வரும் பெயர்ச் சொற்களும், தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச் சொற்களும் ஆகிய இரண்டும் பகுபதம் ஆம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	பொன்னன். பொருள்.	} பெயர்ப்பகுபதம்.
		அகந்நன். இடம்.	
		ஆதிரையான். காலம்.	
		சண்ணன். சினை.	
		கரியன். குணம்.	
		ஊண்ன். தொழில்.	} வினைப்பகுபதம்.
	(2.)	கடத்தான்.	
		கடகிவ்ருன். } இவை முக்கால வினைமுற்றுப்பகுபதம்.	
		கடப்பான்.	

[முதலியவும் அன்ன.]

133. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

கநந. பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப்பதங்களும்.

[வினா 123.]

[இங்ஙனம் கூறிய பகுதி முதலிய ஆறு உறுப்பினுள்ளும், இப்பதப் பொருள் அமைதிக் கேற்பன வற்றைக் கருதி அறிவுடையோரால் கூட்டி முடிப்ப எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களுமுடியும்.]

ச. ட் பகுதி.

134. THE ROOT: GENERAL RULE.

கஈசு. தத்தம் பகாப்பதங் களே பகுதி ஆகும்.

[வினா 76.]

[பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும், வினைப்பகுபதங்களுள்ளும், தத்தம் முதனிலை ஆய பகாப்பதங்களே அவற்றின் பகுதி ஆம்.]

135. UNCOMPOUNDED WORDS DENOTING QUALITY: SPECIAL RULE.

[பண்புப்பகுதிகள்.]

கஈரு. செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை,
வெம்மை, யுதுமை, மென்மை, மேன்மை,
திண்மை, உண்மை, நுண்மை, இவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

[வினா 94.]

[இங்ஙனம் கூறிய பதினொன்றும் இவற்றிற்கெதிரான வெண்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும் பெருமை அணிமை, நன்மை, தண்மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும் இவை போல்வன பிறவும் சொல் நிலையால் பகுபதங்கள் ஆயினும் பகுதியாய் பண்புப் பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலைப்பதம் ஆம்.]

136. THESE WORDS WHEN USED AS ADJECTIVES.

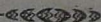
கஈசு. ஈறுபோதல், இடை உகரம் இய்யாதல்,
ஆதிநீ டல், அடி அகரம்ஐ ஆதல்.
தன்ஒற் றிரட்டல், முன் நின்றமெய் திரிதல்,
இனமிகல், இனையவும், பண்பிற் கீயல்பே.

[வினா 121.]

[மேல்செம்மை சிறுமை முதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதி விசுதி போதலும், இடையில் நின்ற உகரம் இகரம் ஆதலும், முதல் நின்ற குறில் நெடித் ஆதலும், முதல் நின்ற அகரம் ஐகரம் ஆதலும், இடையே தன் ஒற்று மிகுதலும், முன்பு நின்ற மெய்திரிதலும், வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்து மிகுதலும் இவைபோல்வன பிறவும், அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

- (உ-ம்.) (1.) நன்மை ... நல்லன். [ஈறகெட்டது.]
 (2.) சிறுமை ... சிறியன். [ஈறகெட்டு, உகரம் இகரமாகத் திரிந்தது.]
 (3.) பசுமை ... பாசி. [ஈறகெட்டு, ஆதி சீண்டது.]
 (4.) பசுமை ... பைக்கன். [இடைநின்ற உயிர்மெய்யும் மலைவிருதிபுக் கெட்டு, அகரம் ஐகரமாகி, வரும் எழுத்திற்கு இனம் மிகுந்தது.]
 (5.) வெறுமை ... வெற்றிலை. [மைவிருதிபோய், இடையிலே ஒற்ற இரட்டித்தது.]
 (6.) செம்மை ... சேதாம்பல். [ஈறகெட்டு, முதல் சீண்டு, மகர ஒற்றதரமாய்த் திரிந்தது.]
 (7.) செடுமை ... செடுங்காலம். [மைகெட்டு, இனம் மிகுந்தது.]

137. SIMPLE ROOTS AND IMPERATIVES: SPECIAL RULE.

[தெரிநிலைவினப்பததிகள்.]

கருள். நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை,
 நொப், போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின்,
 தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென்
 நெய்திய இருபான் மூன்றும் ஈற்றவும்,
 செய்என் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

[நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ்,
 உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள்,
 அஃகு என்று முதனிலையாய் எய்திக் கிடந்த இவ்விருபத்து மூன்றாகும்
 உயிரும் ஒற்றும் குற்றுகரமும் ஆகிய ஈற்றினை உடைய இத்தொடக்கத்து,
 வாய்பாடுகள் எல்லாம் செய் என்னும் ஏவலினது பகாப்பதம் ஆகிய பகு
 தியும், ஏனை வினையினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும் ஆம்.]

138. CAUSAL IMPERATIVES: SPECIAL RULE.

[ஏவல்வினை, பிறவினை.]

கருஅ. செய்என் வினைவழி விப்பிதனி வரில்
 செய்விஎன் ஏவல் இணையின்சர் ஏவல்.

[வினா 103.]

[மேற்கூறிய செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின்
 பின் வி, பி என்னும் இவ்விரண்டு விருதியினுள் ஒன்று வருமாயின்

செய் என்னும் ஏவல்மேல் ஓர் ஏவலாய்ச் செய்வி என்னும் வாய்பாட்டு ஏவற் பகுதி ஆம்; அவற்றின் பின் இவ்விசுதிகள் தன்னோடும் பிறிதோடும் இணைந்து வருமாயிற் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதி ஆம்.]

(உ-ம்.) கடப்பி, வருவி.
கடப்பிப்பி, வருவிப்பி.

பேக்கு, பாய்ச்சு, ஊட்டு, கடத்து, } பிறவிசுதிகளும் வந்தன.
எழுப்பு, பயிற்ற.

139. ROOTS MAY UNDERGO ALTERATIONS: SPECIAL RULE.

[புறநடை.]

கஈகூ. விளம்பிய பகுதிவே றுதலும் விதியே.

[ஏவற்பகுதி வேறாதல் போல, அதன் பின்னே விளம்பிய வினைப் பகுதி வேறாதலும் விதி ஆம் விலக்கன்று.]

ரு.ஓ விசுதி.

140. PERSONAL TERMINATIONS OF VERBS.

கசு௦. அன்,ஆன்; அள்,ஆள்; அர்,ஆர், பம்,மார்;
அ,ஆ;கு, டு,து,து, என்,ஏன், அல்,அன்;
அம்,ஆம், எம்,ஏம், ஒமோ மும்ஊர்
க,ட,த,ற; ஐ,ஆய், இ;மின், இர்,ஈர்;
ஈயர், க,ய;உம்; என்பவும் பிறவும்
வினையின் விசுதி பெயரினும் சிலவே.

[வினா 77.]

[இங்ஙனம் அன், ஆன், முதல் முப்பத்தேழ்க்குச் சொல்லப் படுவன வும், இவைபோல்வன பிறவும், தெரிநிலை வினையின் விசுதிகள் ஆம்; பெயர் இடத்தும் இவற்றுள் சில விசுதி ஆம்.]

சு. 5 இடைநிலை.

141. THE MEDIAL PARTICLE OF NOUNS.

[பெயர்க்கு இடைநிலை.]

கசுக. இலக்கியம் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பலில்
பகுதி விசுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடையிலை எனலே.
[வினா 93.]

[அறிவுடையோரான் நியமிக்கப்படும் இலக்கியம் கண்டு, அதனுக்கு
அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே இலக்கணமாகக் கூறலின் மேற்கூறிய
பகுதியையும் விசுதியையும் பகுத்து, இடையே நின்றது யாது; அதனை
வினையால் அணையும் பெயர் அல்லாத பெயர்கட்கு இடைநிலை என்று
சொல்லுக.]

(உ-ம்.) அறிஞன். ன் இடைநிலை.
புலேச்சி. ச் இடைநிலை.

142. THE SIGNS OF THE PAST TENSE.

கசுஉ. த,ட,ற,ஒற் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
திறந்த காலம், தருந்தொழில் இடைநிலை.
[வினா 79.]

[தகர டகர றகர மெய்களும், இன், என்னும் குற்றொற்றும் ஐம்பால்
மூவிடத்தும் இறந்த காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள்
ஆம்.]

143: SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

கசுந. ஆரின்று, கின்று, கிறு,மு விடத்தின்
ஐம்பா ளிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை.
[வினா 80.]

[ஆரின்று என்பதூஉம், கின்று என்பதூஉம், கிறு என்பதூஉம், ஐம்
பால் மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள்
ஆம்.]

144. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

கசுசு. பவ் வ மூளிடத் தைம்பால் எதிர்பொழு
திசைவினை இடைநிலை ஆம், இவைசிலஇல.

[வினா 81.]

[பகர ஒற்றும், வகர ஒற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்; இம்முக்காலமும் முறையே காட்டும் தகர ஒற்றுமுதல் வகர ஒற்றீராய இடைநிலைகள் சில முற்று வினை எச்ச வினைகட்கில ஆம்.]

145. TIME INDICATED WITHOUT THE ABOVE MIDDLE PARTICLES.

கசுரு. நவ்வோடுகர உம்மைநிகழ் பல்லவும்,
தவ்வோ டிறப்பும், எதிர்வும், டவ்வொடு
கழிவும், கவ்வோ டெதிர்வும்; மின் ஏவல்,
வியங்கோள், இம், மார், எதிர்வும்; பாந்தம்
செலவொடு வரவும்; செய்யு'நிகழ் பெதிர்வும்;
எதிர்மறை மும்மையும்; ஏற்கும் ஈங்கே.

[வினா 83.]

[நகரத்தோடு கூடிய உகர ஈறும், உம்ஈறும், இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் அவ்விருகாலமும்; டகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் இறந்தகாலமும்; ககரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் எதிர்காலமும்; மின்ஈறும், ஏனை ஏவலின்வரும் அனைத்தீரும், வியங்கோள் ஈறும், இகரஈறும், மார்ஈறும், எதிர்காலமும், பகரஈறு இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும்; முற்றுவிகுதி எச்சவிகுதிகளோடு புணர்தற்குரிய எதிர்மறை ஆகாரஈறு மூன்றுகாலமும்; ஏற்கும் மேலைச்சூத்திரத்து இவை சிலஇல என்றவற்றுள்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல.

(உ-ம்.) சென்ற, சென்றும். போனகாலம்.	சேற, சேறும். எதிர்கா.
வந்து, வந்தும். போன.	வருது, வருதும். எதிர்.
உண்டு, உண்டும். போன.	உண்டு, உண்டும். எதிர்.
உண்மீன், உண், உண்ணும். எதிர்.	உண்ட, வாழிய, வாழியர். எதிர்.
சேறி, உண்மார். எதிர்.	உண்ணும். நிகழ் எதிர்.
உண்ப. எதிர்.	
உண்ணுன். முக்காலம்.	

கவனிப்பு:—வருதி, பெயர்ந்தி. [நிகழ்காலம்]; வருகிற [நிகழ்]; வந்த [போன]; வரும் [எதிர்.] இவை போலவன வருவனவாம்.

உ. ட் வடமொழி ஆக்கம்.

146. LETTERS COMMON TO TAMIL AND SANSKRIT AND THOSE PECULIAR TO THE LATTER.

கசுசு. இடையி னுன்கும், ஈற்றில் இரண்டும்,
அல்லா அச்சை வருக்க முதல்ச
றியவ்வாதி நான்மை, எவ்ஆகும், ஐயைம்
பொதுஎழுத் தொழிந்தநால் எழும் திரியும்.

[வினா 18.]

[ஆரியமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினாறுனுள்ளும், இடையில் நின்ற ஏழாம் உயிர்முதல் நான்கும், ஈற்றில் நின்ற இரண்டும், ஆன ஆறும் ஒழிந்துநின்ற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓள, என்னும் பத்தும், அல் என வழங்கு முப்பத்தேழு மெய்யுள்ளும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து வருக்கத்தின் இடையில் உரப்பியும், எடுத்தும், களைத்தும், சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றும் ஒழிந்த க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம என்னும் பத்தும், ய, ர, ல, வ என்னும் நான்கும், எ, வ்வும் ஆகும் இருபத்தைந்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாம். இவை அன்றி மேல் உயிருள் ஒழிந்த ஆறும், ஐந்து வருக்கங்களினும் இடைகளின் ஒழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாம் மெய் முதலான எட்டனுள் எகரம் ஒழிந்த ஏழும் ஆன இருபத்தெட்டும், ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது எழுத்தாகத்திரிந்து வடமொழி ஆம்.]

147. LETTERS PECULIAR TO SANSKRIT HOW EXPRESSED IN TAMIL.

கசௌ. அவற்றுள்,—ஏழாம் உயிர்இய்யும் இருவும்; ஐவருக்கத்
திடையில் மூன்றும் அவ்வம் முதலும்;
எட்டெ யவ்வு' முப்பது ச,யவும்;
மேல்ஒன்று ச,டவும்; இரண்டு ச,தவும்;
மூன்றே அ,கவும்; ஐந்திரு கவ்வும்;
ஆ,ஈ றையும்; ஈ,ஈ நிகரமும்.

[மேல் திரியும் என்றவற்றுள் சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாம் உயிர் இகரமு
மிருவும் ஆம்; ஐந்து வருக்கங்களினும் இடையினின்ற மூன்றும் அவ்வவ்
வருக்கங்களின் முதல் எழுத்தாம்; எட்டாமெய் ஆன சவ்வருக்கத்துள்
எடுத்துச் சொல்லுமெய் ஒரோஇடத்து யகரமும் ஆம்; முப்பத்தொன்றா
மெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண்டகரமும் ஆம்; முப்பத்தி
ரண்டாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண் தகரமும் ஆம்;
முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும், இடைக்கண் ககரமும்
ஆம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரம் ஆம்; பொது எழுத்துள் மொ
ழிஇறுதி ஆகாரம் ஐகாரம் ஆம்; மொழிஇறுதி ஈகாரம் இகரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) மரீ, மரீவா. | சபை, சபா.
புரி, புரி. | சயம்பு, சயம்பு.

148. WORDS WHICH IN SANSKRIT BEGIN WITH ர், ல் or ய் TAKE அ, இ, உ.

கசுடி. ரவ்விற் கீம்முதல் ஆமுக் குறிலும்,
லவ்விற் கீம்முதல் இரண்டும், யவ்விற்
கிய்யு' மொழிமுதல் ஆகிமுன் வருமே.

[ரகர லகர யகரங்களை முதல் ஆக உடைய ஆரிய மொழிகள் வடமொ
ழி ஆங்கால் அகர இகர உகரம் என்னும் இம்மூன்று குற்றயிரும் இங்ங
னம் சொன்ன ஆறே அவ்வடமொழிகட்கு முதலாய் அம்மூன்றெழுத்திற்
கு முன்னர்வரும்.]

(உ-ம்.) அரங்கம், [Rangā.] இராமன், [Rāma.] உரோமம், [Rōma.]
இலாபம், [Lāb'ha.] உலோபம், [Lōb'ha.]
இயக்கன், [Yaksha.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

149. SANSKRIT WORDS IN WHICH ய், ர், ல், ம், வ், ந் FOLLOW A MUTE CONSONANT.

கசுக். இணைந்தியல் காலே ய, ர, லக் கிகரமும்;
மவ்வக் குகரமு' நகரக் ககரமும்,
மிசைவரும்; ரவ்வழி உவ்வும் ஆம்பிற.

[ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்து நீர்மையாய்
நடக்குங்கால் பின்னிற்றும் ய, ர, ல க்கள்மீதே இகரமும்; மகர வகரங்
கள் மீதே உகரமும்; நகரமீதே அகரமும் வந்து வடமொழி ஆம். இணைந்
துமுன்னிற்கும் ரகரத்திற்குப்பின்னர் உகரமும் வரும்.]

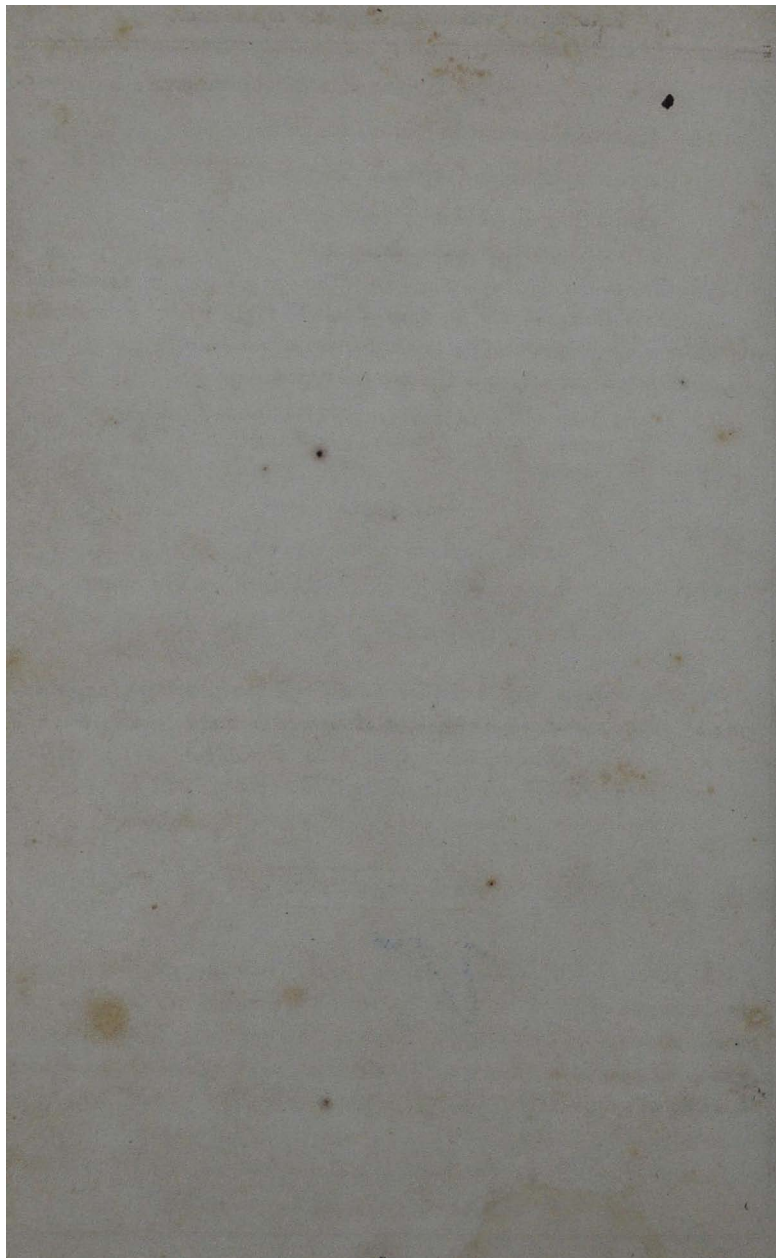
(உ-ம்.) வாக்கியம், [Vākya.] வக்ஷிர், [Vākṣa.] சுக்ஷிலம், [Sukla.]
பதம், [Padma.] பக்ருவம், [Pakruva.]
அரதகம், [Ratna.]

150. LETTERS PECULIAR TO TAMIL.

கரு0. ற, ன, ழ, எ ஒவ்வும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அள
பல்லாச் சார்பும் தமிழ்; பிற பொதுவே.

[முதலும் சார்பும் ஆன நாற்பதெழுத்துள்ளும் றகர, னகர, ழகர, எகர,
ஒகரம் ஆனமுதல் எழுத்தைந்தும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அளபெடையும்
அல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த
இருபத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுஎழுத்தாம்.]

பதவியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

க. ஓ புணர்ப்பு.

151. COMBINATION OF LETTERS.

கருக. மெய்யுயிர் முதல்ஈ ரும்இரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளில் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

[மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் ஈறுமாக உடைய பகாப்பதம் பகுபதம் என்னும் இரண்டு பதங்களும், தன்னொடுதானும், பிறிதொடு பிறிதுமாய், அல்வழிப்பொருளினான் ஆதல், வேற்றுமைப் பொருளினான் ஆதல், பொருந்தும் இடத்து, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்போடும், விகாரத்தோடும், பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச்சி ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மொழிக் காரணம். ... வேற்றுமைப்பொருளில் விகாரம்.
(2.) பாலொடுதேன். ... வேற்றுமைப்பொருளில் இயல்பு.
(3.) அறந்தபேயிற்று. ... அல்வழிப்பொருளில் இயல்பு.
(4.) கட்டிக்கொண்டான். ... அல்வழிப்பொருளில் விகாரம்.

152. INFLECTED AND UNINFLECTED COMBINATION.

[அல்வழிவேற்றுமை என்பன.]

கடுஉ. வேற்றுமை ஐமுதல் ஆறாம்; அல்வழி
தொழில், பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி
எழுவாய், விளிநர் எச்சமுற் றிடை, உரி,
தழுவு தொடர் அடுக் கெனநர் ஏழே.

[வினா 21, 22.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: பெயரே, ஐ, ஆல், என்னுஞ்ஞத்திரத்து ஐமு
தலிய ஆறு உருபும் தொக்கும், விரிந்தும், வரப் பதங்கள் பொருந்துந்
தொடர்ச்சி ஆம். அல்வழிப் புணர்ச்சி: வினைத்தொகை முதலிய ஐந்து
தொகை நிலையும், எழுவாய்முதல் ஒன்பது தொகா நிலையும், எனப் பதங்
கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி பதினான்காம்.]

[I. வேற்றுமை.]

(உ-ம்.) (1.) பொன்னுடையான், கல்வெறிந்தான், சாத்தன்மகன் மலைவீழ் அருவி. மலைபுச்சி. மலைமுழை.	வேற்றுமைத் தொகைநிலை.	(2.) பொன்னுடையான். கல்லால் எறிந்தான். சாத்தனுக்கு மகன். மலையின்வீழ் அருவி. மலையினது உச்சி. மலையின்கண்முழை.	வேற்றுமைத்தொகை நிலை.
---	-------------------------	---	-------------------------

[II. அல்வழி.]

- (3.) கொல்யானை, வினைத்தொகை. { கொன்ற யானை.
கொல்லின்ற யானை.
கொல்லும் யானை.
- (4.) கருக்குவனை. கருமையாடியிருவனை. [பண்புத்தொகை.]
ஆயன் சாத்தன் ஆயனாகிய சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்டுப் பண்புத்தொகை.]
- (5.) மதிமுதம். மதியைப்போன்றமுதம். [உவமைத்தொகை.]
- (6.) இராப்பகல். இராவும் பகலும். [உம்மைத்தொகை.]
- (7.) பொற்றொடி. பொற்றொடியை அணிந்தவன். [அன்மொழித்தொகை.]
- (8.) கொற்றன் வந்தான். ... எழுவாய்த்தொடர்.
- (9.) கொற்ற கொள். விளித்தொடர்.
- (10.) உண்டசாத்தன். தெரிநிலைப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
பெரியசாத்தன். குறிப்புப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
- (11.) உண்டவெந்தான். தெரிநிலைவினை எச்சத்தொடர்.
விரித்தின்றி உண்ணான். ... குறிப்புவினை எச்சத்தொடர்.
- (12.) உண்டான் சாத்தன். தெரிநிலை முற்றத்தொடர்.
குழையன் சொற்றன் குறிப்புமுற்றத்தொடர்.
- (13.) அணங்குகொல். இடைத்தொடர்.
- (14.) களிபெதை. உரித்தொடர்.
- (15.) பாம்பு யாம்பு. அடுக்குத்தொடர்.

153. NATURAL COMBINATION.

[இயல்பு.]

கருந. விகாரம் அனைத்து' மேவல தியல்பே.

[மேல்வரும் விகாரவகை அனைத்தும் மேவாதது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம்.) பொன் + மலை = பொன்மலை.

உ. 8 விகாரம்.

154. THE THREE KINDS OF CHANGES.

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

கருசு. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரம்
மூன்று' மொழிமூ விடத்தும் ஆகும்.

[வினா 20.]

[மெய் எனும், உயிர் எனும், உயிர்மெய் எனும், சாரியை எனும், ஒன்றும் பலவும் தோன்றுதலும், திரிதலும், கெடுதலும், மேற்சொன்ன விகாரம் ஆகும். இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றி வரும்.]

(உ-ம்) பூ + சொடி = { பூக்கொடி. } [தோன்றல்.]
பல + தலை = பகைநிலை. [திரிதல்.]
நிலம் + வலயம் = நிலவலயம். [கெடுதல்.]

155. POETICAL CHANGES.

கருந. வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்,

விரித்தல், தொகுத்தலும், வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி.

[வினா 42.]

[அல்வழி வேற்றுமையான் வருமேற்கூறிய மூன்று விகாரமுமே அன்றி, ஆறாக இங்ஙனங் கூறிய விகாரங்களும் வருவனவாம் செய்யுளகத்து, அடிதொடை முதலிய கோக்கி அமைக்கவேண்டும் இடத்து.]

156. WORDS MAY SUFFER THE LOSS OF THEIR INITIAL, MEDIAL OR FINAL LETTERS.

கருசு. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.
[வினா 42.]

[அடி தொடை முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல் அன்றி, வழக்கின்கண் மருஉப்போலச் செய்யுட்கண் மருஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல், இடை, கடை, என்னு மூன்றிடத்தும் குறைந்து வருதலும் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) மணவீரம் புறமும் அஞ்செஞ்நெடி. ... தாமரைஇதம் முதற்குறை.
வேதினவெரிநீளேழமுதபோத்த. ... ஒத்தி இடைக்குறை.
சீலன்வெலிகை கடுப்ப. ... சீலம் கடைக்குறை.

157. IN THE SAME COMBINATION THERE MAY BE MORE THAN ONE KIND OF CHANGE.

கருள. ஒருபுணர்ச் சிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும்

[ஒருபுணர்ச்சிக்கண் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்ற விகாரம் எத்துணை வரும் என்றையறற்க, ஒன்றே அன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

(உ-ம்.) நிலம் + பனை = நிலப்பனை. [கெடுதலுந் தோன்றலும்.]
பனை + காப்பு = பனங்காப்பு. [மூன்று விகாரங்களும்.]

ந. டு பொதுப்புணர்ச்சி.

158. ஞ், ந், ம், ய், வ் AFTER OTHER LETTERS.

கருடி. எண்மூ வெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கு
முன்வரு ஞ், ந், ம், ய் வக்கள் இயல்பும்;
குறில்வழி யத்தனி ஐ, நொ, து முன்மெலி
மிகலும்ஆம் ன், ள், ன், ல் வழிநத் திரியும்.

[வினா 31. 39. 40.]

[இயல்பாகவும் விதி ஆகவும் இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈரூக உடைய பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்பன நிலைமொழி ஆகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள் அவ்வழி வேற்றுமை ஆய இருவழியும் இயல்பாதலும், குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகாரஒழை

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஒரெழுத்தொருமொழி ஆன உயிர், உயிர்மெய், என்னும் ஐகாரமே, நொது, என்பவற்றிற்கு முன்னர். வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கள் முன்னியல்பாதல் அன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்கு முன்வரும் நகாரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றித்திரியும்.]

(உ-ம்.) (1.) வி + ஞான்ற = விஞான்றது. [இயல்பு.]

[பிறவும்அன்ன.]

(2.) மெய், கை, + ஞான்ற, நீண்டது, மாண்டது =

{ மெய்ஞான்றது.
கைஞான்றது.
மெய்க்கீண்டது.
கைக்கீண்டது.
மெய்மாண்டது.
கைம்மாண்டது.

[மெலியிருந்தது.]

(3.) நொ, து, + ஞென்ன, நாகா, மாடா =

{ நொஞ்ஞென்ன.
துஞ்ஞென்ன.
நொநாகா.
துநாகா.
நொம்மாடா.
தும்மாடா.

[மெலியிருந்தது.]

(4.) மண் + கன்று = மண்ணன்று. } ண, ள, ன, ல
முள் + கன்று = முண்ணன்று. } முன்
பொன் + கன்று = பொண்ணன்று. } காந்திரிந்தது.
கல் + கன்று = கண்ணன்று.

159. COMMON NOUNS AND THOSE OF THE HIGHER CLASS.

கருகூ. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் ஈற்றுமெய் வவிவரின் இயல்பாம், ஆவி ய,ர,முன் வன்மை மிகா;சில விகாரம் ஆம் உயர்திணை.

[இருதிணைப் பொதுவான பெயர்க்கும் உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈறான மெய்கள் வல்வின முதல்மொழி வந்தால் இயல்பாம். உயிரே யகரமே ரகரமே என்னும் இவ்வீற்ற இருபெயர்கள் முன்னரும் வரும் க,ச,த, ப க்கள் மிகாஆம். மெய் உயிர்ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவனவும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) சாத்தியம் = { குறித, சிறித, தீத, பெரித. கை, செவி, தலை, புறம்.
குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.
குறித, சிறித, தீத, பெரித. கை, செவி, தலை, புறம்.
குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.

[அல்வழி வெற்றணை இரண்டிடத்தும் வலிவா இயல்பாதல் காண்க.]

160. THE STRONG CONSONANTS NOT DOUBLED AFTER INTERROGATIVES, OR VOCATIVES.

ககூ௦. ஈற்றியா வினா, விளிப்பெயர் முன்வலி இயல்பே.

[மூன்றீற்று வினாமுன்னும், யா என்னும், வினாப்பெயர் முன்னும், உயிர் ஈறு ஒற்றீறு ஆய விளிப்பெயர்கள் முன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) கம்பியா கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்.
கம்பியோ கொண்டான்.
யா குறிய.
கம்பிகொள், செல், தா, போ.

161. THE SECOND PERSON OF VERBS OR IMPERATIVES ENDING IN A VOWEL OR IN ய், ர், ழ்.

ககூக. ஆவி ய, ர, ழ இறுதிமுன் னிலைவினை,
ஏவல், முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[உயிரையும், ய, ர, ழ என்னும் மூன்றெற்றையும் இறுதியாகவுடைய விசுதி உருபினவாய முன்னிலை வினைமுன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்புடனே விகற்பமாம்.]

(உ-ம்.) உண்டனை. }
உண்டாய். } கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா.
உண்டார். }
தாழ். }
கடகொற்ற, கடக்கொற்ற.

ச. 5 உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

162. VOWEL AND VOWEL; ய் OR வ் INSERTED.

ககூஉ. இ, ஈ, ஐ வழி யவ்வும்; ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்; ஏமுன் இவ்இருமையும்;
உயிர்வரின், உடம்படு மெய் என்றாகும்.

[வினா 23.]

[இகர ஈகார ஐகாரங்களின் வழியே, யகரமும்; அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் இவ்வேழ் உயிர்களின் வழியே வகரமும்; ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும், உயிர்முதன்மொழி வந்தால், உடம்படு மெய் என்று வரும்.]

163. INITIAL INTERROGATIVE AND DEMONSTRATIVE LETTERS
EXCEPTION TO (162, 158.)

ககாஈ. எகர வினா, முச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்;
பிறவரின் அவையும்; தூக்கில் சுட்டு
நீளின் யகரமும்; தோன்றுத னெறியே.

[வினா 25.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல் முன்னும், அ, இ, உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும்; ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களும்; செய்யுட்கண் சுட்டு நீண்டிசைத்த வழியகரமும் மிகுதல் முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) எவ்வணி, எவ்யானே.
அவ்வணி, அவ்யானே.
எக்குதினா, அக்குதிரை.
ஆ + இடை, = ஆயிடை = ஆவீடம்.

164. FINAL உ. [EXCEPTION TO 126.]

ககாசு. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்;
யவ்வரின் இய்யா முற்றும் அற்றொரோவழி.
[வினா 24.]

[குற்றியலுகரம் உயிர்முதல் மொழி வந்தால் தனக்காதாரம் ஆன மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழி வந்தால் இகரம் ஆகத்திரியும்; முற்றியல் உகரமும் அவ்விரு விதியும் பெறும் ஒரோவிடங்களின்.]

(உ-ம்.) நாகு }
எஃகு } + அருத { நாகரித, எஃகரித, வாகரித, கொக்கரித, குரக்கரித, தெக்கரித.
வாகு } அருமை { நாகருமை, எஃகருமை, வாகருமை, கொக்கருமை, குரக்கருமை, தெக்கருமை.
கொக்கு }
குரக்கு }
தெக்கு }

தவ { + அரித = தவரித. } முற்றாகப் பெட்டதற் திரிந்ததற்கள்க.
+ அருமை = தவருமை.
+ வாய்பு = தவியாய்ப்பு.

தன் முகமாகத் தான் அமைப்பதுவே,
எ-தில் குற்றியல் உகரம் தொடரில் வகர உடம்படுமெய் பெற்றதாகுங்கள்.

டு. ி உயிரீற்றுமுன்வல்லினம்.

165. க, ச, த, ப AFTER A VOWEL ARE DOUBLED. [GENERAL RULE.]

ககடு. இயல்பினும் விதியினு' நின்ற உயிர்முன்

க,ச,த,ப மிகும்வித வாதன மன்னே.

[வினா 27.]

[இயல்பினும், விதியினும், இறுதியாக நின்ற உயிர்களின் முன்னர்வரும் க,ச,த, ப க்கள் பெரும்பாலும் மிகும் விதந்து சொல்லாதன.]

166. NAMES OF TREES. [EXCEPTION.]

கககூ. மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் எழுத்து

வரப்பெறு நவும்உள, வேற்றுமை வழியே.

[வினா 161.]

[உயிரீற்று மரப்பெயர்கள்முன் மேலைப் பொதுவிதியான் வல்லெழுத்து மிகாது, வரும்வல்லெழுத்திற்கு இனம் ஆன மெல்லெழுத்து மிகப்பெறுவனவும் சில உள வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) வினங்காப்.

சூ. ி அகரஈற்றுச் சில சொற்கள்.

167. EXCEPTIONS TO (165.) [WORDS IN அ.]

கககூ. செய்யிய என்னும் வினைஎச்சம், பல்வகைப்

பெயரின் எச்சமுற் றுறன் உருபே,

அஃறிணைப் பன்மை, அம்ம,முன் இயல்பே,

[வினா 27.]

[இங்ஙனம் விதந்த அகரஈற்றுச் சொற்கள் ஆறன் முன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) உண்ணிய கொண்டன்... வினைஎச்சம்.

உண்ட குதினா. ... பெயர்எச்சம்.

உண்டன குதிரைகள். ... வினைமுற்ற.

தன கைகள். ... ஆறன் உருபு.

பல குதிரைகள். ... அஃறிணைப்பன்மை.

அம்ம சொற்று. ... அம்ம.

168. EXCEPTION TO (165.): வாழிய.

ககூஅ. வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்

ஏகலும் உரித்தஃ தேகினும் இயல்பே.

[வினா 85.]

[வாழிய என்னும் வியங்கோள் முற்றினது ஈற்றுயிர் மெய் குறைதலும் உரித்து, குறைந்துஇகர ஈராய் நின்றாலும் வல்லினம் பொது விதியான் மிகாது, சிறப்பு விதியுட் கூறியஇயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) வாழ் னெற்கு.

169. EXCEPTION TO (165.): சாவ.

ககூகூ. சாவஎன் மொழிஈற்றுயிர்மெய் சாதலும்விதி.

[வினா 86.]

[சாவ என்னும் செய் என் எச்சவினைச் சொல்வினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டுப்புணர்தலும் விதிஆம்.]

(உ-ம்.) சாக்குத்தினன். [சாவக்குத்தினன்.]

170. EXCEPTION TO (165.): பல AND சில DOUBLED.

கஎ௦. பல,சில, எனும்இவை தம்முன் தாம்வரின்

இயல்பு' மிகலும், அகரம் ஏக

லகரம் றகரம் ஆகலும், பிறவரி

னகரம் விகற்பம் ஆகலும், உளபிற.

[பல,சில என்னும் இவ்விரு சொல்லும் தம்முன்னர்த்தாம் வருமாயின் இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரம்கெட லகரம் றகரம் ஆகலும், இவற்றின் முன் பிறமொழிகளுள் யாதானும் ஒன்று வரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும் உளஆம்.]

(உ-ம்.) பல பல. பற்பல.
சில சில. சிற்சில.

பலப்பல. { பலகலை.
சிலச்சில. { பல் + கால் = பன்னால்.
 { சில + மணி = சின்மணி.

பல + சாலை = பல்சாலை, பலசாலை.
சில + யாலை = சிலயாலை, சிலயாலை.

எ. டி ஆகாரஈற்றுச் சிலசோற்கள்.

171. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN ஆ.

களக. அல்வழி ஆமா, மியா,முற்று, முன்மிகா.

[வினா 27.]

[அல்வழிக்கண், ஆவும், மாவும் ஆகிய இருபெயரும், மியா என்னு முன்னிலையகை இடைச்சொல்லும், ஆகார ஈற்றற்றிணைப்பன்மை எதிர் மறைமுற்று வினையும், நிற்க இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகா.]

(உ-ம்.) ஆ + குறித = ஆகுறித.
மா + குறித = மாகுறித.
சேன்மியா + கொற்ற = சேன்மியாகொற்ற;
உன்னா + குறிதாக்கள் = உன்னாகுறிதாக்கள்.

172. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஆ SHORTENED IN POETRY.

களெ. குறியதன் கீழ்ஆக் குறுகலும், அதனே
கெரம் ஏற்றலும், இயல்பும்ஆம் தூக்கின்.

[வினா 41.]

[குற்றெழுத்தின் கீழ்நின்ற ஆகாரம் குறுகலும், அக்குறுகலுடனே உக ரம் பெறுதலும், அவ்விரண்டும் இன்றித்தன் இயல்பின் நின்றலும் ஆகிய மூன்று விதியும் பெறும் செய்யுட்கண்.]

(உ-ம்.) சில விரி களல் வாய். சிலா விரி: (குறுகல்.)
களவு. கனா (குறுகலோடு உபெற்றது.)
சிலா வளங்கு வெண்மணன் மேனின்று. (இயல்பு.)

அ. § இகரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

173. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING அன்றி, இன்றி.

களந். அன்றி, இன்றிஎன் வினைஎஞ் சிகரம்

தொடர்பினுள் உகரம் ஆய்வரின் இயல்பே.

[அன்றி, இன்றி என்னும் வினையெச்சக் குறிப்புச்சொல்லினது ஈற்று இகரம் செய்யுட்கண் உகரமாய் வருமாயில் க, ச, த, பக்கள் பொது விதியான் மிகாது இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) நானன்றபோடி. நான், அன்றி.
விண்ணின்றபொய்ப்பின், வின், இன்றி.

174. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING நாழி AND உரி.

களசு. உரிவரி னூழியின் ஈற்றுயிர் மெய்கெட

மருவும் டகரம்; உரியின் வழியே

யகரஉயிர் மெய்யும், ஏற்பன வரினே

[உரி என்னும் அளவுப்பெயர் வரின் நாழி என்னும் அளவுப்பெயரினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட அவ்வழி டகர ஒற்று வரும்; உரி என்னும் அளவுப்பெயரின் பின் யகர உயிர்மெய் வரும் அவ் உயிர்மெய் வருதற்கேற்ற வருமொழிகள் வருமாயின்.]

(உ-ம்.) நாழி + உரி = ஈரெரி.
உரி + உப்பு = உரிய உப்பு.

175. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING புளி.

களந். சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

[வினா 161.]

[புளி என்னும் மரமும் பழமும் அன்றி, அறுசுவையுள் ஒன்றை உணர்த்தும் பெயர்முன் வரும் வல்லினம் மிகுதலே அன்றி அவற்றிற் கினம் ஆய மெல்லினமும் ஒரோவழி மிகும்.]

(உ-ம்.) புளி + கறி = புளிக்கறி.

176. EXCEPTION TO (165.): இ, ஐ, BEFORE STRONG LETTERS.

கஎக. அல்வழி இ,ஐ, முன்னர் ஆயின்
இயல்பு' மிகலும், விகற்பமும் ஆகும்.

[இகர ஐகார ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்முன் வல்லினம் அல்வழிக்கண் வருமாயின் இயல்பாயும், பொதுவிதியான் மிகுந்தும், ஒன்றற்கே ஒரு கால் மிகாதும் ஒருகால்மிகுந்தும் புணரும்.]

(உ-ம்.) பருத்தி + குறித = பருத்திக்குறித.
பாலை + குறித = பாலைகுறித.
ஆடி + திங்கடா = ஆடித்திங்கடா.
சித்தினை + திங்கடா = சித்தினைத்திங்கடா.
கனி + குறித = கனிக்குறித, கனிக்குறித.
நினை + குறித = நினைகுறித, நினைக்குறித.

க. ஓ ஈகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

177. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING ஆ + டீ.

கஎஎ. ஆமுன் பகராஈ அனைத்தும்வரக் குறுகு
மேலன அல்வழி இயல்பா கும்மே.

[ஆ என்னும் பெயர்முன் நின்ற பகர ஈகாரம் இருவழியும் நாற்கணங் களும் வரில் குறுகும்; குறுகி விதி இகர ஈராகநின்ற அதன்மேல் வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்றனுள் இயல்பைப்பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ + டீ = ஆட்டி. } அல்வழி.
ஆட்டி + அரித = ஆட்டியரித. }
ஆட்டி + குறிச்சி = ஆட்டிக்குறிச்சி வேற்றமை.

178. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING டீ, நீ, மீ.

கஎஅ. பவ் ஈ,நீ,மீ, முன்னர் அல்வழி
இயல்பாம்; வலிமேலி மிகலும் ஆய்க்கே.

[பகர ஒற்றை ஊர்ந்து நின்ற ஈகார ஈற்றிடக்கார்ப்பெயரும், நீ என்னு முன்னிலை ஒருமைப் பொதுப்பெயரும், மீ என்னும் மேலாய பண்பையும், அப்பண்பாகுபெயராய் மேல் ஆய இடமுதலியவற்றையும் உணர்த்திநிற்கும் பலபொருள் ஒருசொல்லும் நிற்க இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் அவ்வழிக்கண் இயல்பாம்; இங்ஙனம் புணரும் மீ என்னும் சொற்குமுன் அவ்வழிக்கண் வல்லெழுத்து மிகலும் ஆம், மெல்லெழுத்து மிகலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) பீ + குறித = பீகுறித.
 கீ + குறியை = கீகுறியை.
 மீ + கண் = மீகண்.
 பீ + கூற்ற = பீகூற்ற.
 மீ + நோல் = மீநோல்.

க0. ஓ உகரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

179. EXCEPTION TO (165.) WORDS IN உ.

கஎக. மூன்றூறுருபெண், வினைத்தொகை சுட்டி

றாகும் உகர முன்னர் இயல்பாம்.

[வினா 27.]

[முற்றுகரவீற்று மூன்றும் உருபே, ஆறும் உருபே, இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரும் எண்ணே, வினைத்தொகையே, சுட்டுப்பெயரே, என்னும் இவற்றின்முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) சாத்தனோடு கொண்டான்.
 சாத்தனது கை.
 எழு புவி
 இரு செவி.
 தரு சேற.
 அத குறித. [அவ்வம்]
 அத கொண்டான். [கேற்றமை.]

180. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING

உ - BEFORE அன்று IN POETRY.

கஉ0. அதுமுன் வரும்அன் றுன்றும் தூக்கின்.

[அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்றென்னும் வினைக்குறிப் புச்சொல் முதல் நீளும் செய்யுளாகத்து.]

(உ-ம்.) அது + அன்று = அதான்று.

181. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ.

கஅக. வன்றொடர் அல்லன முன்மிகா, அல்வழி.

[வன்றொடர் ஒழிந்த ஐந்தன் பகுதிக் குற்றுகர ஈற்றின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகா அல்வழிக்கண்.]

(உ-ம்.)	நாகு	+	கடிது	=	நாகு கடிது.	[நெடிற்றொடர்.]
	எஃகு	+	சிறிது	=	எஃகு சிறிது.	[ஆய்தத்தொடர்.]
	வாகு	+	தீது	=	வாகு தீது.	[உயிர்த்தொடர்.]
	ஞாங்கு	+	பெரிது	=	ஞாங்கு பெரிது.	[மென்றொடர்.]
	தெங்கு	+	சிறிது	=	தெங்கு சிறிது.	[இடைத்தொடர்.]

182. SHORTENED உ.

கஅஉ. இடைத்தொடர், ஆய்தத் தொடர், ஒற் றிடையின் மிகாநெடில் உயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

[இடைத்தொடர் முன்னும், ஆய்தத்தொடர் முன்னும், ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர் முன்னும், உயிர்த்தொடர் முன்னும், வரும் வல் லினம் மிகா வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.)	தெங்கு	+	கடுமை	=	தெங்கு கடுமை.	[இடைத்தொடர்.]
	எஃகு	+	கடுமை	=	எஃகு கடுமை.	[ஆய்தத்தொடர்.]
	நாகு	+	கடுமை	=	நாகு கடுமை.	[ஒற்றிடையில் மிகாநெடிற்றொடர்.]
	வாகு	+	பெருமை	=	வாகு பெருமை	[உயிர்த்தொடர்.]

183. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN THE TERM டி, று.

கஅஈ. நெடிலோ டியிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள் ட, ற ஒற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

[வினா 26.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[நெடிற்றொடர்க் குற்றுகரஈற்று மொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரஈற்று மொழிகளுள்ளும், அவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லெழுத்துஆறனுள் டகார நகாரமான இரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கண் இரட்டும்.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்க்கால். } வேற்றுமை.
பாறு + செவி = பாற்றுச்செவி.

எருத்துமாடு, வெருக்குக்கண் எனவும் வரும்.

காடு + அரண் = காட்டரண். [அல்வறியிலும்.]
காடு + அகம் = காடகம். [இயல்பு.]

184. EXCEPTIONS TO (165.): A FEW WORDS ENDING IN உ AFTER A SOFT CONSONANT.

கடிசு. மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற்றுமையில்
தம்இன வன்றொடர்; ஆகா மன்னே.
[வினா 26.]

[மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளுள் சிலவேற்றுமைக்கண் தமக்கினம் ஆனவன்றொடர் ஆதலை ஒழிந்தன பெரும்பால்.]

(உ-ம்.) கன்று + ஆ = கற்று.
கரும்பு + வில் = கருப்புவில்.

185. EXCEPTION TO (165.): FINAL உ CHANGED INTO ஐ.

கடிரு. ஐஈற்றுடைக்குற் றுகரமும் உளவே.
[வினா 26.]

[ஐகாரச் சாரியையை இறுதியிலே பெற்று வரும் மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளும் சில உள.]

(உ-ம்.) பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.

186. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN உ INDICATING POINTS OF THE COMPASS.

கடிகு. திசையொடு திசையும், பிறவுஞ் சேரின்,
நிலைஈற்றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
நகரம் ன,ல,வாய்த் திரிதலும் ஆம்பிற.
[வினா 160.]

[திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறசொல்லும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி ஈற்றின்நின்ற உயிர்மெய்யும், அதன்மேல் நின்றககர ஒற்றும் கெடுதலும், அங்ஙனம் நின்ற நகர ஒற்று நகர ஒற்றாயும், லகர ஒற்றாயும், திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) வடக்கு } + கிழக்கு = { வடகிழக்கு.
தெற்கு }

வடக்கு + திசை = வடதிசை.

மேற்கு + திசை = மேற்கிசை, மேல்திசை.

மேலேத்திசை, கீழ்த்திசை, கீழைக்கேள் } எனவும் வரும்.
வடக்கூர், வடக்குமலை, தெற்குமலை }

187. EXCEPTION TO (165): SPECIAL RULE REGARDING தெங்கு.

கஉ௭. தெங்குநீண் டீற்றுயிர் மெய்கெடும், காய்வரின்.

[வினா 161.]

[காய் என்னும்சொல் வருமாயின தெங்கென்னு நிலைமொழி முதனீண் டீற்றுயிர் மெய்கெடும்.]

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

188. NOUNS OF NUMBER.

கஉ௮. எண்ணிறை, அளவும், பிறவும், எய்தின்

ஒன்று முதல், எட் டீறும் எண்ணுள்

முதல்சூர் எண்முத னீளு'மூன் றுறேழ்

குறு கும்ஆ றேழ்அல் லவற்றின்

ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும்

ஏகும் ஏற்புழி என்மனார் புலவர்.

[வினா 159.]

[எண்ணுப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வரின் நிலைமொழி ஆகநின்ற ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களுள் முதற்கண்ணவாய ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டெண்ணும், முதல், நீளும்; மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல்குறுகும்; ஆறும், ஏழும், அல்லாத ஆறெண்களின் ஈற்றுயிர்மெய்யும், ஏழு என்னும் எண்ணீற்றுயிரும் கெடும்; ஏற்கும் இடங்களின் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.) ஒன்ற: ஒச்சுபீரம், ஒச்சுமூச்சு, ஒச்சுலம், ஒச்சுமாம்.
இரண்டு: ஈச்சுபீரம், ஈச்சுமூச்சு, ஈச்சுலம், ஈச்சுமாம்.
மூன்று: மூப்பத, மூச்சுமூச்சு, மூச்சுலம், மூச்சுமாம்.
ஆற: அறபத, அறச்சுமூச்சு, அறச்சுலம், அறச்சுமாம்.
எழு: எழுபத, எழுச்சுமூச்சு, எழுச்சுலம், எழுச்சுமாம்.
எழு: எழுகடல்.

189. EXCEPTION TO (165.): REGARDING ஒன்று AND இரண்டு.

ககி. ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக,

இரண்டன் ஒன்றுயிர் ஏக, உவ் வருமே.

[வினா 159.]

[மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து சுற்றுயிர்மெய் ஏகம் என்றமையான், இறுதி உயிர்மெய்க்கெட நின்ற ஒன்றென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்று ரகர ஒற்றாக, இரண்டென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்றும் ரகரத்தை ஊர்ந்துநின்ற அகர உயிரும்கெட, அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும் உகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒன்ற. ஒன், ஒன், ஒன், ஒன், ஒன்.
இரண்டு. இர், ஈர், இர.

190. EXCEPTION TO (165): REGARDING மூன்று.

ககி. மூன்றன் உறுப்பழிவும் வந்ததும் ஆகும்.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்க்கெட நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்றுக் கெடுதலும் வரும் ஒற்றாகத் திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) மூன்று. மூ, மூ.
மூவிடம். மூப்பத.

191. EXCEPTION TO (165.): REGARDING நான்கு.

ககி. நான்கன் மெய்யே ல, ர, ஆ கும்மே.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய் கெட நின்ற நான்கென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்று லகர ஒற்றையும், ரகர ஒற்றையும் திரியும்.]

(உ-ம்.) நான். நால், நர.

192. EXCEPTION TO (165.): REGARDING ஐந்து.

ககஉ. ஐந்தன் ஒற்றடைவதும் இனமுங் கேடும்.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற ஐந்தென்னும் எண்ணினது நகர ஒற்று வரும் ஒற்றாகியும், அதற்கினம் ஆகியும், கெட்டும் முடிவதாம்.]

(உ-ம்.) ஐம்முன்று.
ஐக்கலம்.
ஐயம்பு.

193. EXCEPTION TO (155.): எட்டு.

ககந. எட்டன் உடம்புணவ் வாசும் என்ப.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற எட்டென்னும் எண்ணினது டகர ஒற்று ணகர ஒற்றாகும் என்று சொல் லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) என்பது, எண்ணம்.

194. EXCEPTION TO (165.): ஒன்பது BEFORE பத்து AND நூறு.

ககச. ஒன்பா நெடுபத்து நூறும் ஒன்றின்
முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு
தகர நிற்றிப்பெண் தகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

[வினா 159.]

[ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும், நூறென்பதும், வந்து புணருமாயின் அந்நிலைமொழி வருமொழிகளுள் முன்னதாகிய நிலைமொழியினின்றும் ஏனாவருமொழியாகிய பத்தையும், நூற்றையும், நிரனிறை வகையானே நூறெனவும் ஆயிரம் எனவும் திரித்து, நிலைமொழிக்கு முதற்கண் ஓகர உயி ரோடு தகர மெய்யை அதற்காதாரம் ஆகநிறுத்தி, அந்நிலைமொழி இறுதிக் கண் பஃதைக்கெடுத்து, அம்மொழிமுதற்கயல் நின்ற னகர ஒற்றை மு றையே ணகர ஒற்றாகும் என ஒற்றாகும் திரிப்பது முறையாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

- (உ-ம்.) ஒன்பத { + பத்த = (1.) ஒன்பத தூற, (2.) தொன்பத தூற.
 { + தூற = (1.) ஒன்பத ஆயிரம், (2.) தொன்பத ஆயிரம்.
 (3.) தொன் தூற, (4.) தொன்தூற, (5.) தொன்னூற.
 (3.) தொன்ஆயிரம், (4.) தொன்ஆயிரம், (5.) தொன்ஆயிரம்.

195. EXCEPTION TO (165.): பத்து AFTER NUMERALS.

ககூரு. முதல்இரு நான்காம் எண்முனர்ப் பத்தின்
 இடைஒற் றேகல், ஆய்தம் ஆகல்,
 எனஇரு விதியும் ஏற்கும் என்ப.

[வினா 159.]

[ஒன்றுமுதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் வரும் பத்தென்னும்
 எண்ணிடை நின்ற தகர ஒன்று ஒருகாற் கெடுத்தலும், ஒருகால் இடையே
 தகரநின்ற நிலைக்களத்து அதுகெடஆய்தம் வருதலும், என்னும் இவ்வி
 ரண்டு விதியையும் ஏற்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஒரு பகீத, ஒருபத. &c.

196. EXCEPTION TO (165, 10, 20.) &c.,: WITH UNITS FOLLOWING THEM.

ககூசு. ஒருபஃத ரதிமுன் ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்
 எண்ணும், அவைஊர் பிறவும், எய்தின்
 ஆய்தம் அழியஆண் டாகுந் தவ்வே.

[வினா 159.]

[ஒருபஃதாதி ஆய எட்டெண்களின் முன்னும் ஒன்றாதி ஒன்பதெண்
 னும், அவைஊர்ந்த பிறவும், வந்துபுணருமாயின் ஆய்தம்கெட அந்நிலைக்
 களத்து இயல்பாய் தகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத்தொன்று, இருபத்திரண்டு, இருபத்தொன்றேகல்,
 மூப்பத்தொன்று, என்பத்தென்கலனே தணி.

197. EXCEPTION TO (165.): TEN FOLLOWED BY DIGITS, &c., TAKES

இன் OR இற்று.

ககூஎ. ஒன்றுமுதல் ஈர்ஐந் தாயிரம், கோடி
 எண்ணிறை, அளவும், பிறவரில் பத்தின்

ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத்தின்னும் இற்றும்

ஏற்ப தேற்கும் ஒன்பதும் இளைத்தே.

[வினா 159.]

[ஒன்றுமுதல் ஆகிய பத்தும், ஆயிரமும், கோடியும் என்னும் எண்ணுப் பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வந்து புணருமாயின் நிலைமொழி ஆகிய பத்தென்னும் எண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து அந்நிலைக்களத்து இன்சாரியை ஏனும், இற்றுச்சாரியை ஏனும் ஆண்டைக்கேற்பதேற்று நிற்கும்; ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும் இங்ஙனம் விதந்த எண்ணதிப்பெயர்வந்து புணரும் ஆயின் இன் ஏனும், இற்றேனும், ஆண்டைக் கேற்பதேற்று நிற்கப்பெறும்.]

(உ-ம்.) பதினென்ற, பதிநென்ற, பதினாட்கு.
ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதிநென்ற.

198. EXCEPTION TO (165.): TEN AND TWO=பன்னிரண்டு.

கக௮. இரண்டு முன்வரில் பத்தின்ஈற் றுயிர்மெய்

கரந்திட ஒற்றுனவ் வாகும் என்ப.

[வினா 159.]

[இரண்டென்பது வரில் பத்தென்னும் நிலைமொழியினது ஈற்றுயிர் மெய்கெடத்தகர ஒற்றுனகர ஒற்றுகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) பத்த + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

199. EXCEPTION TO (165.): NUMERALS REPEATED, DISTRIBUTIVES.

கக௯. ஒன்ப தொழித்தஎண் ஒன்பதும் இரட்டில்

முன்னதின் முன்அல ஓட உயிர்வரின்

வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

[வினா 159.]

[ஒன்பதென்னும் எண் ஒன்றினையும் ஒழித்து நின்ற ஒன்றி பத்தீருன எண் ஒன்பதினையும் இரட்டித்துக்கூறின் நிலைமொழி முதலெழுத்தொன்று நிற்க அல்லன எல்லாம்கெட உயிர்முதலான எண்வரின் வகர ஒற்று, மெய்முதலான எண்வரின் அவ்வந்த ஒற்று மிகுதல், முறைமை ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.) ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, ஐவ்வந்து, அவ்வாறு.
மும்முன்று, என்னுன்று,
எவ்வேழு, எவ்வெட்டு,
பப்பத்த,

கக. ி ஊகார ஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

200. EXCEPTION TO (165.): NAMES OF FLOWERS.

உ00. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

[வினா 119.]

[பூ என்னும் பலபொருட் பெயர்ச்சொல் முன் வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் க,சத,ப மிகுதலே அன்றி, அவற்றிற்கினம் ஆகிய மெல் லொற்றுகளுமிகும்.]

(உ-ம்.) பூ + கொடி = பூங்கொடி.
பூ + சோலை = பூஞ்சோலை.
பூ + கொடி = பூங்கொடி.
பூ + சோலை = பூஞ்சோலை.

கஉ. ி ஏ,ஒ ஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

201. EXCEPTION TO (165.): ஏ AND ஒ FINALS.

உ0க. இடைச்சொல் ஏ,ஒ முன்வலி இயல்பே.

[வினா 27.]

[இடைச்சொல் ஆய ஆறு ஏகாரத்தின் முன்னும், எட்டு ஓகாரத்தின் முன்னும், வல்லினம் வருமாயின் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) அவனேகொண்டான்.
அவனேகொண்டான்.

கங. ி ஐகார ஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

202. *EXCEPTION TO (165.): FINAL ஐ.

உ0உ. வேற்றுமை ஆயின் ஐகான் இறுமொழி ஈற்றழி வோடும்அம் ஏற்பவும் உளவே.

[வினா 161.]

[ஐகார ஈற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் வருமாயின் இறுதி ஐகாரங்
கெடாது, அம்முச் சாரியை பெற்றுமுடிவனவும், ஐகாரங்கெட்டு, அம்
முச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் சிலஉள ஆம்.]

(உ-ம்.) தாழை + காய் = தாழங்காய்.
புண்ணை + கானல் = புண்ணையங்கானல்.

203. EXCEPTION TO (165.): THE WORD பனை IN COMBINATION.

உ஠. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும், வலிவரின் ஐபோய்
அம்மும், திரள்வரின் உறழ்வும், அட்டுறின்
ஐகெட டநீ எலும்ஆம் வேற்றுமை.

[பனையென்னும் பெயர்முன் கொடி என்னும் பெயர் வருமாயின்,
வந்தது மிகுதலும்; க, ச, த, பக்கள் வரின் நிலைமொழி ஈற்று ஐகாரம்
கெட்டு, அம்முப்பெறுதலும், திரள் என்னும் பெயர் வருமாயின் வந்தது
மிகுந்தும், ஐபோய் அம்முப்பெற்றும், தம்முள் உறழ்தலும், அட்டு என்
னும் பெயர் வருமாயின் ஐகாரம் கெட வருமொழி அகரம் ஆகாரம் ஆத
லும், ஆம்வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) பனை + கொடி = பனைக்கொடி.
பனை + காய் = பனங்காய்.
பனை + திரள் = பனைத்திரள்.
பனை + அட்டு = பனாட்டு.

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

க. ஓ மெய்யீற்றின் முன்உயிர்.

204. NATURAL COMBINATION: GENERAL RULE.

உ0௪ உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

[வினா 19.]

[நிலைமொழி ஈற்றில் நின்ற மெய்யின்மேல் வருமொழிமுதல் உயிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கி நிற்பது இயல்பு புணர்ச்சியே ஆம்.]

205. EXCEPTION TO (204.): CONSONANTS AFTER A SHORT MONOSYLLABIC WORD.

உ0௫. தனிக்குறில் முன்ஒற் றுயிர்வரின் இரட்டும்.

[வினா 29.]

[தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்து நிற்கும்.]

உ. ஓ மெய்யீற்றின் முன்மெய்.

206. ய் AFTER A CONSONANT; A DOUBTFUL RULE.

உ0௬. தன்ஒழி மெய்முன் யவ்வரின் இகரம்

துன்னும் என்று துணிநரும் உளரே.

[யகரம் தன்னை ஒழிந்த ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பத்து மெய்முன்னும் வந்தால் தன்முன் இகரச்சாரியை பொருந்தும் என்று அரிதிற்கொள்வாரும் சிலர் உளர்.]

(உ-ம்.) மண் + யாது = மண்ணியாது.

207. CERTAIN VERBAL NOUNS AND IMPERATIVES TAKE உ.

உ௦௭. ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன ஒற்றிற் தொழிற்பெயர்,
ஏவல் வினை, நனி யவ்வல் மெய்வரின்
உ உறும்; ஏவல் உறாசில சில்வழி.

[ய, ர முக்களை ஒழிந்த எட்டொற்றும் இறுதி ஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஏவல்வினையும், மேல்விதந்த யகரம் ஒழிந்த மெய்வருமாயின் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியை இறுதிக்கண் பொருந்தும்; சில ஏவல்வினை அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தா சில இடங்களின்.]

(உ-ம்.) நின் { + கடிது = தின்னுக்கடிது.
 + கடுமை = தின்னுக்கடுமை.
உன் + சாத்தா = உண்ணுசாத்தா.

பல், பல்லு; கள், களஞ்; வாழ், வாழு,
என்பனவும் இவைபோல்வனவும் வரும்.

208. CERTAIN RADICAL VERBALS IN ந்.

உ௦௮. நவ்விற் தொழிற்பெயர்க் கவ்வும்ஆம் வேற்றுமை.

[நகரம் இறுதிஆகு முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு உகரச்சாரியையே அன்றி அகரச்சாரியையும், ஆம் வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) பொருக் + கடுமை = பொருக்கடுமை, பொருறுக்கடுமை.

ந். ட் ண, ன ஈற்றுச்சொற்கள்.

209. ண் AND ன் CHANGED INTO ட் AND ந்.

உ௦௯. ண, ன வல்லினம்வரட் ட, ந வும்; பிறவரின்
இயல்பும் ஆகும் வேற்றுமைக் கவ்வழிக்
களைத்து மெய்வரினும் இயல்பா கும்மே.

[வினா 34. 35. 37.]

(உ-ம்.) உமன் + குடி = உமன்குடி.
பரன் + கால் = பரன்கால்.
கவன் + கால் = கவன்கால்.

என் + கடிது = என்கடிது. [என்கடிது. உ0அ.]
சான் + கோல் = சான்கோல். [சான்கோல். உ0அ.]

212. CERTAIN NOUNS IN ன்.

உகஉ. னன்கான் கினைப்பெயர் இயல்பும், அன்கான்
அடைவும் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

[னகர ஈற்றுச் சாதிப்பெயர் வல்லினம் வர ஈறு திரியாதியல்பாதலும்,
அகரச்சாரியை பெறுதலும் ஆம், வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்.]

(உ-ம்.) எயின் + குடி = எயின்குடி, எயின்குடி.

213. THE WORD மீன்.

உக௩. மீன்றவ் வொடுபொருடும் வேற்றுமை வழியே.

[மீன் என்னும் மொழிஇறுதி னகரம் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து
வரின் நகரத்தோடுநெழ்ந்து வரும்.]

(உ-ம்.) மீன் + கண் = மீன்கண், மீன்கண்.

214. THE WORD தேன்.

உக௪. தேன்மொழி மெய்வரின் இயல்பு மென்மை
மேவின் இறுதி அழிவும், வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெவி மிகலும்ஆம், இருவழி.

[தேன் என்னும் சொல் மூவினமெய்யும் வரின் இறுதி னகரம் இயல்
பாதலும், மெல்லினம் வரின் அவ்விறுதி இயல்பாதலே அன்றிக்கெடுத
லும், வல்லினம் வரின் இறுதி இயல்பாதலே அன்றிக்கெட வந்த வல்லி
னமாதல் அதற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம் இருவழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) தேன் + கடிது = தேன்கடிது.
+ கடுமை = தேன்கடுமை.

தேன் + மொழி = தேன்மொழி.

தேன் + குழம்பு = தேன்குழம்பு, தேன்குழம்பு, தேன்குழம்பு.

215. THE WORD எகின்.

உகரு. மரம்அல் எகின்மொழி இயல்பும், அகர'
மருவ வவிமெவி மிகலும் ஆகும்.

[மரம் அன்றிப் பறவை ஆய அன்னத்தை உணர்த்தும் எகின் என்னும் சொல் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லினம்வர இறுதி இயல்பாதலும், தீரு வழியும் அகரச் சாரியையைப் பொருந்தவரும், வல்லெழுத்தாதல் அவற்றிற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எகின் + கால் = எகின்கால். [வேற்றுமை.]

எகின் + புள் = எகின்புள், எகினம்புள். [அவ்வுழி.]

எகின் + கால் = எகின்கால், எகின்கால்.

216. THE WORDS குயின், ஊன்.

உகசு. குயின்ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே.

[குயின் என்னும்பெயரும், ஊன் என்னும்பெயரும், வல்லினம்வரின் அவ்வழிக்கண் இயல்பாதலே அன்றி வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம்.]

217. THE WORDS மின், பின், பன், கன்.

உகௌ. மின்,பின், பன்,கன், நொழிற்பெயர் அனைய
கன், அவ்வேற்று மென்மையோ நெழும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரச் சாரியையைப் பொருந்தும்; இவற்றுள், கன் என்னும்சொல் உகரச் சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று வல்லினம்வந்தால் வரும் எழுத்தாதல் அதற்கினம்ஆதல், மிகப்பெறும்.]

(உ-ம்.) மின் + கடித = மின்னுகடித.

பின் + கடித = பின்னுகடித.

பன் + கடித = பன்னுகடித.

கன் + கடித = கன்னுகடித.

கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு.

கன் + லுக்கு = கன்னத்துக்கு, கன்னத்துக்கு.

218. THE WORDS தன், என், நின்.

உகவு. தன், என், என்பவற் றீற்றுனவ் வன்மையோ
நெழு நின்ந றியல்பாம் உறவே.

[தான் என்பது தன் என்றும், யான் என்பது என் என்றும், வரும் விகார மொழிகளின் ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரின் பொது விதியானே றகரமாய்த் திரிதலும் அவ்விதி ஏலாது இயல்பாதலும் ஆம். நீ என்பது நின் எனநின்ற விகார மொழி ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரில் திரியாதி யல்பேயாம்.]

(உ-ம்.) தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை,
என் + பகை = என்பகை, ஏற்பகை,
நின் + பகை = நின்பகை.

ச. டீ ம், ஈறு.

219. FINAL ம் GENERAL RULE.

உககூ. மவ்வீ ரெற்றழிந் துயிர்ந ரெுப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவும் ஆகும்.

[வினா 32. 33.]

[மகர ஈற்றுச்சொற்கள் இறுதி மகரம் கெட விதியுயிர் ஈறாய் நின்று இயல்புயிர் ஈறுபோல உயிர்வரின் உடம்படுமெய் தோன்றவும், வல்லினம் வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல்பாக வும், புணர்வனவும் வல்லினம்வரில் கெடாது அவற்றிற் கினமாய்த் திரிவ னவும் ஆம்.]

(உ-ம்.)	$\left\{ \begin{array}{l} + \text{ஆழி} = \text{வட்டவாழி.} \\ + \text{கடல்} = \text{வட்டக்கடல்.} \\ + \text{கேமி} = \text{வட்டகேமி.} \\ + \text{வாரி} = \text{வட்டவாரி.} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{காம்} + \text{கடிபம்} = \text{காக்கடிபம்.} \\ \text{கம்} + \text{கை} = \text{கக்கை.} \\ \text{கும்} + \text{கெவி} = \text{ககுகெவி.} \\ \text{கும்} + \text{கலை} = \text{ககுகலை.} \end{array} \right.$
வட்டம்		

220. EXCEPTION: SOME WORDS IN ம்.

உஉ0. வேற்றுமை மப்போய் வவிமெவி உறழ்வும்
அல்வழி உயிர்இடை வரின்இயல் பும்கள.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

[வேற்றுமைக்கண் மகர இறுதி கெட அவற்றின்முன் வரும் வல்லின மாதல் அவற்றிற் கினமாதல் மிகுதலும், அவ்வழிக்கண் உயிரும் இடையி னமும் வரில் கெடாது இயல்பாதலும் உளஆம்.]

(உ-ம்.) குளம் + கரை = குளக்கரை, குளங்கரை.
பழம் + சாறு = பழச்சாறு, பழஞ்சாறு.

221. EXCEPTIONS TO (219.): தும், தம், எம், நம்.

உஉக. துந்தம், எம், நம், ஈற்று மவ்வரு ஞ, ந, வே.

[இந்நான்கு விகார மொழிகள் ஈற்று மகரம், மேல் வரும் ஞ, ந க்கள் ஆகத் திரியும்.]

(உ-ம்.) தும் + ஞன் = தஞ்ஞன்.
தம் + நல் = தந்நல்.
எம் + நான் = எந்நான்.
நம் + ஞனம் = நஞ்ஞனம்.

222. EXCEPTION TO (219.): THE WORD அகம்.

உஉஉ. அகமுனர்ச் செவி, கை, வரின் இடை யனகெடும்.

[அகம் என்னும் இடைப்பெயர் முன்னர்ச் செவி, கை என்னும் சி னைப்பெயர் வரின் நிலைமொழி இறுதிமகரம் வன்மைக் கினமாத் திரிதவே அன்றி, அதன் இடைநின்ற ககரஔறும் அதனை ஊர்ந்த அகர உயிரும் கெடும்.]

(உ-ம்.) அகம் + கை = அக்கை.
அகம் + செவி = அஞ்செவி.

223. EXCEPTION TO (219.): THE WORDS ஈம், கம் AND உரும்.

உஉஈ. ஈமுங் கம்மும் உருமுந் தொழிற்பெயர் மானும், முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

[இம்முன்று சொல்லும் இருவழியும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வன்மெய் வரின் உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; இவற்றுள், முதற் கணினர் ஈமும் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரச் சாரியை அன்றி அகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஈம் + கடித = ஈமக்கடித.
ஈம் + குடம் = ஈமக்குடம்.
கம் + குடம் = கம்மக்குடம்.

ரு. ி ய், ர், ி று. று.

224. FINAL ய், ர், ி று.

உஉச. ய,ர,ழ முன்னர்க் க,ச,த,ப அல்வழி
இயல்பு' மிகலும் ஆகும்; வேற்றுமை
மிகலும், இனத்தோ ிறழ்தலும், விதிமேல்.

[வினா 30.]

[இம்முன்று ஈற்றின் முன்னும் க,ச,த,பக்கள் வரின் அல்வழிக்கண்
இயல்பாதலும்; மிகுதலும்; வேற்றுமைக்கண் மிகுதலும்; வல்லினமாதல்,
மெல்லினமாதல், மிகுதலும் விதி ஆம்.]

[அல்வழி.]

(உ-ம்.) வேய் + கடித = வேய்கடித.	மெய் + கீர்த்தி = மெய்க்கீர்த்தி.
வேர் + கிறிது = வேர்கிறிது.	காள் + பருவம் = காற்பருவம்.
வீழ் + பெரிது = வீழ்பெரிது.	கூழ் + தண்ணீர் = கூழ்த்தண்ணீர்.

[வேற்றுமை.]

காய் + கால் = காய்க்கால்.	வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்க்குழல்.
தேர் + கால் = தேர்க்கால்.	ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்க்கோடு.
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.	

225. THE WORDS தமிழ் AND தாழ்.

உஉரு. தமிழ்அவ் வுறவும் பெறும்,வேற் றுமைக்கே
தாழுங் கோல்வந் துறுமேல் அற்றே.

[தமிழ் என்னும் சொல் நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமைக்கண் அகரச்
சாரியையைப் பொருந்தவும் பெறும் தாழ் என்னும் சொல்லும் கோல் என்
னும் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச் சாரியையைப் பெறும்.]

(உ-ம்.)	{	அரகன்	= தமிழ்வரசன்.
தமிழ் +		பல்லவதரையர்	= தமிழ்ப்பல்லவதரையர்
		காசன்	= தமிழ்காசன்.
		வளவன்	= தமிழ் வளவன்.
தாழ் +		கோல்	= தாழ்க்கோல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

226. THE WORD கீழ்.

உஉசு. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமும் ஆகும்.

[கீழ் என்னும் சொல் முன்வரும் வல்லினம் ஒருகால் இயல்பாகியும், ஒருகால் மிக்கும்வரும், விகற்பத்தையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கீழ் + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்.

சு. டீ ல், ள், ஈறு.

227. ல் AND ள் CHANGED INTO ற் AND ட்.

உஉஎ. ல், ள், வேற்றுமையில் ற், டவும்; அவ்வழி அவற்றோடு நெழ்வும் வலிவரின் ஆமேலி மேவி ன், ன், வும், இடைவரின் இயல்பும், ஆகும் இருவழி யானும் என்ப.

[வினா 34. 35.]

[லகார ளகாரம் ஆன இரண்டிறும் வல்லினம் வரின் வேற்றுமைக்கண் முறையே நகார டகாரங்கள் ஆம்; அவ்வழிக்கண்ணே நகார டகாரங்களுடனே உறழ்வன ஆம்; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் னகார னகாரங்கள் ஆம் இடைஇனம் வரின் இயல்பாம், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) கல் + குறை = கற்குறை. [வேற்றுமை.]

முள் + குறை = முட்குறை. [வேற்றுமை.]

கல் + குறித = கல்குறித, கற்குறித. [அல்வழி.]

முள் + குறித = முள்குறித, முட்குறித. [அல்வழி.]

கல் + மேல் = கன்மேல்.

முள் + மேல் = முண்மேல்

கல் + மலை = கன்மலை.

முள் + மலை = முண்மலை.

228. ல் AND ள் INTO ிம்.

உஉஅ. குறில்வழி ல், ளத்த அணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறாஉம் அவ்வழி யானே.

[வினா 37. 38.]

[தனிக்குறிலின் பின்னிற்ற லகர ளகரங்கள் அவ்வழிக்கண்ணே தகரம் வருமாயின் நகர டகரங்கள் ஆகத்திரிதலே அன்றி ஆய்தம் ஆகத் திரிதலையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கல் + தித = கல்தித.

முள் + தித = முக்தித.

229. ல் AND ள் BEFORE த் AND ந்.

உஉக. குறில்செறி யா ல்,ள, அல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடும், ஈர்இடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும், வலிவரின்
இயல்புந், திரிபும், ஆவன உளபிற.

[வினா 37. 38. 39.]

[தனிக்குறில் ஒன்றனையும் சாராது வரும் லகார ளகாரங்கள் அல்வழிக் கண் வந்த தகரம் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும், இருவழிக் கண்ணும் வந்த நகரம் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும், வல்லினம் வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாதலும், திரிதலும், வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாதலும், பொருந்துவன உள.]

(உ-ம்.) வேல் + தித = வேந்த.
வாள் + தித = வாறு.

கால் + கடித = கால்கடித.
தேள் + சிறித = தேள்சிறித.

அழகல் + காய் = அழகற்காய்.
வாள் + படைக்கையன் = வாட்படைக்கையன்.

வேல் + நன்ற = வேனன்ற.
வாள் + நன்ற = வாணன்ற.

வேல் + நன்மை = வேனன்மை.
வாள் + நன்மை = வாணன்மை.

230. VERBAL NOUNS IN ல், ள்.

உஉ௦. ல்,ள,இறு தொழிற்பெயர் ஈர்இடத்தும் உவ்வுரு
வலிவரின்; அல்வழி இயல்பும் ஆவனஉள.

[லகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய விருதி பெற்ற தொழிற்பெயரும், ளகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரம் பெறுதோ பெறுவோ என்று ஐ உறற்க: இருவழியும் உகரம் பெறுவாம், வல்லினம் வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாவனவும் சிலஉள.]

(உ-ம்.) ஆடல் + கடித = ஆடற்கடித, ஆடல்கடித.
கோள் + கடித = கோட்கடித, கோள்கடித.

ஆடல் + கடுமை = ஆடற்கடுமை.
கோள் + கடுமை = கோட்கடுமை.

ஆடல் + நன்மை = ஆடனன்மை.
கோள் + நன்மை = கோணன்மை.

231. THE WORD வல்.

உருக. வல்லே தொழிற்பெயர் அற்றிரு வழியும்;
பலகை, நாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வும்ஆம்.

[“வல்” என்னும் சூதாடு கருவிப்பெயர் அவ்வல் மெய்வரின் தொழிற் பெயரே போல இருவழியும் உகரச் சாரியைபெறும்; பலகை, நாய் என்னும் இருபெயர் வரினும், பிறபெயர் வரினும், வேற்றுமைக்கண் அகரச் சாரியையும் உகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) வல் + கடிது = வல்லுக்கடிது.
வல் + கெமை = வல்லுக்கெமை.
வல் + பலகை = வல்லப்பலகை.
வல் + நாய் = வல்லநாய்.

232. THE FOUR WORDS, நெல், செல், கொல் AND சொல்.

உருஉ. நெல்லுஞ், செல்லுங், கொல்லுஞ், சொல்லும்,
அல்வழி யானும் நகரம் ஆகும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் உறழாது, அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைபோல நகரமாய்த் திரிந்து முடியும்.]

233. இல் FOLLOWED BY ஐ AND ஆ.

உருரு. இல்என் இன்மைச் சொற்கை அடைய
வன்மை விகற்பமும், ஆகா ரத்தொடு
வன்மை ஆகலும், இயல்பும் ஆகும்.

[இல்லிடத்தை உணர்த்தாது இன்மைப் பண்பை உணர்த்தி நிற்கும் “இல்” என்னும் சொற்கு ஐகாரச் சாரியை பொருந்த அவ்வழி வரும் வல் வின்மை விகற்பித்தலும், ஆகாரச் சாரியை பொருந்த அவ்வழி வரும் வல்லினம் மிகுதலும், இவ்விரு விதியும் பெறாது இயல்பாதலும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) இல் + பொருள் = இல்லைபொருள், இல்லாப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்லாப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்பொருள்.

234. THE WORDS புள் AND வள்.

உருசு. புள்ளும், வள்ளுந், தொழிற்பெயரு மானும்.

[இவ்விரு சொற்களும் இருவழியும் யவ்வல் மெய்வரின் பொது விதியான் முடிதலே அன்றித் தொழிற்பெயர் போல உகரச் சாரியை பெற்றும் புணரும்.]

(உ-ம்.) புள் + கடித, கடுமை = புள்ளுக்கடித, புள்ளுக்கடுமை.
வள் + கடித, கடுமை = வள்ளுக்கடித, வள்ளுக்கடுமை.

எ. டி வ், ஈ று.

235. DEMONSTRATIVES IN வ்: SPECIAL RULE.

உருரு. சுட்டு வகரமு வினம்உற முறையே
ஆய்தமு' மென்மையும், இயல்பும் ஆகும்.

[“அவ்,” “இவ்,” “உவ்” என்னும் அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப் பெயர் சுற்று வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் வர முறையானே ஆய்தமும், வருமெல்லினமும், இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) அவ் + கடித = அஃகடித.
இவ் + ஞானம் = இஃஞானம்.
உவ் + யானை = உஃயானை.

236. THE WORD தெவ்: SPECIAL RULE.

உருசு. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும்.

[“தெவ்” என்னும் சொல் யவ்வல் மெய்யோடு புணரும் இடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; அவற்றுள் மகரம்வருங்கால் உகரச் சாரியை பெறுதலே அன்றி, ஒரோவழி சுற்று வகரம் மகரமாகத்திரியவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) தெவ் + கடித = தெவ்வுக்கடித.
தெவ் + மன்னர் = தெம்மன்னர்.

237. த AND ந AFTER ன, ல AND ண, ள.

உருள். ன, ல முன் த, நவும்; ண, ள, முன் ட, ணவும்;
ஆகுந் த, நக்கள் ஆயுங் காலே.

[வினா. 38. 39.]

[னகர லகரங்கள் முன்னர் வருந் தகரம் தகரமாம்; அவற்றின் முன்னர் வரும் நகரம் னகரமும்; னகர ளகரங்களின் முன்னர் வருந் தகரம் டகரம் ஆம்; அவற்றின் முன்னர்வரும் நகரம் ணகரமும், ஆராயுங்காலத்து.]

த	{	பொன் + தீது, தீமை	= பொன்றீது, பொற்றீமை.
		கல் + தீது, தீமை	= கற்றீது, கற்றீமை.
		மண் + தீது, தீமை	= மண்டீது, மண்டீமை.
		முள் + தீது, தீமை	= முட்டீது, முட்டீமை.
ந	{	பொன் + நன்று, நன்மை	= பொன்னன்று, பொன்னன்மை.
		கல் + நன்று, நன்மை	= கன்னன்று, கன்னன்மை.
		மண் + நன்று, நன்மை	= மண்ணன்று, மண்ணன்மை.
		முள் + நன்று, நன்மை	= முண்ணன்று, முண்ணன்மை.

அ. § புறநடை.

238. GENERAL RULE IN REGARD TO MEMBERS OF WORDS.

உருஅ. உருபின் முடிபவை ஒக்கும் அப்பொருளினும்.

[மேல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும் ஒக்கும்.]

239. ANALOGY TO BE OUR GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

உருக. இடை, உரி, வடசொலின், இயம்பிய கொளாதவும்
போலியு மருஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு' நெறியே.

[இடைச் சொல்லினும் உரிச் சொல்லினும் வடசொல்லினும் உயிர்
 ஈறும் ஒற்றீறும் ஆன புணரியலில் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென
 ஒதிய புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு வருவனவும்,
 இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மரூஉமொழிகளும், இருவகை வழக்கி
 னும் நடக்கு முறைமை அறிந்து அதற்குப் பொருந்தும் ஆறு புணர்க்கை
 அறிவுடையோர் எல்லார்க்கும் முறைமை.]

மேய்யீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று.

ந ன் னூ ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(V.) உருபு புணரியல்.

க. § உருபுகள்.

240. THE FORTY INFLECTIONAL PARTICLES.

உச0. ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, என
வருபெயர் ஐந்தொடு, பெயர்முதல் இருநான்
குறும் உறழ்தர நாற்பதாம் உருபே.

[வினா 55.]

[இப்பாற் பொருளின என்று கருத வரும் ஐந்து பெயருடனே, எழு
வாய் வேற்றுமையான பெயர்முதலாக விளி ஈருக நின்ற எட்டு உருபி
னையும், உறழ் வேற்றுமை உருபுகள் நாற்பதாம்.]

241. SIGNS OF CASE.

உசக. பெயர்வழித் தம்பொருட் டரவரும் உருபே.

[வேற்றுமை உருபுகள் தம்பொருளைத் தரப் பெயர்க்குப்பின்வரும்.]

242. THESE TERMINATIONS COMBINE WITH NOUNS ACCORDING TO THE PRECEDING RULES: GENERAL RULE.

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதல்ஈற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன், அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

[தொகாநிலைய வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், இடையேநின்று நிலை
மொழியோடும், வருமொழியோடும், புணரும் ஒற்றுயிர்களை முதலும் ஈறும்
ஆக உடைய ஐம்முதலிய வேற்றுமை உருபு ஆறும், இடைச்சொல்லே

னும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும் புணர்ச்சி வகையால் பெரும்பாலும் ஒக்கும் போன இரண்டியல் உள்ளும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த ஒற்றுயிர் முதல் ஈற்றுப் பெயர்களை.]

உ. ட் சாரியை.

243. THE USE OF EUPHONIC INCREMENTS: சாரியை.

உசாந. பதமுன் விசுதியும், பதமும், உருபும்,
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை,
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.
[வினா 108.]

[பதத்தின்முன் விசுதியேனும், பதமேனும், உருபேனும், புணரும் இடத்துச் சாரியை ஒன்றேனும், பலவேனும், வருதலும் வராதொழிதலும் இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும் ஆம்.]

244. A LIST OF SEVENTEEN GENERAL INCREMENTS.

உசசு. அன், ஆன், இன், அல் அற்றி, ற் றத்தம்
தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன்,
இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.
[வினா 108.]

[அன்னும், ஆனும், இன்னும், அல்லும், அற்றும், இற்றும், அத்தும், அம்மும், தம்மும், நம்மும், நும்மும், ஏயும், அவ்வும், உவ்வும், ஐயும், குவ்வும், னவ்வும், இவைபோல்வன பிறவும் விசுதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சிக்கண்ணும், தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலில் பொதுச்சாரியை என்னும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) ஒன்றன்கட்டம். [அன்.]
வண்டின்கால். [இன்.]
பலவற்றை. [அற்ற.]
மாத்திலை. [அத்த.]
எல்லா தம்மையும். [தம்.]
எல்லா நம்மையும். [நம்.]
கடந்தது. [அ.]
பண்டைக்கால். [ஐ.]
ஆன்கன்ற. [ன்.]
அவன்குன். [தான்.]
புற்றஞ்சேற. [ஆம்.]

ஒருபற்கு. [ஆன்.]
தொடையல். [அல்.]
பதிறப்பத்த. [இற்ற.]
புரியக்காப். [அம்.]
எல்லா கம்மையும். [கம்.]
கலனே துணி. [ஓ.]
சாத்தனுக்கு. [உ.]
உய்குவாய். [கு.]
அவன்றன்னையும். [தன்.]
அவந்தாம். [தாம்.]

௩. § சிறப்புவிதிகள்.

245. THE DECLENSION OF எல்லாம்.

உசரு. எல்லாம் என்ப திழிதினை ஆயின்
அற்றே டிருபின் மேல்உம் உறுமே;
அன்றே' னம்மிடை அடைந்தற் று'கும்.

[வினா 67.]

[“எல்லாம்” என்னும் பொதுப்பெயர் அஃறிணைக்கண் ஆனகாலே அத னோடு ஆறுஉருபும் புணரின் இடையே அற்றுச் சாரியையும், உருபின் மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகாலே இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) எல்லாம், எல்லாவுற்றையும் முதல்.
எல்லா நம்மையும் முதல்.

246. THE DECLENSION OF எல்லாரும், எல்லீரும்.

உசசு. எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம்,தும், சாரப்
புல்லும் உருபின் பின்னர் உம்மே.

[“எல்லாரும்” என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயரோடும் “எல்லீ ரும்” என்னும்முன்னிலைப் பொதுப் பெயரோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து அவ்விருபெயரின் இறுதிகளினின்ற முற்றும்மைகளைத் தள்ளி, அந்நிலைக் களங்களில் படர்க்கைப் பெயர்க்குத் தம்முச் சாரியையும், முன்னிலைப்பெயர்க்கு தம்முச் சாரியையும், பொருந்த அவற்றால் தள்ளு ண்ட முற்றும்மைகள் உருபின்பின்னே வந்துபொருந்தும்.]

(உ-ம்.) எல்லாச் தம்மையும் முதல்.
எல்லீர் தம்மையும் முதல்.

247. THE DECLENSION OF THE PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS.

உசஎ. தான், தாம், நாம்,முதல் குறுகும்; யான், யாம்,
நீ,நீர், என்,எம், நின்,தும், ஆம்பிற
சுவ்வின் அவ்வரு' நான்கா றிரட்டல்.

[வினா 72. 74.]

[இங்ஙனம் கூறிய இருதிணைப்பொது ஆய மூவிடப்பெயர் ஏழோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து, “தான்,” “தாம்,” “நாம்” என்னும் மூன்று பெயரும் நெடில்முதல் குறுகி, முறையே “தன்னை,” “தம்மை,” “நம்மை” என வரும்; “யான்,” யாம், நீ, நீர் என்னும் நான்குபெயரும் முறையே “என்னை,” “எம்மை,” “நின்னை,” தம்மை என வரும்; இவ்வேழு பெயரோடும் குவ்வுருபு புணரும் இடத்து இடையே “தனக்கு” என் அகரச்சாரியை வரும்; குவ்வுருபின் அகரச்சாரியை வரினும் ஆறும் உருபுயிர்கள் வரினும் இவ்வேழு விகாரமொழிகளின் இறுதிய ஆய தனிக்குறில்முன் ஒற்றுக்கள் இரட்டாவாம்.]

248. THE DECLENSION OF ஆ, மா, கோ: EUPHONIC INSERTION OF ன்.

உசுஅ. ஆ, மா, கோ, ன அணைய வும் பெறுமே.

[வினா 65.]

[ஆ என்னும் பெயரும், மா என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும், கோ என்னும் இறைவனை உணர்த்திநிற்கும் பெயரும், உருபுகள் புணரும் இடத்து, னகரச்சாரியை பொருந்தவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ, ஆனை.
கோ, கோனை.
மா, மானை.

249. THE DECLENSION OF CERTAIN NOUNS OF NUMBER IN POETRY.

உசுக. ஒன்று முதல் எட்டிரும் எண்ணுர்

பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றெழிய,மேல்
எல்லாம் ஒடும்; ஒன்பதும் இற்றே.

[வினா 159.]

[ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னும் எண்முன்னர் உருபுகள் புணரும் இடத்து இடையே ஆன்சாரியை வரின், அப் பத்தென்னும் எண்ணினது பகர ஒற்றொன்றுமே நிற்க மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்னும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வரின், அதன்பகர ஒற்று நிற்க மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்.]

(உ-ம்.) ஒருபது, ஒருபனை.
இருபது, இருபான்கு.

250. THE DECLENSION OF CERTAIN DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

உரு0. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[வினா 71.]

[அஃறிணைப் பன்மையவாய வகர ஈற்றுமூன்று சுட்டுப்பெயர்க்கும் உருபுகள் புணரும் இடத்து அற்றுச் சாரியை பொருந்தல் முறைமை ஆக.]

(உ-ம்.) அவை, அவற்றை.

251. THE DECLENSION OF அஃது.

உருக. சுட்டின்முன் ஆய்தம் அன்வரிற் கெடுமே.

[வினா 71.]

[அஃது, இஃது, உஃது எனவரும் மூன்று சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணரும் இடத்து, இடையே அன் சாரியைவரின், மொழி முதற் சுட்டெழுத்துக்கள் மூன்றின் முன்னின்ற ஆய்தங் கெடும்.]

(உ-ம்.) அஃது, அதனை.

252. அத்து LOSES ITS INITIAL அ.

உருஉ. அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை.

[வினா 66.]

[அத்துச் சாரியையின் அகர உயிர், இயல்பினும் விதியினும், நின்ற அகர உயிர் ஈற்றின் முன்வரின், வகர உடம்படு மெய் பெருது கெடும்.]

253. THE INCREMENT TO BE DISCOVERED BY ANALYSIS.

உருஈ. இதற்கிது சாரியை எனின் அள வின்மையின்
விகுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை
நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையும்
ஒன்ற உணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.

[விசுவாமித்ய புணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியை என்று வகையி
றுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனி சொல்லப்
புகின் வகையறைப்படாமையின் விசுவாமித்ய புணர்ச்சியினையும், பதப்புணர்ச்
சியினையும், உருப்புபுணர்ச்சியினையும், கண்டுழிப்பகுத்து இடையேநின்ற
காரம் அகரம் முதலிய எழுத்துச் சாரியையினையும், அன், ஆன் முதலிய
பதச் சாரியையினையும் இவ்விரண்டு சாரியையும் தோன்றா இயல்பினையும்
தேரிய அறிவித்தல் பெரியோரது நெறி ஆம்.]

254. THESE RULES TO BE APPLIED WITH DISCRIMINATION.

உருசு. விசுவாமித்ய சாரியை உருப் பணத்தினும்
உரைத்த விதியுள்ளார் தொப்பன கொளலே.

[விசுவாமித்ய, பதமே, சாரியையே, உருபே என்னு நான்கின் புணர்ச்
சிக்கண்ணும் விதிகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும் அவ்விதிகளுள்
இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது என உய்த்
துணர்ந்து எவ்விதி ஏதற்குப் பொருந்துமோ அவ்விதி அதற்குக் கொள்க.]

255. PECULIARITIES IN COMBINATIONS OF THE SECOND CASE:
EXCEPTION TO (242.)

உருரு. இயல்பின் விகாரமும், விகாரத் தியல்பும்;
உயர்திணை இடத்து விரிந்துந் தொக்கும்;
விரவுப் பெயரின் விரிந்து' நின்றும்,
அன்ன பிறவும், ஆகும்ஐ உருபே.

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொது விதியோடு தானும் ஒருங்கு
முடிதலே அன்றி அங்ஙனம் விதித்த இயல்பின்கண் விகாரமாயும், வி
காரத்தின்கண் இயல்பாயும், உயர்திணைக்கண் விரிந்தும் தொக்கும் விரவுப்
பெயர்க்கண் விரிந்தும் விரிதல் ஒழிந்தும் இவைபோல்வன பிறவேறுபா
டாயும் வரும் இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

(உ-ம்.) வழிபடு தெய்வநிழற்காப்ப. (சின் 218.)
மண் கொணந்தான். (மட் 209.)

256. PECULIAR COMBINATIONS OF THE THIRD CASE.

உருக. புள்ளியும் உயிரும் ஆய்இறு சொன்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழில்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும்.

[மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள் ஒற்றும் உயிரும் இறுதி ஆய்நின்ற சொல்முன்னர்க் கருவிகருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள் என்பவற்றுள், கருத்தா ஆகிய நிலைமொழிப் பொருள் தம்மால் ஆகிய தொழிற் சொல்வரின் அங்ஙனம் வரும் வல்லினம் வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது விகற்பமும் இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) புவி கடிக்கப்பட்டான். [இயல்பு.]
பேய் கோட்பட்டான். } [விகற்பம்.]
பேய்க் கோட்பட்டான். }

257. IN CASES NOT PARTICULARIZED JUDGE BY ANALOGY.

உருள. இதற்கிது முடிபென் நெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பன வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

[இதற்கிது முடிபென்று இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தருவனவற்றை எல்லாம் தனித்தனி வரையறுத்து விதிக்கப் புகின் அதற்கோர் வரையறை இன்மையின், வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு வகுத்து விதி உரையாதனவற்றையும் கருதல் அளவையான் வகுத்து விதிஉரைத்துக் கொள்க.]

SUMMARY OF ORTHOGRAPHY.

க ட் ட னை க் க லி த் து னை.

அடைஎண், பெயர், முறை, தோற்றம், வடிவ்வாதி, அந்தம்,
இடைநிலை, போலி, என்நீணாந் தெழுத்தும், இருபதமும்,
படுபுணர் மூன்றின் இயல்பும், விகாரமுஞ், சாரியையும்,
உடன்உணர் வாரை எழுத்தறிவார் என்பர் உத்தமரே.

உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(I.) பெயரியல்.

258. AN INVOCATION.

உருஅ. முச்சக' நிழற்று' முழுமதி முக்குடை
அச்சதன் அடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

[மூன்றுலகத்திற்கு நிழலைச்செய்யும் நிறைந்த மதிபோலும் மூன்று கு
டையையுடைய அழியாதவன் அடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவன் மேலை
அதிகாரத்தில் கூறிய எழுத்தினான் ஆய சொல்லிலக்கணத்தை.]

259. DEFINITION OF "சொல்."

உருக. ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி, என்று
இருதிணை, ஐம்பாற், பொருளையுந், தன்னையு
முவகை இடத்தும், வழக்கோடு, செய்யுளின்,
வெளிப்படை, குறிப்பின், விரிப்பது சொல்லே.

[ஒருமொழியும், தொடர்மொழியும், பொதுமொழியும் என மூன்று
கூற்றினதாய், இருதிணையாகிய ஐம்பால் பொருளினையும் அப்பொருளை
அன்றித் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுட்கண்
ணும் வெளிப்படையானும் குறிப்பினும் விளக்குவது சொல்லாம்.]

260. SINGLE, COMPOUND AND AMBIGUOUS WORDS.

உகூ0. ஒருமொழி ஒருபொரு ளனவாந்; தொடர்மொழி பலபொரு ளன; பொது இருமையும் ஏற்பன.

[வினா 43.]

ஒரு மொழிகளாவன: பகாப்பதமேனும், பகுபதமேனும், ஒன்று நின்ற, தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன ஆம். தொடர்மொழிகளாவன: அவ்விருவகைப் பதங்களும் தன்னோடும் பிறிதோடும் அவ்வழி வேற்றுமைப்பொருள் நோக்கத்தான் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய பலபொருளைத் தருவன ஆம். பொதுமொழிகளாவன: ஒன்றாய் நின்று, ஒருபொருள் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருள் தந்தும், இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பன ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) நிலம், கட, நில, கனி. [ஒருமொழிகள்.]

(2.) நிலம்பலித, அறுகொல், சலப்பகை, நிலங்கடந்தான். [தொடர்மொழிகள்.]

(3.) எட்டு, தாமரை, வேங்கை. [பொது மொழிகள்.]

(எட்டு = எட்டித்த, தாமரை = தாவுவன்றமரை, வேங்கை = வேங்கின்றகை; 891 ஒத்துக்காண்க.)

261. THE TWO CLASSES OF PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

உகூக. மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை;

மற்றையிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.

[வினா 52.]

[மக்களும் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை ஆம்; அவரை ஒழிந்த விலங்கு முதலிய உயிர் உள்ளனவும், நிலம் நீர் முதலிய உயிர் இல்லனவும், அஃறிணை ஆம்.]

262. DIVISIONS OF WORDS OF THE HIGHER CLASS: SINGULAR MASCULINE, SINGULAR FEMININE AND EPICENE PLURAL.

உகூஉ. ஆண், பெண், பலர் என முப்பாற் றுயர்திணை.

[வினா 53.]

[ஆண், பெண், பலர் என்னும் இம்மூன்று பாலினையும் உடைத்து உயர்திணை.]

263. DIVISIONS OF THE LOWER CLASS: SINGULAR AND PLURAL.

உகாந். ஒன்றே, பல என் நி்ருபாற் றஃறிணை.

[வினா 53.]

[ஒன்றும், பலவும் என்னும் இரண்டு பாலினை உடைத்து அஃறிணை.]

264. EPICENES.

உகாசு. பெண்மைவிட் டாண்அவா வுவுபே டாண்பால்;

ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்;

இருமையும் அஃறிணை அன்னவும் ஆகும்.

[பெண்டன்மையினை விட்டு ஆண்டன்மையினை அவா வுவுவன வாகிய பேடுகள் உயர்தினை ஆண்பால் ஆம்; ஆண்டன்மையினை விட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் உயர்தினைப் பெண்பால் ஆம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் உயர்தினை ஆம், அன்றி அஃறிணையை ஒப்பனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.) பெண்ணைவாய் ஆண்டிழந்த பேடி அணியாரே,
கண்ணவாத் தக்க கலம்?

265. THE THREE PERSONS WITH THEIR VARYING தினை AND பால்.

உகாந். படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின்,

பெறப்படுந் தினைபால் அனைத்தும்; ஏனை

இடத்தவற் றெருமைப் பன்மைப் பாலே.

[வினா 54.]

[வெளிப்படைச் சொல்லாயும், குறிப்புச் சொல்லாயும், வழக்கின் கண்ணும் செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும் படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல்லையும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும், முன் குறித்தால் பின் அவ்விருவகைச்சொல்லும் கருவியாக இருதினையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும். ஒழிந்ததன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லையும், தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும், முன் குறித்தால் பின்பு அந்நால்வகைச் சொல்லும் கருவியாக இருதினை ஐம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும்.]

(உ-ம்.) கடந்தான். } கடந்தார்
கடந்தான். }
கடந்தது. } கடந்தன
அவன். }
அவன். } அவர்
அது } அவை.

இவை முன்பு தம்மை உணர்த்திப் பின்பு இருதினை
ஐம்பலாகிய பொருள்களை உணர்த்தின.

கடந்தேன், கடந்தேம். }
கடந்தாய், கடந்தீர். }
கீ, கீர்.

இவை முன்பு தம்மையும் பின்பு ஒருமைப்பாலையும்
பன்மைப் பாலையும் உணர்த்தின.

266. THE THREE PERSONS.

உகுக தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைமூ விடனே.

[வினா 54.]

[மூவிடம் ஆவன: தன்மையும், முன்னிலையும், படர்க்கையும் ஆம்.]

267. PROSE.

உகுக. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி,
மருஉ, என்றற்கு மூவகை இயல்பும்;
இடக்கர் அடக்கல், மங்கலங், குழுஉக்குறி,
எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

[இலக்கணமுடையதென்றும், இலக்கணப்போலி என்றும், மருஉ என்றும், வழங்கும் மூவகை இயல்பு வழக்கும்; இடக்கர் அடக்கல் என்றும், மங்கலம் என்றும், குழுஉக் குறி என்றும், வழங்கு மூன்று தகுதி வழக்குடனே கூட அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம்.]

- (உ-ம்.) (1) நிலம், கீர். [இலக்கணம்.]
(2) முன்றில். (இவ்முன்.) } இலக்கணப்போலி.
புறநகர். (நகர்ப்புறம்.) }
(3) அருமந்தப்பின்னை. }
(அருமருத்தன்னப்பின்னை.) } மருஉ.
சோனாடி. (சோழனாடி.) }
(4) கரல் கழிவருதும். [இடக்கரடக்கல்.]
(5) தஞ்சினர். (செத்தார்.) } மங்கலம்.
கன்காடி. (கன்காடி.) }
(6) சொல்லிளம்பி. (கள்ளு.) } குழுஉக்குறி.
காரை. (காரைப்பாக்கர் ஆடை.) }

268. POETRY.

உகாஅ. பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்குடற் பேர்ப்பல்
சொல்லாற் பொருட்கிடன் ஆக, உணர்வினின்
வல்லோர், அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

[வினா 167.]

[தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேதநீர் என்னும்
எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கிடனாக இயற்றப்பட்ட உடம்பு
போல இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்னும் நால்
வகைச் சொற்களால் பொருட்கிடன் ஆகக் கல்வி அறிவினால் செய்யுள்
இயற்றவல்லோர் அலங்காரம்பெற இயற்றுவன செய்யுள் ஆம்.]

269. AMBIGUOUS AND UNAMBIGUOUS EXPRESSIONS.

உகாஊ. ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரந், தகுதி,
ஆகு பெயர், அன் மொழி, வினைக் குறிப்பே,
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவுங்,
குறிப்பிற் றருமொழி; அல்லன வெளிப்படை.

[இருதிணை ஆண் பெண்ணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும் பொதுச் சொல்லும்,
வலித்தல் முதலிய ஒன்பது விகாரச் சொல்லும், மூவகைத் தகுதி வழக்குச்
சொல்லும், ஆகுபெயர்ச் சொல்லும், அன்மொழித் தொகைச் சொல்லும்,
வினைக்குறிப்புச் சொல்லும், முதற்குறிப்புச் சொல்லும், தொகைக்குறிப்
புச் சொல்லும், இம்முதறொகை அல்லாத பலவாற்றானும், வருங் குறிப்
புச் சொல்லும், இவைபோல்வன பிறவும், குறிப்பினான் இருதிணை ஐம்
பாற்பொருளைத்தரும் சொற்களாம்; இவை அல்லன எல்லாம் வெளிப்ப
டையான் அப்பொருள்களைத் தரும் சொற்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) ஆயிரம் மக்கள் பொருநார். [உயர்திணைஆண்பால்.]
(2.) இப்பெற்றங்கற்கும்.
இப்பெற்றம் உழவொழிந்தன.
(3.) மறைபுணைறேடி. [தாமரை.]
(4.) கன்னாடு. [சுகோடு.]
(5.) புனித்தின்றுன். [ஆகுபெயர், புனியம்பழம்.]
(6.) சொல்லவல்லன். [வினைக்குறிப்பு.]
(7.) அறத்தறிதுவென வெண்ணக்கிறிபு. [முதற்குறிப்பு.]
(8.) ஐவர். [நொணாக்குறிப்பு, பாண்டவர்.]

270. CLASSES OF WORDS.

௨௭0. அதுவே, இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பிற் பெயர்வினை என இரண் டாகும், இடைஉரி அடுத்து நான்கும் ஆந்; திசைவட சொல் அணு காவழி.

[வினா 43.]

[மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல், திரிசொல், என்னும் இயல்பினையுடைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், என இரண்டாம்; இவற்றுடன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்கும் ஆம்; இவற்றுடன் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் அணுகா இடத்து.]

271. UNEQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

௨௭௧. செந்தமிழ் ஆகித், திரியா தியார்க்குந் தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல்.

[வினா 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்து மொழி ஆகி, அந்நிலத்து மொழியுள் மேற்கூறப் படும் திரிசொற்போலாது கற்றார்க்கும் கல்லாதார்க்கும் ஒப்பத் தம்பொருளை விளக்கும் தன்மையினையுடைய உலக வழக்கியற் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.)	மண், பொன்.	[பெயரியற்சொல்.]
	சுடந்தன்.	[வினைஇயற்சொல்.]
	அவன்.	[வேந்தமையுருபு இடைஇயற்சொல்.]

272. EQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

௨௭௨. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும், பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும், அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் ஆகும்.

[வினா 43.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

[ஒரு பொருளைக் கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியும், கற்றார் உணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) இன்னை, சகம், தந்தை.

[இனிஎன்னும் ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்த்திரிசொல்.]

(2.) வாரணம்:

[யானை, சங்கு, கோழி முதலியவற்றைக்குறித்தலால் பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.]

(3.) படர்த்தான், சென்றான், எதினான்.

[இவை போயினான் என்னும் ஒருபொருளைக் குறித்தலால் ஒரு பொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல்.]

(4.) ஆர்த்தான்.

[ஒலித்தான், கட்டினான், என்னும் பொருளைக்குறித்தலால் பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.]

(5.) சேறும், வருதும்.

[றும், தம் என்னும் வீகுதிகள் தன்மைப்பன்மை என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பலஇடைத் திரிசொல்.]

(6.) கொல்.

[ஐயத்தையும் அகைநிலையாவதையும் குறித்து நிற்பதால் பல பொருள் குறித்த ஒரிடைத் திரிசொல்.]

(7.) சால, தவ, உறு, நனி.

[மிகல் என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல்.]

(8.) கடி. [காப்பு, கூர்மை, வினை, வினக்கம் முதலிய பலபொருள் குறித்த ஒர் உரித்திரிசொல்.]

273. WORDS OF LOCAL USAGE.

உளந். செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்,
ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழ்ஒழி நிலத்தினும்,
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.

[வினா 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நிலத்தின் கண்ணும், பதினெண் மொழியுள் தமிழும் மேற்கூறும் வடசொற்குக் காரணம் ஆகிய ஆரியமும் ஒழிந்த பதினாறு மொழியும் வழங்கும் பதினாறு நிலத்தின் கண்ணும், உள்ளோர் தங்குறிப்பினவாய்ச் செந்தமிழோர் குறிப்பின் அன்றி, அத்திசைகளின் நின்றும் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்கு வன திசைச்சொல் என்று கூறுவர் புலவர்.]

வேண்பா.

THE TWELVE DISTRICTS WHERE INFERIOR TAMIL IS SPOKEN.

தென்பாண்டி, குட்டங், குடங், கற்கா, வேண், பூழி,
பன்றி, அருவா, அதன்வடக்கு, — நன்றய,
சீதமலாடு, புனனாடு: செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.
[இவை பன்னிரண்டுங் கொடுத் தமிழ் நாடு.]

கலித்துறை.

THE SEVENTEEN DISTRICTS LYING AROUND THE TAMIL COUNTRY.

சிங்களஞ், சோனகஞ், சாவகஞ், சீனந், துழுக், குடகங்,
கொங்கணங், கன்னடங், கொல்லந், தெலுங்கங், கலிங்கம், வங்கம்,
கங்கு மகதங், கடாரங், கவுடங், கடுங்குசலந்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்புவி தாம்இவையே.

[முற் குறித்தவைகளைச் சூழ்ந்த தமிழ் ஒழிந்த பதினேழு தேசங்கள்.]

(உ-ம்) பசுவை பெற்றம்.	[தென்பாண்டி.]	அந்தோ.	[சிங்களம்]
சோற்றை சொன்றி.	[குட்டம்.]	பாண்டில்	[தெலுங்கு.]
தாயை தன்னை.	[குடம்.]	மாமரத்தைக் கொக்கு.	[தருவம்.]

274. SANSKRIT WORDS.

உஎசு. பொதுஎழுத் தானுஞ், சிறப்பெழுத் தானும்,
ஈர்எழுத் தானும், இயைவன வடசொல்.

[வினா 43.]

[ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுஎழுத்தானும், ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்தானும், இவ்விரண்டினனும் செந்தமிழ்ச் சொல்லை ஒப்பன ஆகி, வடதிசைக்கணினறும் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன வடசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) அமலம்	[பொது எழுத்தால்.]
சித்தி.	[சிறப்பெழுத்தால்.]
சலம்.	[ஈர்எழுத்தால்.]

[146. 147. காண்க.]

275. NOUN.

பெயரின் பொது இலக்கணம்.

உஎரு. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து தொழில்அல காலந் தோற்ற
வேற்றுமைக் கிடன்ஆய்த் திணைபால் இடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.

[வினா 44. 48.]

[இடுகுறியும், காரணக்குறியும், மரபினையும் ஆக்கப்பாட்டினையும் தொ
டர்ந்து, வினையால் அணையும் காரணக்குறி ஒன்றும் காலம் தோற்ற, அல்
லன காலம் தோற்றவாய், எட்டு வேற்றுமையும் சார்த்த்கிடமாய் இருதிணை
ஐம்பால் மூவிடத்துள் ஒன்றனை ஏற்பவும் பலவற்றினை ஏற்பவுமாய் வரு
வன பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) மரம், கழுகு. [இடுகுறி மரபு தொடர்ந்தவந்தது.]

(2.) பறவை. [காரணக்குறி மரபு தொடர்ந்தவந்தது.]

(3.) பாட்டினுள் குமான் பெயர் முட்டை. [இடுகுறியாக்கத் தொடர்ந்தவந்தது.]

(4.) பொன்னன். [காரணக்குறியாக்கத் தொடர்ந்த வந்தது.]

(5.) மரம். [இடுகுறிப்பொதுப்பெயர்.]

(6.) பனை. [இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.]

(7.) அணி. [காரணப் பொதுப்பெயர்.]

(8.) முடி. [காரணச் சிறப்புப்பெயர்.]

276. PERSONAL MASCULINE NOUNS.

உயர்திணை ஆண்பால்.

அவற்றுள்,

உஎசு. கிளை, எண், குழுவ, முதல், பலபொருள்; திணை, தேம்,
ஊர், வான், அகம், புற, முதல நிலன்; யாண்
டிருது மதிநாள், ஆதிக் காலம்;
தோள், குழல், மார்பு, கண், காது, முதல்உறுப்
ப்ளவறி வொப்பு, வடிவு, நிறம், கதி,
சாதி, குடி, சிறப், பாதிப் பல்குணம்;
ஓதல், ஈதல், ஆதிப் பல்வினை;
இவை அடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றோ

மீற்ற நவ் வீறு; நம்பி, ஆடுஉ,
விடலை, கோ, வேள், குரிசி, ரேன்றல்,
இன்னன ஆண்பெயர் ஆகும். என்ப.

[மேல்பெயரே என்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக் கூறிய பொருள் ஆகி ஆறனோடும், இவற்றை அடையும் சுட்டினோடும் வினாவினோடும் பிற என்பதனோடும் மற்றென்பதனோடும் பொருந்திய னகர ஈற்றுப்பெயர்களும், நம்பி முதலாக எடுத்து ஒதிய பெயர்களும், இவை போல்வன பிறவும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.)	(1.) தமன், கமன். [கிண்பால் வருபெயர்.]	}	I. இவை எல்லாம் பொருளால் வருபெயர்.
	(2.) ஒருவன். [எண்ணால் வருபெயர்.]		
	(3.) அவையத்தான். [கூட்டத்தால் வருபெயர்.]		
	(4.) பொன்னன். [முதல்என்பவற்றால் வருபெயர்.]		
	(5.) வெற்பன். மறவன். இடையன். ஊரன் சேப்பன். } [ஐத்திண்பால் வருபெயர்.]		
	(6.) சோழியன். [தேசத்தால் வருபெயர்.]	}	II. இவை இடத்தால் வருபெயர்.
	(7.) சிற்றூரன். [ஊரால் வருபெயர்.]		
	(8.) வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான். [வான், அகம், புறம், ஆகிய மூன்றால் வருபெயர்.]		
	(9.) மண்ணகத்தான். [முதல் என்றதினால் வருபெயர்.]		
	(10.) மூவாண்டினன்.		
	(11.) வேனிலான். } [ஆண்டு, இருத, மதிநாள் ஆகிய கால்களில் வருபெயர்.]	}	III. இவை காலத்தால் வருபெயர்.
	(12.) நையான்.		
	(13.) ஒணத்தான்.		
	(14.) கொருகலான். [ஆதிஎன்றதினால் வருபெயர்.]		
	(15.) திண்தோளான்.		
	(16.) செக்குஞ்சியான்.	}	IV. இவை அவயவத்தால் வருபெயர்.
	(17.) வமைமாற்பான்.		
	(18.) செக்கண்ணான்.		
	(19.) குழைக்காதான்.		
	(20.) குறத்தான். [முதல் என்பதினால் வருபெயர்.]		
	(21.) பெரியன்.	}	V. இவை குணத்தால் வருபெயர்.
	(22.) புலவன்.		
	(23.) புலியினையன்.		
	(24.) கூனன்.		
	(25.) சரியன்.		
	(26.) மானுடன்.	}	VI. இவை தொழிலால் வருபெயர்.
	(27.) அரசன்.		
	(28.) சோழன்.		
	(29.) ஆரிரியன்.		
	(30.) கல்லன். [ஆதி என்றதினால் வருபெயர்.]		
	(31.) ஒறவான்.	}	
	(32.) ஈவான்.		
	(33.) கணக்கன்.		
	(34.) இவன்.		
	(35.) எவன்.		
	(36.) பிறன்.	}	
	(37.) மற்றையான்.		

277. FEMININE PERSONAL NOUNS.

உயர்திணைப் பெண்பால்.

உஎள. கிளைமுதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற ஈற்றவும்,
தோழி, செவிவி, மகடே, நங்கை,
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

[மேலைச் சூத்திரத்துக் கிளைமுதலாகப் பகுத்துக் கூறிய அறுவகைப் பொருள்களும் ளகர ஒற்றும், இகர உயிரும், உறுதற்கேற்ற அவ்விரண் டற்றவாய் வரும் பெயர்களும், தோழி முதலாக எடுத்தோதிய பெயர்களும், இவற்றுடனே இவை போல்வன பிறவும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தம்ன்.
ஒருத்தி.

இகளை, மாறு, அரிவை, அக்களை, மடந்தை.

278. PLURAL OF NOUNS OF THE HIGHER OR PERSONAL CLASS.

பலர் பால்.

உஎஅ. கிளந்த கிளைமுதல் உற்றரவ் வீற்றவும்,
கள் என்ஈற்றின் ஏற்பவும், பிறவும்,
பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும்.

[வினா 69.]

[மேற்கூறப்பட்ட கிளைமுதலிய அறுவகைப் பொருளையும் பொருந்திய ரகர ஒற்றீற்றுப் பெயர்களும், கள் என்னும் விசுவசியை ஈறுகவுடைய பெயர்களுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்தி வருவனவும், இவை போல்வன பிறவும், பலர்பாலின் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தமர், இருவர்.
கோக்கள், மனுக்கள்.
தமர்கள், அரசர்கள்.
மாந்தர், மக்கள்.

279. SINGULAR OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS.

அஃறிணை ஒருமை.

௨௭௯. வினாச் சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள்
ஆதி உறு துச், சுட்டனை ஆய்தம்
ஒன்றென்னெண்ணின்னன ஒன்றன் பெயரே.

[வினாவின் கண்ணும் சுட்டின்கண்ணும் கரந்தவற்றுடனாயும் வினாவும் சுட்டவும்படாது, வேறாயும் வரும்பொருளாதி ஆற்றையும் பொருந்திய துவ்விருதி ஈற்றுப்பெயரும், சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய துவ்விருதி ஈற்றுப் பெயரும், ஒன்றென்னும் எண்ணுக்குபெயரும், இவை போல்வன பிறவும், அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) எது, யாது.
(2.) இது, அது, உது.
(3.) குழையது, கிலந்தது, மூலந்தது, கோட்டது, கரியது, ஆடலது.
(4.) அஃது, இஃது, உஃது.
(5.) ஒன்ற.

280. PLURAL OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS.

௨௮௦. முன்னர் அவ்வொடு வருவை, அவ்வும்,
சுட்டிற்று வவ்வுங், கள்ளிறு மொழியும்,
ஒன்றல் எண்ணும் உள்ள, இல்ல,
பல்ல, சில்ல, உள, இல, பல, சில,
இன்னவும் பலவின் பெயர் ஆகும்மே.

[வினா 69.]

[முன்னர்க் கூறிய வினாச்சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள் ஆதி ஆற்றோடும், ஏற்ற பெற்றி வரும் வகர ஐகார ஈற்றுப் பெயர்களும், அகர ஈற்றுப் பெயர்களும், வகர ஒற்று ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும், கள் என்னும் பகுதிப் பொருள் விருதி இறுதி ஆகிய பெயர்களும், ஒன்றல்லாத இரண்டு முதலிய எண்ணுக்கு பெயர்களும், உள்ள என்பது முதலிய குறிப்புவினையால் அணைந்த எட்டுப்பெயர்களும், இவைபோல்வன பிறவும், அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் ஆம்.]

II. சொல்வகைகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

- (உ-ம்.) (1.) எவை.
 (2.) இவை.
 (3.) நெடியவை.
 (4.) பொருள், பொருளன்.
 (5.) அவ், இவ்.
 (6.) பாணைகள்.
 (7.) இரண்டு, மூன்று, கோடி.

281. OTHER NOUNS OF THE LOWER CLASS BOTH SINGULAR AND PLURAL.

உஅக. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

[அஃறிணைப் பெயர்களுள் இங்ஙனம் பால் பகுத்தலை ஒழிந்து நின்ற பெயர்கள் அனைத்தும், அத்திணை இருபாற்கும் உரிய பொதுப் பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) பாணை வந்தது.
 பாணை வந்தன.

282. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES.

உஅஉ. முதற்பெயர் நான்குஞ், சினைப்பெயர் நான்கும்,
 சினைமுதற் பெயர்ஒரு நான்கு' முறைஇரண்டும்,
 தன்மை நான்கு' முன்னிலை ஐந்தும்,
 எல்லாந், தாந்தான் இன்னன பொதுப்பெயர்.

[முதற்பெயர் முதலான ஒன்பது கூற்றுப் பெயர்களும், இவைபோல் வன பிறவும், இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) குரீபன் உதித்தான், குரீபன் உதித்தது.
 ஊமை வந்தான், ஊமைவந்தான்.
 [உஅக. காண்க.]

283. SUBDIVISIONS OF NOUNS (282.) ACCORDING TO GENDER AND NUMBER.

உஅங். ஆண்மை, பெண்மை, ஒருமை பன்மையின்
 'ஆம்அந் நான்மைகள் ஆண்பெண் முறைப்பெயர்.

[ஆண்மை முதலிய இந்நான்கு பாலுங் காரணமாக முற்கூறிய முதற் பெயர், சினைப்பெயர், சினைமுதற்பெயர் என்னும் மூன்றும் ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை, பெண்மை என்னும் இருபாலும் காரணமாக முறைப்பெயர் இரண்டாம்.]

(உ-ம்.)	ஆன்மை.	பென்மை. ஒருமை	பன்மை.
1.	சாத்தன்,	சாத்தி. கோதை, [இவை முதற்பெயர்.]	கோதைகள்.
2.	முடவன்,	முடத்தி. செவிலி, [இவை சினைப்பெயர்.]	செவிலிகள்.
3.	முடக்கொற்றன்,	முடக்கொற்றி. கொடும்புறமருதி, [இவை சினைமுதற்பெயர்.]	கொடும்புறமருதிகள்.
4.	தாந்தை,	தாய். [இவை முறைப்பெயர்.]	

284. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES (281.) TAKE THE DISTINCTIONS OF பால்.

அவற்றுள்,

உஅச. ஒன்றே இருதிணைத் தன்பால் ஏற்கும்.

[முதற்பெயர் முதல்வாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும், பிறவும், ஆகிய பொதுப்பெயர்களுள் ஒவ்வொன்று இருதிணைக் கண்ணும் தன்றன் பால்களை ஏற்கும்.]

- (உ-ம்.) { சாத்தன் இவன்; சாத்தி இவன்.
(1.) { சாத்தன் இவ்வெருது; சாத்தி இப்பச.
கோதை இவன்; கோதை இவன்.
கோதைகள் இவர்; கோதைகள் இவை.
(2.) { தந்தை இவன்; தந்தை இவ்வெருது
தாய் இவன்; தாய் இப்பச.
(3.) யான் நம்பி; யான் நம்பை, யான் பூதம்.
யாம் மக்கள்; யாம் பூதங்கள்.

285. THE PERSONS OF PRONOUNS.

உஅரு. தன்மை: யான், நான், யாம், நாம்; முன்னிலை:

எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ.

அல்லன படர்க்கை, எல்லாம் எனல்பொது.

[வினா 72. 73.]

[தன்மைப்பெயர் நான்காவன: யான், நான், யாம், நாம் என்பன ஆம். முன்னிலைப்பெயர் ஐந்தாவன: எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ என்பன ஆம். திணை பாலுள் ஒன்றற் கேற்பவும் பொதுவும் ஆகிய பெயர்களுள் இவ்வி ரண்டிடத்து ஒன்பது பெயரும் அல்லாத பெயர்கள் அனைத்தும் படர்க்கை இடத்திற்குரிய ஆம். அவற்றுள், எல்லாம் என்னும் பெயர் ஒன்று மூவ் டத்திற்கும் உரித்தாம்.]

286. THE PERSONS OF VERBAL NOUNS.

உஅசு. வினையின் பெயரே படர்க்கை; வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகும்.

[யான் உணல், நீ உணல், அவன் உணல், என மூவிடத்து வினை ஆயினும் அவ்வுணல், தினல், என்றற்றொடக்கத்து வினையின் பெயர் படர்க்கைக்கே உரிய ஆம். அவ்வினையால் அணையும் பெயர் அவ்வினையின் பெயர்போல் படர்க்கைக்கே உரிய ஆகாது, உண்டேனை, உண்டாயை, உண்டானை எனத் தனித்தனி மூவிடத்திற்கும் உரிய ஆம்.]

287. THE NUMBERS OF PRONOUNS.

உஅஎ. தான், யான், நான், நீ, ஒருமை; பன்மைதாம்,
யாம்,நாம்,எலாம்,எலீர், நீயிர்,நீர்,நீவீர்.

[வினா 72. 74.]

[தான், யான், நான், நீ, என்னும் நான்கும் இருதிணை முக்கூற்றொருமைப் பெயர் ஆம். தாம், யாம், நாம், எலாம், எல்லீர், நீயிர், நீர், நீவீர் என்னும் எட்டும் இருதிணை இருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர் ஆம்.]

288. NOUNS FROM NUMBERS.

உஅஅ. ஒருவன், ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில.

[வினா 159.]

[எண்ணின் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும், வருங்காலத்து ஒன்றென்னும் எண்ணினே ஒருவன், ஒருத்தி, என வருவன அன்றி, இவற்றின்மேல் இரண்டு முதலிய எண்களான் இப்பெயர்கள் வருவன இல ஆம்.]

289. THE NOUN ஒருவர்.

உஅசு. ஒருவர் என்ப துயர் இரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினையொன்றும் பாங்கிற் றென்ப.

[வினா 159.]

[ஒருவர் என வழங்குஞ் சொல் உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும் பொதுவாய், அத்திணைப் பன்மை வாய்பாட்டு வினையைக் கொண்டு முடியும் பாங்கினை உடைத்து என்று சொல்லுவார் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆடவருள் ஒருவர் அந்ததினவழி நிற்பார்.
பெண்டிருள் ஒருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார்.
யாஅர் ஒருவர் உலகத்தோர் சொல்லில்லார்.

290. SYNECDOCHE.

உகூ. பொருண் முதல் ஆறே ட்ளவைசொற், ருளி,
கருவி, காரியம், கருத்தன், ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகு பெயரே.

[வினா 162.]

[பொருளே, இடமே, காலமே, சினையே, குணமே, தொழிலே என்னும் ஆறுடனே இவற்றின் பருதிய ஆகிய நால்வகை அளவையே, சொல்லே, தானியே, கருவியே, காரியமே, கருத்தாவே என்னும் ஆறும் ஆதியாகவரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொரு பொருளைத், தொன்று தொட்டு, வருமுறையே கூறிவருவன ஆகுபெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) தாமரை அனைய தான். ஆம்பல் அனைய தேம்பொதி செவ்வாய்.
[முதற்பொருளின் பெயர் அதின் சினையாகிய மலருக்கும் ஆயிற்று.]

(2.) அகன் அமர்த்து.
[இடப்பெயர் மனத்துக்காயிற்று.]

(3.) காத்தினை பூத்தது.
[காலப்பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் வேந்தோன்றிக்கும் ஆயிற்று.]

(4.) கார் அறத்தது.
[இது மும்மடி ஆகுபெயர்: எப்படியெனில், கார் என்பது நிறம், அது மேகத்திற்கும் ஆகும், மேகத்தின் பெயர் பருவத்துக்கும் ஆகும், அப்பருவத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் பயருக்கும் ஆகும்.]

(5.) புனி முனைத்தது.
[சினைப்பெயர் முதலுக்காயிற்று. இது இருமடி ஆகுபெயர். எப்படியெனில், புனி என்பது கவைப்பெயர், அது பழத்தக்கும் ஆயிற்று. அப்பழத்தின் பெயர் மரத்திற்கும் ஆயிற்று.]

(6.) புனித்திருன்.
[கவையாகிய குணப்பெயர் பழத்திற்கும் ஆயிற்று.]

(7.) எழுத்தறியத்திரும் இழிதகைமை.
[தொழிற்பெயர் அக்கூத்திற்கும் ஆயிற்று.]

(8.) அரை கால்.
[எண்ணல் அளவைய் பெயர்கள் அவயவங்களுக்கும் ஆயிற்று.]

(9.) சொஞ்சு சொந்தது.
[மனமாயித தானி அதின் தானமாயித மர்புகும் ஆயிற்று.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

(10.) திருவாசகம்.

[முதற்கருவிப்பெயர் காரியமாகிய துலுக்கும் ஆயிற்ற.]

(11.) இத்தால் அலங்காரம்.

[காரியத்தின் பெயர் காணத்தக்கும் ஆயிற்ற.]

(12.) இத்தால் திருவள்ளுவர்.

[சுருத்தாவின் பெயர் துலுக்கும் ஆயிற்ற.]

(13.) கான வந்தான்.

[உவமை ஆகுபெயர்.] ..

291. CASE.

வேற்றுமை.

உகக. ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும்ஈ ரூய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை,

[வினா 55.]

[தம்மை ஏற்றுக் கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்க்கும் இறுதியாய் அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவன ஆன வேற்றுமைகள் எட்டே ஆம்.]

292. THE SIGNS OF THE CASES.

உகஉ. பெயரே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்
விளிஎன் றுகும், அவற்றின் பெயர்முறை.
[வினா 55. &c.]

[மேல் எட்டே வேற்றுமை என்றவற்றின் பெயர் என்னை, கிடக்கை முறை என்னை, எனில் பெயர் முதலாக விளிந்றாக இங்ஙனம் கூறிய பெயரும் முறையும் ஆம்.]

293. THESE SIX TERMINATIONS ADDED TO THE NOMINATIVE.

உகக. ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே.

[எழுவாய் வேற்றுமையாவது பெயர்மாத்தினாயாய்த் தோன்றி நிற்குநிலை என்ப, ஆகலின் அவ்வெழுவாயாய் நின்ற உருபே ஐம்முதலிய ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபும் ஏற்கும்.]

294. THE NOMINATIVE நீயிர், நீவிர், நான். [EXCEPTION TO 293.]

உகூசு. நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாய் அல பெரு.

[வினா 72. 73.]

[இம்முன்று பெயரும் எழுவாய் வேற்றுமையினை அன்றி, எனைஎழு வேற்றுமையினையும் ஏலா.]

295. THE NOMINATIVE IS THE NOUN ITSELF: ITS PREDICATE.

எழுவாய்.

அவற்றுள்,

உகூரு. எழுவாய் உருபு திரிவில் பெயரே.

வினை, பெயர், வினாக்கொளல் அதன்பய நிலையே.

[மேற்கூறிப் போந்த எட்டு வேற்றுமையுள் முதல்வேற்றுமையின் உருபாவது திரிபில்லாத பெயரே ஆம். அதன் பொருளாவது: வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் கொளப் பொருணிலையாய் வருதலாம்.]

(உ-ம்.) சாத்தன் வந்தான்.

சாத்தன் இவன்.

ஆயாது.

296. THE SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

ஐயுருபு.

உகூசு. இரண்டா வதன்உரு பையே; அதன்பொருள்

ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல்,

ஒத்தல், உடைமை, ஆதி ஆகும்.

[வினா 58. 129.]

[இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு மேற்கூறிய ஐயுருபு ஒன்றுமே. அதன் பொருள்களாவன: தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை ஆக்கப்படுபொருளாகவும், அழிக்கப்படுபொருளாகவும், அடையப்படுபொருளாகவும், துறக்கப்படுபொருளாகவும், ஒக்கப்படுபொருளாகவும், உடைமைப்படுபொருளாகவும், இவைபோல்வன பிறவாகவும், வேற்றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம்.) குடத்தை	வளைந்தான்.	[ஆக்கல்.]	} செயப்படு பொருள்.
	உடைந்தான்.	[அழித்தல்.]	
	சேர்ந்தான்.	[அடைதல்.]	
	இழந்தான்.	[நீத்தல்.]	
	ஒத்தான்.	[ஒத்தல்.]	
	உடையான்.	[உடைமை.]	

297. THE THIRD CASE.

உகௌ. மூன்றா வதன்உரு பால், ஆன், ஒட்டோடு;
கருவி, கருத்தா, உடனிகழ் வதன்பொருள்.

[வினா 59.]

[மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய ஆலே அன்றி ஆனும், ஒடுவும் ஒடுவும் ஆம். அவற்றின் பொருள்களாவன: தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளைக் கருவியாகவும், ஏதுப்பொருட்டாகிய கருத்தா ஆகவும், உடனிகழ்வதாகவும், வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.) அந்நால்வாறு கட்டி. [கருவி.]

மண்ணில் ஆக்கிய குடம்.

மண்ணின் இயன்ற குடம்.

தேவனால் ஆகிய உலகம்.

தச்சனால் செய்யப்பட்ட தேர். [கருத்தா.]

கொடியொடு கட்டுண்டார். [உடனிகழ்ச்சி.]

ஊதியொடு குயின்ற தூசுப்பட்டம்.

மதியோடொக்கும் மூகம்.

பெண்டகையார் பேர்அழக்காட்டு. [ஆல் உருபால் வந்த உடனிகழ்ச்சி.]

மனத்தொடு வாய்மை மொழிந்த நவத்தொடு தானஞ்செய் வாரிற்றலை.

[வேறவினை உடனிகழ்ச்சியும், ஒருவினை உடனிகழ்ச்சியும்.]

மதியோடொக்கும் மூகம். [செயப்படு பொருளிலே ஒடுவத்தது.]

298. THE FOURTH OR DATIVE CASE.

உகௌ. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே.

கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவது ஆதல்,

பொருட்டு, முறை, ஆதியின், இதற்கிதெனல்பொருளே.

[வினா 60.]

[நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபு மேற்கூறிய கு ஒன்றுமேஆம். அதன் பொருளாவது: கொடையும், பகையும், நேர்ச்சியும், தகவும், அதுவாதலும், பொருட்டும் முறையும், முதலான பொருள் தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சிக்கண் இதற்கிதென அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருளாகத் தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம்.) இரப்போர்க் கேந்தான். [கொடை.]
 பிணிக்குமருத்து. [பகை.]
 வீசக்கிணுக்கு எண்ணெய். [சேர்ச்சி.]
 அரசருக்கே உரித்து. [தகுதி.]
 அவனுக்குநெய். [அது அது ஆதல்.]
 சுழிற்றுக் குற்றேவல் செய்தான். [பொருட்டு.]
 சாத்தனுக்கு மகன். [முறை.]

அவனுக்கும் அவருக்கும் பொருத்தம் இல்லை. [யாப்பு.]
 இன்றைக்கு வரும். [எல்லை.]
 அவ்வுரிக்கும் இவ்வுரிக்கும் ஈதம். [எல்லை.]
 அவனுக்குச் சிறந்தவன் இவன். [சிறப்பு.]
 மனைக்கு வீசக்கு மனைபாட்டி. [உவமை.]

299. THE FIFTH CASE.

உககக. ஐந்தாவதன் உருபில்லும், இன்னும்,
 நீங்கல் ஒப்பெல்லை ஏதுப் பொருளே.

[வினா 61.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபாவன: இல்லும், மேற் கூறிய இன்னும் ஆம். அவற்றின் பொருளாவன: நீங்கற்பொருளாகவும், உவமைப்பொருளாகவும், எல்லைப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவும், தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை-வேற்றுமை செய்தலாம்.]

I. நீக்கப்பொருள்.

(உ-ம்.) தலையின் இழிந்த மயிர் அணையர் மார்தர்.
 [உருபேற்றொல் தலை; உருபுநோக்கிய தொல் மயிர்.]
 அரசரில் பெரியர் கற்றோர். [உயர்வு.]
 ஆவின் இழிந்தது மேதி. [தாழ்வு.]

II. ஒப்பு.

பாலின் வெவ்வித கொக்கு. [வண்ணம்.]
 அதனிற்பெரித இது. [அளவு.]

III. எல்லை.

உருவரின் கிழக்கு, மருவரின் மேற்குக்கோனடு.

IV. ஏது.

கள்ளரின் அஞ்சினான்.
 வானிகத்தின் ஆயினான்.

300. THE SIXTH CASE.

ஈ00. ஆறன் ஒருமைக் கதுவும், ஆதுவும்,
பன்மைக் கவ்வும், உருபாம்; பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டம்,
திரிபின் ஆக்கம், ஆந்தற் கிழமையும்,
பிறிதின் கிழமையும், பேணுதல் பொருளே.

[வினா 62.]

[ஆறும் வேற்றுமையினது ஒருமைப் பொருண்மைக்கு மேற்கூறிய அது
என்பதே அன்றி, ஆது என்பதும்; பன்மைப் பொருண்மைக்கு அகரமும்
உருபாம். அவற்றின் பொருளாவன: குணமும் தொழிலுமாகிய பண்பும்,
சினையும், ஒருபொருட்கூட்டமும், பலபொருட்கூட்டமும், ஒன்று திரிந்
தொன்றானதும், ஆகிய ஐந்து தற்கிழமைப் பொருளினையும் பிறிதின் கிழ
மைப்பொருளினையும் உடையதாகத் தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்
றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம்.) I. ஐவகைத்தற்கிழமை.

(I.)

நிலத்தது அகலம். } [பண்புத்தற்கிழமை.]
சாத்தனது இயல்பு. }

(II.)

சாத்தனது கண். [உறுப்புத்தற்கிழமை.]

(III.)

மக்களது தொகுதி. } [ஒன்று பல கூடிய ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை.]
கெல்லினது குப்பை. }

(IV.)

வீலவனது கூட்டம். [வேற பல கூடிய பலவின் ஈட்டத்தற்கிழமை.]

(V.)

கெல்லினது பொரி. [திரிபினுக்கத்தற்கிழமை.]

II. பிறிதின் தற்கிழமை.

சாத்தனது வீல். [பொருட்பிறிதின் கிழமை.]
சாத்தனது தோட்டம். [இடப்பிறிதின் கிழமை.]

பிறவும் அன்ன.

எனதுகை, தனதுநாள். [ஒருமை.]
எனக்கை, தனநாள். [பன்மை.]

301. THE SEVENTH CASE.

நூக. ஏழன் உருபு கண் ஆதி ஆகும்;

பொருள் முதல் ஆறும் ஓர் இரு கிழமையின்
இடன்தாய் நிற்பல், இதன் பொருள் என்ப.

[வினா 63.]

[ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய கண்ணே அன்றி, வருஞ் சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட பிறவும் ஆம். இவற்றின் பொருளாவன: தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளாகிய பொருள்முதலிய ஆறும் மேற்போந்த இருகிழமைப் பொருட்கும் இடமாகிநிற்க, அவற்றினை வேற்றுமை செய்தலாம், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

302. FORMS OF THE SEVENTH CASE.

நூஉ. கண், கால், கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பின், பாட்டி, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி,
உள், அகம், புறம், இல் இடப்பொருள் உருபே.

[வினா 63.]

[இங்ஙனம் கண் முதலாக இல் ஈராக எண்ணப்பட்ட இருபத்தெட்டு இடப்பொருளாக வேற்றுமை செய்யும் உருபுகளாம்.]

303. THE EIGHTH CASE.

நூஊ. எட்டன் உருபே எய்து பெயர் ஈற்றின்

திரிபு, குன்றல், மிகுதல், இயல்புயற்
றிரிபும் ஆம்; பொருள், படர்க்கை யோரைத்
தன் முகம் ஆகத் தான் அழைப்பதுவே.

[வினா 64.]

[எட்டாம் வேற்றுமை ஆகிய விளிக்கு வேறுருபின்று, அவ்விளி அடைந்த பெயர் ஈற்றின் திரிபும், கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், ஈற்றயல் நின்றதன் திரிபுமே உருபாம்; இவற்றின் பொருளாவன: இவற்றினை ஏற்ற

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கப் படுவதாக வேற்றுமை செய்தலாம்.]

304. NOUNS WHICH ADMIT OF THE VOCATIVE.

௩௦௪. இ, உ, ஊ, வோ டை, ஓ, ன், ள், ர, ல்,
ய, ஈற்றுயர்திணை ஓ, ர, அல்-இவற்றொடு
ணங்கான், ஆ, ஈ றாகும் பொதுப்பெயர்
ஞ, ந, ஒழி அனைத்திற் றொறிணை விளிப்பன.

[இ, உ, ஊ, ஐ, ஓ, ன், ள், ர, ல், ய என்னும் பத்தீற்றுயர்திணைப்பெயரும்; இவற்றுள் ஓகாரமும், ரகரமுமான இரண்டும் ஒழித்துநின்ற எட்டுடனே ணகாரமும், ஆகாரமுமான இரண்டும் கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப்பெயரும், நாலாறுமீறே (௧௦௭.) என்றவற்றுள் ஞகரமும், நகரமும், இன்னோரன்ன இடங்களின் ஈறுகாதென மேலே அதிகாரத்து விலக்கிய எகரமும் ஒழிந்த (௧௦௮.) இருபத்தோர் ஈற்றொறிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவன ஆம்.]

305. TERMINATIONS OF EIGHTH CASE.

௩௦௫. இம்முப்பெயர்க்கண் இயல்பும், ஏயும்,
இகர நீட்சியும், உருபா' மன்னே.

[வினா 64.]

[மேல் விளிக்கப்படும் என்ற மூவகைப் பெயர்க்கண்ணும், இயல்பாதலும், ஏகாரமிகுதலும், இகர ஈறு ஈகாரஈறுய்த் திரிதலும், விளி உருபாம் பெரும்பாலும்.]

(உ-ம்.) முனி வேத்த. [இயல்பு.]
முனியே. [ஈகாரம் மிகுதல்.]
ஈம். [இகரம் நீளுதல்.]

306. THE SAME.

௩௦௬. ஐ இறு பொதுப்பெயர்க் காயும், ஆவும்,
உருபாம்; அல்லவற் றாயும் ஆகும்.

[ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு இயல்பும், ஏகாரமிகுதலும் அன்றி, ஐகாரம் ஆயும் ஆவுமாய்த்திரிதலும், உயர்திணை அொறிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகள் அன்றி ஐகாரம் ஆய்எனத் திரிதலும் உருபாம்.]

(உ-ம்.) அன்னே, அன்னாய்.

307. THE SAME.

௩௦௭. ஒருசார் ன வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
அளபீ ற்ழிவ்யல் நீட்சி; அதனோ
டுறு போதல்; அவற்றோ டோஉறல்;
ஈற்றிந்தோ உறல்; இறுதி ய ஆதல்;
அதனோ டயல்திரிந் தேஉறல்; ஈற்றிந்
தயல் ஏ ஆதலும்; விளி உருபாகும்.

[பொதுவிதி அன்றி, னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் சில அள பெழுதலும், சில ஈறுகெடுத்தலும் சில ஈற்றயனீடலும், சில ஈற்றய னீண்டு, ஈறுகெட்டு; ஓகார மிகுதலும், சில ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுதலும், சில இறுதி னகர ஒற்று யகரஒற்றாய்த்திரிதலும், சில இறுதி னகர ஒற்று யக ர ஒற்றாய்த் திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகுதலும், சில ஈறு கெட்டயலில் அகரம் ஏகாரம் ஆதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) அம்பர்மீர அன். [அளபெடை.]
தோழ. [ஈற்றிந்தத.]
பெருமாள். [அயல் நீண்டத.]
இறைவா. [அயல் நீட்சியோடு ஈற்றிந்தத.]
ஐயாவோ. [அயல் நீண்டு, ஈறு கெட்டு, ஒய்க்கத.]
வாயிலாய். [அயல் வய்வாய்ந்தத.]
வாயிலோயே. [இறதியவ்வாய், ஈற்றயல் ஏ ஆதி, எய்க்கத.]
ஐயே. [ஈறுகெட்டு அகரம் ஏகாரம் ஆய்ந்தத.]

308. THE SAME.

௩௦௮. எஃகான் உயர்பெயர்க் களபீற்றிவ்யல்
நீட்சி; இறுதி யஒற்றாதல்;
அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் விளித் தனு.

[எகரஈற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் பொதுவிதியன்றி அளபெழலும், ஈறுகெட்டலும், அயல்நீடலும், இறுதி எகரஒற்று யகரஒற்றாதலும், ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) வீரன்மிகுவே என். [அளபெடை.]
தனி கொள்வல் எல்லா நீ! [ஈறு கெட்டத.]
எமக்கான். [ஈற்றயல் நீண்டத.]
குழையாய். [எகரம் யகரம் ஆய்ந்தத.]
தலைமீது கொள்வேம் அடிசேன். [அயல் கின்ற அ, ஏ ஆய்ந்தத.]

309. THE SAME.

நக0க. ரவ்வீற்றுயர்பெயர்க் களபெழல்; ஈற்றயல்
அகரம்இ, ஈ, ஆதல்; ஆண்டை ஆ
ஈஆதல்; அதனோ டேஉறல்; ஈற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் ட்தன் அயல் நீடல்;
ஈற்றின் ஈர்உறல்; இவையும் ஈண்டுருபே.

[பொதுவிதியன்றி, ரகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலும், ஈகாரமாதலும், அவ்விடத்து ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும், ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டி அதன் அயல்இகரம் ஈகாரமாதலும், ஈற்றினீராதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) சிறுஅர். [அளபெடை.]
கல்லன்மன் தெவ்வீர். [தெவ்வீர் என்பதில் அர் என்பதின் ஆய்ற்ற.]
வண்ணீர். [அ, ஈ ஆய்ற்ற.]
சான்றீர். [ஆ, ஈ ஆய்ற்ற.]
சான்றீரே. [ஆ, ஈ ஆதி, ஏமிக்கற.]
நம்பீரே. [நம்பியார் என்பதில் ஏமிக்கு, யாகெட்டி, இ, ஈஆய்ற்ற.]
எமரீர். [ஈற்றில் ஈர்வந்தது.]

310. THE SAME.

நக0. லகார ஈற்றுயர்பெயர்க் களப்பயல் நீட்சியும்,
யகார ஈற்றிற் களபும் ஆம்உருபே.

[பொதுவிதி அன்றி, லகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயனிடலும், யகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழலும், உருபாம்.]

(உ-ம்) மாஅல். [அளபெடை.]
தோன்ற அல். [ஈற்றயல் நீட்சி.]
சேஎம். [யகார ஈற்றிற்கு அளபெடை.]

311. THE SAME.

நக0க. ன ஈற்றுயர்திணை அல்இரு பெயர்க்கண்
இறுதி அழிவத னோடயல் நீட்சி;

[பொதுவிதியன்றி, னகரஈற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப் பெயர்க்கண்ணும், இறுதிகெடுதலும், அதனோடு ஈற்றயல் நீடலும், விளி உருபாம்.]

(உ-ம்) அலவ. (அஃறிணைப்பெயர்.)
சாத்த. } (பொதுப்பெயர்.)
சாத்தா.

312. THE SAME.

நகஉ. ல, ள, ஈற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்கண் ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபாகும்மே.

[பொதுவிதிஅன்றி, லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும், ஈற்றயல்நீடலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) முயரல். } (அஃறிணை.)
விளிகாள். }
மக்காள். (பொதுப்பெயர்.)

313. KINDS OF VOCATIVE.

நகந. அண்மையின் இயல்பும், ஈற் றழிவுஞ்; சேய்மையின் அளவும்; புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

[மேற்போந்த விளியுருபுகளுள் இயல்புகளும், ஈற் றழிவுகளும் அண்மை விளிக்கண்ணும்; அளபுகள் சேய்மை விளிக்கண்ணும்; ஓகாரங்கள் புலம் பல் விளிக்கண்ணும் வரும்.]

314. VOCATIVE WANTING.

நகசு. நுவ்வொடு வினாச்சுட் ிற்ற ன, ள, ர,
வை, துத், தாந், தான், இன்னன விளியா.

[மேல்விளிக்கப்படும் என்றவற்றுள், நுவ்வுடனே மூன்றுமுதல் வினாவையும், மூன்றுசுட்டையும், வரன்முறையேபொருந்திய ன, ள, ர என்னு மூன்றீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும், வை, து என்னும் இரண்டீற்றுஃறிணைப்பெயர்களும், தாம், தான் என்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக்கப்படா.]

315. SPECIAL RULE ABOUT THE TERMINATIONS ஐ, கண், அது.

நகரு. முதலை ஐயுறிக் கிணையைக் கண்உறும்;

அதுமுதற் காயிற் கிணைக்கை ஆகும்.

[முதலினை ஐ உருபு பொருந்தில் கிணையினைக் கண்ணுருபு பொருந்தும்; அது உருபுமுதலுக்கு வரில் கிணைக்கு ஐஉருபுவரும்.]

(உ-ம்.) பாணையைக் காவின்கண் வெட்டினான்.

பாணையது கரலை வெட்டினான்.

பாணையின்கண் கரலை வெட்டினான்.

ஐ [முதல், கிணை, இரண்டிடத்தும் ஐஉருபு வாரது.]

316. FURTHER ILLUSTRATION OF (315.)

THE BODY AND ITS MEMBERS. THE AGGREGATE AND ITS PARTS.

நகரு. முதல்இவை, கிணைஇவை, எனவே றுள்ள இல,

உரைப்போர் குறிப்பின; அற்றேபிண்டமும்.

[கடங்கள்இவை, படங்கள்இவை, என்றாற்போல முதற்பொருள்கள் இவை, கிணைப்பொருள்கள்இவை, என வேறுள்ளன இலவாம், ஒருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துக்கூறுவார் குறிப்பின் மாத்திரையாவே ஆம். பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம்.]

(உ-ம்.) நெல்லைப் பொலியின்கண் வாரினான். } (பிண்டப்பொருள்.)
நெல்லினது பொலியை வாரினான்.
நெல்லைப் பொலியை வாரினான், என்பது வரு.

317. INTERCHANGE OF CASES.

THE CONTEXT IS THE GUIDE.

நகரு. யாதன் உருபிற் கூறிற் றுயினும்

பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

[வினா 137.*]

[ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றுமை உருபால் கூறப்பட்டதாயினும், அவ்வுருபு மயங்கி வந்தமையின் அவ்வுருபு சென்ற வழியே பொருள் சாராது, பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும்.]

(உ-ம்.) (1.) நாகுவேயொடு நக்கு வீங்கு தோள்.

[இவை ஐயுருபாகத் திசுத்தக் கொள்க.]

(2.) மணற்கின்ற முடி.

[சுவ்வைக் கண்ணுருபாக்குக.]

(3.) செப்பவடெளவையைக்காட்டிவிடம்.

[ஐயுருபைக் குவ்வுருபாக்குக.]

அவாற் செய்யத்தகும் அக்காரியம்,
அவர்க்குச் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்,
மதுரையை நீங்கினான்.
நாளைக்கு வருவான்.

318. POETICAL INSERTION OF அ.

நகஅ. ஐ, ஆன், குச் செய்யுட் கவ்வும் ஆகும்;
ஆகா அஃறிணைக் கான் அல் லாதன.

[ஐ, ஆன், கு என்னு மூன்றுருபுந் செய்யுளாகத்து ஒரோவழி அகரமா கத் திரிந்து வரவும்பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின் ஆன் ஒன்றுமே திரியும், ஐயுங் குவ்வுந் திரியா.]

(உ-ம்.) காவலோனைக் களிற்ஞ்சம். [காவலோனை.]
புலவரான. [புலவரான்.]
கழகிலைஇன்றே ஆசிரியற்க. [ஆசிரியற்கு.]
புன்லினான். [புன்லினான்.]

319. THE GOVERNING, OR SUPPLEMENTARY WORD.

நகக. எல்லை இன்னும், அதுவும் பெயர் கொளும்;
அல்ல வினைகொளு' நான்கேழ் இருமையும்
புல்லும்பெ ரும்பாலும், என்மனார் புலவர்.

[“நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளே” என்னும் நான்குபொருள்க ளுள், எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமை யும் பெயரைக்கொண்டு முடியும். ஒழிந்தஎழுவாய் முதலிய வேற்றுமைக ளெல்லாம் வினையைக்கொண்டுமுடியும். அவற்றுள் நான்காம் வேற்றுமை யும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையினையே அன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுங்கொண்டு முடியும் பெரும்பாலும், என்று சொல்லுவர் புல வர்.]

- (உ-ம்.) (1.) கருவூரின்மிகுக்கு. சாத்தனதுகை. [பெயர்கொண்டன.]
(2.) சாத்தன் வந்தான். }
குடத்தை வனைந்தான். }
வானால் வெட்டினான். } [இவை வினைகொண்டன.]
சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான்.
கோயின் சீங்கினான்.
அவையின்கண் இருந்தான்.
கொற்கு கொள்.
(3.) பிணிக் கு மருந்து. }
மணியின்கண் ஒளி. } [இவை பெயருங் கொண்டன.]

பெயரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(II.) வினையியல்.

320. DEFINITION OF A VERB.

௩௨௦. செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம்,
செய்பொருள், ஆறுந், தருவது வினையே.

[வினா 45.]

[கருத்தாவும், கருவியும், இடமும், செயலும், காலமும், செயப்படுபொருளும் ஆகிய அறுவகைப்பொருளையும் தருவது தெரிநிலை வினைச் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) வனைத்தான், [என்பதில் செய்பவன், ரூபவன்; கருவி, தண்டச்சக்காமுதலிபவை; நிலம், வனைத்த நிலம்; காலம், இறந்தகாலம்; செய்பொருள், குடம் முதலிபவை.]

321. CONJUGATED APPELLATIVES.

௩௨௧. பொருள்முதல் ஆறினுந் தோற்றி, முன் ஆறனுள்
வினைமுதல் மாத்திதா விளக்கல் வினைக்குறிப்பே.

[வினா 93.]

[பொருளாதி ஆறும் அடியாக அவற்றின்கண் தோன்றி, மேல்கருத்தா முதலாகச் சொன்ன ஆறனுள் கருத்தர் ஒன்றையுமே விளக்குதல் வினைக்குறிப்புச் சொல்லினது இலக்கணம் ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையன்.	[பொருள்.]
அகத்தன்.	[இடம்.]
ஆதிரையன்.	[சாலம்.]
குறந்தான்.	[நிலை.]
கரியன்.	[குணம்.]
கண்ணன்.	[தொழில்.]

[276. காண்க.]

[இவை “குழையை புடையன் ஆயினான்,” “அகத்தின் கண்ணிருந்தான்,” என அந்தத் தொழில் தால் வினைக்குறிப்பு முற்ற என்ற சொல்நிலைகள். ஆதிரை இவை எல்லாம் பெயர்ச் சொற்கள் என்றும் ஆயினான், ஆயிருந்தான் என்றிற் வினைமுற்ற அவற்றின்பின் தொக்கு நிற்றிதென்றல் கூறுவது தரும்.]

322. FINITE VERB AND INCOMPLETE FORMS.

௩௨௨. அவைதாம்,—முற்றும் பெயர்வினை எச்சமும் ஆகி ஒன்றற்குரியவும் பொதுவும் ஆகும்.

[வினா 77.]

[மேல் இரண்டு குத்திரத்தானும் கூறிய தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் வரும் வினைச்சொற்கள் தாம் முற்று வினைச்சொற்களும், பெயரெச்ச வினைச்சொற்களும், வினையெச்ச வினைச்சொற்களும், ஆகித் திணை பால் இடங்களின் ஒன்றற்குரியனவும் பொதுமையில் நிற்பனவும் ஆகும்.]

323. THE FINITE VERB.

முற்றுவினை.

௩௨௩. பொதுஇயல் பாயையர் தோற்றிப் பொருட்பெயர் முதல் அது பெயர்அல் தேற்பில முற்றே.

[வினா 77.]

[தெரிநிலைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக்குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்பும் ஆகிய அறுவகைவினை வினைக்குறிப்புக்கும் பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய ஆற்றையும் தோற்றுவித்துப் பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பனவாகி அல்லது ஒன்றனையும் ஏலாதன முற்றுவினை வினைக்குறிப்புக்களாம்.]

(உ-ம்.) செய்தான் அவன்.
கல்லன் அவன்.

324. THE TWENTY SEVEN FORMS OF THE FINITE VERB.

முற்றுவின இலக்கணம்.

௩௨௪. ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்;
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்.
முக்காலத்தினு' முரண முறையே
மூவைந்திருமூன் றுறும்முற்று
வினைப்பதம்ஒன்றே, மூவொன்பான்ஆம்.

[வினா 77.]

[ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினை முற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணும்; ஒருமை பன்மை என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத் தன்மைக்கண்ணும், முன்னிலைக்கண்ணும், வைத்து முக்காலங்களானுமாற, முறையே படர்க்கைவினைமுற்றுப் பதினைந்தும், தன்மைவினைமுற்றும், முன்னிலைவினைமுற்றும் ஆகிய முற்றுவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	நடந்தான், ன், நீ, து, ன்.	[போனகாலம்.]	} ஆக, படர்க்கைவினைமுற்று கடு.
		நடக்கின்றான், ன், நீ, து, ன்.	[நிகழ்காலம்.]	
		நடப்பான், ன், நீ, து, ன்.	[எதிர்காலம்.]	

(2.)	நடந்தேன், ம்.	[போனகாலம்.]	} ஆக, தன்மை வினைமுற்று க்.
	நடக்கிறேன், ம்.	[நிகழ்காலம்.]	
	நடப்பேன், ம்.	[எதிர்காலம்.]	

(3.)	நடந்தாய், நடந்தீர்.	[போனகாலம்.]	} ஆக, முன்னிலை வினைமுற்று க்.
	நடக்கிறாய், நடக்கிறீர்.	[நிகழ்காலம்.]	
	நடப்பாய், நடப்பீர்.	[எதிர்காலம்.]	

ஆக, வகை மூன்றுக்கும் முற்றுவினா உள.

325. THE THIRD PERSON SINGULAR, MASCULINE.

௩௨௫. அன், ஆன், இறுமொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[அன், ஆன் என்னும் இருவினையும் இறுதியாகிய மொழிகள் உயர் திணை ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றும், வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.)	நடத்தான் நடத்தான்.	[போனகாலம்.]
	நடக்கின்றான் நடக்கின்றான்.	[நிகழ்காலம்.]
	நடப்பான் நடப்பான்.	[எதிர்காலம்.]
	குழையான் குழையான்.	[குறிப்புவினைமுற்று.]

326. THE THIRD PERSON SINGULAR, FEMININE.

௩௨௬. அள், ஆள், இறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை,

[அள், ஆள் என்னும் இருவிசுவயும் இறுதி ஆகிய மொழிகள் உயர்திணைப் பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) கடத்தன் கடத்தர்.
கட்கின்றன் கட்கின்றர்.
கடப்பன் கடப்பர்.
குழையினன் குழையார்.

327. THE THIRD PERSON PLURAL EPICENE.

௩௨௭. அர், ஆர், ப, ஊர் அகரமார்சற்ற

பல்லோர் படர்க்கை; மார் வினையொடு முடிமே.

[அர், ஆர், ப, மார் என்னும் நான்கு விசுவயினையும், இறுதியாகவுடைய மொழிகள் உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள் மாரீற்று வினைமுற்றுப் பொதுவிதியால் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனுமுடியும்.]

(உ-ம்.) கடத்தன், கடத்தர்.
கட்கின்றன், கட்கின்றர்.
கடப்பன், கடப்பர்.
குழையினன், குழையார்.
கடப்ப, மொழிப.
ஆர்த்தர் கொண்மார் வந்தார்.

328. THE THIRD PERSON SINGULAR, NEUTER.

௩௨௮. து, து, டிக் குற்றியல் உகரஈற்ற

ஒன்றன் படர்க்கை; டிக் குறிப்பின்ஆகும்.

[இம்முன்று குற்றியலுகர ஈற்று விசுவயினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணை ஒருமைப்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள், டிவ்விசுவயி குறிப்பின்கண் அன்றித் தெரி நிலைக்கண் வாராது.]

(உ-ம்.) கடத்தது, கட்கின்றது, கடப்பது, } [தெரிநிலை.]
வந்தன்று, வயிற்று.
அணிந்தது, அந்த, பொருட்டி, [குறிப்பு.]

329. THE THIRD PERSON PLURAL, NEUTER.

நெக. அ, ஆ, ஈற்ற பலவின் படர்க்கை;

ஆவே எதிர்மறைக் கண்ணதாரும்.

[இவ்விருவிருதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள், ஆகாரம் எதிர்மறை வினைக்கண்ணதாம் அன்றி, உடன்பாட்டுவினைக்கண் வாராது.]

- (உ-ம்.) (1.) நடந்தன, நடந்த. } [தெரிநிலை உடன்பாடு.]
 நடவா நின்றன, நடக்கின்றன. }
 நடப்பன, நடப்ப. }
 (2.) கரியன், கரிய. [குறிப்பு உடன்பாடு.]
 (3.) நடந்தில், நடவாநின்றில், இல்லன, இல்ல.
 (4.) நடவா.

330. FORMS ADMITTING NO DISTINCTION OF GENDER (OR CLASS.)

நெக. தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறிலை

உண்டிர்எச்சம், இருதிணைப் பொதுவினை.

[தன்மைவினை வினைக்குறிப்பு முற்றும், முன்னிலை வினை வினைக்குறிப்புமுற்றும், வியங்கோள் வினைமுற்றும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்னுமூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், இருதிணைக்கும் பொதுவினை ஆம்.]

331. THE FIRST PERSON SINGULAR.

நெக. கு, மீ, து, று என்னுங் குன்றியல் உகாமோ

டல், அன், என், ஏன், ஆகும், ஈற்ற

இருதிணைமுக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

[இவ்வெட்டு விருதிகளையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதிணைக்கண்ணவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்கிற மூன்று பால்களுக்கும் ஒருமைத்தன்மை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) உன்கு.	(= உன்பேன்.)	சென்ற.	(= சென்றேன்.)
உண்டு.	(= உண்டேன்.)	சேற.	(= செல்லுவேன்.)
வந்த.	(= வந்தேன்.)	திரகு.	(= திரகுவேன்.)
வருத.	(= வருவேன்.)		
உண்பல்.	} (= உன்பேன்.)	உண்டனன்.	} (= உண்டேன்.)
உண்பென்.		உண்டனன்.	

332. THE FIRST PERSON PLURAL.

நநநஉ. அம்,ஆம் என்பன முன்னிலையாராயும்,
எம்,எம்,ஓம் இவை படர்க்கையாராயும்,
உம்,ஊர் க,ட,த,ற, இருபாலாராயும்,
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

[தன்னிலையில் நிற்பதன்றி அம், ஆம் என்னும் இவ்விருவிகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலையாராயும், எம், எம், ஓம் என்னும் இம்மூன்று விகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் படர்க்கையாராயும், கும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலை படர்க்கை என்னும் ஈரிடத்தாராயும், தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மைவினை முற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம்.]

(உ-ம்.) (1.) உண்டனம், உண்ணுகின்றனம், உண்பம்.
உண்டாம், உண்ணுகின்றம், உண்பாம்.
தாரினம், தாரினும்.

(2.) உண்டனெம், உண்டேம், உண்டோம்.
தாரினெம், தாரினேம், தாரினோம்.

உண்கும், உண்கெம், வந்தும், சேறும்.

333. SPECIAL RULE.

நநநந. செய்கென்ஒருமையும் செய்கும்என் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பியமுற்றே.

[செய்கு என்னும் தன்மை ஒருமைமுற்றும், செய்கும் என்னும் தன்மைப் பன்மைமுற்றும், பெயருடனே அன்றி வினையுடனேயு முடியும்; அங்ஙன முடியினு மேற்கூறிய முற்றேயாம்.]

(உ-ம்.) உண்கு வந்தேன். } எனவரும்.
உண்கும் வந்தேம். }

334. "THE SECOND PERSON IS MORE WORTHY THAN THE THIRD."

நநநச. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு' முன்னிலை.

[தன்மையோடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மையானது போல முன்னிலையோடு கூடிய படர்க்கையு முன்னிலையாம்.]

(உ-ம்.) உன்மர் செய்யும் அவனும்.

ஒன்வே காராய், சின் சேவலு' செய்யும்
வன்மேம் பூங்கானல் வைகலுஞ் சென்றால்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

335. THE SECOND PERSON SINGULAR.

முன்னிலை ஒருமை.

நாநடு. ஐ, ஆய், இகர ஈற்ற மூன்றும்,
ஏவலின் வருடம் எல்லாஈற்றவும்,
முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.

[ஐ, ஆய், இ என்னும் மூன்றிற்கு மொழிகளும் விசுதிசுன்றதும், குன்றியும், நிற்பனவாகிய ஏவற்கண்வரும் இருபத்து மூன்றிற்கு மொழிகளும், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலை ஒருமை வினையுற்றும் குறிப்புமுற்றமாம்.]

(உ-ம்.) உண்டனை, உண்ணுகின்றனை, உண்பை. } தெரிநிலை முற்று வினைகள்.
உண்டாய், உண்ணுகின்றாய், உண்பாய்.
உண்டடி, உண்ணுகின்றடி, சேறி.

நடவாய், நட, உண். [ஏவல்.]

விலவனை, விலவாய், விலவ. [குறிப்பு.]

336. ஈ AND ஏ ADDED TO CERTAIN IMPERATIVES.

நாநடு. முன்னிலை முன்னர் ஈயும், ஏயும்,
அந்நிலை மரபின்மெய் ஊர்ந்து வருமே.

[முன்னிலை ஏவல் முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு முன்னே ஈகாரமும், ஏகாரமும், ஆண்டு வந்து நின்றற்குரிய மரபினையுடையமெய் யாதானும் ஒன்றை ஊர்ந்துவரும்.]

(உ-ம்.) சென்றி.
நின்மே

337. SECOND PERSON PLURAL.

நாநடு. இர், ஈர், ஈற்ற இரண்டும் இருதினைப்
பன்மை முன்னிலை; மின், அவற்றேவல்.

[இர், ஈர் என்னும் இரு விசுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதினைப் பன்மைமுன்னிலை வினையுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். மின்

என்னும் விசுவதியை இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதிணைப் பன்மை முன்னிலை எவல்முற்றும்.]

(உ-ம்.) உண்டனர், உண்ணுகின்றனர், உண்குவீர்.
உண்டர், உண்ணுகின்றீர், உண்பீர்.

குழையினர், குழையீர்.

உன்மின்.

[உண்ணும், தின்னும் இவைமுதலிய புதியன.]

338. THE OPTATIVE.

நாநாடி. க, ய வொடு ர ஒற் றீற்ற வியங்கோள்;

இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப.

[வினா 85.]

[க, ய என்னும் இரண்டியிர்மெய்யினையும், ரகர ஒற்றினையும் இறுதியாகவுடையன வியங்கோள்முற்றும். அவை மூவிடத்தினும் ஐம்பாலினும் செல்லும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர்.

வெல்க வாழி கின்வென்றி வார்கழல்,
செல்க தீயன, சிறக்க கின்புகழ்.

மகன் எனல் மக்கட்பதடி. எனல். [அல்.]

மரீஇய தொரல். [ஆல்.]

339. THE DEFECTIVE FORMS வேறு, இல்லை, உண்டு.

நாநாடு. வேறில்லைஉண்டைம் பால்மூவிடத்தன.

[வினா 125.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு என்னு மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஐம்பாற்கும் மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்.]

(உ-ம்.) அவன்

அவர்

அவள்

அது

அவை

பான்

பாம்

நீ, நீர்

வேறு.
இல்லை.
உண்டு.

340. RELATIVE, OR ADJECTIVAL PARTICIPLES.

பெயர் எச்சம்.

௩௪௦. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர்எச்சம்மே.

[வினா 87.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின்
கண் முறையே இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலமும் செய
லும் தோன்றி, வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பால் ஒன்றும் தோன்றாது
அப்பாலுடனே செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள்
என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை
வினைக்குறிப்புகளாம்.]

(உ-ம்.) உண்ட, உண்ணுகின்ற, உண்ணும்.

{ சரத்தன்.
கலம்.
இடம்.
உண்.
நாள்.
சேரலு.

வேலன் முகத்த கரி.
மூவிலை வேல்.
உள்ள பொருள்.

} [உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]

ஒட்ட சரத்தன். [எதிர் முறைப் பெயர் எச்சம்.]

341. POETICAL CHANGES OF THE FORM செய்யும்.

௩௪௧. செய்யும்என் எச்சநற் றுயிர்மெய்சேறலும்,
செய்யுளுள் உம் உந் தாதலும், முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உளவே.

[“செய்யும்” என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதியுயிர்மெய்
கெடுதலும், செய்யுளகத்து அதன் இறுதி உம்மை உந்தெனத்திரிதலும்,
அது முற்றாயின் அதன் இறுதி உயிரேனும் உயிர்மெய்யேனும் கெடுதலும்
உளவாம்.]

(உ-ம்.) ஆகும் பொருள். ஆம்பொருள்.
போகும் பொருள். போம் பொருள்.
வரவும் புரவி. வரம் புரவி.

பாயும். பாயுந்து.

இவை போம். } முற்ற.
கலிழும். கலிழும்.

342. THE ADVERBIAL PARTICIPLE.

வின எச்சம்.

நசுஉ. தொழிலுங், காலமுந், தோன்றிப்பால்வினை
ஒழியநிற்பது வினைஎச்சம்மே.

[வினா 86.]

[பின்னர், “செய்து” “செய்பு” முதலியவாய் விதத்துகூறும் வாய்பாடுகளின் கண் தொழிலும், இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலங்களும், முறையேதோன்றி வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பால் ஒன்றும் தோன்றாது அப்பாலுடனே வினை ஒழிய நிற்பன வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்.]

343. DIFFERENT FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE.

வின எச்ச வாய்பாடுகள்.

நசுந. செய்து, செய்பு, செய்யாச், செய்யூச்,
செய்தெனச், செயச், செயின், செய்யிய, செய்யியர்,
வான், பான், பாக்கின வினைஎச்சம், பிற
ஐந்தொன் றுமுக் காலமு முறைதரும்.

[வினா 86.]

[“செய்து” என்பது முதலிய ஒன்பது வாய்பாட்டான் வருவனவும், வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விருதியவாய் வருவனவும், இவை போல்வன பிறவும், வினையெச்ச வினைகளாம்; இவற்றுள், முன்னைய ஐந்தும் இறந்தகாலமும், “செய” என்பதொன்று நிகழ்காலமும், ஒழிந்த ஆறாம் எதிர்காலமும் காட்டுவனவாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

உ-ம்.

இறந்தகாலம்.	நிகழ்காலம், அல்லது முக் காலத்துக்கும் பொது.	எதிர்காலம்.	எதிர்மறை.
(1.) நடந்து, உண்டு, சென்று, சுற்றி, ஆடி, ஆய், (2.) உண்டாய், (3.) உண்ணா, (4.) உண்ணா, (5.) உண்டென, தழீஇ, புக்கு, விட்டு, பெற்ற.	நடக்க, உண்ண, (6.) செய்ய, செய்குப, கடப்ப, செய்யுப, கடப்ப.	(7.) நடக்கின், கடந்தால், கடந்தக்கால், கடத்தற்கு, (8.) ஆடியாய், (9.) ஆடியாய், (10.) விடுவான், (11.) நடப்பான், (12.) விடுபாக்கு, செய்யில், காண்டலும்,	செய்யாது. கடவாது. செய்யாமல். கடவாமல். செய்யா. கடவா. அன்றி. இன்றி.

344. THE WORDS BY WHICH THESE ARE FOLLOWED.

அவற்றுள்,

நகச்சு. முதலி' னான்கும் சுற்றின் மூன்றும்

வினைமுதல் கொள்ளும்; பிறவும் ஏற்கும்பிற.

[மேலைச் சூத்திரத்து முதற்கட் கூறிய செய்து, செய்யு, செய்யா, செய்யு
என்னு நான்கும், இறுதிக்கண்கூறிய வான், பான், பாக்கு என்னு மூன்
றும் தன் கர்த்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்; இடை நின்ற செய்
தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும் ஐந்தும், இன்ன
வென்றதனால் வருவனவும், வினையெச்சக்குறிப்புகளும் வினைமுதலையும்
அஃதல்லாத பிற கர்த்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடியும்.]

(உ-ம்.) அவன் உண்டெவந்தான்.
அவன் உண்புவந்தான்.
அவன் உண்ணக்களிப்பான்.
அவன் உண்ணாமெறிவான்.
அவன் கொல்வான் எழுந்தான்.
அவன் அலைப்பான் சென்றான்.
அவன் உண்பாக்குச் சென்றான்.

வினைமுதலைக் கொண்டன.

அவன் உண்டென மெழிந்தான்.
அவன் உண்டென மெழிந்தான் இவன்.
அவன் உண்ண வந்தான்.
அவன் உண்ண வந்தான் இவன்.
அவன் உண்ணின் மெழிவான்.
அவன் உண்ணின் மெழிவான் இவன்.
அவன் உண்ணிய மெழிவான்.
அவன் உண்ணிய மெழிவான் இவன்.

வினைமுதலையும் பிறவினைமுத
லையும் கொண்டன.

[அவன் உண்டால் உவப்பான். அவன் உண்டால் உவப்பான் இவன்.]

345. THE SAME: A SPECIAL RULE.

ஈசரு. சினைவினை சினையொடு' முதலொடுஞ் செறியும்.

[முதலினான்கும், ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின், அவை தன் கர்த்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் என்ற விதியானே சினையொடுமுடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும்: அங்ஙனம் முடியுமாயினும் சினையொடு முடிதற்கு ஒற்றுமை யுண்மையின் வினைமுதல் கொண்டதேயாம்.]

(உ-ம்.) கால் ஒடித்த இற்று வீழ்த்தது. [சினையொடு முடித்தது.]
கால் ஒடித்த வீழ்த்தான். [வினைமுதலோடு முடித்தது.]

346. FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE INTERCHANGED.

ஈசரு. சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.

[வினா 137.]

[“முதலி னான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும்” என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகப் பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரியினும், அவற்றின் பொருள் திரியா.]

(உ-ம்.) ஞாயிறபட்டு வந்தான். [பட.]
யான் கொள்வான் பொருள் கொடுத்தான். [கொள்வ.]

347. WHEN A CONJUGATED APPELLATIVE [321.] IMPLIES ACQUISITION IT MUST NOT BE CONSTRUED WITHOUT A VERB IMPLYING THIS.

ஈசரு. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கம் இன்றியலா.

[ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல்லின்றி வாரா.]

(உ-ம்.) சாத்தன் கல்லன் ஆயினான். [ஆக்கச் சொல் விரித்தக் தொக்கும் கின்றது.]
சாத்தன் கல்லன்.
கல்விவாற் பெரியன் ஆயினான்.
கல்விவாற் பெரியன்.
சாத்தன் கல்லன் என்பது இயற்கை வினைக்குறிப்பாயில் ஆக்கச் சொல் இன்றிவரும்.

348. THE FINITE VERBAL FORM செய்யும் CANNOT BE USED WITH THE PLURAL OF THE MASCULINE OR FEMININE.

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையிற்,
செல்லா தாகும், செய்யும்என் முற்றே.

[உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கையினும், முன்னிலையினும், தன்மையினும், செல்லாது செய்யும் என்னும் எச்சத்தானாகும் செய்யும் என்னுமுற்று.]

(உ-ம்.) அவன். } உண்ணும்.
அவள். }
அது. }
அவை. }

349. THE INTERROGATIVE யார்.

௩௪௯. யார் என் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

[வினாப் பொருண்மையைத் தரும் யார் என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அவன். } யார்.
அவள். }
அவர். }

350. THE INTERROGATIVE எவன்.

௩௫௦. எவன் என் வினாவினைக் குறிப்பிழி இருபால்.

[வினாப்பொருண்மையைத் தரும் எவன் என்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று அஃறிணை இருபாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அஃதெவன்?
அவைஎவன்?

351. FINITE VERBS USED AS PARTICIPLES.

௩௫௧. வினை முற் றேவினை எச்சம் ஆகலும்,
குறிப்பு முற் றீர்எச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வினா 95.]

[வினேமுற்றே வினையெச்சம் ஆகி வருதலும், வினேக்குறிப்பு முற்றே வினையெச்சமாகியும், பெயரெச்சமாகி வருதலும், உளவாம்.]

(உ-ம்.) கடந்தான் வந்தான். =

கடந்து வந்தான்.

கான் அன்று போடி = அன்றி.

வெந்திறலின் விரல்வழுதிபொடி, திறலினனாகிய.

இரண்டாவது விவனயியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(III.) இடையியல்.

352. PARTICLES IN GENERAL.

௩௫௨. வேற்றுமை, வினை, சா ரியை, ஒப்புருபுக்
டத்தம்பொருள், இசைநிறை, அசைநிலை,
குறிப்பென்எண் பகுதியிற் றனித்தியல் இன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும் வந்தொன்றுவ த்திடச்சொல்.

[வினா. 107. 46.]

[எழுவாயுருபு முதலிய எட்டு வேற்றுமையுருபுகளுள் பெயரும் பெய
ரது விகாரமுமாகிய எழுவாயும் விளியும் ஒழித்து ஒழிந்த ஐம்முதலிய
ஆறு உருபுகளும், பகுதி விசுதி இடைநிலை என்னும் தெரிநிலையும் குறிப்
புமாகிய வினையுருபுகளுள் முதனிலை தனிவினைப்பெயரும் பொருளாதி
அறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதி ஒழித்து ஒழிந்த விசுதிமுதலிய வினையு
ருபுகளும், அன் ஆன் முதலிய சாரியை உருபுகளும், போலப்புறைய
முதலிய உவம உருபுகளும் பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி
வருவனவும், வேறுபொருள்இன்றிச் செய்யுள் இசைநிறைத்தலே பொரு
ளாக வருவனவும், அசைத்தலே பொருளாக நிற்பனவும், வெளிப்படை
யின்வரும் இவைபோலாது குறிப்பின் வருவனவும் என்னும் எட்டுவ
கையினை யுடையவாய்த் தனித்து நடத்தல் இன்றிப் பெயரின் அகத்தும்
வினையினகத்தும் அவற்றின்புறமாகிய பின்னும் முன்னும் இவ்விடங்கள்
ஆறனுள் ஒரிடத்து ஒன்றேனும் பலவேனும் வந்து அப்பெயர் வினைகட்கு
அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது
இடைச்சொல்லாம்.]

353. SIGNIFICANT PARTICLES.

ஈருரு. தெரிநிலை தேற்றம் ஐயமுற் றென்சிறப்
பெதிர்மறை எச்சம் வினாவிழை வொழிஇசை
பிரிப்புக் கழிவாக்கம் இன்னன இடைப்பொருள்.
[வினா 110.]

[தெரிநிலை முதலாக விதந்த பதினான்கும் இவை போல்வன பிறவும்
மேல் தத்தம் பொருள் என்ற இடைச்சொற் பொருள்களாம்.]

354. USES OF THE PARTICLE ஏ.

ஈருசு. பிரிநிலை வினாஎண் ஈற்ற்சை தேற்றம்
இசைநிறை என, ஆ நேகாரம்மே.
[வினா 111.]

[தெரிநிலை முதலிய பதினான்கும், அவைபோல்வன பிறவும் ஆகிய
பொருள்களுள்ளும், இசைநிறைத்தல் அசைத்தல் குறிப்பென்னும் மூன்று
பொருள்களுள்ளும், பிரிநிலைமுதலிய ஆறு பொருளையும் தரும் ஏகார
இடைச்சொல்.]

355. USES OF ஓ.

ஈருரு. ஒழியிசை வினாச் சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனஎட் டோவே.
[வினா 112.]

[ஒழியிசை முதலிய எட்டுப்பொருளையும் தரும் ஓகார இடைச்சொல்.]

356. USES OF என AND என்று.

ஈருசு. வினைபெயர் குறிப்பிசை என்பண் பாறினும்.
என, எனுமொழிவரும், என்றும்அற்றே.

[வினைப்பொருள் முதலிய ஆறு பொருளினும் “என” என்னும் இடைச்
சொல் வரும்; “என்று” என்னும் இடைச்சொல்லும் அவ்வாறுவரும்.]

357. USES OF உம்.

௩௫௭. எதிர்மறை, சிறப்பையும், எச்ச'முற் ற்ளவை
தெரிநிலை, ஆக்கமோ மீம்மை எட்டே.

[வினா 113.]

[எதிர்மறை முதலிய எட்டுப் பொருளையும் தரும் உம்மை இடைச் சொல்.]

358. SPECIAL RULE REGARDING உம்.

௩௫௮. முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும்.

[வினா 113.]

[முற்றும்மை ஒரோ விடங்களில் எச்ச உம்மையும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எல்லாரும் இதுசெய்யார்.
ஆறத் தருவது வினையே.

359. FINAL உம்.

௩௫௯. செவ்வெண் ஈற்றதாம் எச்ச உம்மை.

[வினா 113.]

[எச்ச உம்மை செவ்வெண்ணின்கண் வரும்ஆயின் ஈற்றின்கண் வரும்.]

(உ-ம்.) செய்வன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய் பொருளுத் தருத்திறத்தது வினையே.

360. THE NOUN OF NUMBER SOMETIMES INSERTED, AND SOMETIMES OMITTED.

௩௬௦. பெயர்ச்செவ் வெண்ணை, என்றா, எனா, எண்
ணைஞ் தொகைபெறும்; உம்மை, என்றென
டிந்நான்கெண்ணும்அஃ தின்றியும் இயலும்.

[பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்பவருஞ் செவ்வெண்ணும், பெயரோடு தொகாதுவரும் “ஏ” எண்ணும், “என்று” எண்ணும், “என” எண்ணும், ஆகிய நான்கும் தொகைபெற்று நடக்கும்; “உம்மை” எண்ணும், “என்று” எண்ணும், “என” எண்ணும் “ஒடு” எண்ணும் ஆகிய இந்நான்கெண்ணும், தொகைபெற்றும், பெருதும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) சாத்தன், கொற்றன், தேவன், பூதன், கால்வரும் வந்தார்.

[தொகை பெற்றே வந்தது.]

சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் வந்தார்.

சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் கால்வரும் வந்தார்.

[தொகை பெற்றும் பெருதும் வந்தது.]

(பிறவும் அன்ன.)

361. என்று, என, ஒடு NOT ALWAYS REPEATED AFTER EACH NOUN.

நூசுக. என்றும், எனவும், ஒடுவும் ஒரோ வழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

[வினா 114.]

[இம்மூன்றெண்ணும் எண்ணும் பொருளோடு நின்றலே அன்றி, ஒரிடத்து நின்றும் பிரிந்தெண்ணும் பொருள்தோறும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) வினைபகை என்றிண்டின் எச்சம்.

பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும்.

பொருள், கருவி, காலம் வினையிடனேடைத்தும்.

362. CONNECTING PARTICLES WITH VERBS.

நூசுஉ. வினையொடு வரினும் எண்ணினைய ஏற்பன.

[எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடு வரினும் மேற்பெயரோடு வந்தாற்போலும் ஏற்பன.]

(உ-ம்.) (1.) மண்டிலு' மழுங்க, மலைநிற்கவிர.

வண்டினு' மலர் பார்த்தா, மிகையே.

கண்டலக் காணக் குருகினம் ஒலிப்ப.

[உம்மை இடைச்சொல் தொக்கு நின்றது.]

(2.) கற்றங் கேட்டுக் கற்பனை கடத்தான்.

(3.) உண்ணவென்றெக்கவென்று பூசுவென்று முடிக்கவென்று வந்தான்.

(4.) ஆடல் பாலொடு வந்தான்.

363. THE USES OF தில்.

ஈசாஈ. விழைவே காலம் ஒழிஇசை தில்லே.

[இம்மூன்று பொருளையும் தரும் “தில்” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ-ம்.) (1.) அரிவையைப் பெறுத தில்லம்மயானே. [விழைவு.]
 (2.) பெற்றுகதிக தில்லம்ம இவ்வுரே. [காலம்.]
 (3.) வருத தில்லம்ம வெருசேரிசேரே. [ஒழியிசை.]

364. THE USES OF மன்.

ஈசாசு. மன்னே அசைநிலை, ஒழியிசை, ஆக்கம்,
 கழிவு, மிகுதி, நிலை பேற்கும்.

[இவ்வாறு பொருளையும் தரும் “மன்” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ-ம்.) அது மற்கொண்கன்றேரே. [அசைநிலை.]
 கூரியதோர் வான்மன். [ஒழியிசை.]
 கொடியன் மன். [ஆக்கம்.]
 சிறிதகட் பெற்றனே எமக்கியுமன்னே. [கழிவு.]
 எக்தை எமக்கருமன்! [மிகுதி.]
 மன்னு உலகத்து மன்னிய புரிமோ. [நிலைபேறு.]

365. THE USES OF மற்று.

ஈசாரு. வினைமாற்றசைநிலை பிறிதெனுமற்றே.

[இம்மூன்று பொருளையும் தரும் “மற்று” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ-ம்.) இனிமற்றென்றனை. [வினைமாற்ற.]
 அது மற்றம். [அசைநிலை.]
 மற்றென்ற குழிதும். [பிறித.]

366. THE SAME.

ஈசாசு. மற்றையதென்பது கூட்டி அதற்கினம்.

[மேற்கூறிய மற்றென்னும் இடைச்சொல் பொருள் மூன்றனுள் மற்றையதென்னும் பொருளாகிய வினைமாற்றும் பிறிதும் அங்ஙனங் கருதிய தற் கினமாகிய வினைமாற்றும், இனமாகிய பிறிதும் ஆம், அன்றி வேறுவினை மாற்றும் வேறு பிறிதும் அல்லவாம்.]

- (உ-ம்.) மற்றையதங் காணவேண்டுமெ,

367. USES OF கொல்.

நகூஎ. கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூற்றே.

[“கொல்” என்பது இவ்விரண்டு பொருளையும் தருஞ்சொல்லாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) இவ்வுருக்குறி கொல்லோமகன்கொல்லோ. [ஐயம்.]
(2.) சென்ற நக்காதலர் வருவர் கொல். [அசைநிலை.]

368. USE OF ஒடு AND தெய்ய.

நகூஅ. ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

[இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற் பொருளைத் தருஞ்சொற்களாம்.]

- (உ-ம்.) விதைக்கு வட்டில் போதொடு பொது.
சொல்லேன்றெய்ய நின்னொடு பெயர்ந்தே.

369. USES OF அந்தில் AND ஆங்கு.

நகூகூ. அந்தில் ஆங் கசைநிலை, இடப்பொருள் அவ்வே.

[இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் அசைநிலைப்பொருளவாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும்.]

- (உ-ம்.) அந்திற் கழவினன் கச்சினன். [அசைநிலை.]
வருமே சேயிறை அந்திற் கொழுந் காணிப. [இடம்.]

- ஆங்கத் திறனல்ல பாங்குற. [அசைநிலை.]
ஆங்காக்காயினுமாக. [இடம்.]

370. USES OF அம்ம.

நகூ௦. அம்ம உரையசை, கேள்மின், என் றுகும்.

[“அம்ம” என்பது உரையசைப் பொருளதாயும், ஒன்றுசொல்வன் கேண்மின் என்னும் ஏவற்பொருளதாயும் வரும்.]

- (உ-ம்.) அதமற்றம். [உரையசை.]
அம்மவாழ் தோழி. [கேள்மின்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

371. USE OF மா.

௩௭௧. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

[“மா” என்னுஞ் சொல்வியங்கோளின்கண் வரும் அசைச்சொல்
லாம்.]

(உ-ம்.) மாய்க்கடவுட்குயர்க் மரவலனே.

372. USE OF SUNDRY VOCATIVE PARTICLES.

௩௭௨. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை,
வாழிய, மாள, ஈ, யாழ், முன்னிலையசை.

[இங்ஙனங் கூறிய பத்திடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண்வரும்
அசைநிலைகளாம்.]

(உ-ம்.) சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா. [மியா.]
தன்னெறையு காணிக. [இக.]
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ. [மோ.]
சென்மதி பெரும. [மதி.]
சொலியரத்தை நின்வெருளி. [அத்தை.]
கீ ஒன்றுபாடித்தை. [இத்தை.]
காணியவா வாழியமலைச்சால். [வாழிய.]
சிறிது தவர்க்கிக, மாள, நின்பரிசிலர் உய்ம்மார். [மாள.]
சென்றி, பெரும சிற்றகைக்குஞ் யாரே. [ஈ.]
செய்வீனே மருங்கிற் செலவயர்க்கி, யாழ். [யாழ்.]

373. REDUNDANT PARTICLES.

௩௭௩. யா, கா, பிற பிறக் கரோ, போ, மாதிக்கும்,
சின், குறா, ஓரும், போலும், இருந்திட்
டன்றும், தாம், தான், சின்று, நின் ற்சைமொழி.

[இவ்விருபதிடைச்சொல்லும் முன்னைய போலாது, எல்லா இடத்தி
னும் எல்லாச் சொல்லினும் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) பா, பன்னிருவர் மாணக்கர் அகத்தியனுக்கு. [பா.]
 புறநீழற் பட்டாளோ இவன் இவட்காண்டிகா, [கா.]
 ஆயனை அல்லைபிற. [பிற.]
 பிறக்கிதனுட் செல்லான் பெருந்தவம் பட்டான். [பிறக்கு.]
 இருக்குயிலாலும், அரோ. [அரோ.]
 பிரியன் வாழாதென், போ. [போ.]
 விளிந்தன்று, மாதோ, தெளிந்தவெல் கண்ணே. [மாதோ.]
 காண்டிகுமல்லமோ கொண்க. [இகும்.]
 ஈங்காகிய வால்என்றின். [கின்.]
 அதுபெறல் அருங்குணத்தே. [குணா.]
 அஞ்சுவதோரும் அறனே. [அறம்.]
 வடுவென்ற கண்ணாய் வருத்தினே, போலும். [போலும்.]
 எழுந்திருத்தேன். [இருத்து.]
 கொஞ்சம் பிணத்திட்டு. [இட்டு.]
 தேவாதி தேவன் அவன்சேவடி சேர்தும் அன்றே. [அன்ற.]
 பணியும் ஆம் என்றும் பெருமை, திறமை.
 அணியும் ஆக் தன்னை வியத்து. [ஆம்.]
 கீதாம், கீதான். [தாம், தான்.]
 யான்பிறன் அனியன் வாழ்வான் ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன். [கின்ற.]
 அழல் அடைத்த மன்றத்தாத்தையாய் கின்றார் நிறில் அடைத்தே
 கின்னை என்றேத்த. [கின்ற.]

இடையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(IV.) உரியியல்.

374. QUALIFYING WORDS IN GENERAL.

உரிச்சொல்லின் பொதுஇலக்கணம்.

௩௭௪. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி
ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.

[வினா 47.]

[பண்புகள் குணப்பண்பும் தொழிற்பண்பும் ஆகிய இரண்டனுள்
அடங்குமாயினும், இசை குறிப்புப் பண்பெனப் பலவேறு வகைப்படுத
லின் பலவேறு வகைப்பட்ட பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி
அங்ஙனம் உணர்த்துழி ஒருசொல் ஒருகுணத்தை உணர்த்துவனவும், பல
குணத்தை உணர்த்துவனவுமாய் எனப்பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்கா
வாய்ச் செய்யுட் குரியனவாய்ப் பொருட்குரிமை பூண்டு வருவன உரிச்
சொல்லாம்.]

375. DEFINITION OF "QUALITY": பண்பு.

௩௭௫. உயிர், உயிர் அல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

[உயிராகியபொருளும், உயிர்அல்லாத பொருளும் என இருவகையுள்
அடங்கும் உலகத்துப் பொருள்களின் குணங்கள் பண்பாம்.]

376. FIVE-FOLD DIVISION OF LIVING CREATURES.

உயிராகிய பொருள்.

௩௭௬. மெய், நா, மூக்கு, நாட்டம், செவிகளின்
ஒன்றுமுதலாக்கீழ்க் கொண்டுமேல் உணர்தலின்
ஓர்அறிவாதியா உயிர்ஐந் தாகும்.

[இங்ஙனம் மெய் முதலாகக்கூறிய ஐம் பொறிகளானும், பரிசம், இர
தம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் ஐம்புலனையும் உணருங்கால் மெய்
யாற் பரிசத்தை உணரும் உணர்ச்சி ஒன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன
உணர்ச்சியுங் கொண்டு மேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்
தலின் ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தாம் அவ்வுயிர்.]

377. CREATURES OF ONE SENSE.

ஓர்அறிவுயிர்.

௩௭௭. புல்மர முதலஉற் றறியும்ஓர் அறிவுயிர்.

[புல்லு, மரம், முதலியன மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசத்தை அறியும்
ஓரறிவுயிர்களாம்.]

378. CREATURES OF TWO SENSES.

ஈர்அறிவுயிர்.

௩௭௮. முரணந் தாதிநா வறிவோடீர் அறிவுயிர்.

[இப்பியும், சங்கும் முதலியன கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி
நாவால் இரத்தத்தை அறியும் அறிவோடு ஈரறிவுயிர்களாம்.]

379. CREATURES OF THREE SENSES.

மூவறிவுயிர்.

௩௭௯. சிதல் ஏறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.

[கறையானும், ஏறும்பும் முதலியன கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே
அன்றிக் கண்ணால் உருவத்தை அறியும் அறிவினோடு மூவறிவுயிர்களாம்.]

380. CREATURES OF FOUR SENSES.

நாலறிவுயிர்.

நாஅ0. தும்பி, வண்டாதி கண் அறிவினல் அறிவுயிர்.

[தும்பியும், வண்டும் முதலியன, கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக் கண்ணால் உருவத்தை அறியும் அறிவினோடு நாலறிவுயிர்களாம்.]

381. CREATURES OF FIVE SENSES.

ஐயறிவுயிர்.

நாஅக. வானவர், மக்க' ணரகர், விலங்கு, புள், ஆதிசெவி அறிவோ டைஅறி வுயிரே.

[வானவரும், மக்களும், நரகளும், விலங்கும், புள்ளும் முதலியன, கீழ்ப் போன நாலறிவே அன்றிச் செவியாற் சத்தத்தை அறியும் அறிவினோடு ஐயறிவுயிர்களாம்.]

382. THINGS WITHOUT LIFE.

உயிரல் பொருள்.

நாஅஉ. உணர்வியல் ஆம்உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த உடல்முதல் அனைத்தும் உயிர்அல் பொருளே.

[அறிவு மயமாம் உயிர் ஒன்றுமே அன்றி, அவ்வுடம்பு முதலிய உலகத் துப் பொருள்கள் எல்லாம் உயிர் அல்லாத பொருள்களாம்.]

383. BODY AND SOUL.

புறனடை.

நாஅந. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும், வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல், உயிர்.

[எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும் ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றோன்றுமாயினும் உயிர் சித்தாயும், உடம்பு சடமாயும் நிற்கும் வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதியவழி அவ்விரண்டும் தம்முள் வேறும்; ஆதலின் உயிரோடு கூடி நின்ற காலத்தும் அவ்வுடம்பினை உயிரல்பொருளென்றும்.]

384. QUALITIES OF THE LIVING PRINCIPLE.

உயிரின்துணம்.

நுஅசு. அறிவருள், ஆசை, அச்சு' மானம்,
நிறை, பொறை, ஒர்ப்புக் கடைப்பிடி, மையல்,
நினைவு, வெறுப்புவப் பிரக்க' நாண், வெகுளி,
துணிவழுக் காற்றன் பெ'ளிமை, எய்த்தல்,
துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பிகல்,
வென்றி, பொச்சாப் பூக்க' மத'மறம்,
மறவி, இனைய உடல்கொள் உயிர்க்குணம்.

[அறிவு முதலிய முப்பத்திரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் உடலோடு கூடிய உயிர்க்குணங்களாம்.]

385. FACULTIES OF LIVING CREATURES.

உயிரின்தொழில்.

நுஅரு. துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல்,
உய்த்தல், ஆதி உடல் உயிர்த் தொழிற்குணம்.

[ஐம்புலனையும் துகர்தல் முதலிய இவ்வைந்தும் இவைபோல்வன பிறவும் உடலோடு கூடிய உயிரின் தொழிற் குணங்களாம்.]

386. QUALITIES OF LIFELESS MATTER.

உயிர்அல்லாத பொருள்களின் குணம்.

நா.அ.கா. பல்வகை வடிவீரு நாற்றம், ஐவண்ணம்,

அறுசுவை ஊறெட் டீயிரல் பொருட்குணம்.

[வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரம், முதலிய பலவகை வடிவும், நற்கந்தம் தூர்க்கந்தம் என்னும் இருநாற்றமும்; வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை என்னும் ஐந்துவண்ணமும்; கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும் ஆறு இரத்தமும்; வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சுருச்சகை என்னும் எட்டுறும், உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்களாம்.]

387. FACULTIES COMMON TO BOTH.

இருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணம்.

நா.அ.எ. தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல்,

நீங்கல், அடைத் துநடுங்கல், இசைத்தல்,

நாதல் இன்னன, இருபொருட் தொழிற்குணம்.

[தோன்றல், முதலிய ஒன்பதும் இவை போல்வன பிறவும், உயிர்ப் பொருள் உயிரல்பொருள் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுவான தொழிற்குணங்களாம்.]

388. WORDS IMPLYING EXCESS.

நா.அ.அ. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகல்.

[சால என்பது முதல் கழி என்பதீரகக் கூறிய ஆறு உரிச்சொல்லும் மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) பருவத்த சாலப் பலகொலென்றெண்ணி. [சால.]

உறவரி தூக்கும் உயர்நினைவின். [உறு.]

தவச்சேய் எட்டார் ஆலினும். [தவ.]

நனிபேதையே. [நனி.]

பொறைவில்லா சோபகாப் புல்லென்றினை. [கூர்.]

காமத்திகைக் குட்டம். [கழி.]

389. MEANINGS OF கடி.

நகுக. கடி என் கிளவி: காப்பே, கூர்மை,
விராயே, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பே,
விராவே, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல்,
வராவே, மன்றல், கரிப்பின் ஆகும்.

[கடி என்னும் உரிச்சொல் காப்பு முதலிய பதின்மூன்று குணத்தையும் உணர்த்தும்.]

(உ-ம்.) ஒன்சுடர் கல்லிருங் கடிநீலி. [காப்பு.]
கடிநுனைப்பகழி. [கூர்மை.]
கடிமாரைகுடி. [காற்றம்.]
கண்ணடியன்ன கடிமார்பன். [விளக்கம்.]
கடி அமகவிர்க்கே கைவினக்காடி. [அச்சம்.]
கடிமாயிசைப் பூத்துக்கம்புனோடன்னமார்க்கும். [சிறப்பு.]
எம்மம்பு கடிவிடுத தும்மாண்சேர்மின். [விசைவு.]
கடிஉண் கெட்டிடெட்ட செழுங்கூரல். [மிகுதி.]
கடிமூரசு. [ஆர்த்தல்.]
கடித்துக்கரும் பினைக்கண்டகாறுறி. [வரைவு.]
கடிவினைமுடிவென. [மன்றல்.]
கடியினகுதின்ற கல்லா மந்தி. [கரிப்பு.]

390. SYNONYMS OF சொல்.

நகுக: மாற்ற' நுவற்சி, செப்புரை, கரை, நொடி,
இசை, கூற்றுப், புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பறை,
பாட்டுப் பகர்ச்சி, இயம்பல், சொல்லே.

[மாற்றம் முதல் இயம்பல் ஈறாகக் கூறிய பதினாறும் சொல்என்னும் ஓர்குணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) கோவல் வாய்மாற்றம்.
பொழுதறித்த நுவல்.
செப்புவற்றேன்
உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்.
அறங்கரை நாவின்.
ஆயிழையாடாநொடியும்,
வாயிலையெனப்புகு
உற்றதனாகக் கூற.
புகன்றவன்றியும் பூமிகவருமே.
கண்டத மொழிமே.
கிளக்கும் பாணகேளிவி.
விளம்பினர் புலவர்.
அறைகுவன் என்னே.
அறம்பாடின்றே.
வார்த்தைபகர் குற்றேன்.
இடிபோல இயம்பினான்.

391. TWENTY-TWO SYNONYMS OF ஓசை.

நகுக. முழக்கிரட் டொலிகலி, இசை, துவை, பிளிற்றை,
இரக்கமுக் கியம்பல், இமிழ், குளிற் திர், குரை,
கனை, சிலை, சும்மை, கவ்வை, கம்பலை,
அரவம், ஆர்ப்போ டின்னன, ஓசை.

[முழக்கு முதலிய இருபத்திரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் ஓசை
என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) முழக்குமுக்கீர்.
குடினகு இடம்பெர் கோபெர் கெடுவரை.
ஒவ்வென ஒலிக்கும் ஒலிபுனல்.
கலிகெழு முதுர்.
பறையிசை அருவி.
தோறுவைத்தல்.
பிளிறுவார் முரசம்.
இரைக்கும் அஞ்சிறைப் பறவைகள்.
இரங்கும் முரசினம்.
அழுங்கினமுதுர்.
காலமுரசுமதியம்ப.
இமிழ்கடல்.
குவிது முரசம்.
கலிறு கலித்த திருக்கார்.
குரைபுனற் கன்னி.
கனையதற் சேர்ப்ப.
சிலைத்தார் முரசம் கறங்க.
தள்ளாதகம்மை மிகுதக்கணகாடு.
கவ்வைலீர் வேலி.
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்.
அறைகட லரவத்தனை.
அத்தப் பல்வியக்குறாம்.

392. DICTIONARIES TO BE CONSULTED FOR PARTICULAR WORDS.

நகுக. இன்ன தின்னுழி இன்னணம் இயலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலில் பிங்கல முதலா
நல்லோர் உரிச்சொலி நயந்தனர் கொளலே.

[பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால் வகைச்சொல்லுள் இன்ன சொல் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் முன்றிடத்துள்ளும் வழக்குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டிடத்துள்ளும் இவ்விடத் திவ்விலக்கணத்தாய் நடக்கும் என்று சொல்லக் கடவதாகிய இந்நூலுள் அவ்விலக்கணங்காட்டுதற்கு வேண்டிய மாத்திரையே கூறுவதன்றி உரிச்சொல்லாகிய குணப்பெயரையும்,*எனைக் குணிப் பெயரையும் நிகண்டினுட் கூறினாற் பேரல விரித்துக் கூறக்கடவம் அல்லம், விரிக்கின் மற்றொன்று விரித்தல் என்னும் குற்றம் வரும் ஆதலின் அவற்றினைக் கண்டறிய வேண்டினாற் இவ்விலக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே எனைப் புலவராற் கூறப்பட்ட பிங்கலந்தை திவாகரம் சூடாமணி முதலிய நூல்களுள் வகுக்கும் உரிச் சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க.]

~~~~~  
உரியியல் முற்றிற்று.  
~~~~~

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(V.) பொதுவியல்.

393. FORMS COMMON TO BOTH GENDERS.

ஈஈஈ. இருதிணை ஆண்பெணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பினானே.

[உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும். அஃறிணை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், அவ்விருபாலுள் ஒருபாலை ஒழிக்கும் குறிப்பினான்.]

394. THE CHANGE OF ஆ TO ஓ IN CERTAIN POETICAL FORMS.

ஈஈஈ. பெயர்வினை இடத்து ன, ள, ர, ய ஈற்றயல்
ஆஓ, ஆகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே.

[வினா 95.]

[பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் னகார ளகார ரகார யகார ஈற்றய னின்ற விசுதிமுதல் ஆகாரம் ஓகாரம் ஆதலும் செய்யுளிடத்துரித்தாம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	வில்லான்	என்பதிற்கு	வில்லோன்	எனவும்.
	(2.)	தொடியான்	எ-திற்கு	தொடியோன்	எனவும்.
	(3.)	நல்லார்	எ-திற்கு	நல்லோர்	எனவும்.
	(4.)	கொடியாய்	எ-திற்கு	கொடியோய்	எனவும் வரும்.

வண்ணன் முதலியவை வண்ணோன் எனவர.
கிழவோன் என ஆகாரம் ஓகாரம் ஆபீற்ற.

395. TERMINATIONS COMMON TO AFFIRMATIVE AND NEGATIVE FORMS.

நகூரு. உருபும், வினையும், எதிர்மறுத் துணைப்பினும்
திரியா தத்தம்ஈற் றுருபின் என்ப.

[வினா 89.]

[எட்டுவேற்றுமை உருபுகளும், மூவகை வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் ஈற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) செய்வான், செய்வான் என்பவற்றில் ஆன் என்னும் விருதியைக்காண்க,
கடவாத், கடக்கிற என்பவற்றில் ஆ என்னும் விருதியைக்காண்க.

396. HOWEVER COMPLEX THE SENTENCE THERE CAN BE BUT ONE FINITE WORD.

நகூசு. உருபுபல அடுக்கினும், வினைவே றடுக்கினும்,
ஒருதம் எச்சம் ஈற்று முடியும்.

[வினா 133. 135.]

[வேற்றுமை உருபுகள் விரிந்தும், தொக்கும், தம்முள் விரவிப்பல அடுக்கி வரினும், வெவ்வேறு பலஅடுக்கி வரினும், மூவகை வினைச்சொற்களும் தம்முள் விரவியடுக்கும் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பலஅடுக்கி வரினும், தத்தம் எச்சம் இறுதியில் ஒன்று வர அதனோடனைத்தும் முடிவனவாம்.]

(உ-ம்.) சாத்தன் பாணையது கோட்டை துணிக்கட் பொருட்டு வானந் குறைத்தான்.
[உருபுகள் விரவிப்பல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]

சாத்தனையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் வாழ்த்தினான்.

[இரண்டாம் உருபு வேறுபல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]

சாத்தனுக்குப் கொற்றனுக்குத் தேவனுக்கும் பூதனுக்குத் தந்தை.

[என்காம் வேற்றுமை வேறுபல அடுக்கி ஒருபெயரைக் கொண்டன.]

வான் கைக்கொண்டான். [உருபு தொக்கு வந்தது.]

உண்டான், திண்டான், ஒடினான், பாடினான் சாத்தன்.

397. WORDS INTERPOSED BETWEEN THE GOVERNING AND GOVERNED FORMS.

நகூஎ. உருபு முற்றீர் எச்சங் கொள்ளும்

பெயர்வினை இடைப்பிற வாலும் ஆம்ஏற்பன.

[வினா 132.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[வேற்றுமை உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயரச்சங்களும்கூட, வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிற சொற்கள் வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப் பொருந்துவன.]

(உ-ம்.)	சாத்தன்	(வயிரூர்)	உண்டான்.
	அந்தை	(அழகுபெற)	செய்தான்.
	விருந்தின்	(ஒருபோதும்)	உண்ணான்.
	பகைவரை	(மாய)	வெட்டினான்.

398. DEPENDANT WORDS MAY ALSO FOLLOW THEIR PRINCIPALS.

நகூஉ. எச்சப் பெயர்வினை எய்தும் ஈற்றினும்.

[வினா 86. 87.]

[உருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயர் எச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கொண்டு முடியும் எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் அவற்றிற்கு ஈற்றினும் வரும்.]

(உ-ம்.)	சாத்தன் வந்தான்.
	வந்து போனான். மரத்தைக் குறைத்தான்.
	வந்தான் சாத்தன், போயினான் வந்து.
	குறைத்தான் மரத்தை.

399. WORDS WHICH INCLUDE OTHERS BY IMPLICATION.

நகூகூ. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே.

[பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள் ஒவ்வொன்று, எஞ்சி நின்ற தன்றன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரித்தாம்.]

(உ-ம்.)	சேற்றை கனி உண்டான். (கறியை கனி தின்றான்.)
	நஞ்சு உண்டான் சாவான். (உண்டான் சாவான், உண்பது சாம்.)

400. COMMON NOUNS.

சூ00. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு
மேல் வருஞ் சிறப்புப் பெயர் வினைதாமே.

[திணை பால் இடம் காலங்கட்கும் பொதுவாகிய பெயர் வினைகளினுடைய பொதுத்தன்மையினை நீக்கி ஒன்றற்கு உரிமைசெய்யும் மேல்வருஞ் சிறப்புப்பெயர் வினைகள்தாமே.]

(உ-ம்.) சாத்தன் இவன், சாத்தன் இது. [சிறப்புப்பெயர்.]
ஒருவர் என் ஐயர், ஒருவர் என் தாயர். [சிறப்புப்பெயர்.]
மாம் வளர்ந்தது, மாம் வளர்ந்தன. [சிறப்புவினை.]

யாம் எல்லாம் வருவம். } [எல்லாம் என்பது மூவிடத்திற்கும் பொதுமையை
சீர் எல்லாம் போயின். } சிறப்புப் பெயராலும் வினையாலும் நீக்கின.]
அவர் எல்லாம் வருவர். }

401. IMPERFECT FORMS ARE FOLLOWED BY THEIR APPROPRIATE SUPPLEMENTARY WORDS.

ச0க. பெயர், வினை, உம்மை, சொல், பிரிப்பென, ஒழிஇசை
எதிர்மறை, இசை, எனுஞ் சொல் ஒழிபொன்பதும்,
குறிப்புந், தத்தம் எச்சம் கொள்ளும்.

[பெயரசெச்சமும், வினையெச்சமும், உம்மையெச்சமும், சொல்லெச்சமும், பிரிநிலையெச்சமும், எனவெச்சமும், ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறையெச்சமும், இசையெச்சமும் ஆகிய சொல்லெச்சம் ஒன்பதும், குறிப்பெச்சம் ஒன்றும், தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டுமுடியும்.]

- (உ-ம்.) (1.) செய்த சாத்தன். [பெயர் எச்சம்.]
(2.) செய்து வந்தான். [வினை எச்சம்.]
(3.) சாத்தனும் வந்தான். [முன்னர் கொற்றன் வந்தான் உம்மை எச்சம்.]
(4.) இவ்வென்றல் பார்க்கும் வகைஆன்ற. [இவ்வென்ற சொல்லுதல் சொல்லெச்சம்.]
(5.) சாத்தனே கொண்டான். [பிறர் கொண்டிலர் பிரிநிலை எச்சம்.]
(6.) கடல் ஒவ்வென ஒலித்தது. [என எச்சம்.]
(7.) உன்னுதற்கோ வந்தான். [ஒழியிசை எச்சம்.]
(8.) யானே செய்தேன். [எதிர்மறை.]
(9.) இப்பட்டுச் சேனம். [இசை எச்சம் சேனதன்எனது.]

ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை முதலியன குறிப்பெச்சமாக.

402. ELLIPSIS.

தொகை நிலைத்தொடர்.

ச0உ. பெயரொடு பெயரும், வினையும், வேற்றுமை
முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை
ஒழிய இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்சொல்.
[வினா 151.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச் சொல்லும், வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர் வகுத்துக்கூறும் அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றினுருபுகள் இடையே தொக்குநிற்ப இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன யாவை அவை தொகை நிலைத் தொடர் சொற்களாம்.]

403. THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL EXPRESSIONS.

ச௦௩. வேற்றுமை, வினை, பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி, எனஅத் தொகை ஆறாகும்.

[வினா 151.]

[வேற்றுமைத் தொகையும், வினைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், உவமைத்தொகையும், உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித்தொகையும் என மேற்கூறிய தொகைநிலைத்தொடர்சொல் அறுவகைப்படும்.]

404. ELLIPSIS OF THE CASAL SIGN.

வேற்றுமைத் தொகை.

ச௦௪. இரண்டு முதலா இடையா றுருபும் வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

[வினா 152.]

[எழுவாய்க்கும் வளிக்கும் இடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபும் தொக்க தொடர்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நிலங்கடந்தான். [இருமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்.]
யானைக்கோட்டு நுனிக்குறைந்தான். [பன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர்.]

405. ELLIPSIS IN VERBS OF THE SIGNS OF TENSE, PERSON, &c.

விண்ணத்தொகை.

ச௦௫. காலங் கரந்த பெயர்எச்சம் வினைத்தொகை.

[வினா 153.]

[காலம் பற்றிப் புடை பெயர்ச்சி வினை உருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக்குநிற்பச் செய்வதாதி அறுபொருட் பெயராகிய தம் எச்சங் கொண்டபெயர் எச்சங்கள் வினைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ஆடுவேல்.
ஆட்டம்.
திரிதொழில்.
உண்சோறு.
புண்பொழுது.

6

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN: APPPOSITION.

சு0௬. பண்பை விளக்கு' மொழி தொக் கனவும்,
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங், குணத்தொகை.
[வினா 154.]

[குணப்பெயரோடு குணிப்பெயர் புணருங்கால் அக்குணியோடு குணத்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமைநயத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் ஆகிய என்னும் மொழியாகிய பண்புருபு தொக்குநிற்பனவும், அப்பண்புருபு தொக்குநிற்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆம் ஒருபொருட்கு இருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) ஆயன் சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்டுப்பண்புத்தொகை.]

செந்தாமரை.	[செம்மையாகிய தாமரை.]
கருங்குவளை.	[கருமையாகிய குவளை.]

407. ELLIPSIS OF PARTICLE OF COMPARISON.

சு0௭. உவம உருபில் துவமத் தொகையே.
[வினா 155.]

[வினை பயன் மெய் உருவு என்பன பற்றிவரும் உவம உருபுகள் தொக்க தொடர்சொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) மதிமுகம். [மதிபோலும் முகம்.]
பவளவாய். [பவளம் போலும் வாய்.]

408. PARTICLES OF COMPARISON.

சு0௮. போலப், புரைய, ஒப்ப, உறழ்,
மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன,
என்பவும், பிறவும், உவமத் துருபே.
[வினா 109.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[போல என்பது முதலிய செய என் எச்சம் பத்தும், அன்ன, இன்ன என்னும் பெயர்எச்சக் குறிப்பிரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், உவம உருபுகள் ஆம்.]

409. ELLIPSIS OF உம், THE CONJUNCTIVE PARTICLE.

சு0க. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்த நீட்டல்,

எனுநான் களவையுள் உம்இல தத்தொகை.

[வினா 156.]

[எண்ணல் அளவை, எடுத்தல் அளவை, முகத்தல் அளவை, நீட்டல் அளவை என்னும் நால்வகை அளவைகளால் பொருள்களை அளக்குங்கால் தொடரும் அவ்வளவைப் பெயர்களுள் உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பன உம்மைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கயில பரணர்.	[எண்ணல்.]	(கயிலனும் பரணனும்.)
கழஞ்சே கால்.	[எடுத்தல்.]	(கழஞ்சும் காலும்.)
கலனே துணி.	[முகத்தல்.]	(கலனும் துணியும்.)
சாணரை.	[நீட்டல்.]	(சாணும் அணையும்.)

410. THE ELLIPSIS OF OTHER WORDS: METONYMY.

சுக0. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன்மொழி.

[வினா 157.]

[வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலைத்தொடர் மொழி களுக்கும் புறத்து அவை அல்லாத பிறமொழிகள் ஆகிய உருபுகள் தொகு தல் அன்மொழித்தொகை ஆம்.]

(உ-ம்.) பூக்குழல்	= பூவைபுடைய குழலினை புடையாள்.
பொந்ருவி	= பொன்னினுடைய தாலியினை புடையாள்.
தடியிடை	= தடியின்ன இடையினை புடையாள்.

411. THE WORD WHICH RENDERS THE ELLIPTICAL EXPRESSION INTELLIGIBLE.

சுக்க. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

[தொகைநிலைத்தொடர் மொழிகளின் முன்மொழிக்கண் எனும், பின் மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்குப் புறத்துமொழிக்கண் எனும், சிறந்துநிற்கும் தொகைநிலைத்தொடர் பொருள்.]

(உ-ம்.) குடம் வனைந்தான்.	[முன்மொழிக்கண்.]
நிலம் உழுதான்.	[பின்மொழிக்கண்.]
புலிவீற கெண்டை.	[அனைத்துமொழிக்.]
தாழ்குழல்.	[புறமொழிக்கண்.]

412. TWO ELLIPTICAL FORMS DISTINGUISHED.

சகஉ. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை ஆகும்;

மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை ஆகும்.

[வல்லொற்றிடையே வந்துழி இடத்தின்கண் தொக்க தொகை ஆம்
மெல்லொற்றிடையே வந்துழிப் பெயரின்கண் தொக்க தொகையாம்.]

(உ-ம்.) வகெக்கண்ணன்.	[வகெகாட்டிற் பிறந்தகண்ணன்.]
வகெக்கண்ணன்.	[வகெகனெய கண்ணன்.]

413. THE PLURAL TERMINATION AFTER THE LAST NOUN.

சகந. உயர்திணை உம்மைத் தொகைபலர் ஈறே.

[வினா 156.]

[உயர்திணை ஒருமைப்பாலின்கண் வரும் உம்மைத்தொகைகள் ரவ்வீ
றும் கள்ளீறும் ஆகிய பலரீற்றனவே ஆம்.]

(உ-ம்.) கபில பாணர், தேவன் தேவிகள்.

நிலரீர் தீ காற்றகாயங்கள். } அகீற்றினையிலே பன்மைநற்றலும்,
நிலரீர் தீ காற்றகாயம். } இயல்பான ஒருமை நற்றலும் வந்தன.

414. AMBIGUOUS ELLIPSIS.

சகசு. தொக்குழி மயங்குந இரண்டு முதல் ஏழ்

எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப.

[வேற்றுமைஉருபு முதலிய உருபுகள் தொக்கு நின்ற வழிப்பொருள்
களான் மயங்கும் இயல்பின்வாகிய தொடர்சொற்கள் இரண்டுமுதல்
ஏழீறாகிய பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) தெய்வ வணக்கம். [இரண்டுபொருள்: தெய்வத்தை வணங்கும்
வணக்கம் எனவும்; தெய்வத்துக்கு வணக்கம், எனவும் விரியும்.]
தற்சேர்த்தார். [மூன்றபொருள்: தன்னைச் சேர்த்தார்; தன்னோடு
சேர்த்தார்; தன்கண்சேர்த்தார் எனவிரியும்.]
தொல்லிலக்கணம். [தான்றபொருள்.]
பொன்மணி. [ஐந்தபொருள்.]
மாவேலி. [ஆறுபொருள்.]
சொற்பொருள். [எழற்பொருள்.]

415 UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

சகரு. முற்றீ ரெச்சம், எழுவாய், விளிப்பொருள்,

ஆறுரு பிடை, உரி, அடுக்கிவை தொகாநிலை.

[முற்றும், பெயர்எச்சமும், வினைஎச்சமும், எழுவாயும், விளியும் ஆகிய ஐவகைப்பொருளின்கண் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்; வேற்றுமைப்பொருளின்கண், அவற்றின் உருபாகிய இரண்டாவது முதலிய ஆறும் இடையே விரிந்துநிற்ப பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும், ஏனை இடைச்சொற்.புணர்ச்சியும், உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல் அடுக்கிவரும் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்.]

(உ-ம்.) உண்டான் சாத்தன். [தெரிநிலை வினைமுற்று.]

குறையன் கொற்றன். [குறிப்புவினை முற்று]

உண்ட சாத்தன். [பெயர் எச்சம்.]

கரிய குதினா. [குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]

உண்டி வந்தான். [வினைஎச்சம்.]

இன்றி வந்தான். [குறிப்பு வினைஎச்சம்.]

சாத்தன் வந்தான். [எழுவாய்.]

சாத்தவா. [விளி.]

குடத்தை வளைந்தான். [வேற்றுமை உருபு.]

அதகொழுமி. [இடைச்சொல்.]

நனிபேதையே. [உரிச்சொல்.]

பாம்பு பாம்பு. [அடுக்குச்சொல்.]

416. GRAMMATICAL ERRORS.

சகசு. தினையே, பால், இடம், பொழுது, வினா, இறை,

மரபாம் ஏழு மயங்கின் ஆம் வழுவே.

[திணைமுதலாக மரபு ஈழாக வரும் ஏழும் தத்தம்நெறி மயங்கின் வழுவாம்.]

(உ-ம்.) அவன் வந்தது. [திணைவழு.]

அவன் வந்தார். [பால்வழு.]

நேற்ற வருவான். [காலவழு.]

கற்கின்ற எருமைபாலோ, சினையோ. [வினாவழு.]

கடம்பூர்க்கு வழியாத? என்றல் இடம்புணர் என்னுவின் கன்றன்ற. [விடைவழு.]

ஆடு மேய்ப்பாளைப் பாகன் என்பது. [மரபுவழு.]

417. IN QUESTIONS, WORDS OF COMMON GENDER, &c. TO BE USED.

சுகள. ஐயந், திணை, பால் அவ்வப் பொதுவினும்

மெய்தெரி பொருள்மேல் அன்மையும் விளம்புப.

[திணையத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், பாலையத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், துணிந்தப்பொருண்மேல் எலாத தன்மையினை வைத்துங் கூறுவாற்புலவர்.]

- (உ-ம்.) (1.) { குற்றியோ, மகனோ அங்கனக் தோன்றிறுது?
தோன்றிறுவன்? என்பது வரு.
குற்றியோ, மகனோ அங்கனக் தோன்றிறு உரு?
என்பபொதுச் சொல்லாற் கூறுக. [திணையம்.]
- ஆண்மகனோ, பெண்மகனோ, அங்கனக் தோன்றிறுவர் ஆர்? [பால்ஐயம்.]
- ஒன்றோ, பலவோ, இச்செய்யுக்க பெற்றம்? [அஃறிணைப்பால் ஐயம்.]

(2.) ஆண்மகன் எனிற பெண்மகன் அல்லன்.

குற்றினின் மகன் அன்று.

பல எனின் ஒன்றல்ல.

418. A NEUTER FOLLOWED BY MASCULINE OR FEMININE: ANOMALY I.

சகடி. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள்முதல் ஆறும்

அதனொடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின.

[வினா 137.]

[உயர்திணையைத்தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருள் ஆகிய ஆறும் உயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின் அவ்வெழுவாய்க்குரிய உயர்திணை முடிவினவாம்.]

- (உ-ம்.) நம்பி. { பொன் } பெரியன்.
நாடு }
வானோ } கூரியன்.
மூக்கு } நல்லன்.
குடிமை } கடியன்.
நடை }
- [நம்பிக்குப் பொன் பெரித என்பது நெப்ப.]

419. HIGH AND LOW CLASS NOUNS SOMETIMES TAKE A COMMON VERB: ANOMALY II.

சககூ. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்,
மிகவினும், இழிபினும், ஒருமுடி பினவே.

[திணையும்பாலும் வேறுவினைப் பலபொருள்களும் விரவிநின்ற வழியவை பலவும் சிறப்பினாலும், மிகுதியினாலும், இழிபினாலும் ஒருமுடிபினவாம்.]

- (உ-ம்.) நிற்கலும் சான்றோரும் ஒப்பர். ஆமையும் பெரியரும் ஐந்தடக்கி சிற்பார். [சிறப்பு.]
- பார்ப்பார், தவறே, சுமந்தார், பிணிப்பட்டார், மூத்தோர், குறவி எனும் இவர்கட்கு. [மிகுதி.]
- மூர்க்களும் முதலையுக் கொண்டதுவிடார். [இழிப்பு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

420. GENDER AND NUMBER CONFOUNDED, FROM JOY AND OTHER CAUSES: ANOMALY III.

வழுவமைதி.

சஉ0. உவப்பினும், உயர்வினும், சிறப்பினும், செறவினும், இழிப்பினும், பால்தினை இழுக்கினும் இயல்பே.

[வினா 137.]

[உவப்பு முதலிய ஐந்தினும் பாலுந் திணையும் வழுவ வரினும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) தன் புதல்வனை, “என் அம்மை வந்தாள்” என்பத உவப்பின் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று.

ஒர்ஆவினை “என் அம்மை வந்தாள்” என்பத மறித்தியினால் அகீர்னை உயர்தினை ஆயிற்று.

ஒருவனை, “அவர் வந்தார்.” [உயர்வு.]

“நாதாய்! முவேழுலகுக்குந் நாயே.” [சிறப்பு.]

எனைத்தனையர் ஆயினும் என்னும்?

தினைத்தனையுந் தோன், பிறன்இல் புகல். [கோபம்.]

பெண்வழிச் சொல்வானே கோக்கி, “இவன்பெண்.” [இழிவு.]

421. NUMBERS AND PERSONS INTERCHANGED: ANOMALY IV.

வழுவமைதி.

சஉக. ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும் ஓர்இடம் பிறஇடம், தழுவலும் உளவே.

[வினா 137.]

[ஒருமைப்பாலின்கண் பன்மைச்சொல்லைத் தழுவிக் கூறுதலும், பன்மைப்பாலின்கண் ஒருமைச்சொல்லைத் தழுவிக் கூறுதலும், ஓரிடத்தின் கண் பிறவிடச்சொல்லைத் தழுவிக் கூறுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இக்குன்றத்தே எல்லாம் கொண்டுத்தான் இவன். [ஒருமையில் பன்மை.]

(2.) இரண்டு கண்ணுஞ் சிவந்தது. [பன்மையில் ஒருமை.]

(3.) அகிதைத் தந்தை அடம்போரிற் செறியர். [ஒருமையில் பன்மை.]

(4.) சாந்தந்தாய் இவை செய்வனே? [படர்க்கையில் தன்மை.]

(5.) நீயோ, அவனோ யார் இதசெய்தார்? [விரவி ஓரிடத்திற்குரிய முடிபேற்றது.]

422. CERTAIN UNVARYING USES OF THE PERSONS.

சஉஉ. தால், வால், கொடை, செலல் சாரும் படர்க்கை; எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும்.

[இந்நால்வகைச் சொற்களையும் படர்க்கை சாரும்; இவற்றுள் முதற்கண் நின்ற தரல், வரல் என்னும் இருவகைச்சொற்களையும் தன்மை முன்னிலைகள் ஏற்கும்.]

(உ-ம்.) அவனுக்குத் தந்தான்.
அவன்பால் வந்தான்.

எனக்குத் தந்தான்.
என்பால் வந்தான்.

நினைக்குத் தந்தான்.
நின்பால் வந்தான்.

423. THE THREE TENSES.

சஉ௩. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

[வினா 78.]

[முன்னர்க் கூறிய காலம் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் என மூன்றும்.]

424. THE PRESENT EXPRESSES ANYTHING SUBSISTING IN THE THREE TIMES: ANOMALY V.

சஉ௪. முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல் பொருளைச்

செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

[வினா 146.]

[தந்தொழில் இடை அறுது, முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் இயலும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) அவனியைத் தாங்கி அரசு இருக்கின்றான்.
மலை சிறிதிறது, தெய்வம் இருக்கின்றது.

425. INTERCHANGE OF TENSES: ANOMALY VI.

சஉ௫. வினைவினு' மிகவினும், தெளிவினும், இயல்பினும்,

பிறழவும் பெறாஉமுக் காலமும் ஏற்புழி.

[வினா 146—149.]

[வினைவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் மூன்றுகாரணங்களினாலும், காரணமின்றியும், முக்காலங்களையும் ஒன்றை ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஏற்கும் இடத்து.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) “உண்டேன், உண்டேன்.” [என்பான் விரைவிலுள்.]

கனவு செலிற்சை அறப்புண்டான். [மிகுதி.]

ஏறம்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின் மறை பெய்தது. [தெளிவு.]
எனம் பண்டு வினையாடுவதிக்காய். [இயல்பு.]

426. SEVEN DIFFERENT KINDS OF QUESTIONS.

வினா.

சுஉக. அறிவறி யாமை, ஐயுறல், கொளல், கொடை,
ஏவல், தரும்வினா ஆறும் இழுக்கார்.

[அறிவு முதலியன தருதலான் வரும் வினா ஆறனையும் களையாது
கொள்வர் புலவர்.]

(உ-ம்.) “இக்குத்திக்குப் பொருள்பாது.”

- (1.) ஆசிரியன் மாணக்கனைசேர்க்கி கேட்பது. [அறிவினா.]
- (2.) மாணக்கன் ஆசிரியனைசேர்க்கி அவ்வாறு கூறவது. [அறியாவினா.]
- (3.) குற்றியோ மகனே. [ஐயவினா.]
- (4.) பொன்னுனதோ, மணியுனதோ. [கொளல்வினா.]
- (5.) சாத்தனுக்கு ஆடையிலையே. [கொடைவினா.]
- (6.) சாத்தா உண்டாயோ. [ஏவல்வினா.]

427. DIFFERENT MODES OF ANSWERING.

விடை.

சுஉஎ. சுட்டு, மறை,நேர்; ஏவல், வினாதல்,
உற்ற துரைத்தல், உறுவது கூறல்,
இனமொழி எனும்எண் இறையுள்,இறுதி
நிலவிய ஐந்தும் பொருண்மையி னேர்ப்.

[இவ்விறை எட்டனுள் முன்னைய மூன்றும் செவ்வனிறையும். பின்
னைய ஐந்தும் இறைப்பொருள் பயத்தலின் இறையாகத் தழீஇக் கொள்வர்
புலவர்.]

- (உ-ம்.) (1.) “கருவருக்கு வழியாது”? இது. [சுட்டு.]
(2.) செய்வாயோ? செய்யேன். [மறைவிடை.]
செய்வேன். [உடன்படல்.] } செவ்வனிறை.

குறிப்பினவே
இறைபயப்பது. { கீ செய். [ஏவல்.]
செய்வேனே. [வினாதல் விடை.]
உடம்புகொத்தது. [உற்றதுரைத்தல்.]
உடம்புகொம். [உறுவது கூறல்.]
[மற்றையதைச் செய்வேன். [இனமொழி.]

428. THE PERSON AND THE MEMBERS NOT TO BE CONFOUNDED.

சஉவு. வினாவினும் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

[வினாவதற் கண்ணும், செப்புதற் கண்ணும் சினைமுதல்கள் ஒற்றுமை கருதி மயங்கக் கூறப்படா.]

(உ-ம்.) சாத்திகண் பெரியவோ, கொற்றிகண் பெரியவோ?
சாத்தன் கல்லனோ, கொற்றன் கல்லனோ?
சாத்திகண் பெரிய, கொற்றிகண் பெரிய,
சாத்தன் கல்லன், கொற்றன் கல்லன்.
[வினாவதலும் விடைகொடுத்தலும் வழங்கிலை.]

கண்ணல்லவோ, அவன் கல்லனோ?
கண்கல்ல, அவன் கல்லன். [வழு.]

429. CLASSICAL USAGE.

மரபு.

சஉகூ. எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறு யாந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே.

[வினா 163.]

[தொன்று தொட்டு, உலகவழக்கினுஞ் செய்யுள்வழக்கினும் யாதொரு பொருளை யாதொரு சொல்லால் யாதொரு நெறியால் அறிவுடையோர் சொன்னார்களோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் அந்நெறியாற் சொல்லுதல் மரபு ஆம்.]

(உ-ம்.) யானேமேய்ப்பன் பாகன். [வழங்கிலை.]
குதிரைக்கன்று. [வழு.]

430. A NOUN OF MANY SHADES OF MEANING SHOULD HAVE A VERB THAT MAY AGREE WITH ALL.

சஉகூ. வேறுவினைப் பல்பொருள் தழுவிய பொதுச்சொலும்,
வேறவற்றெண்ணும், ஓர் பொதுவினை வேண்டும்.

[வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் ஒருங்கு தழுவி நிற்கும் ஓர் பொதுச்சொல்லும், அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாய் எண்ணிநிற்கும் பலசொல்லும், ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினைவேண்டாது எல்லாவற்றிற்கும் உரியதோர் பொதுவினை வேண்டுவனஆம்.]

(உ-ம்.) அடிசில் [எ-து] உண்பன, தின்பன, நக்குவன, குடிப்பனவற்றிற்குப் பொது, ஆதலால், அடிசில் அயின்ருர், மிசைத்தாள்என்க,
அணி அணித்தாள், படை வழங்கினார்.

431. AN EQUIVOCAL WORD DETERMINED BY A WORD IN THE CONTEXT.

சாநக. வினைசார் பினம்இட' மேவி விளங்காப்

பலபொருள் ஒருசொல் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

[குறித்த பொருளை விளக்கும் வினையினையும், சார்பும் இனமும் இடமும் முதலியபெயரினையும், பலபொருள் ஒரு சொற்பொருள்தி விளங்கிக் கிடந்ததேல் அதனை வாளாகுறி அவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமை யால் விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடு கூட்டிக் கூறுவர்புலவர்.]

(உ-ம்.) மா. [பலபொருள் ஒருசொல்.]

மாப்பூத்தது. [மரம்.]

மாவீழ்மலர். [வண்டு.]

காலாள், கரி, மா, இரதம், காலங்கம். [குதிரை.]

மாமறத்த மலர்மர்பன். [திரும்பன்.]

432. COMPOUND WORDS CAPABLE SOMETIMES OF A TWO-FOLD DIVISION AND INTERPRETATION.

சாநஉ. எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி

இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்தும் என்ப.

[வினா 150.]

[எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள் அங்கனங் குறித்துக் கூறுஞ் சொற்களின் இறுதியும் முதலுந் தோன்ற இசை அறுத்துக் கூறும் வேறு பாட்டால் துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) செம்பொன் பதின்னெழு.

செம்பொன் பதின்னெழு = செம்பொன் பத்துப்பலம்.

செம்பொன் பதின்னெழு = செம்பு ஒன்பது பலம்.

433. WORDS IN APPPOSITION MAY HAVE A COMMON VERB, OR EACH ITS OWN.

சாநந. ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரின், இறுதி

ஒருவினை கொடுப்ப; தனியும் ஒரோவழி.

[வினா 135.]

[ஒரு பொருள் மேல் பலபெயர் வருமாயின் பொருள் ஒன்றே என்பது தோன்ற இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக் கூறுவர், ஒருபொருளாதல் தவறாத வழிப்பெயர்தோறும் கொடுத்துங்கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆசிரியன், பேரூர்வோன், இளங்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்.

ஆசிரியன்வருக, பேரூர்வோன்வருக, இளங்கண்ணன்வருக, சாத்தன் வருக.

434. EPITHETS SHOULD PRECEDE THE NAME.

சுருசு. திணை, நிலம், சாதி, குடியே, உடைமை,
குணம், தொழில், கல்வி, சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெயர் ஏற்றிடில் பின்வரல் சிறப்பே.

[திணைமுதலாகக் கல்விசுருக விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப் பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கேற்குமாயின் அவ்வியற் பெயர் பின்வருதல் சிறந்த மரபாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) குன்றவன் கொற்றவன். [திணை.]
(2.) அறிவான் அழகன். [நிலம்.]
(3.) பரப்பான் பரையன். [சாதி.]
(4.) ஊர்ஜிழான் ஓணன். [குடி.]
(5.) பொன்னன் பொறையன். [உடைமை.]
(6.) கரியன் கம்பன். [குணம்.]
(7.) நாடகி கம்பி. [தொழில்.]
(8.) தெய்வப்பலவன் திருவள்ளுவன். [கல்வி.]

435. A DEMONSTRATIVE PRONOUN AFTER THE NOUN; THE VERB BEFORE OR AFTER.

சுருரு. படர்க்கை முப்பெயரோ ட்ணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்; வினை எனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடை; செய்யுட் கேற்புழி.

[படர்க்கை இடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விரவுப்பெயர் என்னும் மூவகைப் பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சாரின் அச் சுட்டுப்பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின்வரும். அவ்விடத்தே வினை யாகிய முடிக்குஞ் சொல்வரும் ஆயின், அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லை ஆ யின் அப்பெயர்க்குப் பின்னும் முன்னும்வரும்; இம்மரபு வழக்கின்கண் ணவாம் செய்யுட்கண்ணே எனின் நியதி இன்றி வேண்டியஆறே வரப் பெறும்.]

- (உ-ம்.) கம்பி வந்தான், அவனுக்குச் சோற இடுக. [உயர்திணை.]
எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. [அஃறிணை.]
சாத்தன் வந்தான் அவனுக்கு பலியிடுக. [விரவுப்பெயர்.]
வந்தான் கம்பி சோற இடுக.

கம்பி அவன், அவன் கம்பி.

அவன் அணங்கு கோய் செய்தான், ஆயிழாப், வேலன். [செய்யுள்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

436. WORDS REPEATED.

அடுக்குத் தொடர்.

சுரு. அசைநிலை, பொருணிலை, இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான் கெல்லைமுறை அடுக்கும்.

[அசைநிலைக்கும், வினைவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முத
விய பொருள் நிலைக்கும் இசை நிறைக்கும் ஒருசொல் இரண்டு மூன்று
நான்களவும் முறையே அடுக்கும்.]

- (உ-ம்.) (1.) அன்றே, அன்றே. [அசைநிலை.]
(2.) வந்தேன், வந்தேன். [வினைவு பொருணிலை.]
(3.) எவ்வுமே, எவ்வுமே, எவ்வுமே நாமகர்! [இசைநிறை.]
(4.) உய்யேன், உய்யேன். [அவலம்.]
(5.) நித்தித்தி. [அச்சம் மூன்றுமுறை]

437. REDUPLICATED WORDS MUST NOT BE DIVIDED.

சுரு. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

[இரட்டைச் சொற்கள் அவ் இரட்டிப்பிற் பிரிந்து தனித்து ஒலியா.]

(உ-ம்.) ஒரு ஒருத்த. [இது இரட்டித்தப் பிரிபாது சித்தது.]

438. ESSENTIAL ADJUNCTS NOT TO BE SEPARATED FROM A NOUN.

சுரு. ஒருபொருட் பலபெயர் பிரிவில வரையார்.

[ஒருபொருள் மேல் பலபெயர் கூறுங்கால் அப்பொருளினின்றும்
பிரிதல் இல்லாதனவற்றை நீக்காது கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆசிரியன் பெருந்தொன் இன்கண்ணன் சாத்தன் வந்தான்.
[மாணக்கருக்கு அற்பொருள் உணர்த்தலால் ஆசிரியத்தன்மையும்,
ஊருரிமையும் கண்ணின்வெறுபாடும் உடையவன் சாத்தன் ஆதலால் பிரிவில்லன்.]

439. REDUNDANT WORDS SANCTIONED BY CUSTOM: ANOMALY VII.

சுரு. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி நின்வழா.

[ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலசொற்கள் அவ்வாறு வருதற்கு
ஒர்காரணம் இன்றேனும் சொல்லின்பந் தோன்றச் சிறந்து நின்றவின்
அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம்.]

(உ-ம்.) மீய்சை. [மீஎன்பதும், மீசை என்பதும், மேல்.]
உயர்ந்தோரும் மலை. [உயர்ந்த, ஒக்கும் இரண்டும் ஒன்று.]
எனினெங்கு. [என இனமை இரண்டும் ஒன்று.]

440. உம் TO BE USED IN CERTAIN CASES.

சச0. இனைத்தென் றறிபொருள், உலகின் இலாப்பொருள்,
வினைப்படுத் துரைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

[வினா 113.]

[இத்தனை என்று வரையறை உணரப்படும் பொருளும், எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், அவற்றை வினைப்படுத்துக் கூறுங் கால் முற்றும்மை வேண்டி நிற்கும்.]

- (உ-ம்.) (1.) தமிழ்நாட்டுமேவேந்தரும் வந்தார். [இனைத்தென்றறிபொருள்.]
(2.) பவளக்கோட்டு சீலயானையென்றும் இல்லை. [உலகின் இலாப்பொருள்.]
ஓளிமுன்னிருள் எங்கும் இல்லை.

441. THE OBJECT SOMETIMES MADE THE SUBJECT: ANOMALY VIII.

சசக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே.

[வினா 129.]

[செயப்படுபொருளையுங் கருவியையும் இடத்தையும் செயலையுங் காலத்தையும் கருத்தாவைப் போல வைத்து, அதன்மேல் வினைமுதல் வினைஏற்றிக் கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம்.]

- (உ-ம்.) இம்மாடு நான் கொண்டது. } [செயப்படு பொருள்.]
இச்சேற நான் கொடுத்தது. }
இவ்வெழுத்து நான் எழுதினது. }

இவ்வெழுத்தாணி நான் எழுதியது. [கருவி.]
இவ்வீயென் இருந்தது. [இடம்.]
இத்தொழில் நான்செய்தது. [செயல்.]
இந்நரன் நான் பிறந்தது. [காலம்.]

442. THE FIRST MEMBER OF A COMPOUND NOUN MAY BE EITHER COMMON, OR PECULIAR TO THOSE WORDS.

சசஉ. பொருள்முதல் ஆறும் அடைசேர் மொழிஇனம்
உள்ளவும், இல்லவும், ஆம்இரு வழக்கினும்.

[வினா 150.]

[பொருள் ஆதி ஆறுகிய அடைகள் அடுத்து வருமொழிகள் இனம் உள்ளனவே ஆம், அன்றி இனம் இல்லனவும் ஆம் உலகவழக்கினுள்ளும் செய்யுள் வழக்கினுள்ளும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) செந்தாமரை. } [இனம் உள்ளது.]
 செங்குடம். }
 உப்பம். }
 சிறைவண்டி. } [இனம் இல்லாத உப்பில்லா அனம் இல்லாததினவே.]

443. SUCH EPITHETS MAY SUGGEST THE OPPOSITE.

சுசூக. அடைமொழி இனமல் லதூந்தரும் ஆண்டுறின்.

[மேற்கூறிய அடைசேர்மொழி இனத்தைத் தருதலே அன்றி, அதனோடு இனம் அல்லதனையும்தரும், அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமாயின்.]

(உ-ம்) அறஞ்செய்தான் மோட்சம் புருவான் எனின்.
மறஞ் செய்தான் நாகம் புருவான் எனவரும்.

444. SUCH MEMBERS OF COMPOUND WORDS MAY BE ACCUMULATED.

சச்சு. அடைகினை முதல்முறை அடைதலும், ஈர்அடை முதலோ டாதலும், வழக்கியல்; ஈர்அடை கிளையொடு செறிதலு மயங்கலும் செய்யுட்கே.

[மேற்கூறிய அடை, முதல் சினைகளை அடுத்து வருங்கால், ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருதலும்; இரண்டடை முதலை விசேடித்து வருதலும், வழக்கு நடையாம்; இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும் இவ்வரம்பிறந்து வருதலும் செய்யுள் நடை ஆம்.]

(உ-ம்.) செங்காஞ்சா. } [ஒச்சுடை, ஒருகினை, ஒருமுதல்.]
 பழக்குவ வளமு. }
 மூழ்ந்துதினா கடல். }
 மனைச்சிற விறகு. [இரண்டு அடை.]
 சிறுகருங்காக்கை. [இரண்டடை முதல்.]

சிறுபைத்துவி. [சாடை, கினை.]

பெருந்தோட சிறுமருக்குற பேரமர்க்கட்பேதை. [மயங்கிவ]

445. LET NATURAL QUALITIES BE SO EXPRESSED.

சுசுடு. இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்.

[இயற்கைப் பொருள் செயற்கைப் பொருள் என இருவகைப்படும் பொருள்களுள் இயற்கைப் பொருள் இத்தன்மைத்து என்று கூறுக.]

(உ-ம்.) நிலம் வலிது.

446. WHEN ARTIFICIAL QUALITIES ARE SPOKEN OF THE CAUSE MAY BE EXPRESSED OR UNDERSTOOD; SO MAY THE WORD IMPLYING THE ACQUISITION OF THE QUALITY.

சசுசு. காரண முதலா ஆக்கம் பெற்றும்,
காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும்,
ஆக்கம்இன்றிக் காரணம் அடுத்தும்,
இருமையும் இன்றியும் இயலுஞ் செய்யும்பொருள்.

[முதல் துணை நிமித்தங்களால் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப் பொருளைக் கூறுங்கால் காரணச் சொல் முன்வர ஆக்கச் சொல் பின்வரப் பெற்றும் காரணச் சொல் தொக்குநிற்ப ஆக்கச் சொல் வரப்பெற்றும் ஆக்கச் சொல் தொக்கு நிற்பக் காரணச் சொல்வரப் பெற்றும் இவ்விருவகைச் சொல்லும் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) கலெத்தகபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் கல்லவாயின.
[காரணமுதலா ஆக்கம் பெற்றது.]

மயிர் கல்லவாயின. [காரணச்சொல் தொக்கு ஆக்கம் பெற்றது.]

கலெத் தகபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்கல்ல. [ஆக்கச்சொல் தொக்கு வந்தது.]

மயிர்கல்ல. [இரண்டும் தொக்கு வந்தது.]

447. METHODS OF NEGATION AND AFFIRMATION.

சசுஎ. தம்பால் இல்ல தில்லெனின், இன்னாய்
உள்ளது கூறியு மாற்றியும், உள்ளது
சுட்டியும், உணாப்பர் சொற்கருங் குதற்கே.

[ஒருவன் வினவியது தம்பக்கல் இல்லையாயின் அதனை இல்லை என்னல் உறின் அவன் வினவியதற்கு இனமாய்த் தம்பக்கல் உள்ளதனைக்கூறி அக்கூற்றானே அதனை இல்லை என்றும், உள்ளதாயின் இத்துணை உண்டென்றும் கூறுவர் புலவர் வினவுதலும் செப்புதலும் ஆகிய சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு.]

(உ-ம்.) பயறனதே, வண்டிதே?
உருத்தண்டு.
உண்டு.
இவ்வளவுண்டு. }

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

448. THE THREE SYNONYMS ஈ, தா AND கொடு.

சசஅ. ஈ, தா, கொடு எனு மூன்று முறையே

இழிந்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்புகா.

[“ஈ” என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “தா” என்பது ஒப்போன் ஒப்போன்மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “கொடு” என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) தந்தை ஈ!
தோழர் தா!
மைந்தர் கொடு!

449. WORDS THAT SUGGEST AN IDEA.

சசக. முன்னத்தின் உணரூங் கிளவியும் உளவே.

[வெளிப்படையான் அன்றிக் குறிப்பால் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) செஞ்செவியர் = செவியல்லாஞ் செம்பொன் அணிந்த செவ்வத்தினர்.

450. WHEN IMPOSSIBLE ATTRIBUTES ARE POETICALLY ASCRIBED USE THE WORDS OF THE LOWER CLASS (NEUTER).

சரு0. கேட்குந போலவுங், கிளக்குந போலவும்,
இயங்குந போலவும், இயற்றுந போலவும்,
அஃறிணை மருங்கினும், அறையப் படுமே.

[கேளாதனவற்றைக் கேட்குவன போலவும், சொல்லாதனவற்றைச் சொல்லுவன போலவும், நடவாதனவற்றை நடப்பன போலவும், இத் தொழில்கள் அல்லன பிறசெய்யாதனவற்றைச் செய்வன போலவும், அஃறிணைஇடத்தும் சொல்லப்படும்.]

(உ-ம்.) இரவெல்லாம் சிங்கும் ஆல் சங்கந்தித்தின்கள்.
பகைமையும் கேள்மையும் கண்ணுணர்கும்.
இய்வழி அய்யருக்குப் போம்.
தேய் தேவர்க்கேழை மலை.

451. IN POETICAL AND RHETORICAL FIGURES GENDERS AND CLASSES ARE CONFOUNDED [PERSONIFICATION].

சடுக. உருவகஉவமையில், திணை, சினை முதல்கள்,
பிறழ்தலும், பிறவும் பேணிநர் கொளலே.

[‘உருவகத்தின் கண்ணும் உவமைக் கண்ணும் இருதிணை தம்முள் மயங்குதலும் சினைமுதல் தம்முள் மயங்குதலும் இவ்வியலுள் சொல்லாது ஒழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க.]

(உ-ம்.) மன்னர் மடங்கள், மறையவர் சொல்லலே,
அன்ன கடைவினாக்க் காரமுதல், தன்னும்,
பரிசிலர்க்கு வானம், பனிமலர்ப்பூம்பைந்தல்.
எரிசினவேறென எங்கே?

452. THE EIGHT METHODS OF CONSTRUCTION.

சடுஉ. யாற்று நீர், மொழி மாற்று, நிரனிறை, விற்பூண்,
தாப்பிசை, அனாமறி பாப்புக், கொண்டுகூட்
ட்டிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோள் எட்டே.

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறைப் பொருள்கோளும், விற்பூண்டுப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அனாமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும் எனப் பொருள்கோள் எட்டாம்.]

(I.) NATURAL CONSTRUCTION.

453. WHEN THE CONSTRUCTION FLOWS LIKE A RIVER.

சடுந. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான் பொருள்
அற்றற் றொழுகும் அஃ தியாற்றுப் புனலே.

[மொழிமாற்று முதலிய போல் பிறழ்ந்து செலவேண்டாது யாற்றுப் புனல் ஒழுக்குப்போல் நெறிபட்டு அடிதொறும் வான் பொருள் அற்றற் றொழுகும் அப்பொருள்கோள் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) சொல்லரும் ஞர், பசும் பாம்பின் தோற்றம் போல்
மெல்லவே ஒரு விருந் தீன்று, மேல் அவர்
செல்வமே போல் தலை நிறவித், தேர்ந்த தூற
கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் கையத்தவே.

(II.) TRANSPOSED CONSTRUCTION.

454. WHEN A DISTINCT CLAUSE IS INTERPOSED BETWEEN TWO WORDS
CLOSELY CONNECTED IN SENSE.

சுருசு. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

[இரண்டு மொழியும் அவை கொள்ளும் இரண்டு பயனிலையுமாய் வரக்
கூறுவார் அந்நான்கனுள் ஏற்ற பயனிலைகட் கியையும் மொழிகளைத்
தனித்தனிக் கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப்
பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கரைஆடக் (கெண்டை கயத்தாட) மஞ்சை, கரை (ஆழஅம்மி)
மிதப்ப, வரை அனைய யானைக்கு (தீத்தமுயற்கு) நிலை, என்ப
கானக நாடன் கலை.

(III.) ARTIFICIALLY ARRANGED CORRESPONDING CONSTRUCTION.

455. WHEN SEVERAL SUBJECTS ARE STRUNG TOGETHER, AND THEN THEIR
SEVERAL PREDICATES FOLLOW IN CORRESPONDING ORDER.

சுருரு. பெயரும் வினையும்ஆம் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிநீஇ முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை மொழியே.

(எக-ம். சூத்திரம் இதற்கு உதாரணம்.)

[பெயரும் வினையும் ஆகியசொற்களையும் அவைகொள்ளும் பெயரும்
வினையும் ஆகிய பயன் நிலைகளையும் வேறு வேறு நிறையாக நிறுத்தி
முறையாய் எனும் எதிராய் எனும் இத்தகிது பயன் நிலை என்பது படக்
கூறும்பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரனிறைப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.)	சொடி தசப்பு	மதி மூகம்	பிடி கடை
	குலை கண்	பவனம் வாய்	பிணை கோக்கு
	கொட்டை மேனி	முத்தம் முதுவல்	மஞ்சை சாயல்

(IV.) THE STRUNG-BOW CONSTRUCTION.

456. WHEN THE FIRST AND LAST WORDS CORRESPOND.

சருக. எழுவாய் இறுதி, நிலைமொழி தம்முள்
பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் ஆகும்.

[செய்யுட்கண் முதலினும் ஈற்றினும் நிற்கு மொழிகள் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவிற் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) திறந்திமென், தியவை பிற்காண்டொதர்
இறந்த படிந் பெரிதாம் ஏதம் உறந்தையர்கோள்
தன்னா மாபீந் நயிழ் பெருமனோக்
கண்ணாக் காணக் கதவு.

(V.) THE DOUBLE-FACED CONSTRUCTION.

457. WHEN THE SUBJECT IS IN THE MIDDLE.

சருக. இடைநிலை மொழியே ஏனைஈர் இடத்து
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

[இடை நிற்கு மொழி ஒழிந்த முதலினும் ஈற்றினுஞ் சென்று பொருளோக் கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்.]

(உ-ம்.) உண்ணாம உன் துயிர்நிலை, ஊன், உண்ண
அண்ணுதல் செய்யா தவறு.

458. (VI.) THE INVOLVED CONSTRUCTION.

சருக. செய்யுள் இறுதி மொழிஇடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோள் அனைமறி பாப்பே.

[செய்யுட்கண் ஈற்றின் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்ற பொருள்கோள் அனைமறி பாப்புப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தாழ்த்த உணர்வியாய்த் தான் உடைத்து தன்னேறித் தன்வா தாமுஞ்
குழித்த வினயாக்கை கடவினிக் நாதகிழிற் கழல்வாத்தாமும்
முழித்தவிணி கலிய முன்செய்த வினைஎன்றே முனிவாத்தாமும்
வாழ்த்த பொருதினே வான்எய்து நெறிமுன்னி முயலாதாரே.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

459. (VII.) THE ENTIRELY DISARRANGED CONSTRUCTION.

சுருக. யாப்படி பலவினும் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

[செய்யுள் அடிபலவினும் இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருளுக் கேலாது
கோத்துக் கிடந்த மொழிகளை எடுத்து அப்பொருளுக்கேற்ற இடத்துக்
கூட்டும் பொருள்கோள் கொண்டு கூட்டிப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ^{5.} (தென்மேகம் போலத் திரண்டென) ^{3.} (பைங்குந்தல்)
^{6.} (வெண்கோழி முட்டை உடைத்தன்ன) ^{4.} (மாமேனி)
^{2.} (அஞ்சனத் தன்ன) ^{7.} (பசுவை தணிவா மே)
^{1.} (வங்கத்தச் சென்றச் வரின்.)

460. (VIII.) THE CONSTRUCTION IN WHICH THE ORDER OF THE LINES MAY BE CHANGED.

சுகு. ஏற்புழிஎடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்
யாப்பீ நிரைமுதல் ஆக்கினும் பொருள்இசை
மாட்சியு மாறு அடியவும் அடிமறி.

[பொருளுக் கேற்கும் இடத்தெடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினை
உடையவும் யாதானும் ஓரடியை எடுத்து அச்செய்யுட்கண் முதல் இடை
ஈறுகளின் யாதானும் ஓரிடத்துக் கூட்டினும் பொருளோடு ஓசை மாட்சி
யும் ஓசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும் வேறுபடாத அடியினை உடைய
வும் ஆகிய பொருள்கோள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நடுக்குறத் தந்நேந்தர் தன்பக் தடையர்,
கொடுத்துத்தான்றும்பினும் ஈன்மெகால் ஈன்மெம்,
இடுக்குறப் பதற்கும் நிலலாது செல்வம்,
விடுக்கும் வினை உலகத்தகால்.

பொதுவியல் முற்றிற்று.

461. ALL THINGS OMITTED ARE TO BE INFERRED FROM WHAT HAS BEEN LAID DOWN.

சுகக. சொற்றொறும் இற்றிதன் பெற்றிஎன் றனைத்தும்
முற்ற மொழிசூறில் முடிவில; ஆதலில்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவும்,
தெற்றென உணர்தல் தெளிவோர்திறனே.

[சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதன் இலக்கணம் என்று முற்ற மொழியப்புகின் வரம்பில ஆம் ஆதலின் எடுத்துக் கூறிய சொற்களின் இலக்கணத்தைக்கொண்டு சொல்லாதனவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி இதுவும் அதுஎன முற்ற விளங்க உணர்தல் நூல் ஒதித் தெளிதற்குரிய மாணக்கர்திறன் ஆம்.]

462. OBSOLETE FORMS TO BE REJECTED AND NEW ONES RECEIVED.

சுகஉ. பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்,
வழுவல; கால வகையி னானே.

[முற்காலத்துள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத் திறத்தலும் முற்காலத்தில்லன சில பிற்காலத்திலக்கணமாய் வருதலும் குற்றம் அல்லவாம் காலவேற்றுமையது ஆகலான்.]

SUMMARY OF சொல்லதிகாரம்.

இருதிணை, முவிட'நான்மொழி, ஐம்பால், அறுதொகை, ஏழ்
அருவழு வெட்டுரு பென்பான் தொகாநிலை, ஆய்ந்தஎச்சம்
ஒருபது, கோள்ளட்டு, முப்பொழு தீர்இடம், ஒர் இயல்பாய்
வருமொழி மூன்றும், உணரச்சொல் வன்மை வருந்திருவே.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூல், முடிந்தது முற்றும்.

PART II NATIVE AUTHORITIES.

II. THE ELEMENTS OF PROSODY.

[II.] யாப் பருங்கலம்.

(1.) THE COMPONENT PARTS OF VERSE.

(1.) உறுப்பியல்.

1. VERSE: ITS ESSENTIALS.

க. எழுத்தசை, சீர், தளை, அடி தொடை, தூக்கோ
டிழுக்கா நடைய தியாப் பெனப் படுமே.

[வினா 167.]

க. ஸ் எழுத்து.

2. LETTERS.

உ. உயிரே, மெய்யே, உயிர்மெய் என்று;
குறிலே, நெடிலே, அளபெடை என்று;
வன்மை, மென்மை, இடைமை என்று;
சார்பிற் றேன்றுந் தன்மைய என்று;
ஐ, ஒள, மகரக் குறுக்கம் என்றும்
கைம் மூ எழுத்தும் ஆம்அசைக் குறுப்பே.

3. AYTHAM AND CONSONANTS HAVE NO DEFINITE QUANTITY.

ஈ. தனிநிலை ஒற்றிவை, தாம்அலகிலவே,
அளபெடை அல்லாக் காலையான.

4. THE QUANTITY OF SHORTENED இ AND உ, AND OF PROLONGED VOWELS.

ச. தனேசீர் வண்ணந் தாங் கெடவரினே
குறுகிய இகாமுங், குற்றியலுகாமும்,
அளபெடை ஆவியும், அலகியல்பிலவே.

உ. ி அசை.

5. METRICAL SYLLABLES.

ரு. நேரசை என்று, நிராயசை என்று,
ஆயிரண்டாகி அடங்குமன் அசையே.
[வினா 168.]

6. நேரசை: LONG METRICAL SYLLABLES.

சு. நெடில் குறிந்நியே நின்றும்ஒற்றடுத்தும்,
நடை பெறு நேரசை நால்வகையானே.
[வினா 169.]

7. A SHORT LETTER FORMING A SYLLABLE.

எ. குறிப்பேஏவ றற்சுட்டல்வழி
தனிக்குறின் மொழிமுத றனியசையிலவே.

8. நிராயசை: TWO SHORT, OR A SHORT AND LONG SYLLABLE.

அ. குறிவினை குறினெடி றனித்தும், ஒற்றடுத்தும்,
நெறிமையினுன்காய் வரு நிரா யசையே.
[வினா 170.]

9. ஐ IN THE MIDDLE AND END.

க. ஈறும்இடையும் இணைந்தும் இணையசை
ஆகும்ஐஎன்ப அறிந்திசினேரே.

ந. ஓ சீர்.

10. METRICAL FEET.

க0. இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர்என்றும்
மயக்கற வகுத்த சீர்மூன்றாகும்.

[வினா 172.]

11. FEET OF TWO METRICAL SYLLABLES.

கக. ஈரசைகூடிய சீர் இயற் சீர்,அவை
ஈரிரண்டென்ப இயல்புணர்ந்தோரே.

[வினா 174.]

12. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES.

கஉ. மூவசைச் சீருரிச் சீர்இரு நான்கனுள்
நேரிறு நான்கும் வெள்ளை, அல்லன
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட்டனவே.

[வினா 175.]

13. FEET OF FOUR METRICAL SYLLABLES.

கங. நாலசைச் சீர் பொதுச் சீர்பதினோரே.

[வினா 176.]

14. FEET OF ONE METRICAL SYLLABLE.

கச. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.

[வினா 173. காரிகை II. 5.]

15. ANOMALOUS USAGE.

கரு. விரவியும் அருகியும் வேறும் ஓரோவழி
மருவியும் பெருது வழங்கு'மன் அவையே.

16. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES IN WHICH THE SECOND IS A நேர்.

கசு. நிரா நடுவியலா வஞ்சிஉரிச்சீர்
கவியினோட்கவலிற் கடிவனாயிலவே.

ச. ஸ் தனா.

17. THE MODE OF COMBINING METRICAL FEET.

கௌ. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தனா, அவை
ஏழென மொழிப இயல்புணர்ந்தோரே.

18. COMBINATION PECULIAR TO வெண்பா.

கஅ. வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,
என்றிரண்டென்ப வெண்டனாக்கியல்பே.

[வினா 179.]

19. COMBINATION PECULIAR TO அகவல்.

கக. ஈரசைச் சீர்நின் றினிவருஞ் சீரொடு
நேரசை ஒன்ற னிரையசை ஒன்றல்என்
றூயிருவகைத்தே ஆகிரியத்தனா.

[வினா 178.]

20. COMBINATION PECULIAR OF கலிப்பா.

உ௦. நிராஈறில்லா உரிச்சீர் முன்னர்
நிராவருகாலைக் கலித்தனை ஆகும்.

21. COMBINATION PECULIAR TO வஞ்சி.

உ௧. தன்சீர்இறுதி நிராயொடு நேர்வரின்
வஞ்சித்தனையின் வகைஇரண்டாகும்.

22. THE LAWS OF COMBINATION STRICTLY OBSERVED ONLY IN வெண்பா.

உ௨. வெள்ளையுட்பிறதனை விரவா; அல்லன
எல்லாத்தனையு' மயங்கியும் வழங்கும்.

௫. § அடி.

23. METRICAL LINES.

உ௩. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிவடி,
கழிநெடிவடி எனக் கட்டுரைத்தனரே.

[வினா 180.]

24. THE NUMBER OF FEET IN EACH.

உ௪. குறளடி, சிந்தடி—இருசீர், முச்சீர்;
அளவடி, நெடிவடி—நாற்சீர், ஐஞ்சீர்;
நிரனிறைவகையா னிறுத்தனர் கொளலே.

[வினா 180.]

25. LINES OF FROM SIX TO TWELVE FEET.

உரு. கழிநெடிலடியே கசடறக்கிளப்பின்,
அறுசீர்முதலா ஐயிரண்டிறு
வருவனபிறவும் வகுத்தனர்கொளலே.
[வினா 180.]

26. LINES USED IN வஞ்சிப்பா.

உசு. சிந்தடி, குறளடி, என்றிரண்டடியான்
வஞ்சிநடக்கும் என்மனார் புலவர்.
[காரிகை 21. வஞ்சி என்னும் ஒண்பா அடி குறள் சிந்தென்றுரைப்ப.]

27. FEET USED IN கலிப்பா, வெண்பா AND அகவல்.

உஎ. கவியொடுவெண்பா அகவல்கூறின்
அளவடி தன்னால் நடக்கும்என்ப.
[காரிகை 21. வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி.]

28. ALL LINES USED IN THE (INFERIOR) SPECIES OF METRE.

உஅ. பாவினம் எல்லா அடியினும் நடக்கும்.

29. IN அகவல் LINES ARE FOUND BELONGING TO OTHER METRES.

உசு. இயற்சீர்வெள்ளடி வஞ்சியடி; அவை
அகப்பட வருஉம் அகவலும் உளவே.

30. IN கலிப்பா AND வஞ்சிப்பா ALSO OTHER LINES ARE FOUND.

நூ. வெள்ளடி கவியினுள் விரவவும் பெறுமே.
வஞ்சியுள் அகவன் மயங்கினும் வரையார்.

31. HOW MANY LINES IN EACH KIND OF VERSE.

நக. ஈரடிவெண்பாச் சிறுமை; மூவடி
ஆசிரியத்தொடு வஞ்சி; எஞ்சிய
தீரீரண்டடியே இழிபென்மொழிப.

சூ. 5 தொடை.

32. DIFFERENT KINDS OF CONNECTION BETWEEN LINES.

நஉ. தொடையே அடியிரண் டியையத் தோன்றும்;
மோனை, எதுகை, முரண் இயைப்ளபெடை,
பாதமிணையே, பொழிப்போ டொருஉத்தொடை
சீரியன் முற்றொடு, சிவனும்ஆர் அவையே.
[வினா 181.]

33. RECURRENCE OF THE FIRST LETTER IN EACH LINE.

அடிமோன.

நந. ஆதிஎழுத்தே அடிதொறும் வரின்அடி
மோனைத் தொடை என மொழிமனார் புலவர்.
[வினா 183.]

(உ-ம்.) “மரவும் புள்ளும் வதவையிற் படா,
மரீச் விரிந்த பூவுல் கூம்ப,
மரலை நெடுத்த கோதையுல் கமழ,
மரலை வந்த வாடை
மரயோன் இன்னுயிற் புறத்திறத் தந்தே.”

[அடி. தோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுத்தது.]

34. INITIAL RHYME.

எதுகை.

நசூ. இரண்டாம் எழுத்தொன் றியைவதேஎதுகை.
[வினா 182.]

(உ-ம்.) “வடிவர்கண் ணீர்மல்க வான்பொருட்கட் சென்றார்,
கடிஆர் கனங்குழாய், காணர்சொல் காட்டின்
இடியின் முழக்கஞ்சி ஈர்க்கவுள் வேழம்
பிடியின் புறத்தகைத்த கை.”

[அடி. தோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்று வரத் தொடுத்தது.]

35. DIFFERENT KINDS OF CONSONANTS ADMISSIBLE.

௩௩. வருக்க'நெடில்இனம் வரையார்ஆண்டே.

(உ-ம்.) “சாடாது சட்டலிற் கேடில்லை; சட்டபின்
விடில்லை நட்பார் பவர்க்கு.” [வருக்கம்.]

“ஆய்தாய்த்து கொள்ளாதான் தேண்மை கடைமுறை
தான் சாந்துயர் தரும்.” [நெடில்.]

“தீயினர் சட்டபுண் உன்னாறும்; ஆறுதே
சாவினார் சட்டவெ.” [இனம்.]

36. ANTITHESIS.

௩௪. மொழியினும் பொருளினு' முரணுதன்முரணே

(உ-ம்.) “இருள்பாச் தன்ன மாகீர் மருங்கில்
நிலவு வித்தன்ன வெண்மணல் ஒருசிறை
இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டெப் புள்ளை
பொன்னின் அன்ன நுனாப திறைக்குங்
சிறகுடிப் பாதவர் மடமகன்
பெருமநர் மழைக்கனும் உடையவால் அணங்கே.”

[அடி தோறும் முத்தர்கண்ணே மறதலைப்படத் தொடுத்தது.]

37. DIFFERENT KINDS OF ANTITHETICAL COMBINATION.

௩௫. கடைஇணை, பின்முரண், இடைப்புணர் முரண்என
இவையுங் கூறுப ஒருசாரோரே.

38. CONSONANTS IN THE LAST FOOT.

௩௬. இறு வாய் ஒப்பின்அஃ தியைபெ'னப்படுமே.

(உ-ம்.) “இன்னகைத் துவர்வாய்க்கிளவியும் அணங்கே,
நன்மா மேனிச் சணங்கும் ஆர் அணங்கே,
ஆடமைத் தோளி கூடலும் அணங்கே,
அரிமநர் மழைக்கனும் அணங்கே,
திருகுந் பொறித்த நிலதரும் அணங்கே.”
[அடி தோறும் இறுதிச்சீர் ஒன்றி வாத்நொடுத்தது.]

39. CORRESPONDENCE OF PROLONGED LETTERS.

௩௭. அளபெடை ஒன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

(உ-ம்.) “ஆ அ! அலிவ அலவன்றன் பார்ப்பினே'
உஇர் இளையுங் கொண் டர்அளப்பள்ளியுட்
கேக் திளாஅலைப்பத் தஞ்சா திறைவன்றோன்
மேள வலைப்பட்ட சம்போ' னாறுதால்!
ஒடு உழக்குந் தயர்.”

40. COINCIDENCE IN FIRST AND SECOND FEET.

சௌ. இரு சீர்மிசை வரத் தொடுப்பதினையே.

(உ-ம்.) “வேண்டெல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்த்தார்க்
கியாண்டும் இடுப்பைஇல.”

41. COINCIDENCE OF THE FIRST AND THIRD FEET.

சக. முதலொடு மூன்றூஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

(உ-ம்.) “வானின் துலகம் வழங்கி வருதலால்
நான்அமிழ்தம் என்னுணர் பார்த்து.”

42. COINCIDENCE IN FIRST AND FOURTH.

சஉ. சீரிரண்டிடைவிடத் தொடுப்ப தொருஉத்தொடை.

(உ-ம்.) “அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதந்நே உலகு.”

43. COINCIDENCE IN THE THREE FIRST FEET.

சந. மூவொருசீரு முதல்வரத் தொடுப்பது

கூழைஎன்மனார் குறிப்புணர்ந்தோரே.

(உ-ம்.) “நானக் தவம்இரண்டெந் தக்க வியனுலகம்
வானம் வழங்கு தெனின்.”

44. WHEN ALL BUT THE SECOND HAVE THE COINCIDENCE.

சச. முதல்அயற் சீர்ஒழித் தல்லன மூன்றின்

மிசை வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயே.

(உ-ம்.) “விண்ணின்ற பொய்ப்பின் விரிகே வியனுலகத்
துண்ணின் துடற்றும் பரி.”

45. WHEN ALL BUT THE PENULTIMATE FOOT HAVE THE COINCIDENCE.

சரு. ஈற்றயற்சீர்ஒழித் தெல்லாந்தொடுப்பது

கிழக்கதுவாயின் கிழமையதாகும்.

(உ-ம்.) “சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.”

46. WHEN EVERY FOOT HAS THE CONSONANCE.

சக. சீர்தொறுந்தொடுப்பது முற்றெனப்படுமே.

(உ-ம்.) “தப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பா யதுஉ மனழி.”

47. THREE OTHER KINDS OF COMBINATION.

சுள. செந்தொடை இரட்டையோ ட்ந்தாதி எனவும்
வந்தவகையான் வழங்குமன் பெயரே.

48. SIMPLE COMBINATION.

சஅ. செந்தொடை ஒவ்வாத் திறத்தன ஆகும்.

(உ-ம்.) “பூந் வேங்கை வியன்சிறை ஏறி
மயிலினம் ஆகவு் ஈடன்,
கன்னுந் கொடிச்சி மனத்தகத்தோனே!”

49. DOUBLE COMBINATION.

சக. இரட்டை அடிமுழு தொருசீர் இயற்றே.

(உ-ம்.) “ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்குமே ஒக்கும்
விளக்கினிற் சிறெரி ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக் கெட்டிப் பூவினிறம்.”

50. THE END OF ONE LINE BECOMES THE BEGINNING OF ANOTHER.

நு. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந்தாதினன்
றேதினார் மாதோ உணர்ந்திசினேரே.

(உ-ம்.) “உலகுடன் விளக்கும் ஒளிதிகழ் அவர்மதி,
மதிசலன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை,
முக்குடை சீழ்ந் பொற்புடை ஆசனம்,
ஆசனத் திருந்த திருக்கொளி அறிவனை
அறிவுசேர் உள்வமோ டருந்தவம் புரிந்து
தன்னிய மாந்தர் ஈதெனப்
பன்னருந் திறப்பின் விண்மீசை உலகே.”

51. IN MINGLED COMBINATIONS THE NAME OF THE FIRST IS GIVEN.

நுக. தொடை பல தொடுப்பினுந் தனைபல விரவினு
முதல்வர் ததனான் மொழிந்திசிற்பெயரே.

(2.) KINDS OF METRE.

(2.) செய்யுளியல்.

52. KINDS OF VERSE.

ருஉ. செய்யுட்டாமே மெம்பெறவிரிப்பிற்
பாவே, பாவினம், எனஇரண்டாகும்.

53. METRES

ருந. வெண்பா, ஆசிரியந், கலியேவஞ்சி,
பண்பாய்ந்துரைத்த பா நான்கும்மே.

[வினா 184.]

[வெண்பா செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசையால் வரும், கலிப்பாதுள்ளலோசையானவரும். வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையான் வரும்.]

[காரிகை II. 1.]

54. SUBORDINATE METRICAL COMPOSITIONS.

ருசு. தாழிசை, துறையே, விருத்தம்என்றிவை
பாவினம்; பாவொடு பாற்பட்டியலும்.

க. ட் வெண்பாஇலக்கணம்.

55. THE METRE CALLED வெண்பா.

ருரு. செப்பல்இசையன வெண்பா; மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி
அந்தம்அசைச்சீர் ஆகவும் பெறுமே.

[வினா 185.]

[செப்பலோசையானது ஏந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல், ஒழுகிசைச்செப்பல் எனமூன்றுவகையாம் இவற்றுள்:

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

[I.] வெண்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
எத்திசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்.
“யாதானு” நாடாம்ஆல், ஊர்ஆம் ஆல், என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத ஆறு.”

[II.] இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
துங்கிசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்.

(உ-ம்.) “இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கித் துலகு.”

[III.] வெண்சீர ஓன்றலும் இயற்சீர் வீகற்பமும்,
ஒன்றிய பாட்டே ஒழுங்கிசைச் செப்பல்.

(உ-ம்.) “கடன் என்ப கல்லவை எல்லாம் கடன் அறிந்த
சான்றான்மை மேற்கொள்பவர்க்கு.”

ஐவெண்பா, வெவ்வேந்தாழிசை, வெண்டிறை, வெளிவிருத்தம் என நான்கும்,
ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்தறை, ஆசிரியவீருத்தம் என நான்கும்,
கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்தறை, கலிவிருத்தம், என நான்கும்,
வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்தறை, வஞ்சிவிருத்தம் என நான்கும்,

மருட்பா என ஒன்றும், ஆக பதினேழுவகையான செய்யுள் உண்டென்பார்.

56. FIVE KINDS OF வெண்பா.

ருசு. குறள், சிந்தின்னிசை, நேரிசை, பஃறொடை,
எனஐந்தாகும் வெண்பா தானே.

[வினா 186.]

57. THE குறள் AND சிந்து.

ருள. ஈர்அடி குறள்; சிந் திரு தொடை இயற்றே.

[வினா 137. காரிகை II. 35.]

58. THE நேரிசை.

ருஅ. நால்ஓர்அடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்றுடன்
ஈறொரு வாய்முற் திருவிகற் பொன்றினு
நேரிசை வெண்பா எனப்பெயர் ஆகும்.

[வினா 189. காரிகை II. 3.]

59. THE இன்னிசை.

ருக. விகற்பொன்றாகிய மிக்குந், தனிச்சொல்
இயற்றப்படாதன இன்னிசை வெண்பா.

[வினா 190. காரிகை II. 4.]

60. THE பஃறொடை.

கூ0. பாதம்பல வரிற் பஃறொடைவெண்பா.

[காரிகை II. 4.]

61. வெண்செந்துறை.

கூக. ஒழுகிய ஓசையின் ஒத்தடிஇரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண் செந்துறையே.

[காரிகை II. 6.]

- [(க.) இது வெண்பாவீந் தினம் ஆம்.
(உ.) தனை தட்டும். ஒழுதிய ஓசை.
(க.) வெள்ளைச் செந்துறை எனவும், வெண்செந்துறை எனவும் படும்.
(ச.) எண்த்துச் சொல்லும் ஒத்தடிபாய் வரப்பெறும்.
(உ-ம்.) “ஆர்கலி உலகத்து மகன் செல்லாம்
ஒதலிற் சிறந்தனொழுக்கம் உடைமை.”

அடிஇரண்டாய் அளவொத்த விழுமிய பொருளினரையும் ஒழுதிய ஓசையினரையும்
வருவன எல்லாம் செந்துறைச் சிதை வந்தாழிகைக் குறள் எனப்படும்.]

62. THE தாழிசைக்குறள்.

கூஉ. அந்தடிகுறைநவுஞ், செந்துறைச் சிதைவுஞ்,
சந்தழிகுறளுந் தாழிசைக்குறளே:
உரைத்தஇரண்டுங் குறட்பாவினமே.

[காரிகை II. 6.]

- ௨௨ [௧.] இதனாற் சீரின் மிக்க பலவோல் வரும்.
 (௨.) இரண்டடியில் சுற்றடி குறைந்துவரும்.
 (௩.) குறட்டாழிசை எனினும் தாழிசைக்குறள் எனினும் ஒக்கும்.
 (௪-ம்.) “கண்ணுவார் வினையை நாடொறுந் நவர்க்காசாம் ஞானநற்
 கண்ணினான் அடியே அடைவார்கள் கற்றவரே.”]

63. THE வெள்ளைத்தாழிசை.

கூரு. அடிஒருமுன்றுவந் துந்தடி சிந்தாய்
 விடிந்,அது வெள்ளொதத் தாழிசை ஆகும்.

[காரிகை II. 7.]

௨௩ வெள்ளைத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, வெள்ளைத்தாழிசை எனினும் ஒக்கும்.

- (௨-ம்.) “கண்பி தென்று தீய சொல்லார்,
 முன்பு நின்ற முனிவு செய்யார்,
 அன்பு வேண்ட்பெவர்.”

64. THE வெண்ணிறை.

கூசு. முன்றடிமுதலா ஏழடி காலும் வந்
 தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிறபினும்
 வேற்றெலி விரவினும் வெண்ணிறை ஆகும்.

[காரிகை II. 7.]

- (௨-ம்.) “தாளான் அல்லாதார் தாம்பலர் ஆயக்கால் என்னும்? என்னும்?
 யானியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிண்ணெம்
 பிலிபேற் சாய்ந்துவிழும் பிலிற்றி ஆங்கே.”

65. THE வெளிவிருத்தம்.

கூரு. நான்கடி யானு' நடைபெற் றடிதொறுந்
 தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.

[வினா 193. காரிகை II. 7.]

- (௨-ம்.) “ஆவா என்றே அஞ்சினர் ஆழ்ந்தார் ஒருசாரர்;
 கூட என்றே கூவினிகொண்டார் ஒருசாரர்;
 மாமா என்றே மாய்ந்தனர் மீத்தார் ஒருசாரர்;
 ஏகீ நாடீர், எங் செய்தும் என்னுள் ஒருசாரர்.”

உ. டி ஆசிரியப்பா இலக்கணம்.

66. VERSE CALLED அகவல்.

ககா. அகவலிசையன அகவன், மற்றவை

ஏ, ஒ, ஈ, ஆ என ஐ என்றிறுமே.

[வினா 191.]

[அகவல் ஓசையானது ஏந்திசை அகவல் தூங்கிசை அகவல் ஒழுக்கிசை அகவல் என மூன்றாம். இவையாவன:

“சேர்சேர் இயற்றி யான்வரும் அகவலும்;
கிணரின இயற்றி யான்வரும் அகவலும்;
ஆய்இரு தீயும் ஒத்தாயி அகவலும்;
ஏந்தி தூங்கல் ஒழுக்கல் என்றிவை
ஆய்ந்த கிரினை ஆகும் என்ப.”

67. FOUR KINDS OF அகவல்.

ககா. நேரிசை, இணைக்குறண், மண்டில நிலைப்பெயர்

ஆகுமண் டிலம்என் றகவ னான்கே.

[காரிகை II. 8.]

68. THE VERSE CALLED நேரிசை ஆசிரியம்.

காஅ. அந்த அடியின் அயல்அடி சிந்தடி

வந்தனநேரிசை ஆசிரியம்மே.

[காரிகை II. 8.]

(உ-ம்.) “நிலத்தினும் பெரிதே, வானினும் உயர்ந்தன்று,
நீரினும் ஆர் அனலின்னே, சாரந்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கு நாடனெடு கடப்பே.”

69. THE VERSE CALLED இணைக்குறள்.

ககா. இணைக்குறள்இடைபல குறைந்திறில்இயல்பே.

[காரிகை. II. 8.]

(உ-ம்.) “தரின் தன்மையும் தீயின் வெம்மையும்
சாரக் சர்த்து
தீரத் தீரும்;
சா னுடன் கேண்மை
சாரக் சாரக் சர்த்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல்லாதே!”

70. THE VERSE CALLED மண்டிலம்.

௭0. மனப்படும் அடிமுதல் ஆய்இறின் மண்டிலம்.

[காரிகை II. 8.]

மண்டிலம் எனினும் நிலைமண்டிலம் எனினும் காரிகையில்.

71. THE VERSE CALLED நிலை மண்டிலம்.

௭௧. ஒத்த அடியின தாகியும் ஒற்றி
நிறபவும் என்னும் நிலைமண்டிலமே.

[இந்நூலின் குத்திரங்களை இதற்குதாரணம் எனக்கொள்க.]

[காரிகை II. 8.]

காரிகையில் இது அடிமறிமண்டிலம் எனப்படும்.

72. THE VERSE CALLED அகவற்றாழிசை.

௭௨. மூன்றடிஒத்த முடிபினவாய் விடின்
ஆன்றடி அகவற் ராழிசையாகும்.

[காரிகை II. 9.]

73. THE VERSE CALLED அகவற்றுறை.

௭௩. கடையதன்அயல்அடி கடைதபுரடையவு
நடுஅடிமடக்காய் நான்கடிஆகி
இடைஇடைகுறைநவும் அகவற்றுறையே.

[காரிகை II. 9.]

74. THE VERSE CALLED ஆசிரியவிருத்தம்.

எசு. கழிநெடில் அடிநான் கொத்திறின் விருத்தம்; அஃ
தழியாமரபின் தகவல்தாகும்.

[வினா 193. காரிகை II. 9.]

ந. ட் கலிப்பா இலக்கணம்.

75. THE METRE CALLED கலிப்பா.

எரு. துள்ளல்இசையன கலியே; மற்றவை
வெள்ளையும் அகவலும் ஆய்வினைந்திறுமே.

[ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தளை இயையின்; வெண்டளை தன்றளை என்
றிரண்டியையின். ஒன்றி அகவற்றுள்ளல் என்றோதுக; தன்றளை பிறதளை
என்றிவை அனைத்தும் பொருந்தி வரினே பிரிந்திசைத்துள்ளல்.]

76. THREE KINDS OF கலிப்பா.

எசு. ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலிப்பாவே,
கொச்சகக்கலியொடு கலிமூன்றாகும்.

[காரிகை II. 10.]

77. THREE KINDS OF ஒத்தாழிசைக்கலி.

எஎ. நேரிசை, அம்போ தரங்கம், வண்ணகம்என்
றேதியமூன்றே ஒத்தாழிசைக்கலி.

[காரிகை II. 10.]

78. SUBDIVISIONS OF வெண்கலி AND கொச்சகம்.

எஅ. வெண்கலிஒன்றே, கொச்சகம் ஐந்தெனப்
பண்பறிபுல்வர் பாற்படுத்தனரே.

[காரிகை II. 11.]

79. THE VERSE CALLED நேரிசை ஒத்தாழிசை.

எக. தரவொன்று, தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த்,
தரவிற்குருங்கித் தனிநிலைத்தாகிச்,
சுரிதகஞ்சொன்ன இரண்டினுள்ஒன்றாய்,
நிகழ்வது நேரிசை ஒத்தாழிசையே.

[காரிகை II. 10.]

80. THE VERSE CALLED அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை.

அ0. முந்தியதாழிசைக் கீறும்முறைமுறை
ஒன்றனுக்கொன்று சுருங்குமுறுப்பின
தம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கவியே.

[காரிகை II. 10.]

81. THE VERSE CALLED வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அக. அவற்றொடு முடுகியல்அடி உடைய ராகம்
அடுப்பது வண்ணக ஒத்தாழிசையே.

[காரிகை II. 11.]

[அரம், வண்ணகம், முடுகியல், அடுக்கியல் போகியல் எனவும்படும்.]

82. THE VERSE CALLED கலி வெண்பா.

அஉ. தன்றனோசை தமிழீய நின்றீற்றடி
வெண்பா இயலது கலிவெண் பாவே.

[காரிகை II. 11.]

83. THE VERSE CALLED கொச்சகம்.

அந். தரவே, தரவினை, தாழிசைதாமுஞ்
சிலவும்பலவுஞ் சிறந்துமயங்கியு'
மற்றுவிசுற்பம் பலவாய் வருவுங்
கொச்சகம்என்னுங் குறியினஆகும்.

[காரிகை II. 12.]

84. THE VERSE CALLED கலித்தாழிசை.

அச. அடிஎனைத்தாகியும் ஒத்துவந்தளவினிற்
கடைஅடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

[காரிகை II. 13.]

85. THE VERSE CALLED கலித்துறை.

அரு. நெடில்அடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை.

[வினா 192. காரிகை II. 13.]

சூது கட்டளைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணம்:

முதற்கீர் நான்கும் வெண்டளைபிறையா,
தடைச்சீர் ஒன்றும் விளங்காய் ஆகி,
சேர்ப்பதினாறே சிறப்பதி னேறென்
ரேதினர் கலித்துறை ஓடிக்கெழுந்தே.

86. THE VERSE CALLED கலிவிருத்தம்.

அசு. அளவடிநான்கின கலிவிருத்தம்மே.

[வினா 193. காரிகை II. 13.]

(உ-ம்.) “என்புதோல் உடையார்க்கும் இலார்க்குத்தம்
வன்பகைப்புலன் மாறையப்பதென்
முன்புபின் பின்றி முலகத்தினும்
அன்பின் அல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?”

ச. ௧ வஞ்சிப்பா இலக்கணம்.

87. THE METRE CALLED வஞ்சி.

அ. தூங்கல்இசையன வஞ்சி; மற்றவை
ஆய்ந்ததனிச்சொலோ டகவலின்இறுமே.

[காரிகை II. 14.]

[ஒன்றிய வஞ்சித் தனையே வரினும்;
ஒன்ற வஞ்சித் தனையே வரினும்;
என்றவை இரண்டும் பிறவு மயங்கினும்;
எந்தல், அகவல், பிரிந்திசைத் துங்கல் என்
ருய்ந்த பிரிவினா ஆகும் என்ப.]

88. THE VERSE CALLED வஞ்சிவிருத்தம்.

அ. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி
எஞ்சா விருத்தம் என்மனார் புலவர்.

[வினா 193. காரிகை II. 14.]

(3.) SUPPLEMENT.

(3.) ஒழிபியல்.

89. ANALOGY TO BE THE GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

அ. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை
ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே.

90. THE தனிச்சொல்.

அ. அடிமுதற்பொருள்பெற வருவதுதனிச்சொல்; அஃ
திடையினும்வஞ்சி யுள்இயலும்என்ப.

[காரிகை III. 8.]

[தனிச்சொல் எனினும் உன் எனினும் ஒக்கும்.]

91. THINGS TO BE OBSERVED BY A POET.

கூக. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்;
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்;
எழுத்தின் இசையை அசைபெறுத்தியற்றலும்;
வழுக்கா' மரபின்வகையுளி சேர்த்தலும்;
அம்மை முதலிய ஆயிருநான்மையும்;
வண்ணமும் பிறவு' மரபுளி வழாமைத்
திண்ணிதி ன்டத்த றெளிந்தோர் கடனே.

[நன்னூல் 401 &c. 155. 441. 388.]

[அம்மை = அழகு. [காரிகை III. 9.] வண்ணம் = சந்தம். [காரிகை III. 9.]

92. POETICAL ABILITY IS THE TEST.

வேண்பா.

கூஉ. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து, செந்தமிழ்க்கண்
வந்த வடமொழியு' மாற்றாதே, சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று' மாண்பினூர்க் குண்டோ
தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்?

யாப்பருங்கலம் முடிந்ததுமுற்றம்.

இலக்கண அகராதி.

Sufficient is given here to enable the student to write out an explanation in prose (which he should always do) of the poetical portions of the Grammar. References in brackets refer to the *analysis* of the word.

வி. refers to the Catechism; கு. to the Nannūl; and யாப். to the Yāpparungalam. •

அ

அ. வினா 2. 3. 5. குத். 63, 64. 66. 73.
125. ஆறன் உருபு. கு. 300. கு. 62.
பலவின்படர்க்கை வினா. கு. 329.
சாரியை. கு. 140, 318. 247. 244.
வி. 108.
எதிர்த்தம். வி. 166.
விகாரத்தால் இடையிற்றேன்றுவது.
கு. 225.
அஃகான் = அகரஎழுத்து. (கான், எழுத்துச்சாரியை.) கு. 126. 212.
அஃகான் அடைவு = அகரச்சாரியைபெறுதல். கு. 212.
அஃகுதல் = குறுகுதல். கு. 60. 94. 97.
அஃறிணை = [அன்மையாயதினை. வி. 38. கு. 228.] மிருகமுதலிய உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவும் ஆகியதாழ்ந்த சாதி. கு. 261. வி. 52.
அஃறிணை இருபாற்று = தாழ்ந்தசாதி ஒன்றன்பாலும், பலவின்பாலும், என இரண்டு பிரிவுடையது. கு. 263.
அஃறிணைப்பன்மை = அகர இற்று அஃறிணைப்பலபெயர். கு. 280. வி. 28.
அஃறிணைப்பெயர் = தாழ்ந்தகுலப்பெயர். கு. 281. வி. 52.
அகச்சுட்டு. வி. 5. [33. 96.] கு. 66.
அகடு = நடு. வி. 79.
அகத்தியம். வி. 96. 1. 5. 6. 27. 62. 124. 56.
அகத்திலக்கணம் = எழுத்தால் வேறுபொருளை உணர்த்தாது, எழுத்தின்தன்மையை உணர்த்துவது. [அகத்து. வி. 119.]
அகத்து = உள்ளே. வி. 63.
அகப்படுதல் = கிடைத்தல். யாப். 29. [வி. 124.]
அகப்பொருள். வி. 220.

அகம் = இடம், ஏழன் உருபு. வி. 63.
அகத்தால்வருபெயர். கு. 276. வி. 162.
மனம். வி. 85. 137.
அகரம் = மெய்யெழுத்தின் சாரியை. கு. 126.
அகரமுனை = அகர உயிரீற்றின் முன். கு. 252.
அகலல் = அகலம் ஆதல். வி. 93. 143. நீங்கல். வி. 81.
அகவல். வி. 178. 191. யாப். 19. 29. 66. 87. மயிலின் நடை. வி. 81.
அகவற்சீர். வி. 174.
அகவற்ருழிசை. யாப். 72.
அகவற்றுறை. யாப். 73.
அகழ்தல் = தோண்டிதல். வி. 143.
அகற்றுதல் = நீக்கல். விரிவாக்கல். வி. 82. [அகலல் வி. 103.]
அகன் = அகம். கு. 290. [வி. 17. கு. 122.]
அகில் = நல்லவாசனையுள்ளமரம். வி. 63.
அக்கரம் = எழுத்து. (அக்ரம்.) கு. 290. [வி. 18.]
அங்கம் = உறுப்பு. வி. 86.
அங்கனை = பெண். கு. 277. [S. Anganā.]
அங்கா = வாயைத்திறத்தல். கு. 87.
அங்காத்தல் = வாயைத்திறத்தல்.
அங்காப்பு = வாயைத்திறத்தல். கு. 76. 77. [வி. 94.]
அங்நன்மை = அப்படி. அங்கே. [அ + ன். வி. 25. கு. 106.]
அசை. வி. 168. [வி. 96.]
அசைச்சீர். வி. 173.
அசைத்தல் = அசையச்செய்தல். யாப். 34.
அசைநிலை = அசையாக அசைத்தலே பொருளாகிற்பவை. வி. 116. கு. 355. 364. 367. 436.

அசைமொழி=அசைச்சொல். கு. 373. 93.

அசோகு=ஓர்மரம். கு. 56.

அச்சம்=பயம். அஞ்சிக்கை. கு. 384.

அச்சமாடல்=அச்சமுண்டாகப் பேசுதல். கு. 31.

அச்சாணி=கடையாணி, தேரின் அச்சக்குரிய ஆணி. வி. 91. [அச்ச + ஆணி. வி. 119.]

அச்சுதன்=அழிவில்லாத கடவுள். கு. 258. [வி. 166.]

அஞ்சனம்=கண்ணுக்கிழை. கு. 459.

அஞ்சுதல்=பயப்படல். வி. 92. 213.

அஞ்செஞ்சேறடி=அழகிய சிவந்த சிறிய அடி. கு. 156. [வி. 121.]

அடங்குதல்=வணங்கல். வி. 95.

அடி=கீழ். பாதம். கு. 80. முதல். கு. 82. யாப். 23. &c. வி. 180.

அடிசில்=உணவு. சாதம். கு. 430.

அடிநா=முதல்நாக்கு. கு. 82.

அடிப்பாடு=பகுதி. வி. 76. [அடியாகப் படுவது. வி. 96.]

அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள். கு. 460.

அடிமறிமண்டலம். யாப். 71.

அடியணம்=மேல்வாய் அடி. கு. 82.

அடியளந்தான்=விட்டுணு. வி. 95. [வி. 152.]

அடியேன் = அடியனேன் = அடியான். அடிமையாகிய நான். [வி. 93.]

அடுக்கு=ஒருசொல் பலதரம் அடுக்கி வருதல். கு. 436. வி. 200.

அடுக்குப்புணர்ச்சி. கு. 415. வி. 126.

அடுதல்=சமைத்தல், காய்ச்சுதல். வி. 188. கொல்லல். கு. 421.

அடுத்தல்=சேருதல். வி. 94. கு. 270.

அடை=விசேடணம். [வி. 96.]

அடைசேர் மொழி=அடை மொழிகள் சேர்ந்து வருஞ்சொல். கு. 442, 443.

அடைதல்=சேருதல். கு. 387. 444. அடையப்படுபொருள். கு. 296.

அடைமொழி=ஒருமொழியை விசேடித்துவருவது. வி. 132. கு. 443, 444.

அட்டி=பழ இரசம் முதலியவை அட்டபாகு. கு. 203.

அணங்கு=பெண். யாப். 38. கொலை. கு. 435.

அணம்=மேல்வாய்க்கட்டை. கு. 82.

அணி=அலங்காரம். கு. 268. வி. 194. கு. 430.

அணி அதிகாரம். வி. 194—213.

அணிகலம்=ஆபரணம். வி. 70. [வி. 153.]

அணிதல்=அணியாக உடுத்துக்கொள்ளுதல். கு. 385. 430.

அணித்து=சமீபம். [வி. 93. அணிமை.]

அணிந்துரை=அலங்கரித்துச் சொல்வது. புனைந்துரை என்றதுபோல், அணிந்துரைப்பது. கு. 1. 55.

அணிவகுத்தல்=அணி அணியாக வகுத்தல். வி. 27.

அணு=ஒலிபுட்பம். கு. 58.

அணுகாவழி=சேராதஇடம். கு. 270. [வி. 91.]

அணுகுதல்=கிட்டல், சேருதல். கு. 270.

அணுத்திரள் = செவிக்கு விடயமாகிய நாதம். கு. 58. 74. [வி. 152.]

அணைதல்=சேருதல். வி. 24. 29. 63. கு. 279. 435.

அண்டகூடம்=உலகம். வி. 17.

அண்ணம்=மேல்வாய் அகம். கு. 74. 83.

அண்ணல்=அரசன். வி. 157.

அண்ணுத்தல்=மேலோக்கல். அங்காதல். கு. 457.

அண்பல் = முன்னம்பல், மேல்வாய்ப்பல். கு. 77. 80.

அண்மை=சமீபம். கு. 313. வி. 5. (D.)

அதர்=ஆட்டின் கழுத்திலிருக்கும் அதர். வி. 68. வழி. வி. 86.

அதி. வி. 123. (உ.)

அதிகார உரை=அதிகாரத்தால் வருவிக் கப்பட்டுத் தன்அதிகாரத்தோடு பொருந்தக்காட்டி எழுதுவது.

அதிகாரம்=அதிகரித்தல், முறைமை. கு. 21.

அதிரல்=ஒசைஇடல். கு. 391.

அது=சுட்டுப்பெயர். கு. 180. 298. வி. 71.

ஆரும்வேற்றுமை உருபு. கு. 292. வி. 62. விருதி. வி. 77. 93.

அதுவாதல்=முதற் காரணப் பொருள். கு. 298.

அத்தி=ஓர்மரம். வி. 161.

அத்து=சாரியை இடைச்சொல். கு. 244. 252. வி. 66. 108.

அத்தை=முன்னிலை அசை. கு. 372.

அநவரதம் = என் றென்றைக்கும். வி.
 117. [வி. 166.]
 அநாதிஎழுத்து = ஒலி எழுத்து.
 அநு. வி. 123. (உ.)
 அந். வி. 166.
 அந்தடி = கடைஅடி. யாப். 55.
 அந்தணர் = பெரியோர். வி. 137. 95.
 [அம் + தண் + அர். வி. 93.]
 அந்தம் = இறு, முடிவு. யாப். 68.
 அந்தாதி. வி. 199. யாப். 50. [அந்தம்
 + ஆதி. வி. 42.]
 அந்தில் = இடைச்சொல். கு. 369.
 அந்தோ. வி. 117.
 அப. வி. 123. (உ.)
 அபி. வி. 123. (உ.)
 அமரர் = சுரர், வானோர், (சாவில்லாத
 வர்.) வி. 152. [166.]
 அமர் = யுத்தம். சிற. பா. 17.
 அமர்தல் = அமைதல், இருத்தல், இளை
 ப்பாறுதல். கு. 56.
 அமிழ்து = அமிழ்தம் = அமிர்தம் = சா
 வாமருந்து. வி. 113. [166.]
 அமுதம் = அமிழ்தம். கு. 451.
 அமைபவன் = பொருந்தி இருப்பவன்.
 கு. 26. [வி. 95.]
 அமைதல். வி. 95.
 அமைத்தோன் = மூங்கில் போன்ற
 தோன். கு. 55. [வி. 155.]
 அமைவரல் = தன் அறிவினிடத்து நிறை
 தல். கு. 44. [வி. 124. (டு.)]
 அம் = சாரியை இடைச்சொல். கு.
 202. 244.
 வினைப்பெயர்விசுதி. வி. 96. தன்மை
 ப்பன்மை விசுதி. வி. 77. அழகு.
 வி. 93.
 அம்போதரங்கம். (கடலலை.) யாப். 80.
 (அம்பல் + தரங்கம்.)
 அம்ம = இடைச்சொல். வி. 117. உரை
 யசை ஏவல். கு. 370.
 அம்மா = அநிசயக்குறிப்பு. வி. 85. 117.
 அம்முதல் = அகரமுதல். கு. 63. 73.
 அம்மை = அழகு. யாப். 91. தாய். கு.
 420.
 அயல் = அருகிடம். வி. 41. 64. ஏழன்
 உருபு. வி. 63.
 அயற்றிரிபு = இற்றயல் எழுத்துத் திரி
 தல். கு. 303. 307.
 அயிலல் = உண்ணல். கு. 430.

அரசு = அரசன். வி. 108. [17.]
 அரமகளிர் = தேவமகளிர். கு. 389.
 அரவம் = ஓசை. கு. 391. பாம்பு (சர்ப்
 பம்.)
 அரற்றுதல் = ஒலித்தல். வி. 81.
 அரி = கண்வரி. யாப். 38. (செவ்வரி,
 கருவரி.)
 அரிதுணர்பொருள் = அரிதாகக்கற்றோ
 ர் அறிகின்றபொருள். கு. 272. [வி.
 93. 153.]
 அரிப்பரித்தல் = கொழித்தல். வி. 86.
 அரிமாணேக்கம் = முன்னும் பின்னும்
 பார்க்கின்ற சிங்கத்தின் பார்வை. கு.
 19.
 அரிவை = பெண். கு. 277.
 அரு = அரிய. வி. 93. [அருமை. கு.
 135. 6. வி. 121.]
 அருகு = சமீபம். வி. 41. 93.
 அருகுதல் = அருகிவருதல். யாப். 15.
 அருங்கலை = அருமையான சாத்திரம்.
 சிற. பா. 17. [வி. 121.]
 அருத்தாபத்தி = அருத்தத்தின் வரிசை.
 அருமந்தபின்னை = அருமருந்தன்ன பின்
 னை. கு. 267.
 அரும = அருமையான. [வி. 121.] கு.
 453.
 அருமபுதல் = மலர்தல். வி. 84.
 அருவா, அருவாவடத்தலைநாடு (அதன்
 வடக்கு) = கொடுந்தமிழ்நாடுகள். கு.
 273.
 அருவி = மலையின் வீழ்அருவி. வி. 61. 64.
 அருள் = கிருபை. வி. 70. 93. கு. 384.
 (அரிய உள்ளம்.)
 அருபப்பொருள் = வடிவில்லாப்பொ
 ருள்.
 அரைஉயிர். வி. 23.
 அரோ = அசைநிலை. வி. 116. கு. 373.
 அர் = பல்லோர் படர்க்கை விசுதி. கு.
 140. 327. வி. 77.
 அலகு = செய்யுள் அலகு, எண் அளவு.
 யாப். 3. 4.
 அலங்கல் = மாலை. வி. 94.
 அலங்காரம். வி. 162.
 அலர் = மலர். சிற. பா. 5.
 அலவன் = நண்டு. யாப். 39.
 அலறுதல் = புலம்பல். வி. 79.
 அலிஎழுத்து = ஆய்தம் ஆகியஎழுத்து.

அகைத்தல் = அகையச் செய்தல். யாப். 39.
அல் = மெய்யெழுத்து. வி. 7. இரவு. வி.
70.

வினைப்பகுதி. வி. 125. தொழிற் பெயர் விசுதி. வி. 94. சாரியை. 108.

சூ. 244. ஒருமைத் தன்மை விசுதி.

சூ. 331. வியங்கோள் விசுதி. சூ. 338.

அல்லவை = தீயவை, (அறனல்லாதவை.) வி. 79. 95.

அல்லல் = துன்பம். வி. 31. 79.

அல்லால் = அல்லாமல். வி. 41. 125.

அல்வழி = [அல்லாதவழி.] வேற்றுமை அல்லாதவழி. [வி. 125. 153.]

அல்வழிச்சந்தி. சூ. 152. 171. 176.

வி. 22.

அல்வழிப்புணர்ச்சி. சூ. 152.

அவ. வி. 123. (உ.)

அவயவம் = அங்கம், உறுப்பு. சூ. 276.

அவற்றுள் = முன் சொல்லிய பலவற்றில். [வி. 71. 63.]

அவனி = பூமி. வி. 86. சூ. 424.

அவா = ஆசை. சூ. 31. வி. 27.

அவாநிலை = சில சொற்களை வேண்டிநிற்குநிலை. (அவாவியநிலை. வி. 153.)

அவாவுதல் = ஆசைத்தல். வி. 87.

அவிதல் = அழிதல். வி. 137.

அவிழ்தல் = கட்டவிழ்தல். மலர்தல். வி. 93.

அவை = சபை. வி. 26. 213. அஃறிணைப் பன்மை. சூ. 250. வி. 71. 213.

அவையம் = அவை. சூ. 276. வி. 86. [வி. 108.]

அவ்வியயம் = வடமொழி இடைச்சொல். வி. 123. (உ.)

அழல் = தீ. சூ. 46.

அழித்தல் = அழிக்கப்படு பொருள். சூ. 296.

அழுகல் = அழுகியது. சூ. 229.

அழக்காறு = பொருமை. சூ. 31. 384. [வி. 89. (H.)]

அழக்கு = ஒசை. சூ. 391.

அழங்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.

அழைத்தல் = விளித்தல். சூ. 303.

அளவு = மாத்திரை, அளபெடுத்தல். சூ. 307. 308. 310.

அளபெழல் = ஒசைநிரம்பத்தத்தம்மாத்திரையின் மேற்பட்டொலித்தல். சூ. 91.

அளவடி. வி. 180. (அளவு + அடி.)

அளவில் = அளவுக்குத்தக்கபடி. சூ. 27.

அளவு = மாத்திரை. சூ. 72. 89. 101.

பெருமை சிறுமை முதலிய பிரமாணங்களால் வருபெயர். சூ. 276.

அளவை = எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல், ஆகிய அளத்தல். சூ. 290.

அளபெடை. வி. 14. சூ. 91, 92. வி. 79.

[அளவு + எடை. வி. 94. 96]

அளறு = நகம், நிரயம். சூ. 457.

அளவுதல் = கலத்தல். வி. 113.

அளி = எளிமை. வி. 72.

அளிய = எளிய. யாப். 39. [வி. 93. 121.]

அளை = ஏழன் உருபு. வி. 63. வளை. யாப். 39.

அளைமறிபாப்பு. சூ. 40. [வளையில் மறியும் பாம்பினுடைய. வி. 26.]

அள் = பெண்பாற்படர்க்கை விசுதி. சூ. 140. 326. வி. 77.

அள்ளல் = குழை சேறு. வி. 81.

அற = இல்லாமல். நீங்க. [வி. 140.] யாப். 25.

அறத்திற்கிரியாப்படர்ச்சி = தருமத்தினின்றும் வேறுபடாத நடை. சூ. 46.

அறம் = தருமம். சூ. 443. வி. 60. 216.

அறிஞன். வி. 95.

அறியாமை. சூ. 426. [வி. 94.]

அறிபொருள் = அளவறியப்படுகிற பொருள். சூ. 440.

அறிவு. சூ. 384. 426. [வி. 94.]

அறிவாளன் = (அறிவு + ஆள் + அன்.)

அறிவையுடையோன். சூ. 434.

அறு. வி. 159.

அறுசுவை. சூ. 386. வி. 27.

அறுதல் = நீங்கல், ஒழிதல். வி. 79.

அறைதல் = சொல்லுதல். சூ. 450.

அற்குதல் = நிலைபெறுதல். வி. 93.

அற்பு. வி. 26.

அற்புதம் = அதிசயம். சிறு. பா. 5.

அற்று = அதுபோல. சூ. 95. வி. 41. 137. 108, 109. அத்தன்மைத்து. சூ. 164.

ஓர்சாரியை. சூ. 244, 245.

அற்றற்றொழுதுதல் = அறுபட்டு அறுபட்டு நடக்குதல். சூ. 453. [அறு. வி. 86.]

அஞள். வி. 93.
 அனே=அளவு. வி. 96. 93.
 அனேத்து = அத்தன்மைத்து. கு. 156.
 எல்லாம். கு. 209. வி. 93.
 அனைய=போல. வி. 93. 109.
 அன் = சாரியை இடைச்சொல். கு. 251. வி. 108. 65.
 ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி. கு. 140. 325. வி. 77.
 ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.
 அன்பு=ஆர்வம். கு. 384. வி. 60. 212. யாப். 63.
 அன்மை=அல்லாத தன்மை. கு. 417. [அல் + மை. வி. 94.]
 அன்மொழி=அல்லாதவார்த்தை தொக்கு நிற்பது. கு. 152. 410. வி. 157.
 அன்றி=அல்லாமல், வினை எச்சக்குறிப்பு. கு. 173. வி. 125. 93.
 அன்றில்=ஓர் பட்சி. வி. 63.
 அன்று=அல்ல என்னும் வினைக்குறிப்பு. கு. 180. வி. 125.
 அன்றே=அல்லவோ. வி. 93. [வி. 125. 93. 112.]
 அன்ன=ஒப்பன. கு. 19. வி. 109. கு. 408. வி. 63.
 அன்னம்=அன்னப்பட்டி. கு. 451.
 அன்னாள். வி. 93.

ஆ

ஆ. பசு. வி. 61. 65. கு. 171. 248.
 வினைஎச்ச விசுதி. வி. 86. (செய்யா.)
 எதிர்மறை வினைமுற்றுவிசுதி. வி. 89.
 வடமொழிச் சந்தியில் அ + அ = ஆ. வி. 42. ஆகாரம் அகரம் ஆகும். வி. 41.
 விளிவேற்றுமையிற் இறுதி. வி. 64.
 வடமொழி அவ்வியயம். வி. 123.
 (உ.) வினைப்பகுதி. வி. 82. (ஆகு.)
 அகரச்சட்டின் நீட்டல். கு. 163.
 ஆக. வி. 60. 140. 120.
 ஆகாரஇறுகள். கு. 171, 172.
 ஆகாரவீற்று வினைமுற்றுமுதலிய. கு. 171.
 ஆகிய=ஆன. பண்புருபு. கு. 406. வி. 119. 87. (ஆ. ஆகு.)
 ஆகிலும். வி. 142.
 ஆகுபெயர் = ஆகுபெயர்ச்சொல். கு. 269. 290. வி. 162.

ஆகுலம்=ஆரவாரம், ஒலி. வி. 93.
 ஆக்கம் = ஆக்கப்பாடு. கு. 275. 357. 300. 364. 347. 446. பொருள். வி. 79. 86. 96.
 தமிழ்மொழி ஆக்கம். கு. 128.
 வடமொழி ஆக்கம். கு. 146.
 ஆக்கப்பாடு = விசுதிகள் சேர மொழி உண்டாக்கப்படுந் தன்மை. கு. 275.
 ஆக்கம் பெறுதல் = ஆக்கச் சொல்லைப் பெறுதல். கு. 446.
 ஆக்கல் = ஆக்கப்படு பொருள். கு. 296. எடுத்துக்கூட்டல். கு. 460.
 ஆக்கியோன் = கர்த்தா, நூல்செய்தவன். கு. 47.
 ஆங்கு = அசைநிலை. இடப்பொருள் ஆகிய இடைச்சொல். கு. 369.
 போல. வி. 109.
 அவ்விடம். வி. 93.
 ஆசான் = குரு. கு. 37. 44.
 ஆசிரியத்தனை. வி. 178. யாப். 19.
 ஆசிரியப்பா. வி. 191. யாப். 66—74.
 ஆசிரியவசனம் = ஆசிரியவசனங்களை எடுத்தெழுதுவது. கு. 21.
 ஆசிரியன் = குரு. கு. 276.
 ஆசை (ச. ஆசா) = ஆவல், இச்சை. கு. 384.
 ஆடமை = ஆடும்மூங்கில். யாப். 38. [வி. 153.]
 ஆடாங்கு = ஆடும்படியான அரங்கம். வி. 120. [153.]
 ஆடல் = கூத்தாடல். வி. 79. 120. வாவுதல். வி. 86.
 ஆடி = கண்ணாடி. கு. 18.
 ஆடே = ஆண்மகன்பெயர். கு. 276. [ஆடுவோன். வி. 96.]
 ஆட்சி. [ஆள் + சி. வி. 96.] உரிமை. வி. 33.
 ஆண்டு = அவ்விடம். கு. 196. 443. வருடம். கு. 276.
 ஆண்டை = அவ்விடம். கு. 23.
 ஆண்பால். வி. 53. கு. 276.
 ஆண்பெயர் = உயர்தினை ஆண்பாற்பெயர். கு. 276.
 ஆண்மை = ஆண்டன்மை. கு. 264. 283. தைரியம். வி. 92. [வி. 94.]
 ஆதி = முதல். கு. 79. முதலான. வி. 158. கடவுள். வி. 27. 70. [162.] = ஆகு. வி. 84.

ஆதியெழுத்து=வடிவெழுத்து.

ஆது=ஆறன் உருபு. வி. 62. எதிர்மறை வினை எச்சவிருதி. வி. 90.

ஆத்திரையன் = பேராசிரியன். தொல் காப்பியன்.

ஆநின்று = நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143. வி. 80.

ஆமை=சூர்மம். கு. 419.

எதிர்மறை விருதி. வி. 90. 91.

ஆம்பல்=அல்லி, செவ்வாம்பல். கு. 290.

ஆயம்=ஆதாயம். சூதாடுங்கருவி. வி. 30.

ஆயிடை. கு. 163.

ஆயிழாய். வி. 64. [ஆய்+இழை. வி. 153. 157.]

ஆயிழையான் = தெரிந்தெடுத்த ஆபரணங்களை யுடையவன். (ஆய்ந்த + இழை + ஆள். வி. 153. 157.)

ஆயினும். வி. 142.

ஆய்தம்=தனிநிலை எழுத்து. கு. 235. வி. 12. கு. 87.

முப்புள்ளி ஆகிய ஆய்தவெழுத்து. கு. 251. 90.

(அதின் வடிவு சூலாயுதத்தின் வடிவு எனக் காண்க.)

உயராய்தம்=சூதுகாத ஆய்தம். கு. 60. 97. 61.

ஆய்தக்குறுக்கம்=தன்மாத்தினாயிற் குறைந்தது. வி. 12. (G.) கு. 97.

ஆய்தல்=ஆராய்தல். தெரிந்தெடுத்தல். யாப். 87. 35. வி. 121.

ஆரியம்=வடமொழி.

ஆர்=அருமையான. வி. 121. வினைப்பகுதி (ஆர்தல்.) பலர்பால் விருதி. வி. 77. கு. 327.

ஆர்கலி=கடல். யாப். 61. [நிறைந்த ஓசை (உடையது) வி. 153. 156.]

ஆர்க்கோடு = ஆர்ங்கோடு=ஆத்திரமரத்தின்கொம்பு. (ஆர் + ங் + கோடு.) கு. 116. 224.

ஆர்தல்=நிறைதல். வி. 152.

ஆர்த்தல்=சத்தித்தல், ஒலித்தல். வி. 27. 79. கு. 391. கட்டல். கு. 272.

ஆர்வத்தன்=விருப்பமுடையவன். கு. [40. ஆர்வம். வி. 93.]

ஆர்வம்=ஆசை. வி. 95.

ஆலயம்=தேவர் ஆலயம். வி. 33.

ஆல்=முன்றும் வேற்றுமை உருபு. கு. 292. 297. வி. 59. 86. (உ.)

ஓர்மரம். வி. 161. அசைநிலை. வி. 116. கு. 450.

ஆவது. வி. 142. [95.]

ஆவி=உயிரெழுத்து. கு. 63. 101. 159. 75. வி. 2. ஆவி=உயிர். வி. 124.

ஆழமுடைத்தாதல் = ஆழமான கருத்தை உடையதாதல். கு. 13.

ஆழி=சமுத்திரம். வி. 155. வி. 96. (O.)

ஆழ்தல்=அமிழ்தல். வி. 25. ஆழமாதல். வி. 79.

ஆளுதல் = ஆண்டுகொள்ளல், அப்பியாசித்தல். வி. 70.

ஆள்=ஆண்மகன்.

பெண்பாற்படர்க்கை விருதி. கு. 326. வி. 77.

ஆறனுருபு=ஆறுவேற்றுமை உருபுகள். கு. 293.

ஆறுவது வேற்றுமையின் உருபு. கு. 300. [வி. 159. 65.]

ஆறும்வேற்றுமை. வி. 62. 65. கு. 300.

ஆறு=வழி, விதம். நதி. வி. 26. ஓர் எண். வி. 159.

ஆறுருபு=ஐமுதலிய ஆறுருபு. கு. 415. 404.

ஆற்ற=மிகவும். வி. 113.

ஆற்றங்கரை. வி. 108.

ஆற்றல்=வலிமை. கு. 53.=செய்தல். வி. 143.

ஆற்றப்புனல்=ஆற்றநீர். கு. 453.

ஆற்றெழுக்கு=நடுவில் விடாது செல் ஊகின்ற ஆற்றினது நீரோட்டம். கு. 19.

ஆளுதல். வி. 142.

ஆள்=பசு. கு. வி. 30. கு. 248.

முன்றன் உருபு. கு. 297. வி. 59.

ஆண்பாற்படர்க்கை விருதி. கு. 325. வி. 77.

ஓர்சாரியை. வி. 108. கு. 244.

எண் பெயர்களோடு வருஞ் சாரியை. கு. 249.

ஆன்ற. வி. 79.

இ

இக=முன்னிலை அசை இடைச்சொல். கு. 372.

இகத்தல்=போகுதல். கு. 41. கடத்தல். சிற. பா. 4.

இகரக்கு=இகர எழுத்துக்கு. கு. 277.
[வி. 66.]

இகரக்குறுக்கம்=குற்றியல்இகரம். கு.
93. வி. 24.

இகரீட்சி=இகரம் இகாரமாதல். கு.
305.

இகல்=பகை. கு. 384.

இகழ்தல்=நிந்தித்தல். வி. 189.

இகுணை=தொழி. கு. 277.

இசின் = இறந்தகாலத்து இடைநிலை.
யாப். 9. 51.

[இ சாரியையுஞ்சின் இடைச்சொல்
லும் எனக்காண்க. கு. 373.]

இசைநிறை=ஓசையை நிறைத்து நிற்ப
வை. வி. 115. கு. 352. 354. 368.

இசை=பாட்டின். ஓசை. கு. 91. இரா
கம். கு. 101. சேர்வு. கு. 432.

சொல். கு. 401.

இசை எச்சம்=பெயர் வினை இடை உ
ரி என்னும் நால்வகைச் சொல்லுள்
ஒன்றும் பலவுந் தனித்துந் தொடர்ந்
தும் வரவேண்டிவது. கு. 401.

இசைத்தல்=ஒலித்தல். கு. 125. கூறுத
ல். வி. 89. கு. 387. சேர்த்தல். கு.
459.

இடக்கர் அடக்கல் = சொல்லத்தகாத
தை மறைத்துச்சொல்வது. கு. 267.

இடத்தே=இடத்தில். வி. 63.

இடத்தொகை. கு. 412.

இடப்பொருளுருபு = தம்மை ஏற்ற பெ
யர்ப்பொருளை இடப்பொருளுக்காக
ச் செய்கின்ற ஏழாம் வேற்றுமையின்
உருபு. கு. 302. வி. 63.

இடப்பொருள் = வினைமுதலின் தொழி
ற்காயினுஞ் செயப்படு பொருட்காயி
னும் இடமாகிய பொருளாம்.

இடம் = சொல் நிற்கின்ற மூன்று தா
னம். கு. 266. 416. வி. 54. இடத்தால்
வருபெயர். கு. 132. ஏழன் உருபு.
வி. 63.

எழுத்து பிறக்கும் இடம். 75—87.

இடவழு. கு. 416.

இடவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

இடி=அசனி. யாப். 34.

இடுகுறி=இடப்பட்ட அடையாளம்.
கு. 275. வி. 49. (ருடி.)

இடுகுறிப்பெயர். கு. 62.

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் = பலபொ
ருளுக்குப் பொதுவாய் வரும் பெயர்.
கு. 62.

இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் = ஒரு பொ
ருளுக்குச் சிறப்பாய் வரும்பெயர்.
கு. 62.

இடுக்கண்=தன்பம். வி. 34.

இடுக்கு = நெருக்கம், தன்பம். கு. 460.

இடும்பை=பொல்லாங்கு. வி. 89. யாப்.
40.

இடை=இடைச்சொல். கு. 239. நடு.
கு. 57. 91. 253.

இடம். கு. 53. 302. வி. 63. 23.

இடை (நிலை)=எழுத்துகள் சொல்லின்
நடுவில் நிற்கும் இலக்கணம். கு. 57.
110—121.

இடை எழுத்து. கு. 94. வி. 10.

இடைகள்=நடுத்தரமானவர். வி. 86.

இடைக்கணம் = இடை எழுத்துகள்.
வி. 10.

இடைக்குறை. வி. 41.

இடைச்சொல் = பெயர் வினைகளுக்கு
அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும்
ஒன்றுபட்டுத் தன்மையது. வி. 107. கு.
352—373. 239.

(முன்னும் பின்னும் வரும், ஆயினும்
பெரும்பாலும் இடையிலே வருத
லால் இடைச்சொல்.)

இடைத்தொடர்=இடைச்சொற்கள் கூ
டிநிற்பது. கு. 152. 182. 415.

இடைநிலை = முதலிலைப்பகுதிக்கும்
இறுதிலிலே விசுதிக்கும் இடை நிற்ப
தால் இடைநிலை.

பெயர் இடைநிலை = பகுபதப்பெயர்
ச்சொற்களின் இடையில்நிற்பது.
கு. 141. வி. 95.

வினை இடைநிலை. கு. 133. 142—144.
வி. 123.

இடைமை=இடை எழுத்துகள். கு.
75. வி. 10.

இடையருது=இடைவிடாமல். கு. 424.
வி. 164.

இடையினம் = வல்லெழுத்திற்கும்
மெல்லெழுத்திற்கும் பொதுவாய் உச்
சரிக்கப்படுகிற எழுத்துகள். கு. 70.
வி. 10.

இடையுது = உபத்திரம். தடை (இடை
யில் உறுவது.) வி. 96.

இடைப்பிறவரல் = நடுவிலே பெயர் வினைகளுக்குரிய பிறசொற்கள் வருதல். கு. 397. வி. 132.

இடைப்பொருள் எட்டு. கு. 353. இடை மாணுக்கர் = நடுமாணுக்கர். கு. 38.

இடையன் = இடைச்சாதியான். ஐவகை நிலத்தில் நடுவாகிய முல்லை நிலத்தில் இருப்பவன். கு. 276. (திணைகாண்க.)

இணை = இரண்டு. யாப். 40.

இணைக்குறள். யாப். 69.

இணைந்தியல் = இரண்டெழுத்தோரோ முத்தாய்க்குடி நடத்தல். கு. 149.

இதழ் = உதடு. கு. 74. 78.

இதற்குமுடிபு = இவ்விலக்கியத்திற்கு இவ்விலக்கணந்தான் முடிபு. கு. 257.

இதன்பெற்றி = இதன் இலக்கணம். கு. 461.

இத்தை = முன்னினை அசை இடைச் சொல். கு. 372.

இமிழ்தல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இமை = நிமைக்கொட்டிதல். கு. 100. வி. 16.

இயங்கியற்பொருள் = திரிகிறதாகிய சரப்பொருள்.

இயங்குதல் = நடத்தல். கு. 450.

இயம்புதல் = சொல்லுதல். கு. 36. 56.

இயலுதல் = வருதல். கு. 121. 128. 131. நடக்கல். கு. 360. 392. 446. யாப். 90.

இயல் = ஒரு சாதிப்பொருள்கொண்டது. அங்கம். ஒத்து. உறுப்பு.

இயல்பின்விகாரம் = விதித்தயியல்பிலே விகாரமாதல். கு. 255.

இயல்பு = சுபாவம். கு. 100. 136. 151. இயல்புப்புணர்ச்சி. கு. 153.

வரலாறு. கு. 4. 160. 178. 179. 201. 165. 172. 173. 176.

இயல்புச்சந்தி = விகாரமின்றிப் புணரும் புணர்ச்சி. கு. 153. வி. 19.

இயற்கை = தன்மை, சுபாவம். கு. 253. வி. 59. [96.]

இயற்கை அளபெடை = விகாரத்தால் வராத அளபெடை. கு. 91.

இயற்கைப்பொருள் = தொன்றுதொட்டு இயல்பாய் வழங்கிவருகின்ற பொருள். கு. 445.

இயற்சீர். வி. 174.

இயற்சொல் = யாவருக்கும் வழக்கமாய் தெரியுஞ்சொல். கு. 270. வி. 43.

இயற்பெயர் = சிறப்பில்லாத இயல்பானபெயர்.

இயற்றமிழ் = சுத்ததமிழ்.

இயற்றுதல் = செய்தல். கு. 450. வி. 164. யாப். 92.

இயற்றுதற்கருத்தா, குலாலன் குடத்தை வளைந்தான் எ-ல் குலாலன் எ-து இயற்றுதற்கருத்தா.

இயற்றும்வினைமுதல் = செய்யுங்கர்த்தா, கருவியைத் தொழிற்படுத்துவது.

இயைதல் = பொருந்தல். கு. 274. (இசை.)

இயையு = புணர்ச்சி. கு. 97. (இசைவு.) யாப். 38.

இயையப்புணர்த்தல் = பொருந்தும்படி புணர்க்கை. கு. 239.

இயையவன் = வழங்குவன். கு. 274.

இரக்கம் = உருக்கம். கு. 384.

இரக்கு = ஓசை. கு. 391.

இரங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இரட்டுறமொழிதல் = ஒரு வாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதல். கு. 14.

இரட்டைக்கிளவி = இரட்டைச் சொல். கு. 437. ஒலிக்குறிப்பில்வரும் இரட்டைமொழி.

(உ-ம்.) மொடுமொடுத்தது, கறுகறுத்தது.

இரட்டல் = ஒலித்தல். கு. 391. (இரட்டையாதல்.)

இரட்டு = இருமடங்கு. இரட்டுறாறு = இருறாறு. கு. 61.

இரத்தல் = யாசகஞ்செய்தல். வி. 124. கு. 448.

இரப்புரை = இரத்தற்கு வருகிற சொற்கள். கு. 448.

இரவு = இரத்திரி. கு. 450.

இரிதல் = ஒலிதல். சிற. பா. 6.

இரீஇ. வி. 70.

இரு = பெரிய. வி. 157. இரண்டு. வி. 159.

ஒர்வினைப்பகுதி. வி. 24. (உ,ஈ.) 89. 92.

இருகால் = இரண்டுதரம். கு. 42. [வி. 159.]

இருதிணை = உயர்திணை, அஃறிணை. கு. 330. 337.

*இருது = பருவம். கு. 276. [S. Ritu.]
பருவத்தால் வருபெயர். கு. 276.

இருபால் = இரண்டுபுறம். கு. 128.

இருபாற்று = இருபாறையுடையது. கு. 289. [வி. 93.] [கு. 57. காண்க.]

இருபான் = இருபது. கு. 137. 249.

இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை =
இரண்டுபெயர்கள் கூடும் இடத்து
ஆகிய என்னும் பண்புருபு தொக்கு
நிற்பவை. கு. 406.

இருபெயர் = பொதுப்பெயர், சிறப்புப்
பெயர். கு. 406.

இருமை = இம்மைமறுமைகள். யாப். 55.

இருதன்மை. [வி. 159. 94.]

இருமைக்குறில் = உயிர்க்குறில், உயிர்
மெய்க்குறில். கு. 126. [வி. 154.]

இருவாறால் = கடவுள், பின்னவன் என்
னும் இருவரால் செய்யப்பட்ட முத
னால் வழிநூல். கு. 8. [வி. 152.]

இருவர்மாறுகோள் ஒருதலை துணிவு =
இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டனு
ள் ஒன்றைக்கி ஒன்றைத் துணிந்து
எடுத்துக்கொள்ளுதல். கு. 11.

இருவழக்கு = உலகவழக்கஞ் செய்யுள்
வழக்கம். கு. 442.

இருவழி = வேற்றுமைவழி, அல்வழி. கு.
214. 227. [கு. 152.]

இருளல் = அந்தகாரமாதல். வி. 82. [இ
ருள். வி. 76.]

இருள் = அந்தகாரம், இருட்டு. வி. 93.
(இரவில் உள்ளது.)

இரை = ஆகாரம். யாப். 39. ஓசை. கு.
391.

இரைத்தல் = சத்தித்தல், ஒலித்தல். கு.
391.

இர்ப் = பன்மை விசுதி. வி. 69.

முன்னிலை விசுதி. வி. 77. கு. 140. 337.

இலகல் = விளங்கல். சிற. பா. 2.

இலக்கணம் = இலக்கியத்தின் அமை
தி. கு. 141. வி. 1 (A.) முகவுரை. (ச.)

*தேவலட்சணம். (காப்பு.)

இலக்கணப்போலி = இலக்கணமுடையது
போலவருவது. கு. 267.

இலக்கியம் = அறிவுடையோராலே நிய
மிக்கப்பட்ட புராணகாவியங்கள். கு.
141. முகவுரை. (ச.)

இலங்குதல் = பிரகாசஞ்செய்தல். முக.
இலன். வி. 93. 125.

இலிகாள் = இல்லாதவரே. வி. 86. [வி.
125. 96. 64.]

இல் = ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 125. கு. 401.

வேற்றுமையுருபு. கு. 299. வி. 61. 63.

வினை எச்சவிசுதி. வி. 86. கு. 343.
வீடு. கு. 420.

இல்பொருள் உவமை. வி. 204.

இல்லம் = வீடு. (இல்.) வி. 26. [வி. 96.]

இல்லறம் = வீட்டிற்குரிய கடமைகள்.
வி. 216.

இல்லிக்குடம் = ஒட்டைப்பாணை. கு. 38.

நீர் வார்க்குந்தோறும் கீழிழந்துநீரம்
பாதது. [இல்லி = சில்லி.]

இவறுதல் = உலோபமுடைமையாதல்.
வி. 35.

இவ்விரண்டு = இரண்டிரண்டு. கு. 71.

இழத்தல் = வீணாகப்போக்கடித்தல். வி.
79.

இழி இருபால் = அஃறிணையில்வரும் இர
ண்டுபால். கு. 350.

இழிதல் = விழுதல். வி. 61. தாழ்தல்.

இழிதிணை = அஃறிணை. கு. 245.

இழிந்தோன் = தாழ்ந்தோன். கு. 448.
[வி. 95.]

இழிபு = தாழ்வு. யாப். 31. [வி. 94.]

இழிப்பு = பழிப்பு. கு. 420. [வி. 94.]

இழுக்கம் = இழிவு. வி. 86.

இழுக்கல் = வழுவுதல். கு. 420. யாப். 1.
வழுக்குநிலம். வி. 41.

இழுக்கார் = வழுவாது கூறுவார்கள்.
கு. 426.

இழுக்கு = வழு, தப்பு. வி. 143.

இழை = பஞ்சினூல். கு. 24.

ஆபரணம். வி. 121.

இழைத்தல் = நியமித்தல். வி. 89. ஒழு
கல். யாப். 68.

இள = இனைய = இளம் = இளமையான.
வி. 121.

இளங்கண்ணன் = இனையகண்ணையுடைய
வன். கு. 433. [வி. 121. 93.]

இளமை = இனமை = இனமைப்பருவம்.
வி. 191. கு. 384.

இறத்தல் = கடத்தல். கு. 101. மரித்தல்.

இறந்தகாலம் = போனகாலம். கு. 142.

இறந்தது விலக்கல் = முன்புள்ளதாய்ப்
பின்பு வழங்காதாயின் அதனைவிலக்கு
தல். கு. 14.

இறப்பு = போனகாலம். கு. 145. 423.
[வி. 94.]

இறல் = சாவு. வி. 164.

இற்றுப்போதல். அழிதல். வி. 191.

இறுதல் = முடிதல். யாப். 87. கு. 256.

இறுதி = கடைசி. கு. 94. 122.

க்டைநிகை. கு. 256.

இறுதி அழிவு = இறுதெடுதல். கு. 311.

இறுதிநிகை = இறுதிலே நிற்பது. [வி. 96.]
(செய்யும் என்பதில் இறுதிநிகை கால
ங்காட்டும்.)

இறுதிப்போவி = கடைப்போவி. கு. 122.

இறுத்தல் = செலுத்தல், ஒடித்தல், சே
ரல். யாப். 33.

இறை = கடவுள். வி. 95.

விடை. கு. 427.

இறைஞ்சுதல் = தொழுதல். (காப்பு.)
கு. 453.

இறைத்தல் = சிதறல். யாப். 36.

இறைவழு. கு. 416. விடைவழு.

இறைவன் = கடவுள். வி. 63.

புருடன். யாப். 39. [இறை + அன்.
வி. 93.]

இற்று = ஓர்சாரியை. கு. 244. இத்தன்
மைத்து. கு. 445. 461.

இற்றை. வி. 26.

இன = இவைபோல்வன பிற. [இன்ன.
வி. 41.] கு. 343.

இனக்குறில் = டெட்டெழுத்திற்கினமாகி
ய குற்றெழுத்து. கு. 91.

இனமணி = [ஒரு] சாதிமணி. கு. 16.

இனமிகல் = வருமெழுத்திற்கு இனமான
எழுத்து மிகுதல். கு. 136.

இனமொழி. கு. 427. (ஓர்இறை: இதை
ச்செய்யேன், எ-கு வேறென்றைச்
செய்வேன்.)

இனம் = சேர்க்கை, கூட்டம். கு. 71. வி.
11. (F.)

பந்துக்கன். வி. 596.

இனிய = இன்பமான. வி. 34. [93.]

இனேத்து = இப்படி. கு. 197. [வி. 93.]

இனைய = இவைபோல்வன பிற. கு. 26.
136. 384. [வி. 93.]

இன் = ஐந்தாம் வேற்றுமைஉருபு. கு. 292.
இனிமையான. வி. 30. யாப். 38.

வினைஎச்சவிருதி. வி. 86. கு. 343.

சாரியை. வி. 65. 93. 108. கு. 244.

இன்பம் = நுற்றயன் ஒன்று. கு. 10. கு.
384. வி. 218.

இன்றி = இல்லாமல். வி. 93. 125.

இன்றி அமையாத = இல்லாமல் திராத.
கு. 23.

இன்று = இன்றைக்கு. வி. 25. 93.

இல்லாதது. வி. 125.

இன்ன = இவைபோல்வன. கு. 135. 280.
வி. 5.

இன்னணம் = இவ்வகையாய். கு. 392.

இன்னதல்லதிதவென மொழிதல் = சந்
தேகப்பட வந்தவிடத்து “இது அன்று,
இதுதான்” எனத் துணிந்து சொல்லு
தல். கு. 14.

இன்னல் = துன்பம். வி. 124. 164.
(இன் + அல்.)

இன்னன = இவைபோல்வன. கு. 276.
277. 279. 282. 314. 353.

இன்னு = திமை. வி. 38. 93.

இன்னுது = திமையுள்ளது. வி. 34.

இன்னாய் = இல்லாததாக. கு. 447.

இன்னுன் &c. வி. 5.

இன்னிசை. வி. 190. யாப். 59.

இன்னிசைவெண்பா. யாப். 59.

இன்னினியே = உடனே.

ஈ

ஈ = முன்னிகை அசையாகிய இடைச்
சொல். கு. 372.

வினைப்பகுதி. கு. 448.

ஈட்டெழுத்து. கு. 65. வி. 4.

ஈஇர் = இர் = இரமான. யாப். 39. [வி.
121.]

ஈகை = தானம். வி. 203. [94.]

ஈங்கு = இவ்விடம். வி. 72.

ஈசன் = ஆதிகடவுள். வி. 112.

ஈட்டம் = கூட்டம். திரள். தேட்டம். கு.
300. [ஈட்டல். வி. 96.]

ஈண்டல் = சேர்தல். கு. 460.

ஈண்டு = இன்னை = இவ்வுலகம். கு. 73.
யாப். 55.

ஈதல் = கொடுத்தல். கு. 34. 387.

ஈறித்தல். கு. 36.

ஈம் = சுடுகாடு. கு. 223.

ஈரடை = இரண்டு அடைமொழிகள். கு.
444.

ஈரறிவுயிர்=இப்பி,சங்குமுதலிய.சூ.378.
ஈரெச்சம்=பெயரெச்சம், வினைஎச்சம்.
சூ. 351. 397. 415.

ஈரேவல்=இருவரை ஏவுதல். சூ. 138.

ஈராகுந்றம்=புத்துக்குந்றம். சூ. 12.

ஈர்=இரமான. [வி. 121.] யாப். 39.

இரண்டு. வி. 159. சூ. 457.

ஈர்ங்=இரம். சூ. 224. யாப். 34. சூ. 450.

ஈர்த்தல்=இழுத்தல். வி. 27.

ஈறழிதல்=கடைசியில்கெடுத்தல்.சூ.307.
308. 313.

ஈறு=இறுதி, கடை. சூ. 67. 97. 107. 137.

ஈறு(நிலை)=எழுத்துகள் சொல்லின் க
டைசியில் நிற்கும் இலக்கணம். சூ.
57. 107—109.

ஈறுபோதல் = சொல்லின் கடைசியில்
கெடுத்தல். சூ. 307.

இறுதிவிசுதி நீங்கல். சூ. 136.

ஈற்றைசை = சொல்லின்கடைசியில் நிற்
கும் அசை இடைச்சொல். சூ. 354.
(முதற்கண்வராத.)

ஈனல்=தருதல். வி. 112. சூ. 453. பிறப்
பித்தல். வி. 82. சூ. 317.

உ

உகரக்குறுக்கம்=சூற்றியல் உகரம். சூ.
60. 94. வி. 15.

உகுதல்=உதிர்தல். வி. 110.

உக்குறள்=சூற்றியல் உகரம். சூ. 164.
வி. 15. சூ. 94. 99.

உச்சி=தலை. சூ. 74. சிகரம். சூ. 152.

உஞ்றல்=முயற்சிசெய்தல். வி. 79.

உடம்புமெய்=நிலைமொழி இற்றிலும்
வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்
கள் உடம்புமெய்தற்பொருட்டு இடை
யே வரும் மெய். சூ. 162. வி. 23.

உடம்பு(உடல்.)=தேகம். சூ. 268.

மெய்யெழுத்து. சூ. 59.

உடலுதல்=வருத்தப்படுத்தல்.யாப். 44.

உடலுயிர்=உடல்கொள் உயிர் = உட
லோடு கூடிய உயிர். சூ. 384. 385.
[வி. 157.]

உடல்=மெய்யெழுத்து. சூ. 204.

உடனிகழ்ச்சி=வினைகொண்டு முடிகிற
பொருளினது தொழில்போன்ற தொ
ழிலைத் தன்னிடத்திலும் உடனிகழ்ச்சி
றதாக உடையது. சூ. 297. வி. 59.
[உடன் + நிகழ் + ச்சி. வி. 96.]

உடனிலை மெய்மயக்கம் = எழுத்துகள்
தன்னொடுதான் கூடுங் கூட்டம். சூ.
110. 118.

உடன்படல் = பிறர் மதத்திற்குத் தான்
உடன்படல். சூ. 11.

உடைதல்=ஒடிதல். வி. 65. சூ. 458.

உடைத்தல்=ஒடித்தல். சூ. 459.

உடைமை=உடைமைப்பொருள். சூ.
296.

செல்வம். சூ. 434.

உடைய, உடை, உட. வி. 62. 93.

உணங்கல்=உலர்தல். வி. 89.

உணரல்=உணர்தல்=அறிதல். வி. 93.
சூ. 272. 449.

உணர்த்துதல்=அறிவித்தல். சூ. 29.

உணர்வியல்=அறிவுமயம். சூ. 382.

உணர்வின்மேற்றல் = அறிவில்லாமற்
கொள்ளல்.

உணர்வு=உணர்ச்சி. கல்வி. அறிவு. சூ.
268. 458. வி. 5.

உண்=வினைப்பகுதி. வி. 105.

உள் என்பதின் விகாரம். வி. 36. 39.

உண்டி=உணவு. வி. 27.

உண்ணல்=பொசித்தல். சூ. 467.

உதாரணம்=திருட்டார்த்தம். சூ. 21.

உத்தி=புத்தி, புத்திபுட்பம். சூ. 4. 14.
உப. வி. 123. (உ.)

உபசர்க்கம். சூ. 123. (உ.)

உம் உந்தாகல்=உம்விகுதியானது உந்து
எனத்திரிதல். சூ. 341.

உம்மை=மறுமை. வி. 189. [வி. 5.]

உம்மை எச்சம். சூ. 358. 359.

உம்மை எட்டு=உம் என்னும் இடைச்
சொல் எட்டுவகைப் பொருளைத் த
ரும். சூ. 152. 357. 360. 409. 440.
வி. 113.

உம்மைத்தொகை. சூ. 409. 413. வி. 156.

உயராய்தம் = தன் அனாமாத்தியாயிற்
குறுகாதது. சூ. 61. 97. [உயர்ந்த.
வி. 153.]

உயர்தல்=மேலாதல். வி. 72.

உயர்திணை = வானவர், மனிதர், நரகர்,
ஆகிய மூன்றுநிறத்தாரும் உயர்ந்த சா
தி. சூ. 261. 413. 418.

உயர்திணைப்பெயர்=உயர்ந்தகுலப் பெ
யர். சூ. 259.

உயர்முப்பால்=உயர்திணையில்வருமூன்
றுபால்கள். சூ. 349.

உயர்வு=உயர்ச்சி, மேம்பாடு. வி. 93.

[வி. 94.] கு. 420.

உயல்=மிருந்திருத்தல். வி. 35.

உயிரல்பொருட்குணம்=வட்டம், சதுரமுதலியவாம். கு. 386.

உயிரல்பொருள்=அறிவுமயமாம் உயிர் ஒன்றுமேயன்றி உடம்புமுதலிய உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம் ஆம். கு. 382. 386.

உயிரளபு = உயிரளபெடை, உயிர் எழுத்துகள் அளபெழுதிறது. கு. 60. 91. வி. 14. [எடை, எடுத்தல். வி. 96.]

உயிரிற்றுப்புணரியல் = உயிர்எழுத்துகள் சொல்லின்கடைசியல் சேர்ந்து நிற்குத் தன்மையைச் சொல்வது. கு. 162—203. வி. 23—28.

உயிர்=உயிரெழுத்து. கு. 59. 204, 205. சீவன். கு. 268.

உயிர்எழுத்து=அச்சு. ஆவி. வி. 2. கு. 63.

உயிர்க்குணம்=அறிவுமுதலிய முப்பத்திரண்டும். கு. 384.

உயிர்த்தல்=மணஞ்செய்தல். வி. 86. பிறப்பித்தல். வி. 81.

உயிர்த்தோடர்=உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. கு. 182.

உயிர்கிலை=சீவன். கு. 457. உடல். உயிரிற்கும். கிலை.

உயிர்மெய்=உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துங்கூடி இருக்கிற எழுத்து. கு. 60. 89. 169. வி. 13.

உய்த்தல்=சுகத்தோடிருத்தல். வி. 112.

உய்த்தல்=செலவழித்தல். வி. 86. கு. 421.

செலுத்தல். கு. 385. வி. 156. 152.

உய்த்துணரவைப்பு = சில சூத்திரவிதிகளைக்கொண்டு உலகமலையாமல் சொல்லுதல். கு. 13.

உரம்=மார்பு. கு. 74. 75. வலி. 25.

உரவோர்=பெரியோர். 253. வல்லமையுள்ளவர். வி. 86.

உரன். வி. 63. வல்லமையுள்ளவன்.

உரி=உரிச்சொற் புணர்ச்சி. கு. 415. பண்புத்தொடர். கு. 152. 239.

உரியுயல்=உரிச்சொல்லானது பொருவினது குணப்பண்பு தொழிற்பண்புகளை விளக்கிறதலால், உரியுயல். வி. 118—121. கு. 374—392.

உரிச்சீர். வி. 175.

உரிச்சொல் = பொருட்குரிமை பூண்டிருக்கென. கு. 374. வி. 47.

உரிச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.

உரித்து=உரியது. கு. 168. வி. 93.

உருபு, வேற்றுமை உருபு. கு. 241.

உருபுப்புணர்ச்சி. 253. 254.

வேற்றுமையின் அவயவம். கு. 293. 395. 396.

உருபுப்புணரியல் = வேற்றுமை உருபுகள் நிலை மொழியோடு வருமொழிபுணருஞ் செய்கையைக் காட்டுவது. கு. 240—257.

உருபுமயக்கம். வி. 137. கு. 317.

“ஒர் உருபின் பொருளெடு தன் பொருள் விடுத்ததலேமயக்குதல்.”

(உ-ம்.) மணலுள்ளாற் ற-கு மணற்கின்ற.

உரும்=இடி. கு. 223.

உருவகஉவமை=உருவகமும், உவமையும் எனஇரண்டும். கு. 451.

உருவகவணி. வி. 205.

உருவம்=[எழுத்தின்]வடிவு. கு. 57. 98.

[உரு, உருவு.]

உருவு=உருவம். வி. 91. கு. 407.

உருவு உவமைத் தொகை. கு. 407.

உருளுதல்=உருண்டையாதல். கு. 459.

உருள்=சக்கிரம். வி. 91. 191.

உரைஅசை=உரையசைப்பொருள். கு. 370.

உரைகாரன்=தன்னுலகு உரைசெய்தவன். கு. 51.

உரைகோளாளன்=சொல்லும் உரைமுழுமையும் மனத்துட்கொள்ளவல்ல அறிவாளன். கு. 37.

உரைத்தாமென்றல் = இது முன்சொன்னோமென்றல். கு. 14.

உரைத்துமென்றல் = இவ்விதி பின்பு சொல்வோமென்றல். கு. 14.

உரையாசிரியர் = துலுக்குஉரை எழுதுவோன்.

உரையிற்கோடல் = தூவிற் சொல்லாதிருந்தும் உரியபொருளை உரையிற்கொள்ளுதல்.

உலகமலையாமை=உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமை; அல்லது, உலகமலைவில்லாமற் சொல்லல். கு. 13.

உலகம். வி. 72. 93. [கு. 148.]

உலகியல் அறிவு=உலகநடையை அறியும் அறிவு. கு. 26.
 உலகு=உலகம். [வி. 17.] வி. 72. 93.
 உலத்தல்=கெடுதல். வி. 157. கு. 460.
 உலத்தல்=மகிழ்தல். வி. 114.
 உலப்பு=சந்தோஷம். கு. 384. 420. [வி. 94.]
 உலம உருபு=வினை, பயன், மெய், உருவு என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உலம உருபுகள். கு. 407.
 உலமத்தருபு=போலமுதலிய உலமை உருபுகள். கு. 408.
 உலமத்தொண்க = உலமையுருபுகள் மறைந்து நிற்பவை. கு. 407.
 உலமப்பொருவு = ஒன்றினொன்று சமமாக உணர்த்துவது.
 உலமன். வி. 112.
 உலமை அணி. வி. 204.
 உலமை ஆகுபெயர்=உலமையினால் வருகிற ஆகுபெயர். கு. 290. வி. 162.
 உலரி=கடல். [உவர். வி. 96.]
 உவர்=கடல். வி. 81.
 உவ்வுரு=உகரம்பெறுவாம். கு. 230.
 உவ்வுறும் = உகரச்சாரியைபொருந்தும். கு. 207.
 உழத்தல்=துன்பப்படுத்தல். யாப். 39.
 உழப்பித்தல்=துன்பப்படுத்தல். வி. 31.
 உழப்பு=(எழுத்திற்குரிய மூவகை ஒலி) முயற்சி. கு. 88.
 உழுதல்=உழுதுகொள்ளல். வி. 82.
 உழுநர். வி. 95. (உழு.)
 உழை, உழி=ஏழன்உருபு. வி. 63.
 இடம். வி. 93.
 உளி=ஏழன்உருபு. வி. 63. கு. 302.
 உள்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
 வினைப்பகுதி. வி. 125. 25.
 உள்வளி=உள்ளேநின்ற உதானன் என்னுங் காற்று. கு. 74. (உள் + வளி.)
 உள்எம்=மனம், அந்தக்கரணம். வி. 93.
 [உள்ளே இருப்பது. வி. 96.]
 உள்ளுதல்=நினைத்தல். கு. 25. வி. 81.
 உறங்கல்=நித்திராசெய்தல். வி. 23. 89.
 உறங்கை=ஓர்ஊர். கு. 456.
 உறழ=வி. 109. கு. 408.
 உறழ்ச்சி=விகற்பம்.
 உறழ்தரல் = பெருக்கல். கு. 240.

உறழ்தல்=பொருந்தல். கு. 217.
 ஒத்தல். கு. 122. 124. 408.
 விகற்பித்தல். 224.
 உறழ்தல்=ஒன்றினொன்று மிக்ருச் சமமாகாமல் மாறுபடல்.
 உறழ்பொருவு = உயர்வுதாழ்வுகளை உணர்த்துவது.
 உறழ்வு=விகற்பம். கு. 203.
 உறு=மிகுதி. கு. 272. 388. மிகுந்த. கு. 61. உண்டாகும். [வி. 153.] வி. 121.
 உறுதல்=பொருந்தல். கு. 70. 74. 77. 81. வி. 145. 121. கு. 443.
 உறுப்பு=அங்கம், அவயவம். கு. 4. 300. சினைப்பெயர். கு. 276.
 உறைதல்=இருத்தல், நடத்தல். வி. 25.
 உறைபதி=தங்குமிடம். வி. 41.
 உற். வி. 123. (உ.)
 உற்றதுகாத்தல்=ஓர் இறை. கு. 427. (உண்டானதைச் சொல்லுதல்.)
 உற்றறிதல்=பரிசுத்தை உணர்தல். கு. 377.

உள

உள=தகை, மர்மிசம். வி. 65.
 உளக்கம்=மன உறுதி, முயற்சி. வி. 79. கு. 384.
 உளக்குதல்=ஏறுதல். வி. 17.
 உளங்கு=மிகுதி.
 உளங்குதல்=மிகுதல். வி. 76.
 உளன்=உணவு. வி. 82. [வி. 96.]
 உளருணி=ஊரார்க்குப் பொதுவான ஊற்று. வி. 87. [ஊர் + உண் + இ. வி. 96.]
 உளர்=ஊரால் வருபெயர். கு. 276.
 உளர்கிழான் = [ஊர்கிழவன்.] மருதநிலத்தலைவன். கு. 434.
 உளர்தல்=ஏறுதல். கு. 94. 196. 336.
 உளழ்வினை=விதி. தெய்வம். வி. 125.
 உளறு=நீமை, இடையூறு. வி. 153. பரிசம். கு. 386.
 உளற்றுக்கோல்=ஊன்றுகோல். வி. 41.
 உளன்=மாமிசம். கு. 216. 457.
 உளன்றல்=ஊன்றிநின்றல். வி. 27. கு. 458.

எ

எ. வி. 2. 3. 6. கு. 64. 67. 77. 106. 108.
 எஃகு=எகு, கூர்மை. கு. 90. 94.
 எகரவினா=எ-என்னும் வினாச்சொல். கு. 163.

எங்கு=எங்கே=எங்கிடம். வி. 6. கு. 451.

எச்சம்=குறைவு. கு. 322. 351. 340-348. 353. 357. 397. 398.

சொல்லொழிபு. கு. 401.

சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகை. கு. 401.

எஞ்சல்=சுருங்கல். கு. 23—24. 257.

ஒழிதல். கு. 340. 422.

குறைதல். யாப். 88.

தொக்குறித்தல். வி. 27. (I.)

எஞ்சாமை=குறையாமை. வி. 203. [94.]

எஞ்சிய=மற்றவைகள். கு. 422. [95.]

எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக்கூறல்=சொல்லாதனவற்றிற்குச் சொல்லியவற்றால் இலக்கணம் பொருந்தச்சொல்லுதல். கு. 14.

எஞ்சு=எச்சம். கு. 173.

எடுத்த மொழியின் எய்தவைத்தல் = எடுத்துச் சொன்ன சொற்களிலேதானே தான் சொல்லும் இலக்கணம் பொருந்தவைத்தல். கு. 14.

எடுத்தல்=எடுத்தல் அளவை. கு. 409. உயர்த்திக்கூறுதல். கு. 88.

எடுத்தல் அளவை = தூக்கிநிறுக்குதல். 409.

எடுத்துக்காட்டல் = தான் சொல்லப்படும் இலக்கணம் அமைந்த சொற்களை எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 14.

எடுத்துக்காட்டுரை = உதாரணம். கு. 211.

எடுத்துக்காட்டுவமை. வி. 204.

எட்டனூருபு = எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள். கு. 303. [வி. 65]

எட்டாம்வேற்றுமை. வி. 64. கு. 303-314.

எட்டுக்கோள்=ஆற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிர னிறை, விழ்ப்புட்டு, தாப்பிசை, அஹைரிபாப்பு, கொண்டுக்கட்டு, அடிமறிமாற்று என்பனவாம். கு. 452.

எட்டுருபு = பெயர், ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், விளி என்பனவாம். கு. 292.

எண் = எட்டென்னும் எண். கு. 158. 193. வி. 82. 159.

எழுத்துகளின் கணக்கிலக்கணம். கு. 57.

எண்ணிடைச்சொல், கு. 359. 360. 362.

எண்மையான=எளிய. வி. 34. [121.]

எண்ணிரிந்திர பலசொற்கள். கு. 430.

எண்ணுல்வருபெயர். கு. 276.

எண்ணிறை=எட்டுவிடைகள். கு. 427.

எண்ணுப்பெயர்கள். வி. 159.

எண்பொருள் = எண்ணப்பட்ட பொருள். கு. 361

எண்மூவெழுத்து=இருபத்துநான்கு எழுத்துகள். [எண் + மூ + எழுத்து.] கு. 158.

எதிரதுபோற்றல் = முன்பில்லாததாய்ப் பின்பு வழங்கிவருமாயின், அதனைத் தழுவிக்கொள்ளுதல். கு. 14.

எதிர்=பகை. கு. 135. எதிரிடை. கு. 455.

உத்தரம். வி. 84.

எதிர்மறுத்தல்=எதிர்த்தித்தல். கு. 395.

எதிர்மறை=எதிர்மறைவினை, எதிர்த்தித்தல். கு. 329. 353. 355. வி. 82-92.

எதிர்மறை எச்சம். கு. 401.

எதிர்மறைவிருதி = எதிரேநின்று அவ்வினையை மறுப்பவைகளின் கடைநிலை.

எதிர்வு=எதிர்காலம். வருங்காலம். கு. 423.

எதுகை. வி. 182.

எந்தை=தந்தை. வி. 74.

எம். வி. 72.

எம்பி=தம்பி. வி. 74.

எயிறு=பல். வி. 79.

எயினர்=வேடர். [எய்.]

எயின்=வேடர்சாதி. கு. 212.

எய்தல் = பெறுதல். கு. 98.

பொருந்தல். கு. 125.

அடைதல். கு. 458.

வருதல். கு. 498.

எய்துபெயர் = ஏற்கும்பெயர்கள். கு. 303.

எய்த்தல்=இளைத்தல். வி. 86.

எரி=தீ. வி. 82. 192. [வி. 96.]

எரிதல்=வேதல். கு. 451. [வி. 153.]

எல்லாம்=மூன்றிடத்திற்கும் பொதுப் பெயர். கு. 285. 245. வி. 67.

எல்லாரும், எல்லீரும். கு. 246.

எல்லை=அளவு. கு. 436.

எல்லைப்பொருள். கு. 299. 319. வி. 61.

வரையிலும். கு. 414.

பொருளுடக்கம். கு. 47.

எவன்=என்ன. கு. 350. வி. 6. 86.

எழில்=அழகு. வி. 156.

எழுதல்=எழுப்பதல். கு. 74. 100.

எழுத்திகாரம் = எழுத்தில் அகத்திலக் கணம் புறத்திலக்கணமாகிய இரண்டையும் உணர்த்திய அதிகாரம்.

எழுத்தியல்=எழுத்தின் அகத்திலக்கணத்தை யுணர்த்திய இயல். கு. 56.

எழுத்து = எழுதப்படுவது, இரேகை, வரி, பொறி, இலேகை, அக்கரம்.

தன்னையுணர்த்தினால் எழுத்து; பிற பொருளை யுணர்த்தினால் சொல். கு. 128.

எழுத்துமுறைமை. கு. 56.

எழுபான்=எழுபது. கு. 61. 249.

எழுமதம்=எழுவகைமதம். கு. 4. 11.

எழுவாய். கு. 295. 415. வி. 128.

முதல். கு. 422. 456.

முதல்வேற்றுமையினது வடிவம். கு. 295.

“பெயர்முடிவது உம் உருபாய் எழுவாய்.”

எழு வாயுருபு = திரிபில்லாத பெயர்ச் சொல். கு. 291. 294.

எழுவாய்ச்சந்தி. வி. 27. [L.]

எளிதிவில்லது=எளிதாகக் கொடாதது.

கு. 34. [எளிது + இவு + இல்லது.]

எளிமை=வறுமை. கு. 384. [வி. 94.]

எள்ளுதல்=இகழ்தல். வி. 91.

எற்றே=எவ்வளவு. வி. 85.

என. கு. 356. வி. 86. (ஈ.) 72.

என=இடைச்சொல். கு. 360.

எனினும். வி. 142.

எனைத்துணை=எவ்வளவு. கு. 420.

என்=யானென்பது திரிந்த என். கு. 218.

வினைப்பகுதி=சொல்லு.

ஓர் விசுதி. வி. 77.

வினாச்சொல்=என்ன.

என்ப=என்றுசொல்லுவார். கு. 36. 193.

195. 198. 414. 432. வி. 81.

என்மர்=என்றுசொல்லுவார். கு. 124.

வி. 81.

•என்மனார் = என்றுசொல்லுவார் (புலவர்.) கு. 319. வி. 81.

என்று, என்ற. வி. 114. 86. (க.) கு. 343. 356. 361.

எண்ணிடைச்சொல். கு. 360.

என்னை=என்ன. கு. 292.

ஏ

ஏ=ஓர் எழுத்து. வி. 2. 6. 23. கு. 65. 67. 77. 98.

ஓர்சாரியை. கு. 244. இடைச்சொல்.

கு. 354. வி. 111. 65. (ஈ.)

எட்டன் உருபு. கு. 305. 307. 308. 309. வி. 64.

ஏகல்=கெடுதல். கு. 341. போகுதல், செல்லல். வி. 72.

ஏகதேச உருவகவணி. வி. 205.

ஏகாங்கஉருவகவணி. வி. 205. [ஏக + அங்கம். வி. 42.]

ஏங்கல்=மனமடிதல். வி. 79.

ஏதம்=சூற்றம். வி. 86. கு. 456.

ஏதிலார்=அயலோர். வி. 86.

ஏது = காரியப்படுபொருள். கு. 299. வி. 59—61.

ஏதுப்பொருள்=காரணப்பொருள். கு. 299.

ஏதுவினமுடித்தல்=முடிவுபெறுததைக் காரணத்தால் முடியவைத்தல். கு. 14.

ஏதுவுருவகவணி. வி. 205.

ஏந்தல்=ஏந்திசை. யாப். 55. 87.

ஏமம்=களிப்பு. வி. 96.

ஏமார்த்தல்=மோசம்போகுதல். வி. 70.

ஏயது=ஏற்றது. வி. 95.

ஏயும்=ஏகாரமிசுதல். கு. 305.

ஏயுறல்=ஏகாரம் ஏற்றல். கு. 309.

ஏய்த்தல்=இளைத்தல். கு. 384.

ஏர்=அழகு. யாப். 34.

ஏலல்=பொருந்தல். கு. 108. (இயலல்.)

ஏல்=ஏற்றுக்கொள். வி. 89. ஆனால்.

இருந்தால். வி. 60. 86. (உ.)

ஏவல்=ஏவுதல்=எழுப்பல், தூண்டல்.

ஏவல்வினா. கு. 426.

ஏவல்வினை = கட்டளைப்பொருளுள்ள தொழில். கு. 161. 207.

ஏவற்கருத்தா. அரசன் ஆலயஞ் செய்ய தான் எ-ல் அரசன் எ-து ஏவற்கர்த்தா.

ஏவுவினைமுதல் = இயற்றும் வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது. ஏவுங்கர்த்தா. வி. 103. கு. 138.

ஏழனுருபு = ஏழாம் வேற்றுமையினது உருபு. கு. 301. [வி. 159. 65.]

ஏழாம் வேற்றுமை. வி. 63. கு. 301. 2.

ஏழ்வழுவு. கு. 416.

ஏறி=ஏறினவன். வி. 23. [வி. 96.]

ஏற்குதல்=தாங்குதல். கு. 293.

ஏற்கும்=மொருந்தம். கு. 195.

ஏற்ப=ஏற்க. வி. 86. (ஈ.)

ஏற்பன=ஏற்றமொழிகள். கு. 174.=ஏற்கும். கு. 362.

பொருந்துவன. கு. 397.

ஏற்பில=ஏலாதன. கு. 323.

ஏற்புழி=ஏற்குமிடம். கு. 188. 425. 435. 460.

ஏற்புக்கோடல்=ஏற்குமிடத்து வருவித்துக்கொள்ளல்.

ஏற்றல்=ஏற்றுக்கொள்ளுதல். பெறுதல். கு. 172. [ஏல். வி. 82. (ஈ.)]

ஏனும். வி. 142.

ஏனை=மற்ற. கு. 162. 194. 11.89. வி. 59.

ஏனையவும், ஏனவும், மற்றையவும். கு. 87. [வி. 93.]

ஐ

ஐ=இரண்டாம் வேற்றுமையினுருபு. கு. 255. 292. வி. 58.

ஐகாரம். வி. 2. 4. 11. (ஈ.) கு. 203.

முன்னிகை ஒருமை விசுதி. வி. 77.

வினைப்பெயர்விசுதி. வி. 96.

ஐகாரக்குறுக்கம்=தன்மாத்தினாயிற் குறைந்த ஐகாரம். கு. 60. 95.

ஐகான்=ஐகாரக் (குறுக்கம்.) கு. 61.

ஐகாரம். கு. 124. 126.

ஐங்காண்டிகையுறுப்பு=காண்டிகையுடையின் அவயவமாகிய ஐந்து. கு. 23.

ஐது=அழகியபொருள். கு. 55. [வி. 93.]

ஐந்தடக்கல்=ஐம்பொறிகளையடக்கல். ஐந்து உறுப்புகளை அடக்கல். கு. 419. [வி. 152.]

ஐந்திணை=ஐந்துவகையான நிலம். [திணைகாண்க. வி. 159.] கு. 276.

ஐந்து. வி. 159.

ஐந்தொகைமொழி=வேற்றுமைத் தொகை முதலிய ஐவகைத்தொகை நிலைத்தொடர்சொல். கு. 410.

ஐப்பசி=ஓர்மாதம். கு. 95.

ஐம்பால்=ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, கு. 142. வி. 53.

ஐயத்தீரப்பொருளை யுணர்த்தல்=பிறகுக்குச் சந்தேகம்நீங்கப் பொருளைத்தெரிவித்தல். கு. 29.

ஐயம்=சந்தேகம். கு. 417. 353. 357.

ஐயநிலையிர்=மக்கள். வானவர், நரகர், விலங்கு, புன்முதலியவை. கு. 381.

ஐயிருகுற்றம்=பத்துக்குற்றம். கு. 4. 12.

ஐயுறல்=ஐயுருபுபொருத்தல். கு. 315. சந்தேகப்படல். கு. 432. 426.

ஐவண்ணம். கு. 386.

ஐவாய்=ஐந்து இடம். வி. 156.

ஒ

ஒ. வி. 125. கு. 78. 103.

ஒடு=மூன்றாம்வேற்றுமை உருபு. கு. 297.

இசைநிறைக்கிற சொல். கு. 368.

என்பொருள். கு. 361.

ஒட்டகம்=ஒட்டை. வி. 89.

ஒட்டணி. வி. 208.

ஒட்டல்=சேரல். வி. 81.

ஒட்பம்=அழகு. வி. 87. [ஒள்+பு+அம். வி. 96.]

ஒண்=ஒளியுள்ள. [ஒண்மை. வி. 121.] வி. 31. யாப். 26.

ஒத்தல்=ஒக்கப்படுபொருள். கு. 296.

இசைவாக நடத்தல். வி. 59. 125. யாப். 84. 74.

ஒத்தாழிசை. யாப். 79. 81. 77.

ஒத்தியல்பொருள்=தமது தொழிலில் இடையறாது ஒத்து நிகழுமின்ற பொருள்கள். கு. 424.

ஒப்பல்=ஒக்குதல். கு. 254. 419.

ஒப்பின்முடித்தல்=ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தல். கு. 14.

ஒப்பு=ஒப்புப்பொருள். கு. 299. அதாவது: புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலும் இருக்கிற பொதுத்தன்மையால் உபமானமாகிறபொருள். உவமிக்கப்படுபொருளால் வருபெயர். கு. 276.

ஒப்புமை=ஒத்திருக்குந்தன்மை. வி. 213. யாப். 89. [வி. 96.]

ஒப்புமைக்கூட்ட அணி. வி. 213.

ஒப்புருபுகள்=போலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 352.

ஒப்போன் = சமானமுடையோன். கு. 448.
 ஒராஅ = ஒருவுதல். வி. 81.
 ஒரீஇ = ஒருவி, விட்டுநீங்கி. வி. 81. 79. [86.]
 ஒருகுறி = ஒருதாம். கு. 42.
 ஒருங்கு = முழுவதும். கு. 7.
 ஒருசார் = ஒருபுடை. சில. கு. 307.
 ஒருதலைதணிதல் = இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைத் துணிந்தெடுத்திக்கொள்ளல். கு. 14.
 ஒருதலை = ஒருபட்சம். கு. 11.
 ஒருபடுதல் = ஒருபத்து. கு. 196. 249. ஒருபான். கு. 249.
 ஒருபுணர் = ஒருபுணர்ச்சி. கு. 157.
 ஒருமை = ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால். வி. 53.
 ஒருமையிற்பன்மை = ஒருமைப்பாலிற்பன்மைப்பாற் சொல். கு. 421.
 ஒருமொழி = ஒருபொருளைத் தருகின்ற ஒருசொல். கு. 259. 399.
 பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒன்றுரின்று தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன. கு. 260.
 ஒருவந்தம் = சம்பந்தம். வி. 79. (ஒரு + பந்தம்.)
 ஒருவர் = உயர்நினை ஆண் பெண் இவ்விருபாற்கும் பொதுப்பெயர். கு. 289.
 ஒருவன், ஒருத்தி, ஒருவர், கு. 288. 289.
 ஒருவன் = ஆண்பாற்பெயர். கு. 240.
 ஒன்றென்னும் எண்ணில்வரும் உயர்நினை ஆண்மைப்பெயர். கு. 288. 324.
 ஒருவுதல் = விட்டுநீங்கல். கு. 374. வி. 145. 87.
 ஒருஉத்தொடை. யாப். 42. (ஒருவுந்தொடை.)
 ஒரோவழி = ஒரோர் இடங்கள். கு. 358. 361. வி. 112.
 ஒலி = அணுத்திரனின் காரியஒலி. கு. 58. 391. சப்தம்.
 ஒலித்தல் = சத்தித்தல். கு. 391.
 ஒலிவடிவெழுத்து = செவிப்புலனால் அறியப்படுகிற நாதமாத்திரையாற் பிறக்கும் எழுத்து. வி. 1. (B.)
 ஒல்குதல் = தளர்தல். வி. 86.
 ஒல்லுதல் = கூடுதல். [ஒல்வது. வி. 95.]
 ஒழிதல் = தொக்குநிற்பல். மறைதல். கு. 342. 399. 402.

ஒழித்தல் = நீக்கல். கு. 393.
 ஒழிந்த = ஒழிந்திருப்பன. [வி. 95.] யாப். 89.
 ஒழிபு = எச்சம். குறைவு. கு. 401.
 ஒழிய. வி. 140.
 ஒழியிசை = ஒழிந்த இசை. ஒழிந்த சொல். 355. 353. 363. வி. 112.
 ஒழுக்கல் = நடத்தல். வி. 59.
 ஒழுக்கிசை. யாப். 55.
 ஒழுக்கிய ஒசை = தளைத்துவதால்வீரும் ஒசை. யாப். 61.
 ஒழுக்கம் = நடை. நல்லொழுக்கம். வி. 41. 216. [ஒழுகு. வி. 96.]
 ஒழுங்கு = வரிசை. வி. 95.
 ஒற்றளபு = ஒற்றளபெடை = மெய்யெழுத்து அளபெடுப்பது. கு. 60. 92.
 ஒற்று = மெய்யெழுத்து. கு. 89. 101. 198.
 ஒற்றுதல் = நெருங்கல். தொகுதல். கு. 84.
 ஒற்றுமைநயம் = ஒருமைப்பாடு, ஒன்றுபட்டுநிற்குந்தன்மை. கு. 383. 406.
 ஒன்பதிற்றிரண்டு = பதினெட்டு. கு. 273. 249.
 [ஒன்பது விசை இரண்டு. ஒன்பது + இன் + து. வி. 93.]
 ஒன்பான் = ஒன்பது. கு. 194. 196. 249.
 ஒன்றண்ணர்த்தல் = தெரியஅறிவித்தல். கு. 253.
 ஒன்றன் கூட்டம் = ஒரு பொருட்கூட்டம். கு. 300. [வி. 159. 65.]
 ஒன்றினமுடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்து அதற்கினமான மற்றொன்றையும் அதனோடு முடித்தல். கு. 14.
 ஒன்று = ஒன்றன்பாற்பெயர். கு. 240. 279.
 ஒன்றுதல் = கூடுதல். கு. 117.
 ஒன்றொழி = ஒன்று ஒழிந்த, ஒன்றுகுறைய. கு. 61. [வி. 153.]

ஒ

ஒசையுடைமை = சந்திப்பம் உடைத்தாயிருத்தல். கு. 13.
 ஒடல் = கெடல். கு. 249.
 ஒணம் = ஒர்நட்சத்திர இராசி. கு. 276.
 ஒதல் = வாசித்தல். புகழ்தல். பயிற்சி செய்தல். வி. 70. 93.
 ஒதி = ஒந்தி. கு. 156.
 ஒத்து = இயல். உறுப்பு. அங்கம். கு. 4. 16. தூல். வி. 124. [ஒது. வி. 96.]

ஒத்துமுறை வைப்பு=இயல்களைக் காரணகாரியமுறைப்படிவைத்தல். கு. 14.
 ஒம்புதல்=பாதுகாத்தல். வி. 86.
 ஒரறிவுயிர்=புல் மரமுதலியவை. கு. 377.
 ஒரன்ன=ஒருதன்மையன். கு. 125.
 ஒரிருகிழமை=தற்கிழமை. பிறிதின் கிழமை. கு. 301. வி. 62.
 ஒரும், அசைநிலை. வி. 93.
 ஒரெழுத்தியல்புதம் = ஒரு எழுத்தாய்ப் பேராருணைக்காட்டுகிற சொல். கு. 129.
 ஒர்=என். வி. 159. விசுதி. கு. 394.
 ஒர்தல்=உய்த்துணர்தல். கு. 254.
 ஒர்ப்பு=ஆராய்தல். கு. 381.
 ஒலைத்துக்கு=சீட்டுக்கவி. கு. 53.
 ஒவல்=ஒழிதல். நீங்கல்.

ஒள

ஒளகாரக்குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற் குறைந்த ஒளகாரம். கு. 60. 95.
 ஒள்கான்=ஒள, ஒளகார [க்குறுக்கம்]. கு. 61. 126.

க

க=வியங்கோள் விசுதி. வி. 85. [86. கூ.] கு. 338.
 கஃசு=காற்பலம். கு. 90. 94.
 கங்கம்=ஒர்தேசம். கு. 273.
 கசடு=சூற்றம். ஐயம். வி. 82. யாப். 25.
 கஜம். வி. 18.
 கஞல்தல்=ஒளிர்தல். வி. 162.
 கட. வி. 125.
 கடம்பூர்=ஒர் ஊர். [கடம்பு (=ஒர் மரம்) + ஊர்.]
 கடல்=சமுத்திரம்.
 கடன்=கடமை. யாப். 91. 55. [கட. வி. 121. 96.]
 கடாரம்=ஒர்தேசம். கு. 273.
 கடி=வாசனை. வி. 81. கடிது. வினாவு. வி. 72. கடியென்னும் உரிச்சொல். கு. 389. 272. பிரகாசம். யாப். 34.
 கடிதல்=கண்டித்தல். வி. 90.
 கடு=கடுக்காய். கு. 446.
 கடுத்தல்=கோபங்கொள்ளல். வி. 63.
 கடுப்ப=போல. கு. 156.
 கடை=கடைசி. கு. 91. இடம். வி. 35. 63.
 கடைக்குறை. வி. 41.
 கடைசியர்=பள்ளத்தியர். வி. 133.

கடைநிலை=கடையில் நிற்பது. வி. 18.
 (ர.) விசுதி. வி. 77.
 கடைப்பிடித்தல் = தளராமுயற்சியைத் தல். வி. 120.
 கடைப்போலி=இறுதிப்போலி. கு. 122.
 கடைமுறை=கடைசி. யாப். 35.
 கட்டளைக்கலித்துறை = ஒருவிதப் பா. யாப். 85. வி. 192.
 கட்டு=கட்டே. வி. 93.
 கட்டுரைத்தல் = தீர்மானித்துச் சொல்லல். யாப். 23.
 கணமொழி = பன்மையைக்காட்டுவது.
 கணம்=கணம். நிமிஷம். வி. 113. [18.] வர்க்கம். விதம். வி. 8. 9. 10.
 கணை=அம்பு. வி. 19.
 கண்=எழாம்வேற்றுமை உருபு. கு. 292. வி. 63.
 இரக்கம். வி. 140.
 நேத்திரம். அக்கி. வி. 16.
 கண்டது=செய்தது. கு. 6.
 கண்டம்=மிடறு. கழுத்து. கு. 74.
 கண்ணி=கண்ணையுடையவன். வி. 93. மாலை.
 கண்ணோடல்=தயவாதல். வி. 90.
 கண்ணோட்டம்=தயவு. வி. 70.
 கண்படல்=நித்திராசெய்தல். வி. 81.
 கதி=பதவி. மக்கள், தேவர், நரகர், மிருகம் என்னும் நால்வகைக்கதிகள். கு. 276. திசை. கு. 458.
 கதிர்=இருப்புக்கதிர். கு. 24. கிரணம். கு. 450.
 கந்தம்=வாசனை. வி. 32.
 கபிலன்=ஒர்புலவன். கு. 413.
 கமலம்=தாமரை. வி. 81. 124.
 கமழ்தல்=வாசனையாதல். யாப். 33.
 கம்=கம்பியரது தொழில். கு. 223.
 கம்பலை=ஒசை. கு. 391.
 கம்புள் = வானம்பாடி. சம்பங்கோழி. கு. 389.
 கயம்=குளம். வி. 33.
 கரத்தல்=தொக்குநிற்தல். மறைதல். கு. 405.
 கரம்=எழுத்துச்சாரியை. கு. 126. கை.
 கரவு=வஞ்சம். வி. 149.
 கரிய=கருமையானவை. [வி. 93.]
 கரியன்=கருமையுடையவன். கு. 434. [வி. 93.]

கரு=கரும். வி. 121. சி. பா. 15. வி. 61.
 கு. 152.
 கருங்கோட்டு = கருமையான கொம்பு
 பையுடைய. யாப். 36.
 கருதல்=நினைத்தல். வி. 112.
 கருதல்அனவை = அதுமானப்பிரமாணம்.
 கு. 257.
 கருத்தா=வினைமுதற்பொருள். வி. 128.
 செய்பவன். கு. 320.
 இயற்றுவதற்கருத்தா, ஏவற்கருத்தா என
 இரண்டாம்.
 கருத்தாவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 கருத்து=தாற்பரியம். கு. 21. கருத்து
 னா. [கருது. வி. 96.]
 கருத்துப்பொருள்=நினைக்கப்படும்பொருள்.
 கருப்பம். கு. 453.
 கருப்பு. வி. 26.
 கருப்பொருள்=உரிமைப்பொருள். வி.
 220.
 கருமம்=காரியம். வி. 112.
 கருவி=காரணம். 320.
 கருனை=பொரிக்கறி. வி. 26.
 கரை=சொரல். 390.
 கலத்தல்=கூடல். வி. 82.
 கலப்புறுமொழி=இருநினையிலுங் கலந்து
 வருவது.
 கலம்=ஆபரணம். வி. 27. கலன். பாத்திரம்.
 வி. 30. [17.]
 கலி=ஓசை. கு. 391.
 கலிங்கம்=ஓர் தேசம். கு. 273.
 கலித்தனை. யாப். 20.
 கலித்தாழிசை. யாப். 84.
 கலித்துறை = ஓர்பாவினம். யாப். 85.
 வி. 192.
 கலிப்பா. யாப். 75. 76.
 கலிப்பு=மிகுதி. வி. 85.
 கலிவிருத்தம். யாப். 86.
 கலிவெண்பா. யாப். 82.
 கலை பயில் தெளிவு = நூல்களிலே பழகிய
 தெளிவு. கு. 26.
 கல்=மலை. கன்மலை. சிலை. வி. 83.
 ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 82.
 கலி=பாட்டு. யாப். 16.
 கலிகை=குடை. வி. 30.
 கவுடம்=ஓர் தேசம். கு. 273.
 கவுள்=யானைக்கதப்பு. யாப். 34.
 கவ்வை=ஓசை. கு. 391.

கழங்கல்=ஒலித்தல். கு. 391.
 கழல்=பாதத்தின் அணி. சிற. பா. 15.
 கழற்குடம் = கழற்காய் பெய்தகுடம்.
 கு. 32.
 கழனி=நிலம். வி. 85.
 கழி=மிகுந்த. வி. 140. 120.
 கழிதல்=நீங்கல். கு. 462.
 கழித்தல்=நீக்கல். வி. 86.
 கழிநெடில்அடி. யாப். 25.
 கழிவு=இறந்தகாலம். கு. 145. கழித்த
 பொருள். கு. 364.
 கழிவு=இரக்கம். வி. 112.
 கழுத்து=கண்டம். மிடறு. வி. 18. (J.)
 கன்ன=சபை. கு. 48.
 கனி=மயக்கம். வி. 27.
 கனித்தல்=கனிப்படைதல். வி. 81.
 கனிறு=ஆனை. வி. 93.
 கனைதல் = பிடுங்குதல். வி. 34. [கனைப
 வோ=பிடுங்குவார்களா. வி. 81. 112.]
 கனைவு=தள்ளிவிடல். கு. 11. வி. 94.
 கன்=மது. வி. 81.
 கன்னம்=வஞ்சனை. வி. 81.
 கன்னல். (கட்கல்.) திருடல். வி. 81. 82.
 கறவை=பசு. வி. 137. [96.]
 கற்கா=தமிழ்நாடொன்று. கு. 273.
 கற்பு=சுத்தம். மகளீர்கற்பு. வி. 62.
 கற்றல்=கற்றுக்கொள்ளல். வி. 82. 140.
 கற்றா. வி. 26.
 கனகம்=பொன். வி. 153.
 கனக்கோட்டம்=அழிககோணல். கு. 25.
 கனக்குழாய்=கனமுள்ள குழையுடைய
 வளை! யாப். 34. [வி. 154. 157. 64.
 குழை.]
 கனவு=சொப்பனம். வி. 94.
 கனல்=அக்கினி. வி. 153.
 கனி. வி. 124.
 கனைதல்=ஒலித்தல். கு. 391.
 கன்=சிறுதராசுத்தட்டு. கு. 217.
 கன்று. கு. 429. வி. 26. 137.
 கன்னடம்=ஒரு தேசம். கு. 273.
 கன்னல்=கரும்பு. வி. 26.
 கன்னி=கன்னிகை. இலக்குமி. கு. 391.

கா

கா=தோட்டம். வி. 63.
 காசு=ஓர்வாய்பாடி. வி. 173.
 காட்சி=தோற்றம். காண்டல். வி. 95.
 125.

காட்சிப்பொருள்=காணப்படுபொருள்

காட்டிலும். வி. 61. (w.)

காட்டுரை=உதாரணம். கு. 22.

காண்டம்=அதிகாரம்.

காண்டிகை=சுருக்கமான உரை. கு. 22.

கரதலி=மனைவி. வி. 63. [கரதல்+இ. வி. 96.]

கரதல்=ஆசை. வி. 25.

கரதன்மை=அன்புடைமை. வி. 34. 94.

கரத்தல்=காப்பாற்றுதல். வி. 6.

கரத்துதல்=பிரகாசித்தல். வி. 133.

காமர்=அழகு. வி. 81.

காய்=இளங்கணி. வி. 82. 124.

காய்தல்=சினத்தல். வி. 93.

காய்த்தல்=பழுத்தல். கு. 453.

காரகவேது = உருவப்பொருளில் ஆறு வேற்றுமைகளை யுடந்தது அவற்றவற்றின் முடிக்குஞ்சொல்லோடு முடித்தல். காரணக்குறி=ஒரு நிமித்தம் பற்றிவரும் இடுகுறி. கு. 275.

காரணப்பெயர் = ஒரு முகாந்திரம் பற்றிவருவது. கு. 62. வி. 50. கு. 275. காரணப்பொருள்=எதுப்பொருள். வி. 59. 140.

காரணம் = எது. நிமித்தம். காரணச் சொல். கு. 446.

முதற்காரணம். குலாலன் மண்ணில் குடத்தை வளைந்தான், எ-ல் மண் எ-து முதற்காரணம்.

துணைக்காரணம். முன் உதாரணத்திற் தண்டசக்கரம் முதலியவை துணைக் காரணங்கள்.

காரணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

காரம்=எழுத்துச்சாரியை. கு. 126.

காரிகை=அழகு. பெண். ஓர்நூல். வி. 119.

காரியவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கார். வி. 162. 121. மேகம். வி. 61.

கார்த்திகை=ஓர்மாசம். பூ. கு. 290.

காலம்=பொழுது=காலத்தால் வருபெயர். கு. 32. 276.

காலங்காட்டும் வினை இறுதிகள். கு. 405. [வி. 162.]

காலஇடைநிலை=காலத்தைக்காட்டுகிற நெருங்கிய. வி. 78. கு. 142. 144.

காலப்பெயர்ப்பகுபதம் = காலத்தால் வரும் பெயர்ப்பகுபதம்.

காலமயக்கம். வி. 146. 149. கு. 423. 425.

காலமூன்று=நிகழ்காலம், இறந்தகாலம் எதிர்காலம், எனமூன்று. கு. 423. வி. 78.

காலவழு. கு. 416.

காலவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கால்=காற்று. வி. 81. காலம். வி. 82. 143. [வி. 41.]

ஏழன் உருபு. வி. 63.

காவலன்=புருடன். வி. 64.

காலை=வாலிபன். வி. 120. கு. 290.

கான் = கானம் = கானகம் = வனம். வி. 124.

கி

கிழமைப்பொருள் = உரிமைப் பொருள். சம்பந்தப்பொருள். தற்கிழமைப் பொருள். தன்னின்வேறுயது. கு. 300. வி. 62.

கிளத்தல்=சொல்லல். கு. 277. 450.

கிளவி=சொல். கு. 449. யாப். 38.

கிளி=கிளிப்பிள்ளை. கு. 272.

கிளை=சுற்றம். இனம். கு. 276.

கிளைப்பெயர்=சாதிப்பெயர். கு. 212.

கிள்ளை. கு. 272.

கிறு=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143. வி. 80.

கின்று=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143. வி. 80.

கி

கிதம்=பாட்டு. வி. 79.

கிழிதழ்=கிழுதழி. கு. 81.

கிழ்=ஏழன் உருபு. வி. 63.

கிழக்கதுவாய். யாப். 45. (கது+வாய்=பிளப்பு.)

கிளல்=கிழித்தல். வி. 79.

கு

கு=நான்காம் வேற்றுமையுருபு. கு. 292. வி. 60.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.

ஓர்சாரியை. கு. 244.

குசலம். ஓர்தேசம். கு. 273.

குஞ்சரம்=ஆனை. வி. 61.

குஞ்சி=ஆண்மயிர். கு. 276.

குடகம்=குடகநாடு. கு. 273. குடகம் என்னும் மேல் நாடு. சிற. பா.

குடி=குலத்தால் வருபெயர். கு. 276.
 குலம். குடும்பம். வி. 34.
 குணகடல்=கீழ்க்கடல். பங்காளத்துக்
 கடல். நன். சிற. பா. 8.
 குணசந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி. 42.
 குணத்தொகை. கு. 406. வி. 154.
 குணம் = கருமைமுதலிய குணம். கு.
 434.
 குணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 குணி=குணத்தையுடையது. கு. 406.
 குணங்கர்=நாய். வி. 143.
 குமரி=இந்தியாவின் தென்முனை. நன்.
 சிற. பா. 8.
 குமிழி=நீர்மேற்குமிழி. புறப்புதம். வி. 23.
 கும்பி=சேறு. வி. 121.
 குயின்=மேகம். கு. 216. [குயில். வி. 17.]
 குரக்கு. வி. 26.
 குரம்பு=செய்கரை. வி. 137.
 குரிசில்=அரசன். கு. 276.
 குரைதல்=ஒலித்தல். வி. 63. கு. 391.
 குலைதல்=நடுங்கல். வி. 86.
 குலவயாந்தம், ஓர் தூல்.
 குவளை=நெய்தல். உற்பலம். கு. 455.
 குவிதல்=குவிவலாகச் சேரல். யாப். 36.
 குவிவு = குவிதல். உருண்டையாதல்.
 கு. 78.
 குழல் = மாதர்தலையின்மயிர். வி. 81.
 கூந்தலால் வருபெயர். கு. 276. 410.
 குழவி=சிறுபிராயம். வி. 63. [குழ + வி=
 வி. 96.]
 குழாய்=கூட்டம். வி. 66. 86.
 குழவுப்பெயர் = திரள்பற்றிவரும் பெ
 யர். கு. 276.
 குழுவை = கூட்டம். கூட்டத்தால் வரு
 பெயர். கு. 276.
 குழைக்குறி=ஒரு கூட்டத்திலுள்ளோர்
 யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு
 பொருளினது சொற்குறியை யொழி
 த்து, வேறொருசொற்குறியாற் கூறு
 வது. கு. 267.
 குழை=காதணி. கு. 276. 152.
 குழாய்=காதணியுடையவளே! [வி.
 157. 64.]
 குளிமல்=ஒலித்தல். கு. 391.
 குறடு=மரக்கட்டை. வி. 32.
 குறவர்=ஓர்சாதி. குறிஞ்சி நிலத்தார்.
 வி. 113.
 குறள். யாப். 57. 69. வி. 137.

குறள்மஃகான்=மகரக்குறுக்கம். கு. 99.
 குறி=குற்றமுத்து. கு. 172. குறித்தல்.
 கு. 20. தரம். கு. 42. குறிப்பு. கு. 91.
 குறிஞ்சி=ஐந்திணையில் ஒன்று. கு. 276.
 மலையும், மலைசார்ந்த இடமும்.
 ஓர் மரம். யாப். 68.
 குறிப்பின = குறிப்பின்படியே உண்டா
 கிய. கு. 316. [வி. 93.]
 குறிப்பு=மனத்தால் உணரப்படுவது. கு
 றிப்பு வினைமுற்று. கு. 328. குறிப்பி
 னால் வருபவை. கு. 352. குறிப்புச்
 சொல். கு. 269. குறித்தல். கு. 265.
 எண்ணம். கு. 272. தூல். யாப். 43.
 (சிறிது பொழுது நிகழ்வதோர் மெய்
 ப்பாடு.)
 குறிப்புப்பொருள் = அரிதாயுணரும்
 பொருள்.
 குறிப்புமுற்று = வினைக்குறிப்பு முற்றுச்
 சொல். கு. 351.
 குறிப் பெச்சம் = ஒன்றொழிபொதுச்
 சொல் முதலிய குறிப்புச்சொற்கள்.
 கு. 401. 269.
 குறியதன்=குற்றமுத்தின். கு. 90. (கு
 றுமை. குறியது. [வி. 93.] + அன். [வி.
 65.]
 குறிவினை=இருகுறில் கூடினது. கு. 72.
 குறில்=குற்றமுத்து. கு. 64. குறுமை.
 வி. 3.
 குறில்வழிலை = தனிக்குறவின் பின்னி
 ன்ற லகர ளகரங்கள். கு. 228.
 குறுகல்=சேருதல். வி. 41.
 குறுகுதல் = தன்மாத்திரையிற் குறை
 தல். 96=சுருங்குதல். 177.
 குறுக்கல் = நெட்டெழுத்தைக் குற்ற
 முத்தாக்கல். கு. 155. வி. 41.
 குறை=இனம். [குறையப்படுவது. வி.
 94.] கு. 119.
 குறைவினை. வி. 125.
 குறைதல்=எஞ்சல். சிறுகல். யாப். 89.
 குற்றி=தறி. கு. 426.
 குற்றுகரம்=தன்மாத்திரையிற் குறைந்
 தகரம். கு. 183. வி. 15.
 குற்றயிர்=உயிர்க்குறில். கு. 108.
 குற்றயிர்மெய். வி. 13.
 குற்றியல்உகரம்=குற்றுகரம். வி. 15.
 [குறு+இயல். வி. 119.]

குற்றியலிகரம் = தன்மாத்தினாயிற் குறுகிய இகரம். கு. 93. வி. 15.

குற்றேவல். வி. 121.

குன்றக்கூறல் = பொருள்குறை படச் சொல்லல்.

குன்றவன் = குன்றின்மேல் வசிப்பவன். கு. 434. [வி. 93.]

குன்றி = குன்றிமணி. வி. 61.

குன்று = குன்றம் = கிரி, மலை. வி. 113. [வி. 96.]

கூ

கூடு. வி. 125.

கூந்தல் = பெண்டிர் தலைமயிர். வி. 114. கு. 459.

கூம்புதல் = குவிதல். வி. 33. யாப். 33.

கூர் = நிறைந்த. கு. 388. வி. 89. [வி. 153.]

கூர்மையான. [வி. 121.]

கூர்ம். வி. 121.

கூழை. யாப். 43.

கூழ் = குழம்பு. வி. 113.

கூறியதுகூறல் = சொல்லியதை மறுபடியுஞ் சொல்லல். கு. 12.

கூறு = பங்கு. பகுதி. கு. 287. வி. 125.

கூற்றம் = சாவு. யமன். வி. 38. 72. 82.

கூற்று = இடைச்சொல். கு. 367 = வரலாறு. கு. 3. வி. 96. (0.)

கூனி. வி. 123.

கூன் = தனிச்சொல். சூத்திரத்தின் முதலில்நிற்கும் அவற்றுள், அவ்வழி முதலிய மொழிகள். கு. 121. யாப். 90. பொருள் ஒட்டி முதலிற்பது கூன்.

கெ

கெடுதல் = இருக்கிற எழுத்து ஒழிதல்.

கு. 154. வி. 20. அழிதல். வி. 132.

கெண்டை = ஓர்மீன். கு. 454.

கே

கேடு. வி. 96. 124.

கேண்மின் = கேளுங்கள். ஏவற்பொருள். கு. 370. வி. 84.

கேண்மை = கிரேகம். வி. 27. (T.) யாப். 35.

கேள்வி = கல்வி. வி. 79. 93. [96.]

கை

கை = பொருள். கரம். வி. 79. 93. 140.

தொழிற் பெயர்விகுதி. 94. யானையின் துதிக்கை. யாப். 34.

கைத்தல் = கசத்தல். வி. 30.

கைத்து = பொருள். ஆஸ்தி. வி. 35. 79. [வி. 93.]

கைந்நொடி = கையினால் நொடித்தல். வி. 16.

கைம்மாறு = பிரத்தியுபகாரம். வி. 31.

கையல்லதன்கண் [கை + அல்லது + அன் + கண். வி. 125. 108. 63.] = உறுதியில்லாதவைகளிடத்தில்.

கைவாயாக = நூல்தூற்குங்கை புலவன்வாயாக. கு. 24.

கொ

கொக்கு. கு. 273.

கொங்கணம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கொங்கு = ஓர்மரம். வி. 86.

கொச்சகம். யாப். 83. 78.

கொடி = படர்கொடி. வி. 109. 121.

கொடிய = கொடுமையானவை. வி. 93.

கொடியை. வி. 93.

கொடு. கு. 448.

கொடுத்தமிழ் = வழக்கமானதமிழ். (மு கவுகா.)

கொடு = கொடும். வி. 121.

கொடை. வி. 96. கு. 426. 422.

கொடைப்பொருள் = இகைப்பொருள். கு. 298.

கொட்டி = ஓர்பூ.

கொட்டை = பஞ்சுக்கொட்டை. கு. 455.

கொணர்தல் = கொண்டு வரல். வி. 109.

கொண்டான் = புருடன். வி. 74. [95.]

கொண்டியல் புற்றடை = இவற்றை

எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின்

புறத்து அடையாக வருவது. கு. 20.

கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள். கு. 459.

கொம்பு = மர்க்கொம்பு. வி. 93. கொம்

பர். வி. 17.

கொல் = அசைநிலை. வி. 95. 116. கு. 272. 367. கொல்லன். கு. 232.

கொல்லம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கொல்லல் = கொலைசெய்தல். வி. 82.

கொல்லி. வி. 96.

கொழுநன்=புருடன். வி. 109.
கொள்கை=கருத்து. எண்ணம். கு. 26.
[வி. 94.]
கொள்வோன்=மாணக்கன். கு. 3. [வி.
95.]
கொள்ளல்=பிடித்துக் கொள்ளல். வாங்
கூதல். கு. 419. 426. வி. 124.
கொள்ளை=மிகுதி. வி. 137.

கோ

கோ = அரசன், தேவன். வி. 65. கு. 276.
கோடல்=கொள்ளல். வி. 94. கற்றுக்
கொள்ளல். கு. 3.
கோடற்பொருள் = கொடுத்ததொழி
வின் செயப்படு பொருளைத் தனக்கு
உரியதாக்கிக்கொள்ளுதலையுடைத்து.
கோடாய் = செவிலித்தாய். வி. 63.
[கோள் + தாய். வி. 37.]
கோடு = மரக்கொம்பு. [கோட்டுப்பு.
வி. 26.] வஞ்சனை. வி. 38.
விலங்கின்கொம்பு. வி. 121.
கோதை=சேரன். பெண். பூமாலை. கு.
283, 4. யாப். 33.
கோப்புடைமொழிகள் = கோக்கப்படு
தலையுடைய சொற்கள். கு. 459.
கோமகன்=அரசர் குமாரன். வி. 84.
[வி. 152.]
கோலுதல்=சூழ்ந்திடல். சிற. பா. 13.
கோல்=தடி. துலாக்கோல். மரக்கொ
ம்பு. யாப். 68.
கோவலர்=கோபாலர். இடையர். கு.
390.
கோள் = கொள்ளல். கோட்பாடு. வி.
140. உதாரணம். கு. 9. [வி. 96.]
கோறல்=கொல்லல். வி. 94.
கொள்=கவ்வல். பற்றல். வி. 23.

சு

சுடப்பொருள் = சரீரப்பொருள். உயி
ரல்லாதபொருள். கு. 382.
சுண்பகம்=ஓர்மரம். வி. 11.
சுநகை=ஓர்ஊர். சிற. பா. 20.
சுந்தி = நிலைமொழி வருமொழி சுந்தித்
தலால் உண்டாகிய தோன்றல் திரி
தல் கெடுதல் சந்தி. கு. 133. வி. 21. 22.
சம். வி. 123. (உ.)
சர்ச்சரை=எட்டுகையில் ஒன்று. கு. 386.

சலம்=நீர். தீநடக்கை. வி. 70.
சமுக்கென=ஒலிக்குறிப்பு. வி. 124.
சனகன்=ஓர்அரசன். வி. 123.
சன்மதி=ஓர்முனி. சிற. பா. 20.

சா

சா. வி. 82.
சாகாடு=வண்டில். வி. 208.
சாதல்=இறத்தல். வி. 143. 82.
சாதி = அந்தணர்முதலிய நால்வகைச்
சாதிகளால் வருபெயர். குலம். கு.
436. 276.
சாத்தன்=வைரவன். எருதின்பெயர். கு.
283. 284.
சாயும்உகரம்=சூற்றியிலுகரம். கு. 107.
சாரியை = பகுதி வீடுதிகளைச் சார்ந்து
இசைந்து நிற்பது சாரியை. கு. 133.
வி. 108. (விகுதிமுதலிய புணர்ப்பைச்
சார்ந்து ஆண்டைக்கியைந்து நிற்பதற்
சாரியை.)
சாரியையுருபுகள்=அன் ஆன் முதலிய
சாரியையுருபுகள். கு. 243. 244. வி.
108.
சார்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
சார்தல்=சேர்தல். கு. 246. வி. 93.
சார்பு=புடைதல். கு. 58.
ஆதரவு. வி. 60.
சார்பெழுத்து=உயிரையு மெய்யையுஞ்
சார்ந்துவருவது. கு. 61. 58. 150.
வி. 11.
சால=மிக. வி. 33. [120.] கு. 272.
388.
சாலுதல்=நிறைதல். வி. 74.
சால்பு = அறிவு. மேம்பாடு. வி. 113.
சாவகம்=ஓர்தேசம். கு. 273.
சானகி=சீதை. வி. 123.
சான்று = சாட்சி. உதாரணம். (முக
வுரை.)
சான்றோர் = அறிவால்நிறைந்தோர். வி.
111. 142. [சால். வி. 95.]

சி

சிங்கனம் = ஓர்தேசம், இலங்கையின்
தென்பங்கு. கு. 273.
சிடல்=கறையான். கு. 379. கு. 379.
சித்திரவணி. வி. 197.
சித்திரித்தல். வி. 76. சித்திரஞ்செய்தல்.
சித்துப்பொருள் = ஆத்தமப்பொருள்.
உயிராகியபொருள். கு. 376.

சின்னத = கருத்து. நினைப்பு. வி. 79.
 * [கு. 147.]
 சிலம்பி = சிலந்திப்பூச்சி. வி. 34.
 சிலம்புதல் = சத்தித்தல். கு. 391.
 சிலிர்த்தல் = புளகிதமாதல். மயிர்பொ
 டுத்தல். வி. 79.
 சிலைவில். வி. 26. கல். வி. 123. ஓசை.
 கு. 391. [கு. 147.]
 சிலுத்தல் = சத்தித்தல். வி. 391.
 சிலவழி = சிலவிடம். கு. 207.
 சிவணல் = பொருந்தல். வி. 28.
 சிறத்தல் = விசேஷித்தல். கிர்த்திபெறு
 தல். கு. 18. 338.
 சிறப்பு = உயர்வு. மேன்மை. கு. 73. 129.
 276. 355. 357. 434. வி. 59. 82.
 இடைப்பொருள் ஒன்று. கு. 353.
 சிறப்புப்பாயிரம் = ஆக்கியோன் முதலிய
 பதினொருவகையும் உடையது. கு. 2.
 47. 48.
 சிறப்புப்பெயர் = ஒரு பொருளை விசே
 ஷித்துக் காட்டுவது. வி. 48.
 சிறப்பெழுத்து = ஆரியத்திற்கே உரிய
 சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்து. கு.
 274.
 சிறப்புவிதி = விசேஷிக்கும் விதி.
 சிறு. வி. 121. 124.
 சிறுபான்மை = அருகல்விதி. ஒரோவி
 டத்து அரிதாய். வி. 112. [சிறு + பால்
 (வி. 121.) + மை. வி. 94.]
 சிறை = புடை. பக்கம். கு. 8. இறகு.
 கு. 391. காவல். வி. 81.
 சிறின்பம். வி. 121.
 சினத்தல் = கோபித்தல். வி. 90. [76.]
 சினம் = கோபம். வி. 35. 96.
 சினை = உறுப்பு. அவயவம். கு. 282. 315.
 316. 388.
 சினைப் பெயர் = சினையைப் பற்றிவரும்
 பெயர். கு. 132. 282.
 சினைப்பொருள் = உறுப்புப் பொருள்.
 கு. 277.
 சினைமுதற்பெயர் = சினையையும் முதலு
 யும் பற்றிவரும் பெயர். கு. 282. *
 சினையாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 சினைவினை = அவயவத்தின் ரெழிலாகிய
 வினை. கு. 345.

சின்னீர் = சிறியதன்மையுடையன. வி.
 35. [சிறு + நீர் + அ. வி. 93. 121.]

சீ

சீதம் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.
 சீர். வி. 171.
 சீர்மை = நல்லசீர். வி. 59. கனமாயிருப்
 பது. [எட்டுறில் ஒன்று. கு. 386.]
 சீயகங்கன் = ஓர் அரசன். சிற. பா. 16.
 சீறடி. வி. 121.
 சீறுதல் = கோபித்தல். வி. 82. 89.
 சீற்றம் = கோபம். வி. 93.
 சீனம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

சு

சு = நல். சுய. வி. 123. (உ.)
 சுடர் = ஓளி. சூரியசந்திரர் = இருசுடர்.
 வி. 82.
 சுடுதல். வி. 96.
 சுட்டு = சுட்டெழுத்துக்களால் வருபெ
 யர். கு. 276. 279. 314. 427. 251.
 புறச்சுட்டு = மொழிப்புறத்துச் சுட்டு
 தல். வி. 5.
 அண்மைச்சுட்டு = சமீபச்சுட்டு.
 சேய்மைச்சுட்டு = தூரச்சுட்டு.
 பொதுச்சுட்டு = தூரஞ் சமீபம் இரண்
 டிற்கும் நடுவான சுட்டு.
 சுட்டுதல் = குறித்தல். குறித்துக்காட்டல்.
 கு. 366.
 சுட்டெழுத்து = சுட்டிக்காட்டுகிற
 முத்து. கு. 66. 179. வி. 5. [வி. 153.]
 சும்மை = ஓசை. கு. 391.
 சுரன் = சுரம், பாலைநிலம். வி. 63. [வி. 17.]
 சுருங்கச்சொல்லல் = சொற்கருங்கச்
 சொல்லுதல். கு. 13.
 சுருங்கல். கு. 387.
 சுவேதனீர் = சக்கிலம். கு. 268.
 சுவை = உருசி. அறுசுவை. கு. 175. 386.
 வி. 82. 137.*
 (ஆறு: இனிப்பு, புளிப்பு, தவர்ப்பு,
 உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு.)
 சுழல் = சுற்றுதல். வி. 82.

சூ

சூடி = சூடினவன். கு. 389.
 சூத்திரம் = சூத்திரயாப்பு. கு. 4. 18.
 சூது. வி. 82.
 சூத்திரநிலை. கு. 19.

செ

செங்கோல் = அரசர்செலுத்துஞ் செய்
மையான கோல். சிற. பா. 16. [வி.
121. கு. 135. 136.] கு. 24.

செஞ்சொல் = செவ்வியசொல். [வி.
121.]

செந்தமிழ் = செந்தமிழ் நிலத்து மொழி.
கு. 271.

செந்தமிழ்நிலம் = பாண்டி நாடு.

“சந்தைப் பொதியச் செந்தமிழ் றுனியும்
சவுந்தர பண்டிபன் எனுதமிழ் நாடனும்
சம்ப புலவருக் தழைத்தினி திருத்த
மகலைப் பண்டி வளர டென்ப.”

(கருவூரின் கிழக்கு மருவூரின்மேற்
கே, வைகையாற்றின் தெற்கு மருத்
யாற்றின் வடக்கே உள்ளசீமை.) கு.
271. [வி. 121.]

செய்யுதல் = சொல்லல். வி. 89.

செயப்படு பொருள் = வினைமுதற்
ஒழுழிற் பயனுறுவதாகிய இரண்டாம்
வேற்றுமைப்பொருள். வி. 58. கு. 320.

செயப்பாட்டுவினை = மூன்றாம் வேற்று
மைக் கர்த்தாவைக்கொண்டு முடி
வது. வி. 105. 124.

செயற்கை = செயல். விகாரம். விதி.

செயற்கைப்பொருள் = ஒரு பொருளை
மற்றொருபொருளாகச் செய்யப்படு
பொருள்.

செயற்கையளபெடை = பாட்டின் இ
சை நிறைப்பது. கு. 94.

செயிர் = குற்றம். வி. 142.

செயும்பொருள் = செயப்படு பொருள்.
கு. 446.

செய்கைஅளபெடை = விகாரத்தால் வ
ந்த அளபெடை. கு. 91.

செய்தது = வினையாலணையும் பெயர். கு.
441.

செய்து = செய்து என்பது முதலியவை
கள் வினையெச்சவாய்பாடு. கு. 343.

செய்பவன் = கர்த்தா. கு. 320.

இயற்றுதற்கருத்தா.

ஏவற்கருத்தா.

செய்பொருள் = செய்யப்படுபொருள்.
கு. 320.

செய்யவன் = செய்யான். இலக்குமி. கு.
317.

செய்யான் = இலக்குமி. வி. 24. [வி. 93.]

செய்யிய = அகரவீற்று வினையெச்ச வாய்
பாடு. கு. 167.

செய்யுமெனெச்சம் = வருங்காலப் பெ
யரெச்ச வாய்பாடு. கு. 341.

செய்யுளிடம் = கவிகளின் வழக்கம். கு.
259.

செய்யுள் = பாட்டு. கு. 120. 288. 374.
155.

செய்யுள்வழக்கம் = கவிகளில் வழங்கு
ம் வழக்கம்.

செய்யுள்விகாரம் = கவிகளில் உள்ள வி
காரம். வி. 41. கு. 155. 156.

செய்வியென்னேவல் = செய்யென்னும்
ஏவலின் மேலோரேவல். வி. 103. கு.
138.

செரு = போர். வி. 132.

செருக்கு = அகங்காரம். வி. 72.

செருக்குதல் = கனித்தல். வி. 82.

செலவு = போனகாலம். கு. 145. [செல்.
வி. 91.]

செல் = மேகம். கு. 232.

செவியறிவு = செவியார் சத்தத்தை யறி
தல். கு. 381.

செவிலி = தாதி. கு. 227.

செவ்வனிறை = நேரான பிரதியுத்தரம்.
கு. 427.

செவ்வன் = செவ்வையாக. கு. 18.

செவ்வாய் = சிவந்தவாய். வி. 121. கு.
290.

செவ்வி = செம்மை. தருதி. வி. 89. 95.

செவ்வியான் = செம்மையானவன். வி.
124.

[செவ்வி + ஆன். வி. 93.]

செவ்வெண் = செவ்விதாகிய எண். கு.
359.

செழு = செழுமையான. செழித்த. வி.
32. [121.]

செறல் = கோபம். கு. 420.

செறிதல் = பொருத்தல். கு. 71. 73.

முடிதல். கு. 345.

செறித்தல் = அடக்கல். சேர்த்தல். கு. 18.

செறுதல் = நெருக்குதல். வி. 82.

சென்றுதேய்ந்திறுதல் = செல்லச் செல்
லச் சொல்லவி பொருள்வளி இரண்
டுந்தேய்ந்து முடியச்சொல்லுதல். கு.
12.

சே

சே=இரிடபம். வி. 23.
 சிவந்த. வி. 121.
 சேண் = தூரம். வி. 17.
 சேதாம்பல். வி. 121.
 சேயிழை=நூல்தூற்கும் மடந்தை. கு. 24. [வி. 157.]
 சேய்=மகன். வி. 152.
 தூரம். நீளம். கு. 388.
 சேய்மை=தூரம். கு. 313.
 சேர்க்கை=சேர்வு. வி. 17. [வி. 94.]
 சேர்தல். வி. 96.
 சேர்ப்பன்=ககா ஆளும்நாதன். கு. 391.
 சேர்ப்பு=ககா.
 சேவடி=சிவந்த அடி. வி. 112. [121.]
 சேறல்=கெடுதல். கு. 341. செல்லல். வி. 94.

சை

சைலம். வி. 123.

சொ

சொல்=மொழி. வி. 43. (P)
 சொல்லதிகாரம்.=சொல்லினது இலக்கணத்தை யுணர்த்துகிறபங்கு. கு. 258. 259—274. [ஆகுபெயர். 162.]
 “சொல்லெனப் படுபெயரே வினபெயர் ம் இரண்டென்ப அநீதிகின்றே; இடைச்சொற் கெவியும் உரிச்சொற் கெவியும் அஃத அறிமுகத்திற் றேன்தம் எஃப்.” (தொல்லை)
 சொல்லணி. வி. 196, 7.
 சொல்லாகுபெயர். கு. 290.
 சொல்லிசை யளபெடை = சொல்லிசையை நிறைக்கவருவது. கு. 91.
 சொற்பொருள்=சொல்லுக்குப் பொருளெழுதும் உரை; இதனை, சொற்பொருளுரை, பதப்பொருளுரை, பதவுரை எனவும் வழங்குவர். கு. 21.
 சொற்பொருள்விரித்தல். கு. 14.

சோ

சோணு=சோழநாடு. கு. 239.
 சோமன்=சந்திரன். வி. 123.
 சோம்புதல் = சோம்பலாகத் திரிதல். வி. 27.
 சோர்வு=மயக்கம். வி. 74. [94.]

சோலை=வனம், பூஞ்சோலை. வி. 110.
 சோழியன்=சோழதேசத்தான். கு. 276.
 சோனகம்=ஓர் தேசம். கு. 273.

சௌ

சௌமன். வி. 123.

ஞ

ஞகோன்=ஞகரம்.
 ஞமலி=நாய். மயில். கு. 14. கு. 158.

ஞா

ஞாலம்=பூமி. வி. 35.
 ஞாலுதல்=தொங்கல். கு. 158.

ஞெ

ஞெள்ளா=மிகா. கு. 158.

டு

டு=ஒன்றன் படர்க்கை விருதி. கு. 328.
 ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.
 டும=தன்மைப்பன்மை விருதி. கு. 332.

த

தகவு=தகுதிப்பொருள். 298. தகுதி. கு. 40.

தகு. வி. 125.

தகுதி=மூவகைத்தகுதி வழக்குச்சொல். கு. 269. பொறுமை. வி. 23.

தகை=தகுதி. [வி. 96.]

தகைமை=தன்மை. கு. 190.

தக்கணம் = தென்னாடு. கு. 391.

தங்கை=இனைய சகோதரி. வி. 74.

தஞ்சம்=அடைக்கலம். வி. 84.

தடம்=பாதை. வி. 86.

தடித்தல்=வீங்கல். கனத்தல். வி. 79.

தணிதல்=ஆறுதல். வி. 96.

தண் = குளிர்த்திபொருந்திய. வி. 70.

[121.]

தண்டம்=தண்டனை. வி. 216.

தண்டி=போஜராசன் காலத்தில் இருந்த ஓர்புலவன், இவன் அலங்காரத்தைப் புற்றிப்பாலைச் செய்தவன்.

தண்மை=குளிர்த்தி. (எட்டேறில் ஒன்று.) கு. 336.

ததைதல்=நெருங்குதல். வி. 157.

தத்தம். வி. 74.

தத்தம்பொருள்=தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருபவை. கு. 352. வி. 110.

தத்துதல் = தாண்டுதல். வி. 137.

தத்தை = கிளி. கு. 172.

தந்திரவுத்தி = தூலுத்தி. கு. 15.

தந்துரை = தூலிற் சொல்லிய பொருளல்
லாதனவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்
தல். கு. 1.

தந்தை = தகப்பன். வி. 30. 74.

தமர் = தம்முடையவர். சுற்றத்தார். வி.
14. [74. 93. 74.]

தமிழொழிநிலம் = தமிழ்நிலம் அல்லாத
நிலம். கு. 273.

தமிழ். கு. 225.

தமிழ்ப்பாஷை. முகவுரை. 1.

தமிழ்மொழிஆக்கம். கு. 128.

தம். கு. 246. 247. 244.

தம்பால் = தம்மிடம். கு. 447. [வி. 74.]

தம்பி. வி. 74.

தருதல் = காட்டல். கு. 343. இதல். கு. 448.

தரை = பூமி. கு. 225.

தலை = கிரக. வி. 61. இடம். தலம். வி.

63. சிற. பா. 1. தலைமை. 143.

தவ = மிக. கு. 273. 388.

தவம் = தவசு. வி. 95.

தவழ்தல் = பரவதல். வி. 63.

தவளைப்பாய்த்து = இடம் விட்டுக் குதித்
கின்ற தவளையின்பாய்ச்சல். கு. 19.

தவிர்தல் = வாராதொழிதல். கு. 243.

தவ்வணைதல் = தகரம்வந்து புணர்தல்.
கு. 229.

தவ்வை = தெளவை. மூதேவி. கு. 317.

தருவுதல் = அங்கீகரித்தல். வி. 87.

உணர்த்துதல். கு. 374.

தழை = தளிர். இலை. வி. 64.

தளிர். வி. 133.

தளிர்ந்தல் = தளிர்விடுதல். வி. 137.

தலை = பாசம். பந்தம். வி. 26. யாப். 17.

22. வி. 177.

தன்னை. கு. 273.

தற்கிழமைப்பொருள் = தன்னோடொற்
றுமையுடையது. வி. 62.

தற்பவம் = ஆரியசிறப்பெழுத்தானும்
பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய இரண்டே
ழுத்தானுந் தமிழிற்சிறந்து வருவது.
வி. 43. (P.)

தற்சமம் = ஆரியத்திற்குந் தமிழுக்கும்
பொதுவெழுத்தால் வருவது. வி. 43.

(P.)

தற்கட்டளபு = தன்னைக் குறிக்கும் அ
ளவு. கு. 95.

தற்புகழ்தல் = தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்
ளுதல். கு. 52.

தனம் = ஆஸ்தி. வி. 86.

தனிக்குறில் = தனித்துவருங் குற்றெழுத்
து. வி. 29.

தனிக்குறில் அணைந்தொற்று = தனித்துவ
ருங்குறிலைச் சேர்ந்த மெய் (உ-ம்.)
மண் எ-ல் ண் என்னும் மெய் ம. என்
னுங் குறிலைச் சேர்ந்தது.

தனிரிவை = ஆய் தளமுத்து. (உயிரின்கண
த்திலுஞ்சேராத, மெய்யின் கணத்தி
லுஞ்சேராத தனியே நிற்பதால்.) (அ
ஃகிய) தனிரிவை. கு. 60.

தனை = அளவு. வி. 87.

தன் = தானென்பது திரிந்தது. கு. 218.
வி. 74.

தன் குறி வழக்க மிகவெடுத்துரைத்தல் =
தான்புதிதாகச்சொல்லி வழங்குவதை
இடமிட்டந் தோறும் அதிகப்பட எழுத்
துச் சொல்லுதல். கு. 14.

தன்முகம் = தனக்கெதிர்முகம். தன்னிட
த்தில். கு. 303.

தன்மேம்பாட்டுரை அணி. வி. 211.

தன்மை = யான்முதலியதன்மைப்பெ
யர். கு. 285. 282. 324. 330. வி. 54. 72.

தன்மை அணி. வி. 203.

தன்மைச்சொல் = சொல்லோன்றன்னை
க்குறிக்குஞ் சொல். வி. 54.

தன்மைப்பன்மை = தன்மைப்பெயரில்
அநேகம். வி. 54.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று = தன்
னோடுசேர்ந்த பலர்பால் முற்றுவினை.
வி. 77.

தன்மைப் பொருள் = தன்மையிடப்
பொருள். வி. 54.

தன்வினை = தன் கர்த்தாவின் தொழில்.
வி. 102.

தன்னினை முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்
லுமிடத்து அதற்கினமானதையும் அத
னோடு முடித்தல். கு. 14.

தா

தாக்கு = பாய்தல். போர். வி. 121.

தாங்கல் = பொறுத்தல். வி. 84.

தாது = பூந்தாது. வி. 110.

எழுவைகத்தாதுக்கள். கு. 268.

தாம்பிசை. கு. 457. (தாம்பு + இசை.)
(ஊஞ்சல் போல் இடைநிலை சொல் இஊஞ்சல்
குஞ் சொல்வது.)

தாம்பு=ஊஞ்சல்; தாம்பு என்பதின்விதா
ரம். கு. 457. (தாம்புக்கியறு.)

தாாமகை=கமலம். வி. 162.

தாம். வி. 74. கு. 247.

தாஅனாட்டித்தனாதுநிறுப்பு = தானொரு
பொருளையெடுத்துநாட்டி அதனைவரு
மிடந்தோறும் நிறுத்துதல். கு. 11.

தார்=மாலை. வி. 157.

தாவுதல்=தாண்டல். வி. 95.

தான்=பாதம். அடி. சரணம். வி. 38.
41. 95.

தானம் =ஸ்தானம். நால்வகைப்பிறப்பி
டம். கு. 72. வி. 18. (J.) இசை. வி. 113.
தானி=தானத்தையுடைய ஆகுபெயர்.
290.

தானெடுத்து மொழிதல்=தான் பழைய
குத்திரத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல்.
கு. 14.

தானை=சேனை. வி. 93.

தான். கு. 247. வி. 74.

தி

திகைத்தல்=நடுநடுங்கல். வி. 77.

திசா=திசை. வி. 82. [கு. 147.]

திசை=திக்கு. திசைச்சொல். கு. 270.

எழன்உருபு. வி. 63.

திசைச்சொல். கு. 273.

கொடுத்தறிந்த மொழியாகியும் அங்கேயெழியாகி
யும் வருவது.

திசைப்பெயர்கள். வி. 160.

திட்பம்=சொல்வலி பொருள்வலி. கு.
18.

திணி=பலன். கு. 276.

திணை=குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மரு
தம், நெய்தல், என ஊந்துநிலம். கு.
276. 434.

உயர்நிலை அஃறிணையாகிய இரண்டும்.
கு. 416.

திண்ணியர்=வலிமைபுடையர். வி. 137.

திண்மை = கன்மாயிருப்பது. எட்டேறில்
ஒன்று. கு. 368.

திரன் = சுட்பம். கு. 58. திரட்சியென்
னும் பெயர். கு. 203.

திரிசொல் = இயல்பில்லாமற் திரியுஞ்
சொல். கு. 270. 272. வி. 43.

திரிதல்=மாறுதல். கு. 89. 154. 158.
271. வி. 20.

வேறுபடுதல். வி. 95. (அ.)

திரிபினுக்கம்=ஒன்றுதிரிந் தொன்றாதல்.
கு. 300. (திரிபினுலாகிய ஆக்கம்.)

திரிபு=ஒவ்வாமை. கு. 8. வேறுபாடு.
கு. 88.

திரிதல், மாறுதல். கு. 303.

திரியாது=திரிசொற்போலாகாமை. கு.
271.

திரு=செல்வம். வி. 34.

திருகு=முறுக்கல். வி. 93.

திருந்துதல் = செம்மையாகுதல். திற.
பா. 16. [வி. 87.]

திருவள்ளுவன். வி. 162.

திருவாசகம். வி. 162.

திரை=அலை. வி. 153. திரைச்சீலை. 37.
வி. 69. (o.)

தில்=தில்லென்னும் இடைச்சொல். கு.
363.

திறம்புதல்=மாறுபடல். வி. 142.

திறல்=வலி. திற. பா. 14.

திறன் = கடன். கு. 461. வரலாறு.
கு. 3.

தி

திங்கு=இனிமை. வி. 84.

திமைவளம்=அநியாயமென்ன மிகுதி. கு.
25.

திம்புனல்=இனிமையானஆறு. வி. 27.
[திமையான. வி. 121. கு. 136.]

திர்க்கசந்தி=வடபுறாழிச்சந்தி. வி. 42.

திர்க்கும்=நீக்கும். கு. 25.

திவளி=சுழற்காற்று. 124. [திமையான.
வி. 121.]

தின்=உணவு. வி. 96.

து

து=புதி, அனுபோகி. (ஏவல்.) கு. 158.
விருதி. கு. 140. 279.

ஒன்றன்படர்க்கை விருதி. கு. 328.

ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.

துகன்=குற்றம். வி. 37.

துகி. வி. 70.

துகிலிகை. சூ. 156.

துஞ்சுதல்=துஞ்சல். நித்திராசெய்தல்.
உறங்கல். சாதல். சூ. 167. 385. 335.

துணிதல்=தீர்மானித்தல். வி. 143.

துணிரர் = அரிதிற்கொள்ளுவார். சூ.
206. [வி. 95.]

துணிபுவினை. வி. 125. (டு.)

துணிவு=துணிதல். சூ. 11. 21.

தீர்மானம், தெளிவு. சூ. 384.

துணிவுப்பொருள் = நிச்சயப்பொருள்.

துணிவுரை=சந்தேகப்பட நின்ற விடத்
து இதற்கு இதுவே பொருளெனத்
துணிந்தெழுதம் உரை. சூ. 21.

துணை=உதவி. அளவு. வி. 23. 77.

துணைமொழி=தொடர்ந்துவருவது.

துணைவினை. வி. 124.

துப்பு. வி. 87.

துப்புதல் = உண்ணல், அனுபவித்தல்.
வி. 87.

தும்=தன்மைப் பன்மைவிருதி. சூ. 332.

தும்பி=வண்டிழந்தேதம். சூ. 350.

துயர்=துன்பம். வி. 155.

துயிலல்=நித்திராசெய்தல். வி. 155.

துய்த்தல், அறுபவித்தல். வி. 79.

உண்டல். சூ. 385.

துரத்தல்=எழுப்புதல். சூ. 74. 388.

துர் (தும். துன்) கெட்ட. வி. 123. (உ.)

துவைத்தல் = வாத்தியம் வாசித்தல், ஒ
லித்தல். சூ. 391.

துவ்வுதல்=அறுபவித்தல். வி. 86.

துழாய்=துளசி. வி. 93.

துளக்கலாகா நிலை = அசைக்கப்படாத
நிலை. சூ. 28.

துளங்கல்=அசைதல். வி. 90.

துறவறம்=நீத்தோர் தர்மம். [துறத்தல்=
விட்டு நீங்கல். வி. 91.]

துறை=வழி. சூ. 52. நீர்த்துறை, ஆறு.
வி. 43.

துன்றர்=பகைவர். சிற. பா. 11. வி. 95.

துன்னுதல்=சேர்தல். வி. 95.

தூ

தூக்கு=செய்யுள். சூ. 163. 172. 53.

தூண்டில்=துறட்டி. வி. 82.

தூய்மை=பரிசுத்தம். சூ. 26. [வி. 96.]

தூர்=தூர்வை, வேர். வி. 23.

தூர்த்தல்=நிறைத்தல். வி. 79.

தெ

தெங்கங்காய்=தேங்காய். சூ. 187.

தெய்யம்=இடைச்சொல். சூ. 368. இசை
நிறை. வி. 115.

தெய்வங்கொள்கை=கடவுள் வழிபாடு.
சூ. 26.

தெரிநிலை=இடைப்பொருளுள் ஒன்று.
சூ. 353. 355. 357. (தெரிந்தவழி நிற்
தலால் தெரிநிலை.)

தெரிநிலைவினை = காலந்தெரிய நின்ற வி
னை. வி. 98. சூ. 320.

தெரிநிலை வினைமுற்றலுணையும் பெயர்ப்
பகுபதம்=காலங்காட்டுதலுடனேவே
ற்றுமையேற்று வருவது. வி. 95.

தெரியல்=மாலை. வி. 93.

தெரியரும்=காண்கிறதற் கரிதாகிய. சூ.
27. [வி. 153. 121.]

தெருளல்=தெளிதல். வி. 95.

தெலுங்கம்=தெலுங்குதேசம். அந்திரம்.
சூ. 273.

தெவ்=பகை. சூ. 236.

தெவ்வீர்=பகைவர். வி. 211. [77.]

தெளிதல்=மெய்யுணர்தல். வி. 40.

தெளிவெய்தல்=துணிவுண்டாதல். சூ.
433.

தெள்ளல்=தெளிவாதல். வி. 89.

தெள்ளிவோர்=தூலோதித்தெளிதற்குரி
ய மாணக்கர். சூ. 461.

தென்பாண்டி=கொடுந்தமிழ், நாகெளி
ல் ஒன்று. சூ. 273.

தே

தேசிகம்=திசைச்சொல்.

தேம்=தேசம். சூ. 276.

ஏழன் உருபு. வி. 63.

இடம். சூ. 303.

இனிமை. [தேன். சூ. 214.] வி. 152.

தேருதல்=தெளிதல். வி. 70. 95.

தேற்றப்பொருள் = நிச்சயப்பொருள்.
வி. 111.

தேற்றம்=தெளிவு. நிச்சயம். சூ. 353.
354.

தை

தையல்=பெண். கு. 277.

தொ

தொகாநிலை. கு. 415. வி. 151. [வி. 91.]

தொகுத்தல்=எழுத்தாயினுஞ் சாரியை யாயினுங் குறைத்துச் சுருக்குதல். கு. 155. வி. 41.

விரிந்துகிடந்ததைத் தொகுத்து முடித் தல். கு. 50.

தொகுத்துச்சுட்டல் = பலவற்றையுந் தொகையாக்கிச் சொல்லுதல். கு. 14.

தொகுத்துரை=வேற்றுமை சாரியை மு தலிய உறுப்புக்களைத் தொகுத்தெழு துமுரை, இதைப் பொழிப்புறையென் றும் வழங்குவார். கு. 21.

தொகை=உருபு மறைதல், தொகைக் குறிப்புச்சொல். கு. 269.

பலவற்றையுந் தொகுத்துக் கூறுந்தொ கைச் சூத்திரம். கு. 20.

மறைந்துநிற்பவை. கு. 403.

தொகைக்குறிப்பு = தொகுத்துக் குறிக் குங் குறிப்பு. கு. 269.

தொகைச்சூத்திரம்=காரியங்களைத் தொ குத்துக்கூறுவது.

தொகைகூறு. கு. 403. வி. 151.

தொகைநிலை. கு. 402. வி. 151.

தொகைப் பொருள் = தொகைநிலைத் தொடர்பொருள். கு. 411.

தொகைவிரி = தொகுத்தும் விரித்தும் முடித்தல். கு. 50.

தொடக்கம் = ஆதி. (தொடு.) என்றற் றொடக்கத்து=என்றுசொல்வது போ லவரும்.

தொடர். வி. 126.

தொடர்கை = தொடர்பு, சிநேகம். வி. 94. 11.

தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல் = ஒன்றற் கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுக னைச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 14.

தொடர்தல்=இற்றெழுத்திற்கு அடியலை முத்தாகத் தொடர்தல். கு. 94.

தொடர்பு=செய்யுள். கு. 173.

தொடர்மொழி. கு. 259. 260. வி. 150.

தொடி=வளை. வி. 96. [பைந்தொடி. வி. 121. 157.]

தொடை = மோனைமுதலிய தொடை. யாப். 32. வி. 181.

தொல்லை=பழமை. கு. 98.

துன்பம். வி. 96.

தொல்லோர்=முன்னோர். வி. 145. [93.]

தொழில்உவமை. வி. 204.

தொழில்=வினை. செயல். வி. 342.

தொழிற்பெயர்=வினைப்பெயர். கு. 217. 286. வி. 155.

தொழின்மொழி = வினைச்சொல். கு. 256.

தொழுதல்=பணிதல். கு. 365. ஊழி யஞ்செய்தல். வி. 82.

தொன்முறை = தொல் + முறை = பழ மையானமுறை. கு. 290.

தொன்றுதொட்டு=பூர்வம் முதற்கொ ண்டி. கு. 290.

தொன்னூல்=பழமையானநூல். கு. 39.

தோ

தோகை. வி. 162. 23.

தோட்ட=[பகுதி. தோடு. வி. 82. (எ.) தோண்டின.]

தோய்தல்=கலத்தல். வி. 37.

தோரை=சரமணிக்கோர்வை. கு. 91.

தோழி = தோழமையுடையவன். கு. 277. [வி. 96.] வி. 96. (o.)

தோள்=புயத்தால் வருபெயர். கு. 276.

தோற்றம்=உருவம், பார்வை. வி. 86. நெடுந்தூரம் தோன்றுகின்ற உயரம். கு. 28.

தோன்றல்=விளங்கல். கு. 342. 387. பி ரத்தல். வி. 61. ஓர் விகாரம்: மெய்யா யினும் உயிராயினும் சாரியையாயி னும் உயிர்மெய்யாயினும் உண்டா தல். கு. 154. வி. 20. இராசா. கு. 276.

தோன்ற எழுவாய்=முதலாம் வேற்று மைத்தொகை. [வி. 91.]

தொள

தொளவை=தவ்வை. மூதேவி. வி. 317.

ந

நகுதல்=சிரித்தல், நகைத்தல். வி. 76.

நகுதிர்=நகைத்திர். வி. 76. [79.]

நகை=சிரிப்பு. நகைத்தல். வி. 78. [வி. 96.]

நகைத்தல் = சிரித்தல்.

நக்கு. [நகு. வி. ௨2. (௬.)] கு. 317.

நங்கை = பெண்ணிற் சிறந்தாள். [வி. 47.]

கு. 277.

நஞ்சு = விஷம். வி. 32.

நடித்தல் = கூத்தாடல். வி. 120.

நடுங்கல். கு. 387.

நடுதல் = பயிர் ஆக்கல். வி. 82.

நடுநிலை = தராசுமுள்ளு ஒருபுறத்துஞ் சாயாமல் நடுவாக நிற்பது, அதுபோல, மாணுக்கன் அறிவுசிறிதாகில் பெரிதாகவும் பெரிதாகில் சிறிதாகவும் உணர்த்தப்புகாமையும், ஒருவனிடத்தில் விருப்பாகவும், ஒருவனிடத்தில வெறுப்பாகவும், உணர்த்தப்புகாமையுமாம். கு. 29.

நடுவன்மை = நடுவு + அன்மை = நீதியல்லாதது. வி. 96.

நட்டல் = சிநேகஞ்செய்தல். வி. 33. 188.

[நன். 76.]

நட்டி = சிநேகம். [நன் + பு. வி. 96.] வி. 33.

நணியது = சமீபமுள்ளது. வி. 40.

நண்ணல் = கிட்டல், உண்டாதல். வி. 89. கு. 210.

நந்து = சங்கு. 378.

நம்பி = ஆணிற் சிறந்தவன். கு. 276. [வி. 74.]

நயத்தல் = விரும்புதல். வி. 33.

நயம் = நியாயம். தகுதி. கு. 383.

நரகர் = நரகவாசிகள். கு. 261. 381.

நலம். வி. 96.

நலிதலோசை = கலந்தவோசை. கு. 88.

நலிதல் = வருங்கிக்குறுதல். கு. 88.

நல்குதல் = அளித்தல். வி. 152. 72.

நல்லினம் = நல்லோர் உறவு. வி. 76.

நலிந்ரோர்க்கினிமை = படித்தவருக்கு இன்பத்தருதல். கு. 13.

நவை = சூற்றம். வி. 95.

நளன் = ஓரசுன்பெயர். வி. 93.

நறவம் = நறவு = நல்லவாசனை. வி. 63. வி. 79.

நனி = மிக. கு. 86. 272. 388. பெரும்பால். கு. 207. வி. 35.

நனை = அரும்பு. வி. 114.

நன் = நன்றாக. கு. 26. 96.

நன்காடு. கு. 267. (நல்ல.)

நன்கு. வி. 96.

நன்மை. வி. 96.

நன்மொழிபுனர்த்தல் = நல்ல சொற்களைச் சேர்த்தவைத்தல். கு. 13.

நன்றி = உபகாரம். வி. 95. 96.

நன்று = நன்மையானது. வி. 93. 33.

நா

நா = நாகு. வி. 82. கு. 74. 376.

நாகு = இளைமை, இளமரம். கு. 93. 94. 317.

நாடுதல் = தேடுதல். வி. 72.

நாட்டம் = கண். கு. 376.

நாட்டல் = தாபித்தல். கு. 11.

நாணுதல் = வெட்குதல். வி. 95.

நாதன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாமம் = படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல். கு. 125. பயம். வி. 157.

நாமுடி = நாக்ருதுனி. 80.

நாயகம் = சிரேட்டம். வி. 152.

நாயகன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாலறிவுயிர் = தம்பிவண்டு முதலியவை. கு. 380.

நாழி = ஓர் அளவு. 89.

நான் = நட்சத்திரஇராசி. கு. 276. ஓர் வாய்பாடு. வி. 174.

நாற்கணம் = வன்கணம் மென்கணம் இடைக்கணம் உயர்க்கணம், என்னும் நால்வகைக் கூட்டம்.

நாற்றம் = கந்தம். கு. 386.

நான் = தன்மையொருமைப்பெயர். கு. 294.

நான்முகன் = நான்கு முகங்கனையுடைய அருகன். கு. 56.

நான்மை = நான்கு.

நான்மொழி = பெயர்வினை இடை உரி என்னும் நான்கு சொற்கள். வி. 43.

நி

நி. வி. 123. (உ.)

நிகர் = நிகர்க்கின்ற; ஒத்த. கு. 26. வி.

நிகர் (நிகர) = ஒப்பு. வி. 109. 76. 95.

நிகர்த்தல். வி. 76.

நிகழ்பல்ல = நிகழ்காலமல்லாத இரண்டுகாலம். கு. 245.

நிகழவு = நிகழ்காலம். கு. 423.

நிதி = திரவியம். வி. 79.

நித்தியப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.

நிமித்து=நிமித்தம், காரணம். கு. 49.
 நிமிர்தல்=நெருங்குதல். வி. 64.
 நியதி=நியமம், நிச்சயம்.
 நியதிப்பெயர்=நியமமுடையபெயர்.
 நிரல்=முறை, வரிசை. வி. 194. கு. 246.
 நிரல்பட=வரிசைப்பட. கு. 16.
 நிரனிறை. கு. 455.
 நிரை=வரிசை. வி. 64.
 நிரையசை. வி. 170.
 நிர். வி. 166. 123. (உ.)
 நிலம்=நாடு. கு. 273.
 நிலவுதல்=விளங்குதல். கு. 427.
 நிலன்=இடப்பெயர். கு. 276. [நிலம்.
 வி. 17.]
 நிலை=இருத்தல். கு. 456. வி. 61. நில
 மை. உறுதி. வாசல்தலை. வி. 120.
 நிலையிற்பொருள்=நிற்பனவாகிய அச
 ரப்பொருள்.
 நிழற்றல்=நிழலித்தருதல். கு. 258.
 நிறம் = வெண்மை கருமை முதலிய
 வண்ணங்களால்வரும்பெயர். கு. 276.
 வருணம். வி. 60.
 நிறீஇ=நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]
 நிறுத்தக்குறிப்பு = முற்றுச் சொல்லின்
 அடையாளம். வி. 165.
 நிறுப்பு=நிலைநிறுத்தல். கு. 11.
 நிறுவுதல், நிறுத்தல்=ஸ்தாபித்தல். சிற.
 பா. 14. வி. 74.
 நிறை=சால்பு. வி. 120.
 மனஅடக்கம். கு. 384.
 நிறைகோல்=துலாக்கோல். தராசு. கு.
 26.
 நிற்ப=நிற்க. வி. 32. [86.]
 நிறைத்தல்=எண்ணல், கருதல். யோசித்
 தல். வி. 124.
 நிறைவு=எண்ணம்.
 நின்=நீ எனபது நிரிந்த நின். கு. 218.
 வி. 73.
 நின்னுபயனின்மை=சொல்லின்று, அதற்
 குப் பயனிலாதொழியச் சொல்லல்.
 கு. 12.

நீ

நீ. வி. 73.
 நீங்கல் = விட்டுநீங்குதல், பிரிவையுண்
 டாக்குந்தொழிவின்றிப் பிரிவமைட்
 டிக் தன்னிடத்திலுடைய பொருள்.
 கு. 299. 387.

நீடு=நெடுங்காலம், என்றைக்கும். 63.
 [வி. 120.]
 நீட்டல்=நீட்டலளவை. கு. 409. சூத்
 துழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கல். கு.
 155. வி. 41.
 நீதி=நியாயம். வி. 95.
 நீத்தம்=வெள்ளம். வி. 82.
 நீத்தல்=துறக்கப்படுபொருள். கு. 296.
 நீத்து=நீக்கி. வி. 37. நீந்துவரும்நிலை.
 கு. 454.
 நீத்து=விட்டு. (நீ.) வி. 124.
 நீயிர்=முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.
 294.

நீர்=சலம். குணம். வி. 35. [நீர்=குணத்
 தையுடையன. வி. 93.]
 முன்னிலைப்பன்மை. வி. 73.
 நீலி=அரக்கி. கு. 389.
 நீல்=நீலம். கு. 156. [வி. 41.]
 நீவிர்=முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.
 294.

நு

நுகர்தல்=உண்ணல். வி. 81.
 நுகர்வு=அனுபவித்தல். இன்பம். வி.
 111.
 நுட்பம்=பொருள்துணுக்கம். கு. 18.
 நுணங்குதல்=துட்பமாதல். வி. 87.
 நுண்=துட்பமான. [நுண்மை. வி. 121.]
 நுதலிப்புகுதல்=இதனைச்சொல்லுவேன்
 என்றுசொல்லிப் புகுதல். கு. 14.
 நுதல்=நெற்றி. வி. 154.
 நும். வி. 74.
 நுவல் = பாடஞ்சொல்லின் வரலா
 து. கு. 3. சொல்லல். கு. 390.
 நுவல்வோன் = ஆசிரியனது வரலாறு.
 கு. 3.
 நுவற்சி=சொல். கு. 390.

நூ

நூலாசிரியன்=நூல்செய்தகர்த்தா.
 நூலுரையாசிரியன்=நூலைக்கற்பிக்கும்ஆ
 சிரியன். கு. 26.
 நூல் = நூல்வரலாறு. கு. 3.
 சாஸ்திரம். கு. 24. எற்றுநூல். கு. 25.
 நூறுதல்=பொடியாக்குதல். சிற. பா. 12.
 நூன்முகம் = முகவரை. நூலுக்குமுகம்
 போற் கிறந்திருத்தல். கு. 1.

படு. வி. 105. 124.

படுதொகை. வி. 157. (w.)

படுத்தல் = தாழ்த்திக்குறுதல். சூ. 88.

ஆக்குதல். வி. 124.

படுத்துதல். வி. 124.

படைக்கலம் = ஆயுதங்கள். வி. 84.

பணி = தொழில். வி. 96.

பணிதல் = வணக்கம். வி. 94.

பணித்தல் = சொல்லுதல், உரைத்தல்.

சூ. 431. வி. 95. 133.

பணிமம் = சங்கு. வி. 81. 137.

பணை = பெருமை. வி. 27.

வயல். வி. 81.

பணைத்தல் = பெருத்தல். வி. 32.

பண்டமாற்று = விலைகூறுதல். சூ. 101.

பண்டம் = பதார்த்தம். வி. 208.

பண்டு, பண்டை = பழமை. வி. 26.

பண்பிப்பகாரிகைப்பதம். சூ. 135.

(செம்மை முதலியவை சொல்லிலையற்புபதம்; ஆயினும் பொருள்கிலையற் பகாப்பதம். இவை மை விருதி இந்நீர் டெக்காததினில் இவ்விருதி யையும் பகுதியாக வைக்கும்.)

பண்பு = குணத்தோடு குணிக்குண்டா கும் ஒற்றுமைநயம், வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலியவைப்பற்றி வருவது. சூ. 406. குணம். வி. 76. 143.

(ஐம்பொழிசொல் உணரப்படுவது.)

பண்புத்தற்கிழமை = குண சம்பந்தப் பொருள்.

பண்புத்தொகை = “ஆகிய” முதலிய பண்புருபு தொக்கிரிப்பவை. சூ. 152. 406. வி. 154.

பண்புருபு, “ஆகிய.” சூ. 406.

பண்புவமை. வி. 204.

பதடி = பதர். வி. 92. சூ. 338.

பதப்புணர்ச்சி = சொல்லொடுசொல் கூடுதல்.

பதம். சூ. 253. 254. 253. எழுத்தாலாகிய பதத்திலக்கணம். சூ. 57.

எழுத்துகள் பிறபொருளைக்காட்டுஞ் சொல். சூ. 218 பாதம். வி. 79. 41.

பதவுரை = சொற்பொருள். பதப்பொருள். சூ. 21. 22.

பதி = இடம். வி. 41.

பதிகம் = தொகுத்துச் சொல்லுதல். சூ. 1.

“பதிகக் கெவி பல்வகைப் பொருளைத் தொகுதியாகச் சொல்லுதற்குணை.”

பத்தினீற்றுயிர்மெய் = பத்தென்னும் எண்ணின் நிகைமொழியினது இற்றிலுள்ளதுகர உயிர்மெய்யெழுத்து. சூ. 198.

பந்தனம் = கட்டுதல். வி. 197. 201.

பந்தி = ஒழுங்கு. வி. 61.

பயத்தல் = விளைதல். வி. 145. பயன். வி. 76.

உண்டாக்கல். வி. 95.

பயம், பயன் = பலன். சூ. 10. வி. 76. 112.

பயனிகை = பொருள்நிகை. சூ. 295. வி. 129.

பயனுரை = இப்படிச் சொன்னதினாலே வந்தபயன் இதுவெனக்காட்டி எழுதுமுரை. சூ. 21.

பயனுவமை. வி. 204.

பயிறல் = சொல்லுதல். சூ. 41.

பரண் = பரணென்னும் பெயர். சூ. 211. (காவற்பரண்.)

பரதன் = பரதராசன். வி. 89.

பரத்தல் = விரித்தல். சூ. 372.

பரத்தை = வேசி. வி. 63.

பரவை = கடல். வி. 37. [பரவுதல். வி. 96.]

பரா. வி. 123. (உ.)

பரிசம் = ஊறு. சூ. 386.

(வெம்மை, தன்மை, மென்மை, வன்மை, சொம்மை, சீர்மை, சருச்சுரை, பருபருக்கை ஆக: எட்டு.)

பரிதல் = விரும்பல். வி. 86.

பரிதி = சூரியன். சிற. பா. 3.

பரியது = பெரிது. [பரி. வி. 93.] வி. 121.

பருகுதல் = உண்ணுதல். சூ. 40.

பருத்திக்குண்டிகை = பருத்தியடைத்த கிரகம். சூ. 34.

பருந்தின் வீழ்வு = தலைகீழாக விழுகின்ற பருந்தின் வீழ்ச்சி. சூ. 17.

பருபருக்கை = திண்மை. பருத்துக்கொள்ளல். [எட்டேறில் ஒன்று. சூ. 586.]

பருவமுயற்சி = கர்லத்தோடு பொருந்தச் செய்யமுயற்சி. சூ. 27.

பருவரல் = வருந்தல். சூ. 388.

பல = பலவின்பாற்பெயர். சூ. 240.

பலபொருளொருசொல் = பலபொருளைத் தருகிற ஒருசொல். சூ. 431.

பலர் = பலர்பாற்பெயர். சூ. 240.

பலர்பாற்பொருள் = பலரைக்குறிக்குஞ் சொல்.

பலவகைத்தாது = தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீர் என்கிற ஏழுவகைத் தாதுக்கள்.

சூ. 268.

பலவீனீட்டம் = பலபொருளின கூட்டம். கு. 300.

பல்லவம். ஓர் தேசம்.

பல்வியம் = கேதவாத்நியம். கு. 391.

விரிந்துத் தொக்குந்தம்முன் விரவிப்பலவடுக்கிவருதல்.

பல்லோர்பெயர் = பலர்பாலின் பெயர். கு. 278.

பவணாந்தி = ஓர் முனி. நன்னுடைச் செய்தவன். சிற. பா. 21.

பவம் = பாவம். வி. 87. [41.]

பழஞ்சூத்திரக்கோன் = மேற்கோள். ஆசிரியவசனம். கு. 81.

பழி = நிந்தை. வி. 210. குற்றம். கொலை. வி. 82.

பழித்தல் = நிந்தித்தல். தாழ்த்தல். வி. 210.

பறவை. வி. 96. (6.)

பறை = சாற்றும் பறை. வி. 109.

பனுவல் = செய்யுள். கு. 24. 54.

பன் = பன்னல். கு. 217.

பன்மைப்பொதுப்பெயர் = உயர்நினைப்பன்மை, அஃறிணைபன்மைப் பொதுப்பெயர்.

பன்மையிருநினை = இருபாற் பன்மை. கு. 287.

பன்மொழித்தொடர் = பலசொற்கள் தொடர்ந்து நிற்பவை. பன்மை பன்மைப்பால். கு. 265. 300.

பன்றி = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பன்னரும் = சொல்லுதற்கரிய. சிற. பா. 21. [வி. 153. 121.]

பன்னுதல் = சொல்லுதல்.

பா

பா, பாவினம். வி. 184.

பாகதம் = எல்லாநாட்டிலும் வழங்குவது. (விராக்கிரதம்.)

பாக்கு = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினையெச்சவிருதி. கு. 343.

பாங்கிற்று = பாங்கினையுடையது. கு. 289. [பாங்கு. வி. 93.]

பாசம் = கயிறு. வி. 137.

பாசிழை. வி. 121.

பாடம் = உரைசெய்தற்பொருட்டு எடுத்தெழுதிய மூலம். “மன்றுபறித்தண்ணைல்,” என்பதை “மண்பறித்தண்ணைல்,” எனப்பாடமோதுவாருளர்

என்றும்போல்வன பாடவுரை. கு. 21.

பாடல் = சொல்லல். ஒதல். கு. 390.

பாடு = ஏழன்உருபு. வி. 63. மேன்பாடு. வி. 79.

வாய்பாடு. கு. 340. வி. 96.

பாணன் = புகழ்ந்துபாடுவோன். கு. 390.

பாணி = கை. வி. 79.

பாண் = பாட்டு. வி. 81.

பாண்டிநாடு = பாண்டியகுடு. கு. 273. 239.

பாண்டில். கு. 273.

பாதம் = அடி. வி. 95.

பாயிரம் = வரலாறு. கு. 1.

பாராட்டல் = காட்டுதல். வி. 92. [பாரர் + சூட்டல்.]

பார் = பூமி. வி. 121.

பாலகன் = குழந்தை. வி. 120.

பாலது [பால் (பன்)] = பாற்று, பாலையுடையது, தன்மையுள்ளது. வி. 93. [35.]

பாலை = ஐந்தினையில் ஒன்று. கு. 276. நீரும் நிறுமலல்லாத இடம். வி. 220.]

பால் = பகுப்பு. கு. 281. ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல, என்னும் ஐம்பால்கள். கு. 360. 416. 342. வி. 53. ஏழன்உருபு. வி. 63.

பாவித்தல் = எண்ணல். வி. 124.

பாவைமார் = பெண்கள். வி. 120. [69.]

பாழ் = பாழும். வெறுமையான. வி. 121.

பாறு = பருந்து. கு. 183.

பாற்று = பாண்மையுடையது. கு. 57. வி. 93.

பான் = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினை எச்சவிருதி. கு. 343.

சிலவிடத்து பத்து என்றும் (உ-ம்.) ஒன்பான் = ஒன்பது, முப்பான் = முப்பது. கு. 61. 194.

பி

பி. வி. 96.

பிங்கலம் = பிங்கலந்தை என்னும் தூல. கு. 392.

பிணக்கம் = வேறுபாடு. வி. 89.

பிணங்கல் = வேறுபடல். வி. 89.

பிணி = வியாதி. வி. 26.

பிண்டம் = பலதொகைகளையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டு பொதுப்பட நிற்கும். பிண்டச் சூத்திரம். கு. 20. பிண்டப்பொருள். கு. 316.

பிண்டி=அசோகுமரம். வி. 63.
 பித்தி=பித்தத்தையுடையவன். வி. 152.
 [96. 64.]
 பிர. வி. 123. (உ.)
 பிரதி. வி. 123. (உ.)
 பிரிநிலை=இடைப்பொருளுள் ஒன்று, பரிக்கும்படி நிற்பது. கு. 354.
 (உ-ம்.) சாதனே கொண்டான் எ-ல்.
 கொஞ்சல் வியாழ் சாத்தனில் நிறைம் பிறர் எல்லாரும் பிரிக்கப்பட்டார்.
 பிரிப்பு=பிரிநிலை. கு. 353. 351. 355.
 பிழைபாடு=தப்பு. கு. 42.
 பிளிதல்=ஒலித்தல். கு. 391.
 பிற=சொல்லாதொழிந்தவை. கு. 451.
 பிறநூல்=ஆசிரியவசனம். கு. 23.
 பிறப்பு=எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கணம். கு. 57. 74. வி. 18. (J.) ஓர் வாய்பாடு. வி. 173.
 பிறமுதல்=ஒன்றை மற்றொன்றாகச் சொல்லப்படுதல். 425.
 பிறர்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவு = பிறர்மதத்தை அங்கிகரித்துத் தள்ளிவிடுதல். கு. 11.
 பிறநூற்குற்றங்காட்டல் = பிறருடைய நூலிலுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 11.
 பிறநூன்முடிந்ததுதானுடன்படுதல் = பிறநூலிலே சொல்லப்பட்ட விசுவிகளுக்குத் தான் சம்மதப்படுதல். கு. 14.
 பிறவி=பிறப்பு. வி. 95. 96.
 பிறவிடைநிலை=வேறு இடைநிலை, அதாவது விகாரப்படல்.
 பிறவினை=பிற கர்த்தாவின்றொழில். வி. 103.
 பிறமுதல்=மயங்குதல். கு. 451. 32.
 பிறன்கோட்குறல்=தன்னாலின் பிறனது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதல். கு. 14.
 பிறிதின் கிழமை=தன்னில் வேறாயது. கு. 306. வி. 62.
 பிரித=மற்றையது. பிறர்மதம். கு. 11. [பிற. வி. 93.]
 பிரிதவிதி=எய்தியது விலக்கும்விதி.
 பிரிதொடுபடா அன்றன்மதங்கொளல் = பிறர் மதத்தோடு கலவாதவனாகித்தன் மதத்தைத் தான் ஆண்டுகொள்வது. கு. 11.
 பின்=ஏழன்உருபு. வி. 63.

பின்வருநிலை அணி. வி. 207.
 பின்னது நிறுத்தல்=முறை பிறழாமல் முன்வைக்கவேண்டியதைப் பின்வைத்தல். கு. 14.
 பின்னவன்=மகன். வி. 93.
 பின்னோன்=வழிநூல்செய்வோன். கு. 7.
 பி
 பி. கு. 177.
 பிலி = மயிற்றோகை. வி. 208.
 பிழை=துன்பம்.

பு

புகறல்=புகலல். கு. 390. [புகல்+தல். வி. 38.]
 புகுதல்=உட்பிரவேசித்தல். வி. 72.
 புடை=சார்பு, எல்லை. கு. 8. ஏழன் உருபு. வி. 63.
 புடைநூல்=சார்புநூல். கு. 8.
 புடைபெயர்ச்சி=அசைவு.
 புணரி=கடல். வி. 27. 86. [வி. 96.]
 புணரியல்=பதங்கள் ஒன்றோடொன்று புணரும் ஆறு உணர்த்துவது. [வி. 153.]
 புணர்ச்சி=புணர்ப்பு. சந்தி. கு. 151. [வி. 96.] விகாரம் இயல்பு என இருவகை. வி. 19. விசுவிக பதம் உருபு என மூன்று வகையும் ஆம்.
 புணர்தல்=கூடுதல். கு. 90.
 புணை=மரக்கலம். வி. 96.
 புண்டரீகம்=தாமரை. வி. 79.
 புதியனபுகுதல் = முற்காலத்தில் இல்லாத சிலபிற்காலத்திலக்கணமாதல். கு. 462.
 புதுமை. கு. 389.
 புரத்தல்=பாதுகாத்தல். வி. 79.
 புரத்தின்=உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற. கு. 25. (புரம்=சரிமம்.)
 புரவி=குதிரை. வி. 153.
 புரிதல்=செய்தல். வி. 157.
 புரை=புரைய. வி. 109.
 புரைதல்=போலுதல். கு. 156.
 புலப்படுத்தல் = உணரச்செய்தல். வி. 210.
 புலமை=கல்வி. கு. 28.
 புலம்பல்=அழுதல். கு. 313.
 புலவன்=அறிவுடையோன். கு. 276. [வி. 93].

புலன், புலம் = அறிவு. வி. 156. திசை. இடம். வயல். ஐம்புலன். வி. 34. 218. 376.

புலுதம். வி. 14.

புல்லல் = பொருந்தல். கொண்டுமுடிதல். கு. 246. 319.

புல்லிதம் = புறவிதம். வி. 60.

புல்லியன் = புன்மையுடையோன். வி. 117. 93.

புவி = பூமி. வி. 70.

புழுங்கல் = புழுங்கற்கறி, சோறு, பயறு. கு. 229.

புன் = பறவை. வி. 17. கு. 381.

புள்ளி = மெய்யழுத்திற்குரிய புள்ளி. கு. 89. ஒற்றழுத்து.

புறச்சுட்டு. வி. 5.

புறத்திலக்கணம் = எழுத்தாலாகியபதம், பிறபொருளைத் தருகின்றமையால் புறத்திலக்கணம். கு. 57.

புறப்பாட்டெல்லை = வேறுமொழியினிடம்.

புறப்பொருள். கு. 220.

புறமொழி = புறத்துவருகிறசொல். கு. 411. புறப்பொருள். கு. 220.

புறம், புறன் = இடம். பக்கம். புறத்தால் வருபெயர். கு. 276. ஏழன் உருபு. வி. 63.

புறவுடை = தூல்சொல்லியபொருள் அல்லாதவைகளைச் சொல்லுதல். கு. 1.

புறனடை, புறநடை = [புறன் + நடை. கு. 210. அல்லது புறன் + அடை. கு. 204.

அல்லது, புறம் + நடை. கு. 219.] வேறு விதமான நடக்கை, அல்லது புறத்து அடையாய் வந்தது. கு. 20.

புறன் அழிதல் = மற்றவரை நிந்தித்துப் பேசுதல். வி. 78.

புற்கம் = சிறுமை. வி. 140.

புனல் = கடல். வி. 64.

புன்னாடு = புனல்நாடு. தண்ணீருள்ளதே புனிதம் = பரிசுத்தம்.

புனை = அலங்கரிக்கப்பட்ட. கு. 56. [வி. 153.]

புனைந்தாை = அலங்கரித்துச் சொல்லல். கு. 1.

புன்மை = கீழ்மை. வி. 157. [புல் + மை. வி. 96.]

சம். தஞ்சாவூர்சீமை. தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பு

பூ. கு. 30.

பூகம் = கருமகரம். வி. 110.

பூங்குழல். வி. 157.

பூசல். வி. 96. (o.)

பூட்டுவில். கு. 456. பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.

பூண் = ஆபரணம். வி. 125.

பூத்தல் = மலர்தல். வி. 82.

பூநனை = மொக்குள். (பூ + நனை.) வி. 114.

பூந்தடம். கு. 200.

பூப்பெயர் = பூவென்னும் பலபொருளொருசொல். கு. 200.

பூழி = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பூழ் = காடை. வி. 30.

பெ

பெண்டிர் = மனைவி. வி. 62.

பெண்ணெழுத்து = பெட்டில்.

பெண்பாற்பெயர் = உயர்நினை பெண்பால்பெயர். கு. 277. வி. 52. (s.)

பெண்மை = பெண்தன்மை. கு. 264.

பெண்மைமுதற்பெயர். பெண்மைச்சினைப்பெயர். கு. 283.

பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர். கு. 283.

பெண்மைமுறைப்பெயர். கு. 283.

பெயரியல் = பெயர்ச் சொற்பொருளை விளக்குதலால் பெயரியல். [கு. 258-319.]

பெயரினெச்சம் = அகரவீற்றுப் பெயர்கள் குறைவு. கு. 167.

பெயரெச்சம் = பெயரெச்ச வினைச் சொல். கு. 322.

பெயரைக்கொண்டு முடிபவை. கு. 340. வி. 143. 87.

பெயர்எஞ்சு கிளவி.

“சுலோமம் விசேபுச் தோற்றிப் பாடுஞ்ஞத பெய்சென் லும்மது பெயர் எச் சம்மே.” (அகத்.)

பெயர்ச்செவ்வெண் = பெயர்களிடத்தேவரும் செவ்விய எண்ணிடச்சொல். கு. 360.

பெயர் = எழுத்துகளின் பெயரினிலக்கணம். கு. 57.

பெயர்ப்பகாப்பதம். கு. 131.

பெயர்த்தொகை = இரண்டு பெயர்கள் சேர்ந்து நிற்பவை. கு. 152. பெயரின் கண்ணே தொக்கதொகை.

பெயர்ப்பகுபதம் = எட்டுவேற்றுமைகளிலொன்றையேற்றுவருவது.

பெய்தல் = ஏற்றுதல். வி. 208. திணித்தல், போடுதல், பொழிதல். வி. 95.

பெரும் = பெரிய. பேர். வி. 121.

பெற்றம் = பசு. கு. 273.

பெற்றி = குணம். தன்மை. கு. 280.

பே

பேசுன் = தவளை ஆண். கு. 91.

பேடு = அவி. கு. 264.

பேணுதல் = காப்பாற்றுதல். வி. 30.

பேதை = பேதைமையுடையவன். பெண். கு. 388.

பேதைப்படுக்கல் = பேதைமைக்கூக்கல். வி. 124.

பேதைமை. வி. 94. 96.

பேர் = பெரிய, பெரும். வி. 121. 219.

பேர்தல் = போகல். வி. 82. பேர்ந்து = போய்.

பேறு = பெறுதல். வி. 89. 96.

பை

பைம் = பசுமையான. வி. 93. 121.

பொ

பொங்கு = பொங்குதல். வி. 82.

பொச்சாப்பு = மறப்பு. கு. 384.

பொதிதல் = மூடுதல். கு. 290.

பொதியில் = பொதுவில். கு. 239.

பொது = பலவற்றினையேற்பது. கு. 275.

பொதுச்சாரியை = விசூதி, பதம், உருபு என்கிறமூன்று புணர்ச்சிகளிலுந் தனி மொழிகளிலும் வருதல். கு. 244.

பொதுச்சீர். வி. 176.

பொதுப்பட்டக்கூறல் = பொதுவாகச் சொல்லல்.

பொதுப்பெயர் = இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர். கு. 282. 159. விரவுபெயர்.

ஓர்இனத்துக்கெல்லாம்உரியது. வி. 48.

பொதுமை = பொதுத்தன்மை. கு. 400.

பொதுமொழி = ஒருகால் ஒருபொருளையும் ஒருகால் பலபொருளையுந் தருகிற பொதுச்சொல். கு. 259.

பலபொருள்களை யுணர்த்தும் பொதுச்சொல். கு. 17.

பொதும்பர் = சோலை. வி. 63.

பொதுவியல் = பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களின் ஒழிபையும் பொதுமையையும் உணர்த்தி நிற்பல். [கு. 393—460.]

பொதுவெழுத்து = ஆரியத்திற்குந் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்து. கு. 274.

பொதுளல் = நெருங்கல். தழைத்தல். கு. 368.

பொம்மென = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 114.

பொய்கை = குளம். வி. 110.

பொய்த்தல் = பொய்சொல்லல். வி. 40.

பொரிதல் = பொரிந்திடுதல். வி. 41.

பொருட்டு = நிமித்தகாரணப் பொருள். கு. 298. வி. 60.

பொருட்டுப்பொருள். வி. 60. 140. 164.

பொருட்புணர்ச்சி = பதத்தோடுபதஞ்சேருஞ்சேர்க்கை.

பொருணிலை = வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முதலாகிய பொருணிலைகள். கு. 436.

பொருண்மை = பொருள்கொள்ளுந் தன்மை. கு. 427. [வி. 94.]

பொருதல் = சண்டைசெய்தல். வி. 27.

பொருநர் = கூத்தாடிகள். [வி. 95.]

பொருதுதல் = ஒத்தல். ஒருவர் மற்றொருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருநர் தொழில். கு. 208.

பொருந்தல் = ஒன்றுதல். அமைதல்.

பொருவு = உவமை. ஒப்பு. வி. 153.

பொருள = பொருளன = பொருளையுடையன. வி. 34. 93. கு. 272.

பொருளணி. வி. 202.

பொருளாகுபெயர். வி. 162.

பொருளாகிரியர் = தூலுக்கு அர்த்தஞ்செய்பவன்.

பொருள் = பெயர்ப்பொருள். கு. 291. பொருட்பெயர். 276. அர்த்தம். கு. 10. வி. 214. 217.

பொருள்ஐந்து = எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, யாப்பு. [சிற. பா. 10.]

பொருள்கோள் = அந்வயம், சொற்கள் பொருளைக்கொள்ளுங்குணம். கு. 452. 460. [வி. 96.]

பொருள்மயக்கம் = பிறிதொன்றன் பொருளொடு தன்பொருள் விடாது தலையங்குதல். கு. 317.

(உ.-ம்.) கோட்டிச்சன் குறைந்தான்—

கோட்டைக் குறைந்தான்.

பொலி=தூற்றுகெல்லின் குப்பை. கு. 316.

பொழிப்பு. யாப். 41.

பொழிப்புரை=தொகுத்துரை. கு. 21.

பொழில்=சோலை. வி. 64.

பொழுது=காலம். கு. 416.

பொறி=ஐம்பொறிகள். வி. 120. கு. 376.

பொறை=பாரம். வி. 96. பொறுமை. கு. 27. 388.

பொற்பு=அழகு. வி. 93.

பொன்றல்=சாதல். வி. 82.

போ

போ. வி. 81.

போக்கல்=போகவிடுதல். வி. 103.

போது=பூ. அலர். வி. 110. கு. 368.

பொழுது, விளைப்பகுதி. வி. 125.

போர் = நெற்போர். யுத்தம். வி. 23.

[பொரு. வி. 96.]

போர்த்தல்=மூடுதல். வி. 29.

போலி. வி. 17. கு. 57. 122. 123. 239. 267.

முதற்போலி = முதலிலே ஒருமுதுக்கு மற்றொருமுது வந்துமாறி ஒத்துநடப்பது. கு. 123.

இடைப்போலி = நடுவிலேமற்றொருமுதுவந்துஒத்துநடப்பது. கு. 123. 124.

கடைப்போலி = கடையிலேமற்றொருமுதுவந்துஒத்துநடப்பது. கு. 122.

போலுதல்=ஒத்தல். வி. 76.

போல், போல. வி. 109.

போற்றுதல்=காத்துக்கொள்ளுதல், எண்ணுதல். கு. 9. வி. 35.

ம

மஃகான்=மகர்க்குறுக்கம். கு. 60. 61.

99. வி. 15. (L.)

மக=குழந்தை. வி. 23.

மகூஉ=பெண். கு. 277.

மகர்க்குறுக்கம்=தன்மாத்நிரையிற்குறைந்த மகரம். கு. 96. வி. 15. (L.)

மகிதலம்=பூமி. வி. 64.

மகிழ்=ஒர்மரம். வி. 152.

மகிழ்தல்=சந்தோஷித்தல். வி. 85.

மங்கலம்=சுபமாகிய சொற்களைச் சொல்லுதல். கு. 267.

மச்சை=மூளை. கு. 268.

மஞ்சை=மயில். கு. 454.

மடக்கு=மடக்கணி. வி. 197.

மடந்தை=பெண். கு. 277.

மடல்=இலை. வி. 152.

மடற்பனை=மடற்கொண்டபனை. கு. 33.

மடி=சோம்பல். வி. 95.

மண்ணுங்கட்டி. வி. 124. (s.)

மதம்=மனத்தின்கொள்கை. கு. 11.

மதி=புத்தி. வி. 125. மாதம். கு. 276.=திங்கள். வி. 157.

இடைச்சொல். கு. 372. 444.

மதியம்=சந்திரன். வி. 63.

மது=தேன். வி. 79.

மந்தி=குரங்கு. வி. 389.

மயக்கம்=இணக்கம். கூடுங்கூட்டம். கு. 110. 113.

மயங்கல்=கூடல். கு. 115.

வரம்புகடந்து வருதல். கு. 444.

இணங்குதல்.

மயங்கவைத்தல் = இதுவோ அதுவோ எனத் துணியப்பட்டாமற் சொல்லல். கு. 12.

மரபு=தன்மை. கு. 7. பழமை. கு. 275. (ஆக்கப்பாடின்றி பழைமையாக இருப்பது.) வழி. கு. 416. 429. வி. 163.

மரப்பெயர்கள். வி. 161.

மரியாதைப்பன்மை. வி. 138. கு. 420.

மருங்கு=இடம். கு. 450.

மருதம்=ஐந்தினையில் ஒன்று. கு. 276.

வயலும்வயல்சார்ந்தஇடமும். வி. 220.

மருத்த. வி. 26.

மருவுதல்=வருதல். கு. 174. தழுவுதல். வி. 133.

மருளல்=மயங்குதல். வி. 113.

மருள்=மயக்கம். வி. 39.

மருஉ = மருஉமொழி. இலக்கணமில்லாமற் சொல்லைக்குறைத்துப் பெரியோரால் வழங்குஞ்சொல். கு. 239. (மருவுதல்.)

ஒருவர் செய்யவேண்டாத தானே திரிந்தத்கிறதெத்தம் நிற்பதொரு செய்கை.

மரை=தாமரை. கு. 156. வி. 42.

மலங்கு=விலாங்கு. வி. 152.

மலர்=அலர். பூ. ஒருவாய்பாடி. வி. 173.

மலாடு = மலைநாடு [மலையமரநாடு. கு. 239.] மலையாளம். தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. வி. 3.

மலி=நிறைந்த. சூ. 56. [வி. 153.]
 மல்குதல்=நிறைதல். சிற. பா. 1.
 மல்லல்=செழிப்பு. வி. 119.
 மறம்=வறுமை. வி. 60. வீரம். சூ. 384.
 மறவன் = பாலைநிலத்தான். படைவீரன்.
 சூ. 276.
 மறவி=மறந்துசெய்யுங்குற்றம். சூ. 384.
 மறித்தல்=தடுத்தல். வி. 79.
 மறிநிலை. வி. 198. [மறிதல். வி. 153.]
 மறுஞ்சுதல்=மயங்கல். வி. 133.
 மறுதலை=எதிரி. சூ. 53.
 மறுத்தல்=நீக்கல். இல்லையெனல். வி.
 81. 209.
 மறை=எதிர்மறுத்தல். சூ. 427. இரகசியம். வி. 109.
 மறைதல். சூ. 387.
 மற்று=இடைச்சொல். சூ. 365.
 மற்றையது. சூ. 366.
 மற்றொன்றுவிரித்தல் = சொல்லத் தொடங்கியது சிறு க மற்றொன்றை இடையிலே விரித்துச்சொல்லுதல். சூ. 12.
 மனக்கோட்டம்=மனக்கோணல். சூ. 25.
 மனை=வீடு. வி. 125.
 மனையாட்டி=மனைவி. சூ. 298. [மனை+ஆள+தி. வி. 93.]
 மன்=பெரும்பான்மை. சூ. 165. மிகுதி. சூ. 252. 184. 304.
 (சிறுபான்மை ஒவ்வாத.)
 இடைச்சொல். சூ. 364.
 மன்மகன்=அரசனுடைய குமாரன். சூ. 37.
 மன்றல்=கவியாணம். சூ. 389.
 மன்னுடைமன்றம்=இராசசபை. சூ. 53.
 மன்னுதல்=நிலைபெறுதல். சூ. 53. வி. 86.
 மன்னே=அசைநிலை. வி. 94.

மா

மா=சூதிரை. வி. 65. இடைச்சொல். சூ. 371. பெரிய.
 மாக்கள். வி. 69.
 மாசு=குற்றம். வி. 39.
 மாடம்=மானிகை. சூ. 55. வி. 63.
 மாடா=மாடனே. சூ. 158.
 மாடு=மாட்டு. வி. 63.
 மாட்சி=அழகு. பெருமை. சூ. 4. 13. 26. [வி. 96.]
 மாட்டு. வி. 125.

மாட்டெறிந்தொழுகல்=இது இதற்கும் ஆம் என மாட்டுதல். இதுவும் அது வென எடுத்தெறிந்து போதல். சூ. 14.
 மாண்=மாட்சிமை. வி. 156.
 மாண்பு. வி. 96.
 மாதர்=பெண்டிர். வி. 114.
 மாதவி=வசந்தகாலமல்லிகை. வி. 110.
 மாதா=பெண். வி. 277.
 மாதோ=அசைநிலை. வி. 81. 116.
 மாத்திரை=அளவு. மிதம். மட்டு. வரை. எழுத்தின் அளவிலக்கணம். சூ. 57. 99. 100. வி. 16.
 மாந்தர்=மனிதர். வி. 5.
 மாயம்=மாய்கை. வி. 120.
 மாய்தல்=கெடுதல். சூ. 229.
 மாய்த்தல்=கெடுத்தல்.
 மாரி=மழை, மேகம். வி. 70. 95.
 மார், உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கை விசுதி. சூ. 327.
 மார்பு=நெஞ்சத்தால் வருபெயர். சூ. 276.
 மாலை=பலவற்றால் தொடுத்ததொடை. வி. 212.
 மாள=இடைச்சொல். சூ. 375.
 மாளுதல்=இறத்தல். வி. 81.
 மாறுகொளக்கூறல் = முன் சொன்னதற்குப் பின் சொல்லுவது விரோதப்படச் சொல்லல். சூ. 12.
 மாறுகோள்=விரோதமாகக் கொள்ளல். சூ. 11.
 மாறுதல்=மயங்குதல். சூ. 121.
 மாறுபடு புகழணி. வி. 210.
 மாற்றம்=சொல். சூ. 390.
 மாற்றன்=சத்துரு. வி. 23.
 மான. வி. 109.
 மானல்=ஒத்தல். சூ. 223.
 மான்=மிருகத்தின் பொதுப்பெயர். வி. 157.

மி

மிகல்=அதிகரித்தல். சூ. 170. 178. 388.
 மிகுதி=மிகுதிப்பொருள். சூ. 364. வீண் பெருமை. வி. 23. பெருமை. வி. 109. சூ. 389.
 மிகைபடக்கூறல் = அதிகப்படச் சொல்லல். சூ. 12.
 மிகையொற்றுமைஉருவகவணி. வி. 205.
 மிக்குமுடிதல். சூ. 158. 92.

மிக்கோன் = உயர்ந்தவன். கு. 448.
 மிசை = மேல். கு. 90. 96. 149. வி. 63.
 162.
 [மிசைத்தே = மிசை + தது + ஏ. வி. 93.
 111.]
 மிடறு = கண்டம். கு. 75.
 மிதிலை = ஓர் தேசம். வி. 81.
 மியா = முன்னிலை இடைச்சொல். கு.
 171.
 அசைச்சொல். கு. 93. 372.
 மிழற்றல் = பாடுதல். வி. 81.
 மிளிர்தல் = கழிர்வீசுதல். வி. 31.
 மின் = மின்னல். கு. 217.
 பன்மை முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்று
 விசுதி. கு. 337.

மீ

மீ = மேல். கு. 81. 178.
 மீகண் = கண்ணினது மேலிடம். கு. 178.
 (இலக்கணப்போலி.)
 மீக்கூற்று = புகழ்மேலாகிய சொல். கு.
 178.
 மீந்தோல் = மேற்றோல். கு. 178. [வி.
 154.]
 மீளுதல் = திரும்பிப்போதல். வி. 82.

மு

முகத்தல் = முகத்தலளவை. வி. 409.
 மொண்டுதொள்ளல். வி. 89.
 முகத்தால் = உறுப்புகளால். கு. 54.
 முகவுரை = துணுக்கு முகம்போலச் சிறந்
 திருப்பது. முன்னுரைக்கப்படுவது.
 கு. 1.
 முகில் = மேகம். வி. 63.
 முக்காலம் = இறந்தகாலம், எதிர்காலம்,
 கிகழ்காலம் என மூன்றுநேரம். வி. 78.
 கு. 423.
 முக்குடை = பொன்மணிமுத்து இவைக
 ளாலாகிய குடை. கு. 258. 343.
 முக்கூற்று = ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்
 கிற மூன்று பால்கள். கு. 331.
 முச்சகம் = மூன்று உலகம். கு. 258.
 முச்சுட்டு = அ, இ, உ என்னும் மூன்று
 சுட்டிடைச்சொல். கு. 163.
 முடத்தெங்கு = முடங்கியதெங்கு.
 35. கு.
 முடிதல் = சாதல். வி. 103.

முடித்துக்காட்டல் = தான் சொல்லிய
 இலக்கணவிதிகள் இருக்கும்படி இல
 க்கியங்களை முடித்துக்காட்டல். கு. 14.
 முடிந்தது முடித்தல் = சொல்லி முடிந்த
 தைத் தொகுத்து முடித்தல். கு. 14.
 முடிபு = சொல் பெருள் முடிவு. கு. 7.
 முடிவிடங்கூறல் = தான் சொல்லும் இல
 க்கணத்திற்கு இலக்கியந் தோன்றும்
 இடத்தைச் சொல்லுதல். கு. 14.
 முடை = கந்தம். வாசனை. வி. 93.
 முதலெழுத்து = சார்பெழுத்துக்குக்
 காரணமான தலைமையானவெழுத்து.
 கு. 71.
 முதல், முதற்று. வி. 93.
 முதல் = ஆதி. கு. 91. 95. 58. ஏழன், உ
 ருபு. வி. 63.
 அடைமொழிகளைக்கொள்ளும்பெயர்.
 வி. 444. 282. 283.
 முதல்வினை = கர்த்தாவின் ரெழில். கு.
 345.
 முதற்கூலி = செயப்படு பொருளோ
 டொற்றுமையுடையது.
 முதற்காரணம் = ஆதிகாரணம். கு. 58.
 முதற்குறிப்பு = ஒருபாட்டிலே முதல் நி
 ற்குஞ் சொல்லைமாதிரிங் குறித்ததும்,
 ஒருசொல்லில் முதல்நிற்கும் எழுத்
 தைமாதிரிங் குறித்ததும். கு. 269.
 முதற்குறை. வி. 41.
 முதற்பெயர் = முதலைப்பற்றிவரும் பெ
 யர். கு. 282.
 முதற்பொருள் = ஆதிகாரணப்பொருள்.
 முதலுவிளிப்பு = அடிநாவின ஓரம். கு.
 77.
 முதனிலை = எழுத்துகள் மொழிக்கு மு
 ன்னிிற்கும் இலக்கணம். கு. 57. பகுதி.
 வி. 71.
 முதனால் = ஆதிதால். கு. 56.
 முத்தகுதி = மூன்றுதகுதிவழக்கு. கு. 267.
 முநீர் = கடல். கு. 391.
 முப்பான் ஏழ் = முப்பத்தேழு. கு. 61.
 மும்மை = மூன்று. கு. 4.
 முயற்சி = நால்வகைத்தொழில். கு. 72.
 முயால் = முசல். வி. 63.
 முயிறு = மந்தி.
 முரசம் = முரசு = பறை. கு. 391.
 முரணு = மாற. கு. 324.
 முரணுதல் = திரிக்குதல். கு. 194. மாறு
 தல். கு. 324.

முரண், முரணுதல் = விகாரப்படுதல்.
யாப். 36.

முரண்கொள் சிந்தை = மாறுதலுள்ள ம
னம். கு. 31.

முரள் = இப்பி. கு. 378.

முருக்குதல் = கெடுதல். கு. 25.

முருந்து = இறக்கி அடியிற்குருத்து. வி.
109.

முல்லை = ஓர் பூ. வி. 76. கந்திணையில் ஒ
ன்று. கு. 27. காடுங் காடுசார்ந்த இ
டமும். திதுஇடைநிலம். வி. 220.

முழக்கு = ஓசை. கு. 391.

முழங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

முழுமதி = பூரணசந்திரன். கு. 258.

முழை = குகை, மலையினுட்குகை. கு.
152.

முறுவல் = நகை. சிரிப்பு. முறுவலித்தல்.
வி. 76.

முறை = வரிசை, ஒழுங்கு. கு. 71. மு
றை நிரனிறை. கு. 79.

முறைப்பெயர் = முறைமையைப்பற்றிவ
ரும்பெயர். கு. 282.

முறைமைப் பொருள் கு. 298 = எழுத்
துக்கள் முன்பின்னிற்குமுறையிலக்
கணம். கு. 57.

முறையடைதல் = ஒன்றையொன்று வி
சேடித்து வருதல். 444.

முறையின்வைப்பு = அதிகாரமுதலான
வைதனைக் காரணகாரிய முறையாக
வைத்தல். கு. 13.

முற்றல் = பழுத்தல். வி. 124.

முடித்தல். வி. 81.

முடிதல்.

முற்றிழாய் = பூரணமான ஆபரணங்களை
யுடையவனே. [முற்று. 153. இழை.
வி. 64. 157.]

முற்று = முடிவு. முற்றுகரம். கு. 164.

முற்றுவினை. கு. 167. 171. 397. 415.

இடைச்சொல்லின் பொருளில் ஒன்
று. கு. 353.

("தமிழாட்டு முவேந்தரும் வந்தார்; எல்லாரும்வத்
தார்." எ-து முற்றுப் பொருளில்வந்த உம்.)

முற்றுத்தொடர் = தெரியிலை தெரியாநிலை
யாகிய முற்றுத்தொடர். கு. 322. 323.
152.

முற்றம்மை = முழுவும்மை. கு. 358.

முற்றவிருதி = முடிந்தசொல்லின் கடை
நிலை.

முற்றேல் = முற்று ஆகின். [முற்று + எல்.]
கு. 341.

முனிவு = வெறுப்பு. சிற. பா. 37.

முனைவன் = கடவுள். கு. 6.

முன் = ஏழன்உருபு. வி. 63.

முன்மொழிந்து கோடல் = முன் ஓரிடத்
தொன்றைச் சொல்லிப் பின்வேண்டு
மிடத்து அதனை எடுத்துக்கொள்ளு
தல். கு. 14.

முன்னதினுணர்தல் = குறிப்பினும் பொ
ருளறிதல். கு. 449.

முன்னம் = எண்ணம், குறிப்பு. கு. 449.
வி. 209.

முன்னிலை = முன்னிலையிடம். 324. 266.
282. 285. 330.

முன்னிலைச்சொல் = முன்னிற்பவனைக்
குறிக்குஞ்சொல்.

முன்னிலைப்பொருள் = முன்னிலையிடப்
பொருள்.

முன்னிலையசை = முன்னிலையிடத்து வரு
கிற அசைச்சொல். கு. 372.

முன்னிலை யேவல்லொருமை = முன்னிற்
கின்ற ஒருவனைப்பார்த்து ஏவுதல். வி.
84.

முன்னிலை யேவல்லினை = முன்னிற்பவ
னுக்குக் கட்டளையிடுந்தொழில். வி.
84.

முன்னின்றமெய்திரிதல் = முன்னிருந்த
மெய்மற்றொரு மெய்யாகவிகாரப்படு
தல். கு. 136.

முன்னுருவு = பழையவடிவம். கு. 89.

மு

முக்கறிவு = கீழ்ப்போன்ற இரண்டறிவுக்
ளையன்றி முக்கூர் கந்தத்தையறிதல்.
கு. 379.

முக்கு = நாகி. கு. 74. 75. 376. 379.

முங்கையான் = ஊமையன். வி. 145.

முட்டிதல் = எழுப்புதல். வி. 81.

முதூர் = பழமையானஊர். கு. 391.
[வி. 121.]

முரல் = பல். வி. 109.

முர்த்தி = உருவம். கடவுள். சிற. பா. 5.

முவுழி = முதல் இடை கடை. கு. 95.
156.

முவுழியுயிர் = கறையான் ஏழம்பு முதலி
யவை. கு. 379.

மூவறுமொழி = பதினெட்டுப் பாஷைகள். சிற. பா. 7. கு. 273.

மூவிடத்தன = மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகின, மூன்றிடங்களிலும் வரும். கு. 339.

மூவிடம் = தன்மை, முன்னிலை. படர்க்கை. கு. 142. 266.

மூவினம் = வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம். கு. 239.

மூவொன்பான் = இருபத்தேழு. கு. 324.

மூழ்குதல் = முழுகுதல். வி. 41.

மூளுதல் = எழும்பல். வி. 12.

மூன்றும் வேற்றுமைக்கர்த்தா செய்யப் பாட்டுவினையையாரும் வினைமுதல்.

மெ

மெய் = உண்மை, நிச்சயம். வி. 95. ஒற்றெழுத்து. கு. 199. 214. மெய்யெழுத்து. கு. 63. சரீரம். வி. 79. கு. 376.

மெய்யீற்றுப்புணரியல் = மெய்யீற்றுப்பதம் புணருகிறியல்பு. வி. 29. 40. கு. 204. 237.

மெலி = மெல்லெழுத்து. கு. 178. 94. 158. வி. 9.

மெலித்தல் = வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கல். கு. 155. வி. 41.

மெல்கி = கனஞ்செய்யாதிருந்து. கு. 30.

மெல்லியர் = சிறியோர். வி. 85.

மெல்லெழுத்து = மெலி. மென்மை. மென்கணம். மெல்லினம். வி. 9.

மெல்லினம் = மென்கணம். மெலிவாயுச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். கு. 69. வி. 9.

மென்மை = மெல்லினம். கு. 124. மெல்லெழுத்து. கு. 73. வி. 9. மிருது. மெதுத்தன்மை, எட்டுதலில் ஒன்று. கு. 386.

மென்றொடர் = மெல்லெழுத்தைத்தொடருத்தொடர்ச்சி. வி. 15. கு. 94.

மே

மேதினி = பூலோகம். வி. 79.

• மேதை = நரம்பு. கு. 268.

மேதி = எருமை. வி. 137.

மேல் = மிகை, மீ. ஏழன்உருபு. வி. 63.

மேவலது = பொருந்தாதது. கு. 153.

[மேவு + அலது.]

மேவல் = பொருந்தல். கு. 75. பிறத்தல். கு. 85. 101.

விரும்புதல். வி. 210.

மேவிடல் = உண்டாதல். கு. 85. [வி. 124. (6.)]

மேளம் = ஓர்வாத்தியம். வி. 120.

மேற்கோள் = ஆசிரியவசனம். கு. 9. உதாரணம். கு. 21.

மை

மை = மகி. கறுப்பு. நிலமை.

ஓர்விஞ்சி. வி. 94.

மைந்தன் = மகன்.

மையல் = காமமயக்கம். கு. 384.

மொ

மொய்த்தல் = கூடுதல். வி. 91. 114.

மொழி = சொல். கு. 91. 94. 299.

மொழிபெயர்ப்பு = ஒரு பாடைமொழியை மற்றொரு பாடைமொழியாகத் திருப்பி முடித்தல். கு. 50.

மொழிமாற்று = எட்டுப் பொருள்கோளில் ஒன்று. கு. 454.

மொழிமுதற்போலி = மொழிக்கு முதலில் வரும் போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியிடைப்போலி = மொழிக்கு நடுவில் வரும் போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியீற்று = மொழியின் கடையில் நின்ற. [வி. 152. 26.]

மோ

மோ = இடைச்சொல். கு. 372.

மோனை. வி. 188. (முகனை.)

மொள

மொளவல் = வனமல்லிகை. கு. 95.

மொளலி = முடி. வி. 140.

ய

யகரவுடம்படுமெய் = வருமுயிர்க்கு யகரம் உடம்படுவது. வி. 23.

யா

யா. வி. 6. (E.)

யாக்கை = சரீரம். வி. 154. [யாத்தல். வி. 96.]

யாங்கனம் = எவ்விடமும். [யாங்கு + அன் + உம். வி. 108. 113.]

யாண்டு=வருடம். கு. 276.

எந்தவிடம். கு. 286.

யாண்டுமீ=எங்கும். மூவிடத்திலும். கு. 286.

யாதானும்=யாது ஆனாலும். வி. 116.

யாப்படி=செய்யுளடிகள். கு. 459. யாப். 23.

யாப்பருங்கலம் = ஓர்நூல். [யாப் பு + அருமை + கலம். வி. 152. 121. 162.]

யாப்பு = கட்டு. வி. 95. [யாத்தல். வி. 94.] (இன்னது முற்றியபின் இது கேட்கத்தகுமென்னும்) இயைபு. கு. 47. செய்யுள் யாப். 1. வி. 167.

யாம்=நாம். வி. 71. 81.

யார். வி. 6. கு. 349. வி. 6.

யாழ்=யாழுவென்னும் இடைச்சொல். கு. 372.

யாற்றுப்புனல் = யாற்று நீர்ப்பொருள் கோள். கு. 453.

[ஆறு. வி. 119.]

வ

வஃகான்=வகரவெழுத்து. கு. 236. 96. வகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு வகர ஒற்றுச் சம்பந்தப்படுவது. வி. 23.

வகுத்தல் = துறச்செய்தல். சி. பா. 19. வகுத்துக்காட்டல்.

வகுத்துக்காட்டல்=தொகுத்ததை ஒவ்வொன்றும்ப் பிரித்துச் சொல்லுதல். கு. 14.

வகை=வகைச்சூத்திரம் = தொகையினை வேறுவேறுவகைப்படக்கூறும் வகைச் சூத்திரம். கு. 20.

வஞ்சம்=வஞ்சனை. கு. 31.

வஞ்சனம். வி. 93.

வஞ்சிச்சீர். வி. 175.

வடசொல்=வடமொழி. கு. 239. 290.

வடநூல்=கிரந்தம்.

வடமரபுப்பெயர்கள். வி. 123.

வடமொழிஆக்கம். கு. 146-150.

வடமொழிஎதிர்மறை=எதிர்மறைப் பகுபதம். வி. 166.

வடமொழிச்சந்தி. வி. 42. அது திர்க்க குண விருத்தி என மூவகைஆம். வி. 27.

வடவெழுத்து=கிரந்தவெழுத்து. வி. 18. கு. 146. 14

வடிவு=வட்டஞ் சதுர முதலிய உருவங்களால் வருபெயர். கு. 276. உருவம். கு. 72. 386.

வட்டில்=கூடை. கு. 368.

வணிகம்=வியாபாரம். வி. 25.

வண்=இகை. சிற. பா. 15. [கு. 135. 136. வி. 121.]

வண்டு. வி. 79. கு. 380.

வண்ணம்=வகை. வி. 94. வர்ணம். கு. 386.

வண்மை=கொடை. வள்ளன்மை. கு. 28. வயின். வி. 63. கு. 89.

வரலாறு. வி. 145.

வரவு=வருங்காலம். 145.

வரிநிலை=வரிந்தசிலை. வி. 109.

வரிவடவெழுத்து=வட்டஞ் சதுரமுதலியனவாகவெழுதிக்கொள்ளப்பட்டது. கட்டிலுஞ் சூலியப்படுவது.

வரிவடிவு=எழுதியவடிவு. வி. 1. (B.)

வருக்கம்=கட்டம். உயிர்வருக்கம். மெய்வருக்கம். உயிர்மெய்வருக்கம். கு. 147.

வருடல்=தடவல். கு. 83. 84.

வருதல்=பிறத்தல். கு. 86.

வருத்துதல்=பிரயாசப்படல். வி. 86.

வரை=மலை. வி. 64.

வரையாதுகூறல் = சூறியாது சொல்லல்.

வரைவாக்கீக்கல். பிரிவு. கு. 389.

வலம்=ஏதுன்உருபு. வி. 63.

வலாய்=வலனே, வலிமையுடையவனே. வி. 72. 64.

வலி=வல்லெழுத்து. கு. 15. 178. 203. 214. 94. வி. 8.

வலித்தல் = மெல்லொற்றை வல்லொற்றுக்கல். கு. 155. வி. 41.

வலிமைவினை. வி. 425.

வலியுறுத்தல் = வல்லமைப்படுத்துதல்.

வல்=சூதாடுகருவிப்பெயர். கு. 231.

வல்லமை. வி. 23.

வல்லாறு=வல்லெழுத்தாறு. கு. 90. வி. 8.

வல்லினம்=வன்கணம், வல்லமையாயுச்சரிக்கப்படுகிற வெழுத்துகள். கு. 68. 209. வி. 8.

வல்லாற்று=வலிமையானனற்று. வி. 81.

வல்லெழுத்து=வலி. வன்மை. வன்கணம். பரிசம். வல்லினம். வி. 8.

வல்லோர் = செய்யுள் செய்யவல்லவர். கு. 268.

வழக்கியல் = வழக்குடை. கு. 444. 267.
 வழக்கு = உலகவழக்கு, செய்யுள் வழக்
 கு. கு. 441. 259. 15. விவகாரம். வி.
 216.
 வழங்கல் = இதல். வி. 79. வழக்கமா
 தல், சொல்லல். வி. 119.
 வழாநிலை = வருவாதநிலை, இலக்கண வி
 தியின்படியே நிற்பது, இலக்கணம்.
 வழி = வழிதூல். கு. 5. 7. உண்டானவகை.
 கு. 47. இடம். கு. 156. பின். கு. 241.
 வழிபடுதல் = வணங்குதல். கு. 35.
 வழி = குற்றம். கு. 462. இலக்கணக்கும்
 தம்.
 வருஉச்சொற்புணர்த்தல் = குற்றமுள்ள
 சொற்களைச்சேர்த்து வைத்தல். கு. 12.
 வருவமைதி. வி. 137. இலக்கணக் குற்
 தம் ஆயினும் இருக்கலாம் என ஒத்
 துக்கொண்டது.
 வருவு = வரு. குற்றம். கு. 416.
 வருவுதல் = நீக்கப்படுதல். 439.
 வழுவு = சுரப்புக்குகமரம். வி. 64.
 வளம் = நன்மை. செல்வம். கு. 25. செ
 ழிப்பு. வி. 81.
 வளர்தல். கு. 387.
 வளி = காற்று. வி. 60. கு. 388.
 வளை = சங்கு. வி. 81.
 வளையாய். வி. 93. 157.
 வள்ளல் = அரசன். வி. 93. கிண்ணம்.
 வி. 81.
 “வள்ளவாய் மலர்” = தாமரை. [வி.
 155. 152.]
 வறப்பினும் = மழைபெய்யாது உலர்ந்து
 விடினும். கு. 28. [வி. 86. 142.]
 வறியார் = தரித்திரர். வி. 60. [வறுமை.
 வி. 93.]
 வறுமை = தரித்திரம். வி. 32. [வி. 94.]
 வற்றல் = காய்ந்த. வி. 137.
 வனம் = காடு. வி. 110.
 வன்கணம் = வல்லெழுத்துக்கள். வி. 8.
 வன்பால் = பாலைநிலம். பாழ்நிலம். வி.
 137. (வல்.)
 வன்மை = வல்லெழுத்து. கு. 159. 75.
 94. வி. 8. கனமாயிருப்பது, எட்டுறில்
 ஒன்று. கு. 368.
 வன்றொடர் = வல்லெழுத்தின் தொடர்ச்
 சி. கு. 181. 184.

வா

வாக்கியம். வி. 126.
 வாசகத்தமிழ் = கொடுத்தமிழ்.
 வாது = வாக்குவாதம். வி. 135.
 வாம் = வாவும். வி. 87.
 வாய். வி. 63.
 வாய்பாடு = உதாரணம். வி. 173. [வாய்
 படுதல். கு. 340.]
 வாய்ப்பு = பொருந்த. கு. 47.
 வாரணம் = ஆனை. சிறு. பா. 13. சங்கு.
 கோழி. கு. 272.
 வாரம் = அன்பு. வி. 93.
 வார் = பறையின்வார். கு. 391. கச்சு.
 நீளம். கு. 338.
 வாலிதின் = தூய்தாக. கு. 36.
 வால் = பரிசுத்தம். வி. 81.
 வாவுதல் = தாண்டல். வி. 157.
 வாழிய = இடைச்சொல். கு. 372. விய
 ங்கோன். கு. 388. வி. 85.
 வாழ்க. கு. 388.
 வானகம் = பரலோகம். விண். வி. 60.
 (வான் + அகம்.)
 வானவர் = வானவாசிகள். கு. 381. [வி.
 93.]
 வான் = வானத்தால் வருபெயர். 276. =
 முக்காலவினைஎச்சவிருதி. 343.
 வான்கோழி = ஓர்ப்புள். வி. 124.
 வான் பொருள் = சிறந்தபொருள். கு.
 453.
 வான்முனை = சிறியமுனை. (வால்) வி. 85.
 வான்யாறு = ஆகாயகங்கை. கு. 26.

வி

வி = ஓர்விருதி. வி. 103. 96.
 விகற்பத்தின் முடித்தல் = தலைதடுமாற்ற
 மாகச் சொல்லிமுடித்தல். கு. 14.
 விகற்பாடை = வேறுபாட்டுடை. கு. 4.
 விகற்பப்பொருள். வி. 142.
 வித்தபம் = ஒன்றற்கே ஓர்கால் மிகாமை
 ஓர்கால் மிகுத்தல். கு. 176. 226.
 விகற்பு = வேறுபாடு. கு. 161.
 விகாரம் = மூலகை விகாரம். கு. 154.
 வலித்தல் முதலிய செய்யுள் விகாரங்
 கள். கு. 155. 154. வி. 19. 41.
 விகாரப்புகுணர்ச்சி. கு. 154.
 விருதி = கடைநிலை. 133. வி. 77.

விருத்தி என்னும் ஆரியமொழித் திரிவு; பகுதியி
 னொருகே தன்னைப்படப் பின்னின்று விசாரப்
 படுத்தலால் விருதி ஆம்.

விக்குள்=விக்கல். வி. 82.

விசம்பு=மேகம். வி. 61.

விசேடம் = சூத்திரத்துட்பொருளன்றி அங்கே வேண்டியிருந்தால் பெய்துரைப்பது விசேடவுரை. 21.

விசேடித்துநின்றல்=ஒரு பொருளுக்குரிமையாய் நிற்றல்.

விசையன் = செயத்தைபுடையவன் ஓர் பெயர். வி. 93.

விடலை=ஆன்மகன். சூ. 276.

விடாத ஆகுபெயர் = தத்தம் பொருளை விட்டு நீங்காது நின்று தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளையுணர்த்தல்.

விடுதி. வி. 96.

விடுத்தல்=உத்தரஞ்சொல்லுதல். சூ. 41.

விடை=உத்தரம். சூ. 21. எதிர்மொழி.

விட்டஆகுபெயர் = பொருத்தமில்லாத மொழியாய் நின்ற பிறிது பொருளுணர்த்தல்.

விட்டிசைத்தல்=வெவ்வேருக வொலித்தல்.

விண்=ஆகாசம். வானம். வி. 86.

விண்ணவர்=வானோர். வி. 82. 93.

வித்தல்=சிறப்புவிதி கூறுதல். சூ. 165.

விதப்பு=பின்பு கூறப்படுஞ் சிறப்புவிதி. சூ. 165. [விதம். விதித்தல். விதப்பு. வி. 76. 94.]

விதவாதன = எடுத்துச் சொல்லாதன. சூ. 165.

விதி=செயற்கை. சூ. 165. முறை. சூ. 139. 169.

விதித்தல்=வகுத்தல். சூ. 257.

வித்துனர்=விதைத்தார்கள். வி. 85.

விநோதன்=பொழுதுகழித்து விளையாடுபவன். சிற. பா. 17. [வி. 93.]

விபத்தி=வேற்றுமை. வி. 27. (L.) 55. (T.)

விமானம்=தேர். வி. 86.

விம்முதல்=விம்மிஅழுதல். வி. 79. 81.

வியங்கோள் = மரியாதையெல். சூ. 338. 371. வி. 55. சூ. 168. வி. 140.

வியன்=விஸ்தாரமான. வி. 157.

விரவாசினமுதல்=சினையுமுதலும் ஒற்றுமை கருதிமயங்கச் சொல்லப்படா வாம். 428.

விரவியபொருள்=கலந்தபொருள். சூ. 17.

விரவுதல்=கலத்தல். சூ. 419.

விரவுத்தினை=பொதுத்தினை.

விரி=விரிவு, தொகையின் விரிவு. சூ. 91. [வி. 96.]

விரித்தல்=தொகுத்துக்கிடந்ததை விரித்துமுடித்தல். சூ. 59.

ஓசைசுறைந்தால் எழுத்தாயினஞ் சாரியையாயினும் பெய்து விரிப்பது. சூ. 155. வி. 41.

விரிவு = வேற்றுமையுருபு முதலியன தொக்குநிற்பின் அவற்றை விரித்தெழுதுவது விரியுரை. சூ. 21.

விருத்தம். வி. 193.

விருத்தன்=கிழவன். வி. 120.

விருத்திசந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி. 42.

விரித்தியுரை=விரிவான உரை. பதினாறு சூ. உறுப்புக்களைக் கொண்டிருவது. சூ. 23.

வினா=வாசனை. மனம். வி. 64. சூ. 272.

விலகல். வி. 14.

விலக்கனி. வி. 209.

விலங்கலோசை=நமடங்கல். என்பர் ஓகாரம் அவ்லோசையுள்ளது.

விலங்கு=மிருகம். வி. 59. சூ. 381.

விழுமியதுபயத்தல் = சிறந்தபயனைத் தருதல். சூ. 13.

விழுமியார்=நல்லோர் [விழுமை + ஓர். வி. 121. 93.]

விசுவ=ஆசை. வி. 111. விருப்பம். சூ. 353. 363.

வின=வினாமரம். வி. 70. (iv.)

வினக்கு=திபிகை. வி. 111.

வினக்குதல் = வினங்கச்செய்தல். சூ. 271.

வினங்கவைத்தல் = யாவருக்கும் பொருள் விளங்கி தான்றை. சூ. 13.

வினங்கல்=பிரகாசம். சூ. 6.

வினங்குதாரணத்தாகுதல்=தெரியத்தக்கவுதாரணக் கையுடையதாகல். சூ. 13.

வினம்புதல்=சொல்லுதல். வி. 93.

விளி=விளித்தொடர், அது எட்டாம் வேற்றுமைத்தொடர். சூ. 152.

விளித்தல்=அழைத்தல். சூ. 304. 314.